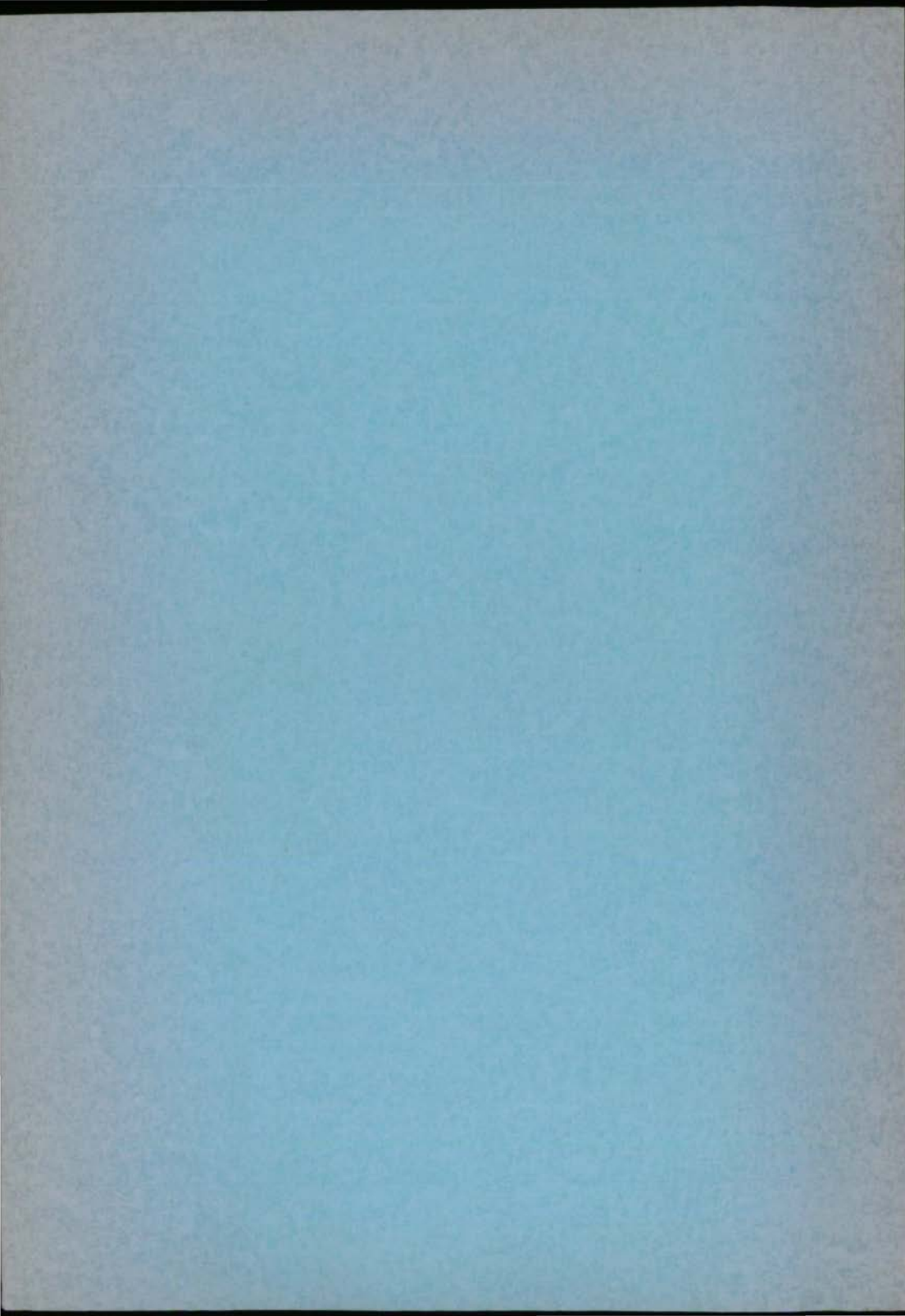

Beretning

1962

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

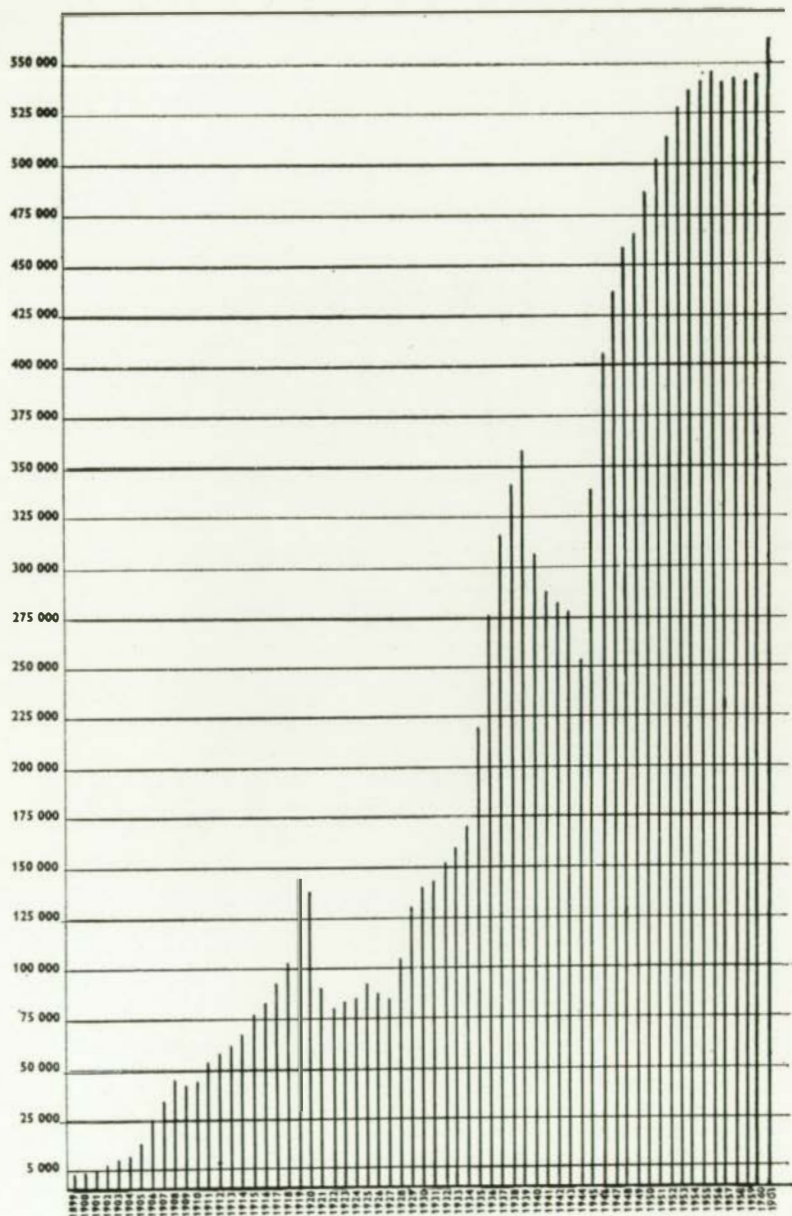

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

BERETNING
1962

AKTIETRYKKERIET - OSLO, 1963

REGISTER

	Side
Innledning	5
LO's administrasjon	6
Sekretariatet	7
Representantskapet	8
Felles forbundsstyremøter	23
Tariffrådet	23
LO's distriktskontorer	23
Bedriftslegeordningen	23
Samarbeidskomiteén mellom DNA og LO	23
Informasjonsmøter	24
Samarbeidsutvalget mellom NKL og LO	24
Avtalen om feriebooker og feriemerker	26
Representasjon	26
Nordisk faglig samarbeid	30
Fellesordningen for tariffestet pensjon (FTP)	30
Fagorganisasjonens Stønadskasse	33
Innsamling til FFT's solidaritetsfond	34
Voldgiftsnemnda for organisasjonstvister	35
Den kooperative tvistenemnd	40
Tvistenemnda for arbeiderforetak	44
Økonomisk statistisk oversikt for 1962	44
Generell oversikt	44
Produksjonsutviklingen	47
Utenriksøkonomien	52
Handelspolitikken	53
Priser og levekostnader	54
Prispolitikk og prisregulering	55
Inntekter	57
Lønnsutviklingen	58
Arbeidsmarkedet	61
Ledigheten	62
Virkemidlene i arbeidsmarkedspolitikken	62
Forbruk	63
Investeringer	64
Pengemessige og finansielle forhold	65
Tariffrevisjonen	74
Oppgjøret for statstjenestemennene	74
Kartellets bemerkninger	79
Tariffrevisjonen 1963	82
Den Frie Faglige Internasjonale	83

Den Europeiske Regionale Organisasjon (ERO) av Den	
Frie Faglige Internasjonale (FFI)	96
Det Internasjonale Arbeidsbyrå (ILO)	107
LO's økonomiske kontor	134
LO's juridiske kontor	135
LO's presse- og informasjonskontor	137
LO's rasjonaliseringskontor	138
LO's revisjonskontor	140
LO's kvinnenemnd	141
LO's ungdomsutvalg	143
LO's funksjonærutvalg	145
LO's komité for produktivitetsarbeid	148
Produksjonsutvalgene	150
Landsrådet for produksjonsutvalg	151
Folkets Hus Fond	152
Pensjonskassen 1962	152
Landsorganisasjonens skole	153
Opplysningsarbeider i fagorganisasjonen	154
Arbeiderbevegelsens arkiv	157
Statens feriefond	159
Komitéeer, utvalg, råd og styrever	160
Bransjerådene	170
Utdrag av beretningene for distriktskontorer og samorga- nisasjoner	172
Tabeller	192

Innledning.

Når det gjelder den økonomiske situasjon, har vi også i 1962 hatt en ganske god utvikling. Produksjonsøkningen var ganske betydelig, selv om den var litt lavere enn foregående år. Etter de oppgaver som nå foreligger, er produksjonsøkningen anslått til 3,5—4 prosent. Reallønnsøkningen har også vært meget gunstig, idet den i gjennomsnitt viser en stigning på 4 prosent.

Situasjonen ved årsskiftet var imidlertid preget av sviktende avsetning for flere av de viktigste eksportnæringene. Den langvarige svikt holder valutainntektene fra skipsfarten nede. Hvalfangsten spiller ikke den samme rolle som tidligere. Dertil er det usikkerhet innenfor bergverksindustrien, treforedlingsindustrien, deler av den kjemiske industri og jern- og metallindustrien.

Sysselsettingen har i gjennomsnitt for året vært meget god. Ved utgangen av september/oktober var det sysselsatt om lag 12 000 flere arbeidstakere enn foregående år. Likevel må en regne med at den svikt som er til stede innenfor enkelte eksportindustrier vil føre til en lavere sysselsetting utover vinteren 1963, eller for å si det på en annen måte, tallet på arbeidsledige kommer til å bli endel høyere enn foregående år.

Selv om det i dette året ikke har vært noen alminnelig tariffrevisjon, er det likevel blitt revidert noen overenskomster på meget viktige områder, og en hel del tariffavtaler med enkeltstående bedrifter og arbeidsgivere utenfor arbeidsgiversammenslutningene er blitt revidert. For statens tjenestemenn ble det gjennomført et meget godt oppgjør.

Hovedavtalen med Norsk Arbeidsgiverforening er blitt revidert, likeså avtalen om produksjonsutvalg og arbeidsstudier. Avtalen mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen om

sykelønnsordningen er blitt forbedret, bl. a. ved at stønadstiden er blitt forlenget fra 26 til 52 uker. Ved endring av Ferieloven er feriegodtgjøringen blitt forhøyet fra 6,5 til 7,5 prosent, og får full virkning for ferien allerede i 1963.

Fellesordningen for Tariffestet Pensjon er trådt i funksjon, og utbetalinger av enke- og barnestønad har allerede tatt til.

Likelønsspørsmålet har det vært arbeidet en hel del med i dette året. I samsvar med rammeavtalen om gjennomføring av likelønnsprinsippet har det vært ført en rekke forhandlinger om det tekniske grunnlaget, som etter hvert skal gjøre det mulig å gjennomføre likelønn i praksis. Noen forbund er ferdig med disse forhandlinger, og andre er kommet et stykke på vei.

Ved årsskiftet 1961/62 var Landsorganisasjonens medlemstall 562 019.*) Ved årets utgang var det 563 039.***) Det er en stigning på 1020.***)

Det internasjonale og skandinaviske samarbeid har som vanlig vært godt. De nordiske landsorganisasjoners representanter i FFI's styre, Arne Geijer, Sverige, og Eiler Jensen, Danmark, har sendt oss rapporter og orienteringer fra styremøtene. I styret for Den Europeiske Regionale Organisasjon representerer Konrad Nordahl de skandinaviske landsorganisasjoner.

Sekretariatet for Den nordiske samarbeidskomité har i dette året vært i København.

LO's administrasjon.

Antall valgte tillitsmenn er 6. Ved årets utgang var LO's personale, tillitsmenn og funksjonærer, i alt 49. Disse fordeler seg således:

- Administrasjonen — 16.
- Juridisk kontor — 4.
- Kassakontoret — 6.
- Presse- og informasjonskontoret — 3.
- Rasjonaliseringskontoret — 4.
- Resepsjon og ekspedisjon — 5.
- Revisjonskontoret — 1.
- Økonomisk kontor — 6.
- Rengjøringshjelp og husmor — 4.

Ved LO's revisjonskontor er det dessuten ansatt 8 revisorer som utfører revisjonsarbeid i forbundene.

*) Rettet tall.

***) Foreløpige tall.

Sekretariatet.

Sekretariatet har i 1962 bestått av følgende: Formann: Konrad Nordahl. Nestformann: P. Mentsen. Hovedkasserer: Alf Andersen. 1. sekretær: Thorleif Andresen. 2. sekretær: Einar Strand. 3. sekretær: Odd Højdhahl. (2. og 3. sekretær fungerer som 1. og 2. varammann for de valgte tillitsmenn i Sekretariatet.)

Øvrige medlemmer av Sekretariatet:

Tor Aspengren, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Odin Rønbeck, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Gunvald Hauge, Norsk Sjømannsforbund, Walter Kristiansen, Norsk Arbeidsmandsforbund, Karsten Torkildsen, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Alfred Nilsen, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, Marius Trana, Norsk Jernbaneforbund, Kristine Amundsen, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, Kjønik Kjøniksen, Norsk Transportarbeiderforbund, Klaus Kjelsrud, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund, Erling Frogner, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund.

Odin Rønbeck døde 1. april. Første varammann, Kaare Pehrson, rykket inn som fast medlem i Sekretariatet fra samme dato.

Karsten Torkildsen gikk av som formann i Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund 21. september, og Kjønik Kjøniksen gikk av som formann i Norsk Transportarbeiderforbund 1. oktober. Arne Li, Norsk Litograf- og Kjemigrafforbund, og Fritz W. Hannestad, Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, rykket inn som faste medlemmer i Sekretariatet 1. november.

Varamenn til Sekretariatet:

1. Kaare Pehrson, Norsk Papirindustriarbeiderforbund.
2. Arne Li, Norsk Litograf- og Kjemigrafforbund.
3. Fritz W. Hannestad, Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer.
4. Viktor Jensen, Norsk Kommuneforbund.
5. Eivind Strømmen, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund.
6. Ingvald Hansen, Norsk Skotøyarbeiderforbund.
7. Erling Johansen, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund.
8. Gulbrand Brauer, Norsk Tekstilarbeiderforbund,
9. Thorvald Karlsen, Norsk Tjenestemannslag.

Viktor Jensen, Norsk Kommuneforbund, ble valgt som 4. varammann på representantskapsmøtet 1. juni. Han er senere rykket opp som 1. varammann. På representantskapsmøtet 3. desember ble Lage Haugness, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, valgt som 2.

varamann, Anker Nordtvedt, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, som 3. varamann, og Henry Nicolaysen, Norsk Transportarbeiderforbund, som 4. varamann. Den øvrige varamannsrekke fra og med 5. til og med 9. er uforandret.

Formannen i Funksjonærsambandet møter i Sekretariatet med talerett. Etter vedtak på Kongressen møter sekretær Ragna Karlsen i Sekretariatet med talerett.

Representantskapet.

Det har vært holdt 2 representantskapsmøter i 1962.

Representantskapsmøtet 1. og 2. juni ble holdt i Folkets Hus, Oslo. Her møtte følgende representanter:

Arbeiderpartiets Presseforbund:

Leif Eriksen, Oslo.

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer:

Odd Johnsen, Oslo.

Norsk Arbeidsmandsforbund:

Alfred Haugen, Oslo, Gudmund Sævik, Namskogan, Henrik Damli, Løkken Verk, og Egil Aspaas, Hvalstad.

Norges Befalslag:

Ivar Borgen, Oslo.

Norsk Bekledningsarbeiderforbund:

Rudolf Eriksen, Oslo, og Konrad Hjørnevik, Bergen.

Norsk Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbund:

Johan M. Bøe, Oslo.

Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund:

Bjarne Berg, Trondheim, Erling Christensen, Oslo, Arne Rønning, Oslo, Odd Isaksen, Tromsø, Lars Jansen, Bergen, Oskar Skogly, Lillehammer, og Walther Broe, Oslo.

Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund:

Bjarne Klafstad, Oslo, og Erling Johansen, Oslo.

Norsk Fengselstjenestemannsforbund:

Sverre Ofstad, Oslo.

Norsk Gullsmedarbeiderforbund:

Hugo Lindahl, Oslo.

Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund:

Johan Moksnes, Oslo, Reidar Moen, Oslo, Annanias Iversen, Bergen, Ruth Svendsen, Porsgrunn, og Ingolf Nilsen, Tromsdalen.

Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund:

Sigurd Johansen, Oslo.

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund:

Tormod Klemetsen, Lisleby, Johan Kaarstad, Horten, Ragnvald Andersen, Bergen, Anna Sveum Mosevik, Gjøvik, Mikal Sommarseth, Salangverket, Willard Kristiansen, Oslo, og Per Andersen, Oslo.

Norsk Jernbaneforbund:

Folke Hager, Hamar, Emil Edvardsen, Oslo, Thorvald Johansen, Trondheim, og Fritz Fredriksen, Grorud.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund:

Walther Edfelt, Moss, Arne Thorvik, Ålvik i Hardanger, Håkon Bjordal, Høyanger, Knut Jagland, Lier, Anker Nordtvedt, Oslo, og Sverre Enger, Oslo.

Norsk Kjøttindustriarbeiderforbund:

Finn Kvist, Oslo.

Norsk Kommuneforbund:

Viktor Jensen, Oslo, Ivar Andresen, Bryn, K. O. Madsen, Bergen, Leif Rinnan, Trondheim, John Torkildsen, Stavanger, Sigurd Halvorsen, Oslo, og Oddvar Gaustad, Kongsvinger.

Lensmannsbetjentenes Landslag:

N. R. Mugaas, Oslo.

Norsk Litograf- og Kjemigrafforbund:

Arild Kalvik, Oslo.

Norsk Lokomotivmannsforbund:

Oluf Anfinsen, Oslo.

Norsk Losforbund:

Kåre Toft, Trondheim.

Norsk Murerforbund:

Lorang Kristiansen, Oslo.

Norsk Musikerforbund:

Sigurd Lønseth, Oslo.

Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund:

Åge Petersen, Oslo, Martin Lea, Stavanger, og Arne Barlie, Oslo
For baker- og konditorene: Bjarne Dahlberg, Oslo. *For tobakk-*
arbeiderne: Randi Pettersen, Oslo.

Norsk Papirindustriarbeiderforbund:

Bjarne Andresen, Sarpsborg, Arvid Nebell, Svelvik, Johan Lud-
vigsen, Notodden, og Bjarne Olsen, Krogstadelva.

Norsk Politiforbund:

H. H. Bakkane, Oslo.

Postfolkenes Fellesforbund:

Aage Tømmereek, Oslo, og Leif Paulsen, Oslo.

Norsk Sjømannsforbund:

Bendik Øyan, Oslo, Gösta Andersson, Sandefjord, Karl Oshaug,
Stavanger, Asbjørn Aslaksen, Hammerfest, Thor Sønsteby, Oslo,
Olaf Karling, Oslo, og Wernalf Falao, Bergen.

Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund:

Axel Erichsen, Oslo.

Norsk Skog- og Landarbeiderforbund:

Hans Ruud, Oslo, Sverre Solbakken, Oslo, Knut Nakken, Oslo, og
Wilhelm Aasli, Bjørkelangen.

Norsk Skotøyarbeiderforbund:

Arnljot Johnstad, Stangebrua.

Norsk Tekstilarbeiderforbund:

Gulbrand Brauer, Oslo, og Anna Nilsen, Oslo.

Telefolkenes Fellesforbund:

Harald Fondevik, Oslo, og Tormod Halvorsen, Oslo.

Norsk Tjenestemannslag:

Thv. Karlsen, Oslo, Johan Karlsen, Trondheim, og Erling Pedersen, Bardu.

Norsk Tolltjenestemannforbund:

Fritz Myhre, Oslo.

Norsk Transportarbeiderforbund:

Salamon Hansen, Bodø, Ebbe Holm, Trondheim, Aug. Crowo, Bergen, og Wilhelm Olsen, Oslo.

Norsk Treindustriarbeiderforbund:

Erik Eriksen, Oslo.

Norsk Typografforbund:

Emil Torkildsen, Oslo.

Norges Urmaker Svenneforbund:

Arne Evensen, Lillestrøm.

FYLKENES REPRESENTANTER

Akershus fylke:

Sigvard Ask, Bærum.

Aust-Agder fylke:

Tellef Rislå, Herefoss.

Bergen fylke:

Birger L. Larsen, Bergen.

Buskerud fylke:

Erling Christiansen, Drammen.

Finnmark fylke:

Arthur Blix, Bjørnevatn.

Hedmark fylke:

Odd Owren, Hamar.

Hordaland fylke:

Fredrik Westerlund, Odda.

Møre og Romsdal fylke:

Oscar Ingebrigtsen, Ålesund.

Nordland fylke:

Nicolay M. Nicolaysen, Melbu.

Oppland fylke:

Odd Besserud, Lillehammer.

Oslo fylke:

Oscar Olsen, Oslo.

Rogaland fylke:

Georg Olsen, Stavanger.

Sogn og Fjordane fylke:

Johan Skrede, Skei i Jølster.

Telemark fylke:

Thoralf Hanæs, Skien.

Troms fylke:

Alf Olsen, Tromsø.

Nord-Trøndelag fylke:

Harald Johnsen, Bangsund.

Sør-Trøndelag fylke:

Ingolf Holthe, Trondheim.

Vest-Agder fylke:

Mauritz Thorkildsen, Mandal.

Vestfold fylke:

Richard Thon, Tønsberg.

Østfold fylke:

Thorleif Hansen, Fredrikstad.

Fra Sekretariatet:

Konrad Nordahl, P. Mentsen, Alf Andersen, Thorleif Andresen, Tor Aspengren, Gunvald Hauge, Walter Kristiansen, Karsten Thorkildsen, Alfred Nilsen, Marius Trana, Kristine Amundsen, Kjønik Kjøniksen, Erling Frogner og Kaare Pehrson, alle Oslo.

Varamenn:

Einar Strand, Odd Højdahl (disse to møter som varamenn for de valgte tillitsmenn), Arne Li, Fritz W. Hannestad og Eivind Strømmen, alle Oslo.

Fra revisjonsutvalget:

Alf Michelsen, Oslo, og Peder Birkeland, Oslo, (Anna Nilsen er oppført under Tekstilarbeiderforbundet).

FRA DISTRIKTSKONTORENE*LO's distriktskontor i Bergen:*

Ansgar Kristiansen, Bergen.

LO's distriktskontor i Bodø:

Hans Nordahl Jensen, Bodø.

LO's distriktskontor i Gjøvik:

Odd M. Bakkejord, Gjøvik.

LO's distriktskontor i Hamar:

A. H. Buflod, Hamar.

LO's distriktskontor i Kirkenes:

Jacob Grava, Kirkenes.

LO's distriktskontor i Kristiansand S:

Salve Salvesen, Kristiansand.

LO's distriktskontor i Molde:

Ralph Christiansen, Molde.

LO's distriktskontor i Porsgrunn:

Harald E. Olsen, Porsgrunn.

LO's distriktskontor i Tromsø:

(Alf Olsen, Tromsø, møter som representant for Troms fylke).

LO's distriktskontor i Trondheim:

Birger Breivik, Trondheim.

LO's distriktskontor i Stavanger:

Per Aase, Stavanger.

LO's administrasjon:

Egil Ahlsen, Harald Andersen, Mirjam Nordahl, Paul Engstad, Kåre Halden, Per Haraldsson, Ingemund Haugen, Ragna Karlsen, Kjell Lien, Jon Rikvold, Ragnar Røberg-Larsen og Olaf Sunde.

Samarbeidskomitéen:

Einar Gerhardsen, Trygve Bratteli og Olav Larssen.

LO's kvinnenemnd:

Bjørg Johansen.

Funksjonærsambandet:

Sverre Bolstad.

Gjester:

Statsråd A. Cappelen, Elof Strand, Sarpsborg, Trygve Aakervik, Oslo, Gunnar Nilsen, AOF, Åge Bjorvand, Kristiansand S, og Nils Sandli, Drammen.

Arbeiderbladet:

Arne Hjelm Nilsen.

Referent:

Johan Pedersen.

Følgende dagsorden ble behandlet:

1. Apning.
2. Navneopprop.
3. a) Valg av dirigenter.
b) Godkjennelse av dagsorden.
c) Godkjennelse av forretningsorden.
4. Beretning for året 1961.
5. Regnskap for året 1961.
6. Fastsettelse av godtgjørelse til:
 - a) Sekretariatet.
 - b) Revisjonsutvalget.
7. Distriktsadministrasjonen i Akershus, Buskerud, Østfold og Finnmark.
8. Samorganisasjonenes vedtekter.
9. Kartellforbundenes kontingent til samorganisasjonene.
10. Ansettelse av distriktssekretærer:
 - a) Ved LO's distriktskontor, Kirkenes.
 - b) Ved LO's distriktskontor, Gjøvik.
 - c) Ved LO's distriktskontor, Bodø.
 - d) Ved LO's distriktskontor, Tromsø.
11. Avtaler med Norsk Arbeidsgiverforening:
 - a) Hovedavtalen og tariffstridige konflikter.
 - b) Overenskomsten om produksjonsutvalg.
 - c) Retningslinjer for gjennomføring av arbeidsstudier.
 - d) Andre hovedavtaler med NAF.
12. Suppleringsvalg til Sekretariatet.
13. Ankesak: Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund vedrørende instrumentpørene ved A/S Norsk Hydro.
14. Den aktuelle faglige situasjon.
15. Organisasjonsoffensiven 1962.

En viser for øvrig til protokoll fra møtet.

Det andre representantskapsmøte ble holdt i Folkets Hus, Oslo, 3. desember. Følgende var til stede:

Arbeiderpartiets Presseforbund:

Tor Oftedal, Drammen.

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer:

Odd Johnsen, Oslo.

Norsk Arbeidsmandsforbund:

Alfred Haugen, Oslo, Gudmund Sævik, Namskogan, og Egil Asp-aas, Hvalstad.

Norges Befalsslag:

K. Mistereggen, Stavern.

Norsk Bekledningsarbeiderforbund:

Rudolf Eriksen, Oslo, og Konrad Hjørnevik, Bergen.

Norsk Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbund:

Johan M. Bøe, Oslo.

Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund:

Lage Haugness, Oslo, Erling Christensen, Oslo, Odd Isaksen, Tromsø, Lars Jansen, Bergen, Oskar Skogly, Lillehammer, Hans M. Hansen, Sandstrand, og Lui Lundgren, Kristiansand S.

Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund:

Erling Johansen, Oslo, og Harald Graaterud, Oslo.

Norsk Fængselstjenestemannsforbund:

Sverre Ofstad, Oslo.

Norsk Gullsmedarbeiderforbund:

Hugo Lindahl, Oslo.

Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund:

Johan Moksnes, Oslo, Reidar Moen, Oslo, Annanias Iversen, Bergen, Ruth Svendsen, Porsgrunn, Paul Arnseth, Hamar, og Anne-Karin Sand, Oslo.

Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund:

Sigurd Johansen, Oslo.

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund:

Tormod Klemetsen, Lisleby, Johan Kaarstad, Horten, Ragnvald Andersen, Bergen, Anna Sveum Mosevik, Gjøvik, Mikal Sommarseth, Salangverket, Willard Kristiansen, Oslo, og Per Andersen, Oslo.

Norsk Jernbaneforbund:

Arne Olsen, Oslo, Emil Edvardsen, Oslo, Karl Edvardsen, Bergen, Thorvald Johansen, Trondheim, og Fritz Fredriksen, Grorud.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund:

Finn Kristensen, Dalen pr. Brevik, Arne Thorvik, Ålvik i Hardanger, Håkon Bjordal, Høyanger, Dagnar Nygård, Lier, Leif Andersen, Oslo, og Sverre Enger, Oslo.

Norsk Kjøttindustriarbeiderforbund:

Finn Kvist, Oslo.

Norsk Kommuneforbund:

Jens Torp, Oslo, Sigurd Halvorsen, Oslo, Jørgen Eliassen, Bergen, Inge Polden, Surnadal, John Torkildsen, Stavanger, Karl Bjerkeli, Hønefoss, og Arnulf Pedersen, Straumsjøen.

Lensmannsbetjentenes Landslag:

N. R. Mugaas, Oslo.

Norsk Litograf- og Kjemigrafferforbund:

Arne Li, Oslo.

Norsk Lokomotivmannsforbund:

Oluf Anfinsen, Oslo.

Norsk Losforbund:

Kåre Toft, Trondheim.

Norsk Murerforbund:

Lorang Kristiansen, Oslo.

Norsk Musikerforbund:

Rolf Gammleng, Oslo.

Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund:

Age Petersen, Oslo, Martin Lea, Stavanger, og Arne Barlie, Oslo. For baker- og konditorene: Bjarne Dahlberg, Oslo. For tobakkarbeiderne: Randi Pettersen, Oslo.

Norsk Papirindustriarbeiderforbund:

Bjarne Andresen, Sarpsborg, Arvid Nebell, Svelvik, Johan Ludvigsen, Notodden, og Bjarne Olsen, Krogstadelva.

Norsk Politiforbund:

Odd Eide, Oslo.

Postfolkenes Fellesforbund:

Aage Tømmereek, Oslo, og Leif Paulsen, Oslo.

Norsk Sjømannsforbund:

Einar Haugen, Oslo, Thor Sønsteby, Oslo, Gösta Andersson, Sandefjord, Kjell Haugerud Andersen, Stavanger, Wernalf Falao, Bergen, Odd Helland, Trondheim, og Birger Moss, Harstad.

Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund:

Wiktor Remme, Oslo.

Norsk Skog- og Landarbeiderforbund:

Hans Ruud, Oslo, Sverre Solbakken, Oslo, Knut Nakken, Oslo, og Wilhelm Aasli, Bjørkelangen.

Norsk Skotøyarbeiderforbund:

Ingvald Hansen, Oslo.

Norsk Tekstilarbeiderforbund:

Gulbrand Brauer, Oslo, og Anna Nilsen, Oslo.

Telefolkenes Fellesforbund:

Harald Fondevik, Oslo, og Tormod Halvorsen, Oslo.

Norsk Tjenestemannslag:

Thv. Karlsen, Oslo, Johan Karlsen, Trondheim, og Erling Pedersen, Bardu.

Norsk Tolltjenestemannsforbund:

Fritz Myhre, Oslo.

Norsk Transportarbeiderforbund:

Salamon Hansen, Bodø, Ebbe Holm, Trondheim, Aug. Crowo,
Bergen, og Wilhelm Olsen, Oslo.

Norsk Treindustriarbeiderforbund:

Erik Eriksen, Oslo.

Norsk Typografforbund:

Roald Halvorsen, Oslo.

Norges Urmaker Svenneforbund:

Arne Evensen, Lillestrøm.

FYLKENES REPRESENTANTER

Akershus fylke:

Sigvard Ask, Bærum.

Aust-Agder fylke:

Tellef Rislaa, Herefoss.

Bergen fylke:

Birger L. Larsen, Bergen.

Buskerud fylke:

Erling Christiansen, Drammen.

Finnmark fylke:

Arthur Blix, Bjørnevatn.

Hedmark fylke:

Odd Owren, Hamar.

Hordaland fylke:

Fredrik Westerlund, Odda.

Møre og Romsdal fylke:

Oscar Ingebrigtsen, Ålesund.

Nordland fylke:

Nicolay M. Nicolaysen, Melbu.

Oppland fylke:

Johs. Knapp, Gjøvik.

Oslo fylke:

Oscar Olsen, Oslo.

Rogaland fylke:

Georg Olsen, Stavanger.

Sogn og Fjordane fylke:

Johan Skrede, Skei i Jølster.

Telemark fylke:

Thoralf Hanæs, Skien.

Troms fylke:

Alf Olsen, Tromsø.

Nord-Trøndelag fylke:

Harald Johnsen, Bangsund.

Sør-Trøndelag fylke:

Ingolf Holthe, Trondheim.

Vest-Agder fylke:

Maurits Thorkildsen, Mandal.

Vestfold fylke:

Richard Thon, Tønsberg.

Østfold fylke:

Thorleif Hansen, Fredrikstad.

Fra Sekretariatet:

Konrad Nordahl, P. Mentsen, Alf Andersen, Thorleif Andresen, Tor Aspengren, Gunvald Hauge, Walter Kristiansen, Karsten Thorkildsen, Alfred Nilsen, Marius Trana, Kristine Amundsen, Kjønik Kjøniksen, Klaus Kjelsrud, Erling Frogner og Kaare Pehrson, alle Oslo.

Varamenn:

Einar Strand, Odd Højdahl (disse to møter som varamenn for de valgte tillitsmenn), Arne Li, Fritz W. Hannestad, Eivind Strømmen og Viktor Jensen, alle Oslo.

Fra revisjonsutvalget:

Peder Birkeland, Oslo, og Alf Michelsen, Oslo. (Anna Nilsen er oppført under Tekstilarbeiderforbundet.)

FRA DISTRIKTSKONTORENE*LO's distriktskontor i Bergen:*

Ansgar Kristiansen, Bergen.

LO's distriktskontor i Bodø:

Hans Nordahl Jensen, Bodø.

LO's distriktskontor i Drammen:

Nils Sandli, Drammen.

LO's distriktskontor i Gjøvik:

Odd M. Bakkejord, Gjøvik.

LO's distriktskontor i Hamar:

A. H. Buflod, Hamar.

LO's distriktskontor i Kirkenes:

Jacob Grava, Kirkenes.

LO's distriktskontor i Kristiansand S:

Odd Gøthesen, Kristiansand.

LO's distriktskontor i Molde:

Ralph Christiansen, Molde.

LO's distriktskontor i Porsgrunn:

Harald E. Olsen, Porsgrunn.

LO's distriktskontor i Trondheim:

Birger Breivik, Trondheim.

LO's distriktskontor i Stavanger:

Per Aase, Stavanger.

LO's distriktskontor i Tromsø:

(Alf Olsen, Tromsø, møter som representant for Troms fylke.)

LO's administrasjon:

Egil Ahlsen, Harald Andersen, Per Dragland, Paul Engstad, Kåre Halden, Per Haraldsson, Ingemund Haugen, Ragna Karlsen, Kjell Lien, Mirjam Nordahl, Jon Rikvold, Ragnar Røberg-Larsen og Olaf Sunde.

Samarbeidskomitéen:

Einar Gerhardsen, Trygve Bratteli, Olav Larssen og Haakon Lie.

LO's kvinnemnd:

Bjørg Johansen.

Funksjonærsambandet i Norge:

Sverre Bolstad.

Gjester:

Statsråd A. Cappelen, Trygve Aakervik, Gunnar Nilsen, AOF, Elof Strand, Sarpsborg, Anker Nordtvedt, Oslo, og Henry Nicolay-Nilsen, Oslo.

Arbeiderbladet:

Arne Hjelm Nilsen.

Arbeidernes Pressekontor:

Paul Hovding.

Følgende dagsorden ble behandlet:

1. Åpning.
2. Navneopprop.
3. Tariffrevisjonen 1963.
4. Ansettelse av distriktssekretærer i Østfold og Buskerud.
5. Suppleringsvalg til Sekretariatet.
6. Ansettelse av en revisor.

En viser for øvrig til protokollen fra møtet.

Felles forbundsstyremøter.

Det er ikke holdt felles forbundsstyremøter i 1962.

Tariffrådet.

Det er i året holdt 1 møte i Tariffrådet: 20. november. Til behandling forelå tariffrevisjonen 1963.

LO's distriktskontorer.

LO's representantskap vedtok i møte 1. og 2. juni:

1. LO oppretter distriktskontor i Drammen, omfattende alle kommuner i Buskerud fylke unntatt Ytre Sandsvær. Følgende kommuner i Vestfold fylke skal høre inn under distriktskontoret: Skoger, Strømm og Sande.
2. LO oppretter distriktskontor i Sarpsborg for Østfold fylke.

Begge distriktskontorer er opprettet.

Ved årets utgang hadde LO distriktskontorer på følgende steder: Kirkenes, Tromsø, Bodø, Trondheim, Molde, Bergen, Stavanger, Kristiansand S., Porsgrunn, Drammen, Gjøvik, Hamar og Sarpsborg.

Buskerud faglige Samorganisasjon, Drammen, er nedlagt.

Bedriftslegeordningen.

Landsorganisasjonen er med i en felles bedriftslegeordning som har kontor i Folketeaterbygningen. Samtlige tillitsmenn og funksjonærer har vært til rutinemessig kontroll.

Bedriftslegeordningen kostet i 1962 kr. 39.54 pr. person.

Samarbeidskomitéen mellom DNA og LO.

Samarbeidskomitéen har i 1962 bestått av:

Fra DNA: Einar Gerhardsen, Trygve Bratteli og Olav Larssen med Haakon Lie som varamann.

Fra LO: Konrad Nordahl, Karsten Torkildsen og P. Mentsen. Fra 1. desember 1962 gikk Karsten Torkildsen ut og Tor Aspengren ble valgt istedenfor ham.

Samarbeidskomitéen har holdt 8 møter og behandlet en rekke saker, hvorav kan nevnes:

Reduksjon av arbeidstiden i tunneler. Rasjonalisering i Tollvesenet. Kinolovens bestemmelser om avgift til kommunekassen. Diverse saker oversendt samarbeidskomitéen fra LO's sekretariat vedrørende tre vedtak på LO-kongressen i 1961. Sør-Afrika-komité. 1. mai-merke 1962. Pensjonstrygden for statens arbeidere. Folk og Forsvar. Industrielt demokrati. Den nordiske samarbeidskomité. Johan Nygaardsvolds minneheim. Revisjon av Ferieloven. Oscar Torps minnefond. Turbilsentralen, Oslo. Studierom i det nye Folkets Hus, Oslo. Kjøp av eiendommen Rørbekk, Svinesund. Møtegodtgjøring til medlemmer av arbeids- og tiltaksnemndene. Skandinaviske politisk og faglig møte i København 6. desember 1962. Faglig-politisk utvalg. Minnesmerke over avdøde fylkesmann Olav Oksvik, Møre og Romsdal fylke.

Informasjonsmøter.

Samarbeidskomitéen mellom DNA og LO har innkalt medlemmene av DNA's sentralstyre, LO's sekretariat og de fastlønte tillitsmenn i forbundene til følgende informasjonsmøter:

25. januar, statssekretær Alfred Mozel: Det Europeiske Økonomiske Fellesskap.

22. februar, statsråd Gunnar Bøe: Våre prisproblemer.

7. mars — hvor det ble vist to nye dokumentarfilmer om norsk kraftutbygging og industrireiseing, «Forenede krefter» og «Et moderne eventyr».

29. september, sekretær Stig Lundgren, Sverige: Kommunevalget 1962 i Sverige.

24. oktober, Jacob Sverdrup: Storbritannia og Det Europeiske Økonomiske Fellesskap.

7. november, statsråd Karl Trasti: Pris- og lønnsproblemer.

Samarbeidsutvalget mellom NKL og LO.

Det har i årets løp vært holdt ett møte i samarbeidsutvalget mellom NKL og LO. Møtet ble holdt 14.—16. mai. Fra LO møtte Konrad Nordahl, P. Mentsen og Alfred Nilsen, dessuten o.r.sakfører Olaf Sunde og redaktør Per Haraldsson.

Fra NKL møtte Peder Spiland, Reidar Haugen, direktørene Albert Nielsen og C. O. Hovind, personalsjef Rolf Thorkildsen og sekretær Harald Korsell.

Møtet behandlet spørsmålet om ny formann i nemnda for interesselister mellom DKT og LO etter at h.r.advokat Einar Sunde

hadde bedt seg fritatt. Avgjørelsen av dette spørsmålet ble utsatt, men etter senere konferanse mellom partene er Arbeidsrettens formann, Brynjulf Bull, oppnevnt.

Likeså behandlet utvalget en tvistesak mellom DKT og Norsk Skotøyarbeiderforbund, Hovedavtalen mellom DKT og LO, samarbeidet mellom LO og NKL i sin alminnelighet, den aktuelle situasjon i NKL og samvirkelagene og drifts- og produksjonsutvalg i NKL. Dessuten ble spørsmålet om kollektiv hjemforsikring og gruppelivsforsikring berørt.

I spørsmålet om samarbeidet mellom NKL og LO var det enighet om følgende tiltak som siden har vært forelagt for Sekretariatet:

1. Samarbeidsutvalget mellom NKL og LO blir det øverste organ i utøvelsen og utviklingen av samarbeidet mellom de to organisasjoner.

Samarbeidsutvalget kan nedsette nødvendige underutvalg til løsningen av bestemte oppgaver.

2. Det tilsettes en fast sekretær for samarbeidsutvalget.

Sekretæren skal ha kontor i LO, og utgiftene deles likt mellom NKL og LO. Sekretæren skal organisere den opplysningsvirksomhet og det organisasjonsmessige samarbeid som de to organisasjonene blir enig om.

3. Samarbeidet mellom kooperasjonen og fagbevegelsen i distriktene blir organisert etter behov, fortrinnsvis på grunnlag av konkrete oppgaver der fagbevegelsens medvirkning er ønskelig og hensiktsmessig for de to organisasjonene.

4. Spørsmålet om NKL's medlemskap i AOF tas opp. I denne forbindelse blir det undersøkt hvilke vedtektsendringer som eventuelt må komme på tale for AOF's vedkommende. En er enig om at der forholdene ligger til rette for det, bør de enkelte samvirkelag i alle tilfelle slutte seg til de lokale AOF-foreninger.

5. Samarbeidsutvalget drøftet spørsmålet om det på bakgrunn av foranstående tiltak er nødvendig med eget kooperativt utvalg innen LO. Spørsmålet vil bli forelagt Sekretariatet til avgjørelse.

LO's representanter meddelte at de etter det en var blitt enig om, anså at et eget kooperativt utvalg i LO var unødvendig.

Denne sak ble behandlet på grunnlag av et notat som var satt opp etter et møte i LO's kooperative utvalg.

Det ble ellers i tiden 27. mai—2. juni holdt en konferanse på Morgedal Turisthotell om kooperasjonen i Grenland.

Avtalen om feriebøker og feriemerker.

I 1948 ble det sluttet avtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge angående tariffavtalenes feriebestemmelser: Feriebøker og feriemerker. Denne avtale er prolongert og gjelder inntil videre.

Representasjon.

Landsorganisasjonen har vært representert på følgende forbundslandsmøter:

Norges Urmaker Svenneforbund,

6. mai på Østråt, Bomannsvik, Nesodden: Thorleif Andresen.

Norsk Kommuneforbund,

20.—25. mai i Oslo: P. Mentsen og Odd Højdahl.

Norsk Murerforbund,

27.—30. mai i Oslo: Konrad Nordahl og Thorleif Andresen.

Norsk Treindustriarbeiderforbund,

3.—6. juni i Oslo: P. Mentsen og Thorleif Andresen.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund,

17.—22. september i Oslo: P. Mentsen og Paul Engstad.

Norsk Sjømannsforbund,

24.—27. september i Oslo: Konrad Nordahl og Einar Strand.

Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund,

24.—28. september i Oslo: Thorleif Andresen.

Norsk Typografforbund,

1.—4. oktober i Oslo: Konrad Nordahl og Thorleif Andresen.

Norsk Politiforbund,

31. oktober—3. november i Stavanger: Odd Højdahl.

Norsk Tjenestemannslag,

31. oktober—3. november i Oslo: P. Mentsen og Einar Strand.

Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund:

4.—11. november i Oslo: P. Mentsen og Thorleif Andresen.

Norsk Jernbaneforbund,

20.—25. november i Oslo: Konrad Nordahl og Odd Højdahl.

Landsorganisasjonen har vært representert på følgende innenlandske møter, jubiléer, konferanser m. v.:

Bedriftslegerådet,

årsmøte 7. februar: Paul Engstad.

Folkets Hus, Molde,

innvielse 17. februar: Alf Andersen.

Den norske Spaniakomité,

årsmøte 19. februar: Thorleif Andresen og Kjell Lien.

Folk og Forsvar,

årsmøte 20. februar: Paul Engstad.

Norsk Arbeidersangerforbund,

50-årsjubileum 17. mars: Per Haraldsson.

Den 6. Nordiske Arbeidervernkonferanse,

20.—23. mars i Oslo: Harald Andersen.

Norges Bedriftsidrettsforbund,

ting 24. og 25. mars: Fritz W. Hannestad.

FN-sambandet,

årsmøte 29. mars: Per Haraldsson, Kjell Lien, Ragna Karlsen, Bjarne Dahlberg og Mirjam Nordahl.

Kunst på arbeidsplassen,

årsmøte 30. mars: Paul Engstad.

A/S Nytorget 4,

generalforsamling 30. mars: Alf Andersen.

Folkets Brevskole,

generalforsamling 4. april: Thorleif Andresen.

Forbrukerrådet,

årsmøte 4. april: Ragna Karlsen.

Ukebladet Aktuell,

generalforsamling 12. april: Paul Engstad.

Norsk Forening for Sosialt Arbeid,

årsmøte 12. april: Ragna Karlsen.

A/S Finnmark og Nord-Troms Fiskeindustri,

representantskapsmøte 3. og 4. mai: Alfred Skar,
generalforsamling 22. mai: Paul Engstad.

Sjokolade- og Sukkervarearbeidernes Forening, Oslo,

tur for foreningens pensjonister i anledning foreningens 60-års-
jubileum 25. mai: Einar Strand.

Folkets Hus, Stavanger,

innvielse 16. juni: Knut Møller.

Norges Kooperative Landsforening,

kongress 27.—29. august: Konrad Nordahl og Alfred Nilsen.

Frisørenes Fagforening, Oslo,

50-årsjubileumsfest i Folkets Hus 12. september og supé 15.
september: Thorleif Andresen.

Arbeidernes Avholdslandslag,

30-årsjubileum 15. september: Kristine Amundsen.

Framfylkingen,

landsrådsmøte 13. og 14. oktober: Kjell Lien.

Norsk Arbeidersangerforbund,

landsmøte 20. og 21. oktober: Paul Engstad.

Tiden Norsk Forlag,

generalforsamling 6. november: Paul Engstad.

Framfylkingens Venner,

årsmøte 14. november: Kjell Lien.

Meierienes Arbeidsgiverforening,

25-årsjubileum 14. november: Einar Strand.

Arbeidernes Opplysningsforbund,

representantskapsmøte 26. november: Konrad Nordahl, Thorleif Andresen, Alf Andersen, Ragna Karlsen og Kjell Lien.

Dessuten har Landsorganisasjonen, forbundene, samorganisasjonene og fagforeningene vært representert på følgende kontaktkonferanser arrangert av Folk og Forsvar:

1. Lifjell Turisthotell, 2.—4. februar: «Vårt totalforsvar».
2. Tranberg Gård ved Gjøvik, 16.—18. mars: «Vårt totalforsvar».
3. Tranberg Gård ved Gjøvik, 23.—25. mars: «Vårt totalforsvar».
4. Grand Hotell Royal, Narvik, 22. og 23. september: «Vårt totalforsvar».

Landsorganisasjonen har vært representert ved følgende møter i utlandet:

ERO, eksekutivkomitémøte i Bryssel 17. januar og 5. juni.

ERO, Den økonomiske komité,

møte i Bryssel 4. juni: Jon Rikvold.

ILO's 46. arbeidskonferanse,

Genève, 6.—28. juni: Einar Strand, Walter Kristiansen, Olaf Sunde og Mirjam Nordahl.

FFI, 7. kongress,

Berlin, 5.—13. juli: Konrad Nordahl, Thorleif Andresen, Bjørg Johansen, Karsten Torkildsen, Tor Aspengren, Kjønne Kjøniksen og Mirjam Nordahl.

FFI's forberedende konferanse om aksjon for full sysselsetting — Bryssel 19. og 20. mars.

Møte i FFI's komité for internasjonale handelsspørsmål — Bryssel 21. og 22. mars.

Deutsche Gewerkschaftsbund,

kongress, 22.—27. oktober: Einar Strand.

EFTA's konsultative komité,

møte i København 24. og 25. mai: P. Mentsen, Otto Totland, Jon Rikvold,

møte i Oslo, 4. og 5. desember: P. Mentsen, Otto Totland, Per Dragland og Jon Rikvold.

Nordisk faglig samarbeid.

Den nordiske faglige samarbeidskomité holdt møte i København 4. mai. Fra LO møtte Konrad Nordahl, P. Mentsen, Karsten Torkildsen og Tor Aspengren. Dessuten deltok redaktør Per Haraldsson.

På møtet innledet Jørgen Paldam, Danmark, om fellesmarkedsproblemene. Møtet drøftet ellers de nordiske faglige arbeidsrettskonferansene, fagbevegelsen og Nordisk Råd, de sosialdemokratiske ungdomsforbunds sommerleir i København, FFI og spørsmål angående Berlin-kongressen og et par andre organisasjonsmessige saker.

Møtet var enig om at en burde forhøye kursavgiften ved den nordiske folkehøgskolen i Genève. Likeså ble det enighet om de respektive organisasjonsbidrag til ungdomsleiren i København.

Konferansen uttrykte sin solidaritet med de spanske arbeideres bestrebelser for å sikre frie demokratiske rettigheter, og de nordiske landsorganisasjoner vil fortsatt moralsk og økonomisk støtte disse bestrebelser.

Rapport fra møtet har vært forelagt for Sekretariatet.

Fellesordningen for Tariffestet Pensjon 1961—1962.

Representantskapet.

FTP's første representantskapsmøte ble holdt 22. juni 1961, hvor styrets forslag til vedtekter for FTP ble behandlet og godkjent.

Vedtektene ble deretter ekspedert til Sosialdepartementet med anmodning om godkjenning. Det kom fra departementet forslag til visse formelle endringer, som styret fant det riktig å sende til representantskapets medlemmer ved rundskriv av 7. november 1961. Da det ikke framkom merknader fra representantskapets medlemmer, aksepterte styret Sosialdepartementets forslag til endringer, og vedtektene ble senere godkjent ved kgl. resolusjon av 17. november 1961.

Styret:

FTP's styre har fra 1. januar 1961 bestått av:

Fra NAF: Trygve Kleppe, formann 1961, Kjell Meinich-Olsen, Victor Evensen og varamann Lars Aarvig.

Fra LO: Alf Andersen, formann 1962, P. Mentsen, Odin Rønbeck og varamann Jon Rikvold.

Odin Rønbeck avgikk ved døden 1. april 1962, og Otto Totland er rykket inn i styret i hans sted.

Administrasjon.

FTP's styre besluttet ved årsskiftet 1961—1962 å ansette en leder for FTP's kontor. Stillingen ble avertert, og det meldte seg 14 søkere. I styremøte 22. februar ble aktuar Bernt Freberg ansatt som kontorsjef fra 1. mai 1962. Kontor er opprettet fra samme dag i Rikstrygdeverkets administrasjonsbygg, Drammensveien 60.

Senere er også ansatt kontordame.

Registrering og omfang.

Styret har fra FTP's start og til dato fulgt registreringen av medlemmer til FTP, avgjort tvilstilfelle om medlemskap, besvart spørsmål fra Rikstrygdeverket og trygdekassene og også fra enkeltstående bedrifter. Styret har fortolket vedtektene under hensyntaken til den avtale som foreligger mellom de 2 hovedorganisasjoner.

I styremøte 23. juli 1962 fikk styret melding fra RTV om at premieoppgaven fra 1. kvartal forelå. Det viste seg da at det var registrert 217 000 medlemmer. Dette tall stemmer godt med de anslag som ble gjort i felleskomitéens innstilling. Styret regner med at tallet vil stige ytterligere i løpet av året.

Dog er det grunn til å bemerke at forsikringsselskapene har drevet en storstilet akkvisisjonsvirksomhet, som sikkert har hatt innvirkning på medlemstallets størrelse.

Premiefond.

Styret besluttet i møte 18. juni 1962 å søke Sosialdepartementet om at det blir åpnet adgang for FTP til å overta forvaltning av premiefond for bedrifter som er tilsluttet FTP.

Denne søknad er det tatt hensyn til i de nye regler som nå foreligger fra Sosialdepartementet.

Tilsynsmann for FTP.

I henhold til vedtektenes § 9 har Sosialdepartementet oppnevnt direktør Erling Sæbø i Forsikringsrådet, som tilsynsmann for FTP.

Ankenemnd.

I henhold til vedtektenes § 49 har styret anmodet Oslo byrett om å oppnevne 3 av ankenemndas medlemmer. I skriv av 22. september meddeler justitarius i Oslo byrett at han samme dag har oppnevnt følgende:

Som formann byrettsdommer Jens Trampe Broch med byrettsdommer Finn Thune som personlig varamann.

Som representant for arbeidsgiverne under Fellesordningen entreprenør, sivilingeniør Gunnar M. Backe med disponent Oluf Martins som personlig varamann.

Som representant for arbeidstakere under Fellesordningen Frank Olsen med Odd Hübenbecker som personlig varamann.

Norsk Arbeidsgiverforening har oppnevnt direktør J. Fr. Hansen med direktør Vilh. Dahl som personlig varamann.

Fra Landsorganisasjonen sekretær Odd Højdahl med sekretær Kjell Lien som personlig varamann.

Styret for 1963 består av:

Fra LO: Alf Andersen, P. Mentsen og Otto Totland. Varamenn: Jon Rikvold, Tor Aspengren og Eivind Strømmen.

Fra NAF: Trygve Kleppe, formann 1963, Victor Evensen og Nils Juell. Varamenn: Lars Aarvig, Geir Falck-Pedersen og Hans Henriksen.

Representantskapet.

LO's medlemmer i representantskapet for 1963 er følgende: 1. Konrad Nordahl, LO. 2. Thorleif Andresen, LO. For forbundene: 3. Øistein Larsen, Norsk Arbeidsmandsforbund. 4. Rudolf Eriksen, Norsk Bekledningsarbeiderforbund. 5. Johan Henriksen, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund. 6. Johan Moksnes, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund. 7. Sverre Olsen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund. 8. Anker Nordtvedt, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund. 9. Arne Andresen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund. 10. Sigurd Marcussen, Norsk Papirindustriarbeiderforbund. 11. Knut Nakken, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund. 12. M. A. Bakke, Norsk Transportarbeiderforbund. For samorganisasjonene: 13. Birger Larsen, Den faglige Samorganisasjon i Bergen. 14. Gunnar Kleven, Bodø og Bodin faglige Samorganisasjon. 15. Ingolf Holthe, Trondheim og omegn faglige Samorganisasjon.

Varamenn:

For LO: 1. Einar Strand, LO. 2. Paul Engstad, LO. For forbundene: 3. Fritz W. Hannestad, Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer. 4. Johan M. Bøe, Norsk Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbund. 5. Emil Reiersen, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund. 6. Hugo Lindahl, Norsk Gullsmedarbeider-

forbund. 7. Eivind Strømmen, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider- Forbund. 8. Arne Li, Norsk Litograf- og Kjemigraf-forbund. 9. Lorang Kristiansen, Norsk Murerforbund. 10. Henry Wold, Norsk Skotøyarbeiderforbund. 11. Kristian Hytten, Norsk Tekstilarbeiderforbund. 12. Erik Eriksen, Norsk Treindustriarbeiderforbund. For samorganisasjonene: 13. Odd Owren, Hamar og Vang faglige Samorganisasjon, Hamar. 14. Harald Malmgren, Porsgrunn og omegn faglige Samorganisasjon, Porsgrunn. 15. Georg Olsen, Stavanger og omegn faglige Samorganisasjon, Stavanger.

Fagorganisasjonens Stønadskasse.

Kongressen i 1961 gjorde følgende vedtak vedrørende Fagorganisasjonens Stønadskasse:

«Kongressen er enig i innstillingen fra LO's forsikringskomité om opprettelse av Fagorganisasjonens Stønadskasse, og rår til at kassen blir opprettet når forbund med et medlemstall som sammenlagt utgjør mer enn halvparten av LO's samlede medlemstall har gitt sin tilslutning.»

Fram til august måned 1962 hadde 13 forbund med et medlemstall på 260 000 gitt bindende tilsagn om tilslutning til kassen. Dette var imidlertid ikke nok til å fylle Kongressens krav, men Sekretariatet var kjent med at endel forbund ville behandle saken på sine landsmøter i løpet av høsten. For å legge forholdene til rette for kassens eventuelle start fra 1. januar 1963, vedtok Sekretariatet i møte 20. august 1962 følgende:

«Sekretariatet anbefaler at det velges et midlertidig representantskap, som får i oppdrag å velge et midlertidig styre, hvorefter representantskapet drøfter de spørsmål som er nødvendig og fatter midlertidige beslutninger for kassens tilretteleggelse og start fra 1. januar 1963. De forbund som etter hvert avholdt sine landsmøter og besluttet å tiltre Stønadskassen trer automatisk inn i representantskapet etter hvert.

Når kassens start er en kjensgjerning i henhold til Kongressens vedtak, foretas det endelige valg av representantskap og styre.»

Det midlertidige representantskap konstituerte seg 12. september 1962. Det ble valgt et midlertidig styre, som tok fatt på forhåndsarbeidet for å legge forholdene til rette for kassens start fra 1. januar 1963. Ved utgangen av november måned var tilslutningen til kassen kommet opp i 15 forbund med 320 000 medlemmer. Dermed var kassens start i henhold til Kongressens vedtak sikret, og konstituerende møte ble holdt 15. desember 1962. Følgende styre ble valgt:

Alf Andersen, LO, formann, Sverre Olsen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, nestformann, Sigurd Marcussen, Norsk Papir-

industriarbeiderforbund, Harry Jørgensen, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, og Jens Torp, Norsk Kommuneforbund.

Varamenn: Aage Tømmereek, Norsk Postforbund, og Hans Ruud, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund.

Representantskapet:

Forbundet for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer: Fritz W. Hannestad. Varamann: Odd Johnsen.

Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet: Kåre Pedersen. Varamann: Johan M. Bøe.

Jern- og Metallarbeiderforbundet: Sverre Olsen. Varamann: Alf Michelsen.

Kjemisk Industriarbeiderforbund: Ragnar Hansen. Varamann: Leif Andresen.

Kommuneforbundet: Sigurd Halvorsen. Varamann: Rolf Skaug. Litograf- og Kjemigrafforbundet: Arne Li. Varamann: Arild Kalvik.

Murerforbundet: Gunnar Sunde. Varamann: Villy Jacobsen.

Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbundet: Bjarne Dahlberg. Varamann: Ole Larsen.

Papirindustriarbeiderforbundet: Sigurd Marcussen. Varamann: Olav Bratlie.

Postforbundet: Aage Tømmereek. Varamann: Erling Sandvig.

Skog- og Landarbeiderforbundet: Hans Ruud. Varamann: Knut Nakken.

Tekstilarbeiderforbundet: Kristian Hytten. Varamann: Bjarne Bårdsen.

Kjøttindustriarbeiderforbundet: Finn Kvist. Varamann: Henning Dahl.

Typografforbundet: Roald Halvorsen. Varamann: Reidar Langås.

Bygningsindustriarbeiderforbundet: Emil Reiersen. Varamann: Harry Jørgensen.

Innsamling til FFI's solidaritetsfond.

Av fjorårets beretning framgikk at beholdningen i solidaritetsfondet pr. 31. desember 1961 var *kr.* 421 638.22. Det er ytterligere innkommet i 1962 *kr.* 204 740.83, tilsammen *kr.* 626 379.05. Hertil kommer renter for 1962 *kr.* 1264.02. Det er i løpet av året sendt til FFI *kr.* 508 000.00, slik at beholdningen ved årets utgang er *kr.* 119 643.07.

Fra 1958 til utgangen av 1962 er det sendt til FFI i alt *kr.* 1 400 653.72.

Voldgiftsnemnda for organisasjonstvister.

Voldgiftsnemnda har i 1962 behandlet følgende sak:

Protokoll.

År 1962 den 13. januar holdtes møte i Landsorganisasjonens voldgiftsnemnd i anledning av organisasjonstvist mellom Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer og Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund om organisasjonsforholdene for «instrumentørene» ved Norsk Hydro.

Til stede:

Fra Voldgiftsnemnda: Olaf Sunde, Marius Trana, Erling Frogner, Tor Aspengren og Klaus Kjelsrud.

Fra Landsorganisasjonen: Einar Strand.

Fra Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer: Jens P. Finne.

Fra Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund: Odd Humblen.

Det ble framlagt følgende dokumenter:

1. Skriv datert 4. januar 1962 fra Landsorganisasjonen til Voldgiftsnemnda.
2. PM datert 6. oktober 1960 fra orienterende møte ved bedriften.
3. Protokoll fra møte 1. oktober 1961.
4. Protokoll fra møte 3. januar 1962.
5. Reiserapport fra Anker Nordtvedt datert 22. mars 1961.
6. Brev datert 11. januar 1962 fra instrumentørene ved Eidanger Salpeterfabriker.

Representantene for Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer og Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund samt representanten for Landsorganisasjonen hadde ordet og redegjorde for saken.

Voldgiftsnemnda avsa deretter slik

kjennelse:

Saken gjelder organisasjonsforholdene for 17 instrumentmekanikere som Norsk Hydro ved Eidanger Salpeterfabriker har overført til årslønn og gitt funksjonærstatus.

Bedriften har i samband med dette gitt disse 17 benevnelsene «instrumentør I» og «instrumentør II».

Som kvalifikasjonskrav for å kunne bli ansatt som *instrumentør II* er angitt:

1. at vedkommende fagarbeider har gjennomgått den av bedriften godkjente grunnutdannelse i instrumenteringsfaget (bedriftsskole, yrkes-skole e.l.), og at vedkommende har minimum 2 års praksis etter avlagt fagprøve, — eller
2. at vedkommende fagarbeider gjennom selvstudium og praksis har ervervet seg allsidige tilleggs kunnskaper i instrumenteringsfaget, dvs.: Kjennskap til oppbygging og virkemåte av laboratorieinstrumenter eller prosesskontrollutstyr, samt ferdighet i vedlikehold, reparasjon og mon-tasje av slikt utstyr.

Antakelse av slik fagarbeider som nevnt under 2 som instrumentør II er gjort avhengig av at vedkommende fagarbeider på tilfredsstillende måte har

avlagt en teoretisk og praktisk prøve etter samme retningslinjer som gjelder for fagprøven ved Eidanger Salpeterfabrikers bedriftsskole. Normalt vil det bli krevd minst 3 års praksis i instrumenteringsfaget før en slik arbeider får adgang til å avlegge denne prøve, men bedriften skal i hvert enkelt tilfelle fritt kunne avgjøre hvor lang praksis som skal kreves.

Som kvalifikasjonskrav for å kunne bli ansatt som *instrumentør I* er angitt:

At vedkommende instrumentør vil bli betrodd typisk førstemannsfunksjoner.

Lønnen for instrumentør I skal ligge minst kr. 600.00 høyere om året enn for instrumentør II.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund har en utvilsom rett til organiseringen av instrumentmekanikerne ved bedriften.

Etter at de omhandlede 17 instrumentmekanikerne er gitt funksjonærstatus, har disse søkt om å bli opptatt som medlemmer av Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer med den begrunnelse at de er tekniske funksjonærer med funksjonærstatus. Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer har godkjent søknaden. Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund har imidlertid inntatt det standpunkt at de omhandlede instrumentører fortsatt bør være organisert i Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, og har motsatt seg at de overføres til Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer.

Da det ikke har lyktes for de to forbund å bli enig om organisasjonsforholdene for disse instrumentørene, er saken brakt inn for Landsorganisasjonens voldgiftsnemnd.

På møte 1. november 1961 mellom de to forbund, ble man under medvirkning av Landsorganisasjonens representant enig om at Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund skulle ta seg av tariffordet for disse stillingene, inntil organisasjonstvisten mellom de to forbund var avgjort.

Da forhandlingene om funksjonæroverenskomsten ved Norsk Hydro begynte 14. desember 1961, satte Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund fram krav under disse forhandlingene på vegne av instrumentørene.

Norsk Arbeidsgiverforening og bedriften inntok overfor disse kravene det standpunkt at de ikke var villige til å opprette noen avtale for funksjonærgrupper med Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund.

På grunn av dette standpunkt foranlediget Landsorganisasjonens representant at saken ble utsatt inntil man fra Landsorganisasjonens side hadde tatt nærmere stilling til organisasjonsforholdene.

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer har gjort gjeldende at dette forbund er tildelt som organisasjonsområde å organisere tekniske funksjonærer. Forbundet hevder at de omhandlede instrumentører både formelt og reelt er gitt status som tekniske funksjonærer ved bedriften, og krever på dette grunnlag å få seg tilkjent organisasjons- og tariffretten for disse instrumentørene.

Forbundet viser til at det for disse stillingene kreves både praksis og en viss teknisk utdannelse, og forbundet legger i denne forbindelse vekt på at disse instrumentørene ikke bare formelt er gitt funksjonærstatus, men at de i sitt arbeid reelt framtrer som teknikere.

Til ytterligere støtte for sitt krav har forbundet vist til at det fra disse instrumentørenes side er et bestemt ønske om å bli overført til Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, og til det standpunkt som bedriften og Norsk Arbeidsgiverforening inntok under forhandlingene medio desember 1961, om ikke å slutte avtale for instrumentørene med Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund.

Ut fra dette krever Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer seg tilkjent retten til å organisere instrumentørene ved Norsk Hydro, Eidanger Salpeterfabriker.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund har gjort gjeldende at det til disse stillingene ikke kreves en slik teknisk utdanning ved instrumentørene kan betegnes som teknikere. De er etter forbundets mening høyt kvalifiserte fagarbeidere, og de hører som sådanne inn under Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbunds organisasjons- og tariffområde.

Det forhold at bedriften har endret betalingsmåten for disse til årslønn gjør ingen endringer i dette, og kan ikke medføre at organisasjonsretten skal overføres til et annet forbund.

Forbundet har videre gjort gjeldende at disse instrumentørene på arbeidsplassen utfører nøyaktig det samme arbeidet som de timelønte instrumentmekanikere som Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund har en helt utvilsom organisasjons- og tariffrett for.

Under disse forhold har forbundet hevdet at den omstendighet at disse folkene av bedriften er gitt formell status som funksjonærer ikke kan medføre at Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund skal miste organisasjons- og tariffretten for disse.

Ut fra disse betraktninger krever Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund seg tilkjent retten til å organisere instrumentørene ved Norsk Hydro, Eidanger Salpeterfabriker.

Landsorganisasjonens representant har pekt på at bedriften da den formelt ga disse instrumentmekanikerne status som funksjonærer, samtidig førte disse inn under det lønnsklassesystem som var fastsatt i overenskomsten for funksjonærene ved Norsk Hydro, og at Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund under forhandlingene om funksjonæroverenskomsten i desember 1961 satte fram krav på vegne av disse instrumentørene.

Landsorganisasjonens representant viste for øvrig til hva som er uttalt i organisasjonskomitéens innstilling om organisasjonsområdet for Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer og til de vedtak som ble fattet om dette av Landsorganisasjonens representantskap i 1950 og 1951.

Han viste videre til § 25 i Hovedavtalen mellom Norsk Arbeidsgiverforening på den ene side og Landsorganisasjonen og Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer på den annen side, hvoretter «teknikere» omfatter personer med 2-årig teknisk dagskole ansatt i stilling hvor teknisk utdanning kreves, samt personer som uten slik utdanning på annen måte har skaffet seg tilsvarende utdanning og som ansettes i stilling som krever teknisk utdanning, eller som vanligvis bekles av teknikere. Han gjorde i den forbindelse oppmerksom på at med det standpunkt som både Norsk Arbeidsgiverforening, bedriften og de omhandlede instrumentører hadde inntatt i denne saken, så måtte dette forstås slik at samtlige disse syntes å være enig om at disse instrumentørene var å anse som teknikere i relasjon til bestemmelsene i Hovedavtalens § 25. Han gjorde i den forbindelse videre oppmerksom på at eventuell tvist om hvorvidt disse skulle anses som teknikere etter Hovedavtalens § 25, måtte avgjøres etter § 20 i samme Hovedavtale.

Landsorganisasjonens representant sa seg for øvrig enig i at betalingsmåten i og for seg ikke alene kunne være avgjørende for hvilket forbund som skulle ha organisasjonsretten.

Voldgiftsnemnda skal bemerke:

Etter det som er opplyst legger Voldgiftsnemnda til grunn at det er på det rene at Norsk Hydro ved Eidanger Salpeterfabriker har gitt 17 instru-

mentmekanikere formell status som funksjonærer ved bedriften under tittelen instrumentører I og II, og at bedriften som en konsekvens av dette samtidig har ført disse 17 inn på det lønnsklassesystem som gjelder etter funksjonæroverenskomsten.

På den annen side synes det å være på det rene at det ikke er skjedd noen slike endringer i det arbeid som disse instrumentørene tidligere har utført som instrumentmekanikere og det arbeid som de nå utfører som instrumentører, at dette i seg selv kan gi grunn til å overføre organisasjonsretten fra Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund til Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer.

Voldgiftsnemnda finner det tvilsomt om de krav som stilles til disse instrumentørenes tekniske utdanning kan sies å være av slik art at deres tekniske utdanning tilfredsstiller de krav som Hovedavtalens § 25 setter for at man skal anses som teknikere. Det er således opplyst at bedriftsskolen ved Eidanger Salpeterfabriker ikke gir noen teknisk utdanning som kan sies å være tilsvarende den utdanning som den 2-årige tekniske dagskole gir.

Voldgiftsnemnda kan imidlertid ved denne sin vurdering ikke se bort fra at så vel bedriften som Norsk Arbeidsgiverforening og de omhandlede 17 instrumentører synes å være enig om at disse instrumentørene skal gå inn under funksjonæroverenskomsten, og med dette anses å tilfredsstille de krav som er satt i Hovedavtalens § 25 for dette.

Voldgiftsnemnda kan heller ikke se bort fra at Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund under forhandlingene om funksjonæroverenskomsten opptrådte på vegne av disse instrumentørene for under disse forhandlingene å ivareta deres interesser. Voldgiftsnemnda ser i dette en viss faktisk innrømmelse fra Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund av at disse 17 instrumentørene tariffmessig skal behandles etter funksjonæroverenskomsten.

Etter å ha foretatt disse vurderingene, har Voldgiftsnemnda tatt for seg det organisasjonsområde som er fastsatt for Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer.

Organisasjonsområdet for dette forbund er fastlagt gjennom vedtak fattet av Landsorganisasjonens representantskap i 1951. Det heter i dette vedtaket:

«Forbundets organisasjonsområde omfatter alle produksjonsbedrifter som ikke kommer inn under vanlige kommunale eller statsetaters organisasjoner. Innenfor dette område organiseres de personer som ikke kommer inn under arbeidernes eller de merkantile funksjonærers vanlige tariffområde.»

På samme representantskapsmøte ble godkjent det vedtaket som landsmøtet i Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer hadde fattet om forbundets organisasjonsområde, og hvorefter forbundet skulle være en landsomfattende sammenslutning av «... arbeidsledere og tekniske funksjonærer i Norge . . . med følgende unntak:

1. Direktører, disponenter, overingeniører eller andre tilsvarende stillinger.
2. Merkantile funksjonærer.
3. Arbeidere, herunder formenn eller baser som deltar i det produktive arbeid på samme måte som arbeiderne.
4. Personer som har et arbeid av mer spesiell karakter og som dekkes av overenskomstforholdet i andre fagforbund tilsluttet LO.»

Til tross for at Voldgiftsnemnda er av den mening at avlønningssystemet i seg selv ikke kan være avgjørende for hvilket forbund som skal ha organisasjonsretten, og til tross for at Voldgiftsnemnda ikke finner det godt gjort at disse instrumentørene utfører noe arbeid som atskiller seg slik fra det arbeid som de timelønte instrumentmekanikerne utfører, at heller ikke

dette i seg selv gir grunn til å organisere dem i noe annet forbund enn de timelønnte instrumentmekanikerne, og til tross for at Voldgiftsnemnda i tillegg til dette finner det tvilsomt om disse instrumentørene fyller de kravene som Hovedavtalens § 25 setter for at de skal kunne anses som teknikere, er Voldgiftsnemnda likevel kommet til det resultat at organisasjons- og tariffretten for disse 17 instrumentørene må tilkjennes Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer.

Når Voldgiftsnemnda er kommet til dette resultat, så er dette ene og alene ut fra det organisasjonsområde som Lanndsorganisasjonens representantskap har godkjent for Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, og at disse 17 instrumentmekanikerne ved å bli gjort til instrumentører ble ført inn under det lønssystem som omfattes av funksjonæroverenskomsten og etter dette ikke lenger kan sies å høre inn under Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbunds vanlige tariffområde, noe som ytterligere bekreftes ved at Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund har opptrådt under forhandlingene om funksjonæroverenskomsten for å ivareta og fremme disse instrumentørenes tariffinteresser.

Voldgiftsnemnda vil i tilknytning til dette bemerke at det syns å være på det rene at selv om Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund skulle ha organisasjons- og tariffretten for disse instrumentørene, så ville forbundet måtte istandbringe en slik avtale for disse, at disse ville komme til å skille seg klart ut som en egen gruppe i relasjon til de gjenværende instrumentmekanikere.

Voldgiftsnemnda vil til slutt bemerke at den har funnet det meget vanskelig å treffe avgjørelse i denne saken på grunn av at det ikke er nærmere presisert hva som ligger i uttrykket «tekniske funksjonærer» når det gjelder organisasjonsområdet for Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer.

Voldgiftsnemnda har følt dette søm om Voldgiftsnemnda er blitt tvunget til å treffe en avgjørelse som angår organisasjonsområdet for Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, i et videre omfang enn dette bør høre under Voldgiftsnemnda.

Voldgiftsnemnda vil derfor henstille til Landsorganisasjonens sekretariat snarest å ta opp til behandling en mer presis utforming av hva organisasjonsområdet for dette forbundet skal omfatte, idet alene nærværende sak med all ønskelig tydelighet har vist behovet for dette.

Kjennelsen er enstemmig.

Slutning:

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer skal organisere instrumentørene ved Norsk Hydro, Eidanger Salpeterfabriker.

Olaf Sunde.

*Marius Trana.
Tor Aspengren.*

*Erling Frogner.
Klaus Kjelsrud.*

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund har i henhold til retningslinjer for behandling av organisasjonstvister, anket Voldgiftsnemndas avgjørelse inn for LO's representantskap. Saken var satt opp på Representantskapets møte 1. og 2. juni 1962. Under sakens behandling framsatte Anker Nordtvedt, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, følgende forslag:

«Da LO har nedsatt en komité som skal framlegge forslag om NFATF's organisasjonsområde, utsettes saken til komitéinnstillingen foreligger.»

Dette ble enstemmig vedtatt.

Den Kooperative Tvistenemnd.

H.r.advokat Einar Sunde er etter anmodning i skriv av 28. februar 1962, blitt fritatt fra å fungere som formann for Den Kooperative Tvistenemnd for rettstvister. Som ny formann ble partene enige om å oppnevne h.r.advokat Brynjulf Bull.

Nemnda for rettstvister har i året behandlet én sak. Det foreligger følgende protokoll fra Tvistenemnda:

«*Tvistenemndas møtebok*
i sak:

*Den Kooperative Tarifforening og Oslo Samvirkelag —
Norsk Transportarbeiderforbund og forbundets avd. 4, Oslo.
Tariffrevisjonen 1961.*

Den 6. mars 1962 kl. 10.00 ble møte holdt i Riksmeglingsmannens lokaler.

Tvistenemndas medlemmer:

Magnus Bjerkholt — oppnevnt av partene som formann.
Paul Engstad — Landsorganisasjonens representant.
Magne Bølviken — Den Kooperative Tarifforenings representant.
Olaf Ingvaldsen — oppnevnt av Norsk Transportarbeiderforbund.
Anton Ruud — oppnevnt av Oslo Samvirkelag.

Til stede for partene:

For DKT: A. Fjeldsaa.
For Oslo Samvirkelag: Andreas Iversøn og Karl E. Pedersen.
Fra forbundet og dets avd. 4: Gustav Strøm og Markus Markussen.
For arbeiderne: Leif Thomsen og Sverre Nergård.

Det ble framlagt:

1. LO's og DKT's brev til formannen av henholdsvis 17. og 22. februar 1962 vedrørende nemndas sammensetning.
2. Forbundets påstandsskrift av 6. februar 1962 med gjeldende overenskomst, protokoll fra partenes forhandlingsmøter 14. desember 1961 og 15. januar 1962 og forbundets forslag.
3. DKT's tilsvarende av 20. februar 1962 med overenskomsten mellom DKT og Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, landsoverenskomsten mellom Handelens Arbeidsgiverforening og NHKF, Hovedavtalen mellom DKT og LO og arbeidernes oppsigelse av produksjons- og akkordavtaler av 5. oktober 1961.
4. Forbundets kommentar til DKT's tilsvarende.

Strøm framstilte saken på vegne av forbundet og arbeiderne og *Fjeldsaa* på vegne av DKT og Oslo Samvirke­lag. De la ned påstand som angitt i henholdsvis påstandsskrift og tilsva­r.

Etter at partsrepresentantene hadde hatt ordet til nye innlegg, ble saken tatt opp til avgjørelse.

Magnus Bjerkholt.

Tvistene­mnda har holdt møter 6., 9, og 12. mars 1962. Etter den rådslag­ning som har funnet sted, har Tvistene­mnda den 12. mars 1962 avsagt slik

dom:

Saken gjelder revisjonen av overenskomsten mellom Oslo Samvirke­lag og Norsk Transportarbeiderforbund og dets avdeling 4 som løp ut 31. oktober 1961. Forhandlingsmøter har vært holdt 14. desember 1961 og 15. januar 1962 uten at enighet ble oppnådd. Partene er deretter blitt enig om å hen­vise saken til avgjørelse av den i Hovedavtalens § 22 nevnte nemnd.

Forbundet har utførlig gjort rede for og begrunnet det forslag til ny overenskomst som ble lagt fram under forhandlingene og som er tatt inn som vedlegg til påstandsskriftet. Når det gjelder lønnsbestemmelsene er dette forslag basert på at de lønnstillegg som ble gitt etter tariffopp­gjøret for landtransporten (NAF) — kr. 24.75 på ukelønns­attsene, avrundet til nærmeste krone opp eller ned, og kr. 24.75 som akkordavsavn — blir gitt på de nåværende ukelønns­atts selv om disse har ligget noe høyere enn for landtransporten. Videre har forbundet fremmet krav om at avtalene om akkord og produksjonspremie, som løp ut 31. oktober 1961, straks gjen­innføres og at det opptas forhandlinger om revisjon, som skal være avslut­tet innen utgangen av mars 1962. Subsidiært er det under henvisning til tariffopp­gjøret for NKL's lagre, krevd at det utover det generelle avsavn på kr. 24.75 gis et midlertidig akkordavsavn på kr. 18.00 pr. uke inntil nye akkordavtaler måtte komme i stand. De øvrige krav om endringer er i det vesentlige begrunnet med en tilpassing til tariffbestemmelsene for land­transporten. Bl. a. har forbundet krevd inntatt samme bestemmelse om akkordarbeid som man fikk ved tariffopp­gjøret for landtransporten.

Under henvisning til det anførte har forbundet lagt ned denne

påstand:

«Arbeidernes forslag, bilag 3, gjøres gjeldende som tariffavtale fra 1. no­vember 1961 og til 31. oktober 1963. Avtalen om akkord og produksjons­premie som løp ut 31. oktober 1961, gjeninnføres straks. Det opptas for­handlinger om en revisjon av denne avtale. Disse forhandlinger skal være avsluttet innen utgangen av mars måned 1962.

Subsidiært at inntil ny avtale om akkord basert på tidsstudier er kommet i stand, gis arbeiderne et midlertidig akkordavsavnstillegg på kr. 18.00 pr. uke, under samme forutsetninger som er nevnt i protokoll av 14. desember 1961 mellom NKL, Den Kooperative Tarifforening og Norsk Transport­arbeiderforbund vedrørende NKL's lagre.»

Den Kooperative Tarifforening har vist til at Oslo Samvirke­lag går inn under «Handel og Kontor»s landsoverenskomst med DKT. Denne overens­komst omfatter foruten butikk-, lager- og kontorfunksjonærer, også lager­arbeidere, sjåførere m. v. «Handel og Kontor»s landsoverenskomst med Handelens Arbeidsgiverforening omfatter likeledes de samme grupper av arbeidstakere. I begge disse avtaleforhold er det fastsatt at transport­arbeiderne skal lønnes etter de til enhver tid gjeldende lønns­atts i over-

enskomsten mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Norsk Transportarbeiderforbund (landtransporten). Den nå oppsagte overenskomst mellom partene har lønnsbestemmelser som har ligget høyere enn landtransportens satser. Med de relativt store lønnstillegg som tariffoppgjøret for landtransporten medførte, mener Oslo Samvirkelag nå å ha et berettiget krav på at den tidligere lønnsforskjell utjevnes og at også avtalen for øvrig tilpasses Landsoverenskomsten mellom «Handel og Kontor» og DKT.

Imidlertid vil Oslo Samvirkelag fortsatt være interessert i å få gjennomført akkordarbeid, og godtar at de ikke oppsagte akkordavtaler for kjøtt- og iskremavdelingene forhøyes med 6 prosent. Derimot finner ikke Samvirkelaget å kunne gjeninnføre de oppsagte akkordavtaler på det vilkår at forhandlinger om revisjon skal være avsluttet allerede innen utgangen av mars. Og Samvirkelaget må bestemt avvise forbundets subsidiære krav om et ekstra akkordavsavn på kr. 18.00 pr. uke.

Tarifforeningen har lagt ned denne

påstand:

«De til enhver tid fastsatte bestemmelser i overenskomsten mellom Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund og Den Kooperativ Tarifforening for Oslo Samvirkelag gjøres gjeldende for sjåførere, lagerarbeidere og hjelpearbeidere.»

Nemnda er — med en dissens, jfr. nedenfor — kommet til det resultat som slutningen viser.

Det vil framgå at nemnda ikke har funnet å ha grunnlag for å fastsette andre lønnssetser for Oslo Samvirkelags transportarbeidere enn de som er gjeldende for landtransporten. Imidlertid har nemnda ut fra en mer konkret vurdering kommet til at de pr. 1. november 1961 ansatte arbeidere bør gis det samme lønnstillegg som ved tariffoppgjøret for landtransporten.

Ellers vil det ses at nemnda har endret den nåværende bestemmelse om betaling på søn- og helgedager på Fiskehallen. Forbundets forslag til bestemmelse om akkordarbeid er godtatt. For øvrig er de fleste av bestemmelsene i nåværende overenskomst blitt opprettholdt.

Nemnda har ikke kunnet gi forbundet medhold i dets prinsipale og subsidiære påstand i forbindelse med de oppsatte akkordavtaler. Hvis disse gjennomgående hadde gitt en fortjeneste som står i forhold til det nå fastsatte akkordavsavn på kr. 24.75 pr. uke, ville ikke nemnda ha funnet det urimelig at disse avtaler var blitt gjeninnført. Men når det ikke er tilfelle, ville dette medføre en forringelse av tariffoppgjøret for en del av arbeiderne. På den annen side anser nemnda seg avskåret fra å påtvinge Samvirkelaget en revisjon av disse avtaler innen en fastsatt frist. Og forbundets subsidiære påstand vil i realiteten ha som konsekvens et forhøyet akkordavsavn i forhold til landtransporten.

Ingvaldsen vil under henvisning til forbundets påstand stemme for følgende tilføyelse:

Inntil ny avtale om akkord er kommet i stand, gis arbeiderne et midlertidig akkordavsavnstillegg på kr. 18.00 pr. uke utover det tarifferte akkordavsavn på kr. 24.75 pr. uke.

For øvrig finner han å kunne tiltre det resultat som nemndas flertall har kommet til.

Slutning:

Den tidligere overenskomst mellom partene av 28. oktober 1958 fornyes med disse endringer og tilføyelser:

Del II.

§ 1. Lønnsbestemmelser.

1. Lagerarbeidere, bilmedhjelpere og andre hjelpearbeidere.

Over 19 år	kr. 221.00 pr. uke
Etter 1 års praksis	» 232.00 » »
Etter 5 år, hvorav 4 år i bedriften	» 241.00 » »

2. Sjåførere og reparatører.

Over 19 år	» 225.00 » »
Etter 1 års praksis	» 237.00 » »
Etter 5 år, hvorav 4 år i bedriften	» 245.00 » »

Merknad til 1 og 2:

De som var ansatt i bedriften 1. november 1961 betales med:

Over 19 år	» 229.00 » »
Etter 1 års praksis	» 239.00 » »
Etter 3 års praksis i Oslo Samvirke­lag	» 235.00 » »

3. Det betales i tillegg til ukelønningene nevnt under 1 og 2 med *Merknad*, et akkordavsavn på kr. 24.75 pr. uke, unntatt for de timer hvor vedkommende arbeider har arbeidet akkord.
4. a) Ved frammøte på søn- og helgedager på Fiskehallen betales minst for 3 timers arbeid med vanlig overtidstillegg.
 b) Arbeiderne ved Fiskehallen gis 3 sett vareklær pr. år og trebunnstøvler etter behov. De øvrige arbeidere får 2 sett vareklær og fri vask av samme.
 c) Når en arbeider etter ordre vikarierer for en bedre lønt overordnet, skal han ha samme lønn som denne for den tiden vikariatet varer.
 d) Den som blir beordret til å utføre fortolling, betales kr. 10.00 pr. uke i tillegg til den til enhver tid gjeldende transportarbeiderlønn.

§ 2. Ordinær arbeidstid.

I første setning endres tallene 48 og 8 til 45 og 7,5.

§§ 3, 4 med *Merknad* og 5 — som før.

Nåværende § 6 utgår. I stedet inntas ny

§ 6. Akkordarbeid.

Akkordarbeid skal anvendes i størst mulig utstrekning. For akkordsatser som er forutsatt å skulle gjelde i tariffperioden, skal det — hvis det innføres nye maskiner eller arbeidsbesparende metoder — opptas forhandlinger om revisjon av akkordsatsene.

Blir partene ikke enig under forhandlingene, avgjøres saken ved voldgift. Oppmannen oppnevnes av partene. Blir partene ikke enig, oppnevnes han av Riksmeglingsmannen.

For øvrig henvises til avtale mellom NAF og LO om «Retningslinjer ved gjennomføring av arbeidsstudier».

Det skal være adgang for partene til i tariffperioden å drøfte en justering av akkordsatsene opp og ned, slik at det gjennomsnittlige nivå ikke for-

rykkes. Denne bestemmelse gjelder samtlige bedrifter som omfattes av avtalen.

Alle akkordsatser for kjøtt- og iskremavdelinger uttrykt i kroner og øre forhøyes med 6 prosent.

§ 7. Lønningsdag og oppsigelse.

Lønning foregår hverannen torsdag umiddelbart etter arbeidstidens slutt. Faller torsdag på en fridag, betales lønnen den forutgående arbeidsdag.

Den gjensidige oppsigelsesfrist er 14 dager og for øvrig som i lov om Arbeidervern.

§ 8 — som før.

Nåværende § 9 utgår.

§ 9. Overenskomstens varighet.

Denne overenskomst gjelder fra 1. november 1961 og til 31. oktober 1963, og videre ett år ad gangen, hvis den ikke av en av partene blir sagt opp med 1 — én måneds skriftlig varsel.

Avsnittet om indeksregulering m. v. — utgår.

I stedet inntas:

Samtlige lønnsatser forhøyes med 4 prosent fra 1. november 1962.

Protokolltilførsler:

1. Partene er enig om at de fordeler som den enkelte har opparbeidet skal beholdes.
2. Bedriften skal sørge for at sjåføren får tilstrekkelig hjelp til på- og avlesing. Det skal være 4 mann på bakken ved manuell opplesing av 100 kilos sekker.
3. Godtgjøring for særskilt pålagte arbeidsfunksjoner er ikke gitt som personlig tillegg. De nåværende tillegg bibeholdes.

Magnus Bjerkholt.

Magne Bølviken.

Paul Engstad.

Anton Ruud.

Olaf Ingvaldsen.

Tvistenemnda for arbeiderforetak.

Nemnda har ikke behandlet noen tvistesak i 1962.

Økonomisk statistisk oversikt for 1962.¹⁾

Økonomisk sett ble 1962 et dårligere år enn 1960 og 1961. Produksjonen fortsatte å øke, men styrken var langt svakere enn før.

1) Oversikten bygger bl. a. på Økonomisk Utsyn, Nasjonalbudsjettet og Statsbudsjettet.

Mens produksjonen økte med 6,2 og 5,9 prosent i 1960 og 1961, er resultatet for 1962 foreløpig beregnet til 3,4 prosent.

Veksten i 1962 lå ikke så mye under den årlige økingen siden 1957. Det som i særlig grad skapte usikkerhet var at forholdene forverret seg påtagelig for mange av eksportnæringene. Avsetningen sviktet og prisene falt. Viktige deler av norske eksportnæringer arbeider på produksjonsområder der kapasiteten for tiden er større enn etterspørselen.

Dårlige vekstforhold for jordbruket og feilslag i såvel silde- som loddefisket brakte også produksjonsresultatene i disse næringene ned.

For industri, bergverk og kraftforsyning viser foreløpig anslag en produksjonstilvekst på 4,5 prosent fra 1961 til 1962. For industrien alene steg produksjonen om lag 3,5 prosent, mens den gjennomsnittlige vekst i de tre foregående år var om lag 8 prosent.

Det var særlig 1. halvår veksten var svak. Fra og med 3. kvartal tok imidlertid produksjonen seg opp igjen.

Som vist i tabell 3, var det særlig i eksportindustrien resultatene var svake. Bedrifter som registreres som hjemmeindustri, hadde fram til november produsert 5 prosent større mengder enn året før. Et markert trekk for året var imidlertid at nettopp bedrifter innenfor denne gruppen viste en stek evne til å øke eksporten.

Størst produksjonsvekst viser den del av hjemmeindustrien som framstiller investeringsvarer. Det norske næringslivets vilje og evne til å gjennomføre nye investeringer spilte en meget betydelig rolle for så vel produksjonens vekst, dens sammensetning og presset på utenriksøkonomien i 1962. I industrien økte investeringene med 22 prosent.

Arbeidsmarkedet var stramt gjennom storparten av året. I begynnelsen og særlig i sommermånedene, ble bedrifter hemmet av mangel på arbeidskraft. De nye tendenser utover høsten satte imidlertid også sitt preg på omfanget av registrerte lønnstakere og ledige. Den usedvanlige vinterharde høsten bidro også til at tallet på ledige var større ved utgangen av 1962 enn året før.

For verdensøkonomien som helhet var 1962 et jevnt bra år. Det lå likevel under det beste etter krigen. Den samlede produksjon i Vest-Europa og Nord-Amerika økte 4—5 prosent. For Vest-Europa var resultatet noe svakere, for Nord-Amerika atskillig bedre. De betydelige prosentvise forskyvningene, må en se på bakgrunn av at produksjonsnivået i 1961 til dels lå lavt i en del av landene.

Ser en de to siste årene under ett, har det funnet sted en merkbar dempning av høykonjunkturen i Vest-Europa. Avslapningen ble merkbar allerede i 1961 i de fleste land. Et unntak dannet Italia,

og også Sverige, Norge, Frankrike og Vest-Tyskland hadde høye vekstrater for året som helhet. I Storbritannia derimot falt vekstraten til det halve fra året før. I løpet av 1962 falt stigningstakten i Vest-Europas produksjonsliv ytterligere av. I flere land som i 1961 hadde sterk vekst, bl. a. Italia, Norge og Sverige, var det fram gjennom året 1962 tegn til svakere stigning både i produksjon og samlet etterspørsel. For de fleste land gjelder det at investerings- etterspørselen ble ytterligere dempet i året som gikk. Til en viss grad har dette trolig sammenheng med den overkapasitet som i de senere år har vokst fram på stadig nye vareområder. Et annet trekk ved utviklingen i 1962 var at stigningen i lønnsinntektene og veksten i den private forbruksetterspørsel i enkelte land så ut til å bli dempet noe fra sommeren og høsten av.

Ifølge Statistisk Sentralbyrås årsoversikt skulle den økonomiske politikken i Vest-Europa snarere bidra til å stimulere enn til å dempe veksten i den samlede produksjon og etterspørsel. Vest-Tyskland er kanskje et unntak. Men det er skjedd en markert omlegging av politikken i Storbritannia, der myndighetene i løpet av sommeren og høsten har opphevet de fleste tilstramningstiltak som ble gjennomført sommeren 1961.

I Sambandsstatene utviklet flere viktige konjunkturindikatorer seg gunstig utover høsten. President Kennedys bebudede program for skattereduksjoner har ytterligere stimulert optimismen.

Prisstigningen fortsatte også i 1962. Oppgangen faller i sin helhet på 1. halvår. Konsumprisindeksen var i juli kommet opp i 109,4 poeng. Den lå ved årets utgang på 110,0 poeng. Oppgangen i siste halvdel av 1961 og 1. halvår 1962, førte imidlertid til at konsumprisindeksen gjennomsnittlig lå 5,2 prosent høyere i 1962 enn året før.

Byråets pristall for hele forbruksvareomsetningen viste en stigning på ca. 4 prosent.

Gjennomsnittsførtjenesten i industrien var i 3. kvartal kommet opp på *kr.* 7.44 pr. time for voksne menn og *kr.* 5.11 for voksne kvinner. Renset for prisstigningen (konsumprisindeksen) gir lønnsutviklingen en reell forbedring på 4,5 prosent for menn og 5,0 prosent for kvinner fra de tre første kvartalene i 1961 til samme tid 1962. Et anslag for hele året viser en reell forbedring på ca. 4 prosent. Reduserer en inntektsstigningen med økingen i de skatter og trygdeavgifter som gjelder for Oslo, viser resultatene en forbedring på ca. 3 prosent i skatteklasse I og 2 prosent i skatteklasse IV. I tillegg kommer forhøyelsen av feriegodtgjørelsen på 1 prosent av bruttolønnen. Utbetalingen av denne godtgjørelsen skjer imidlertid først i 1963.

Tabell 1

	1962 mill. kr.	Reelle endringer i prosent	
		1961—1962	siste 10 år
Bruttonasjonalproduktet	41 900	3.4	42
Import av varer og tjenester	16 250	5,7	79
Tilgang i alt	58 150	4.2	52
Eksport av varer og tjenester	14 900	5.9	84
Innenlands tilgang	43 250	3.4	42
Militært og sivilt forsvar	1 301	6.5	7
Tilgang til sivile formål	41 949	3.3	43
Av dette:			
Sivilt offentlig forbruk	3 657	7.2	62
Privat forbruk	22 689	2.9	37
Bruttoinvesteringer (ekskl. lager) ..	15 603	7.6	51
Lagerendringer	—	—	—
Importoverskudd (vare- og tjenesteb.)	1 350	1.8	11

Produksjonsutviklingen.

Etter de beregninger som foreligger når dette skrives, kom verdien av den samlede vare- og tjenesteproduksjon opp i 42 milliarder kroner i 1962. Verdimessig svarer dette til en øking på 7,5 prosent fra året før. Den gjennomsnittlige prisstigning er beregnet til 4 prosent. Det gir en reell produksjonsvekst på 3,4 prosent fra 1961 til 1962. Den gjennomsnittlige veksten i de tre foregående år lå på 5,5 prosent. For perioden 1950—1961 var den årlige veksten 4 prosent. Sett på denne bakgrunn må produksjonsøkningen i 1962 karakteriseres som heller svak. Den samlede sysselsetting økte med $\frac{2}{3}$ prosent. Økingen i produksjon pr. sysselsatt skulle dermed ligge et sted mellom 2,5 og 3 prosent.

Den svakere vekst i produksjonen må først og fremst ses i sammenheng med utviklingen på eksportmarkedet der en rekke av landets viktigste næringer ble rammet av sviktende avsetning. Innenlands ga en sterk investeringsaktivitet betydelige stimulanser for produksjonen. At mange bedrifter avvirket sine lagerbeholdninger virket i motsatt retning. Mengdemessig ble det anskaffet 3 prosent mer for privat forbruk. Året før var denne økingen nesten dobbelt så stor.

Tabell 2.

År	Bruttonasjonal- produkt i faste priser	Syssetning i årsverk	Bruttonasjonal- produkt i for- hold til årsverk
1938	63	90	70
1955	100	100	100
1956	105	100	105
1957	108	100	108
1958	108	99	109
1959	113	99	114
1960	120	100	120
1961	127	101	126
1962	132	102	130

For 1963 har en i Nasjonalbudsjettet anslått en produksjonsøkning på om lag 4 prosent. Dette anslaget bygger på visse forutsetninger om utviklingen på eksportmarkedene.

For å svekke presset mot valutabeholdningene og mot innenlandske ressurser vil en søke å begrense en ytterligere vekst i investeringene. Det er gjort regning med en reell øking i det private forbruket med 3 prosent fra 1962 til 1963.

I industri, bergverksdrift og kraftforsyning

under ett steg produksjonsindeksen med 4,5 prosent fra 1961 til 1962. Som det går fram av tabell 3 var veksten særlig sterk for kraftforsyning (12 prosent) og for bergverksdrift (11 prosent — streik i 1961).

For industrien alene steg produksjonsindeksen med 3,5 prosent. Stigningen for de tre foregående år var i gjennomsnitt om lag 8 prosent. Tallet på sysselsatte i industrien økte i underkant av 1,4 prosent. Produktiviteten, eller produksjon pr. sysselsatt, lå vel 2 prosent høyere i 1962 enn året før.

I eksportindustrien var produksjonsveksten om lag 2,5 prosent. Den svake stigningen henger sammen med at sviktende etterspørsel fra utlandet reduserte produksjonen i treforedlingsindustrien og i visse deler av den primære jern- og metallindustri. I sildolje- og fiskemel-fabrikken gikk produksjonen tilbake som følge av dårlig råstofftilgang.

De bedriftene som tradisjonelt regnes til hjemmeindustrien økte produksjonen med 5,4 prosent i 1962. «Hjemmeindustriens» evne

Produksjonsøkning
januar—november 1961 — januar—november 1962.

Tabell 3.

	Jan.-nov. 1961	Jan.-nov. 1962	Prosent
<i>Bergverksdrift m. v., Industri og kraftforsyning</i>	138	144	4.3
<i>Bergverksdrift m. v.</i>	129	143	0.9
Kull- og malmgruver	117	131	12.0
<i>Industri</i>	137	142	3.6
Nærings- og nytelsesmiddelindustri	123	127	3.3
Av dette: Mjølkeforedling	145	152	4.8
Hermetikkfabrikker	101	113	11.9
Sjokoladefabrikker	170	183	7.6
Bryggerier og mineralvannfabr.	125	123	÷ 1.6
Tobakkfabrikker	113	114	0.9
Tekstilindustri	120	118	÷ 1.7
Av dette: Trikotasjefabrikker	113	111	÷ 1.8
Bekledningsindustri	125	127	1.6
Av dette: Konfeksjonsfabrikker	130	131	0.8
Skotøyfabrikker	110	111	0.9
Trevare- og møbelindustri	128	126	÷ 1.6
Treforedlingsindustri	131	126	÷ 3.8
Av dette: Tresliperier og cellulosefabr...	121	116	÷ 4.1
Papir-, papp- og kartongfabr...	140	136	÷ 2.9
Kjemisk Industri	146	159	8.9
Av dette: Kjemisk grunnindustri	144	152	5.6
Olje- og fettindustri	82	86	4.9
Jord- og steinvarerindustri	149	153	2.7
Primær jern- og metallindustri	180	183	1.7
Annen jern- og metallindustri	142	151	6.3
Andre industrier	119	125	5.0
<i>Kraftforsyning</i>	147	164	11.6
Eksportindustri ¹⁾	133	136	2.3
Hjemmeindustri ¹⁾	139	146	5.0
Av dette: Konsumvarerindustri ¹⁾	136	142	4.4
Investeringstjenesteyndustri ¹⁾	144	152	5.6

¹⁾ Omfatter bergverksdrift m. v., industri og kraftforsyning.

til å øke sin eksport har imidlertid blitt et enda mer markert trekk i utviklingen.

Bedrifter som framstilte forbruksvarer økte produksjonen noe svakere enn de som vesentlig framstiller varer for investeringer,

Arlig produksjonsindeks for industri, bergverk og kraftforsyning.
1955 = 100.

Tabell 4.

År	I alt	Eksport- industri	Hjemme- industri
1938	51	70	43
1949	69	64	70
1950	75	73	76
1953	86	82	87
1954	93	93	93
1955	100	100	100
1956	105	105	106
1957	110	110	110
1958	110	108	111
1959	117	118	116
1960	129	128	129
1961 ¹⁾	138	133	140
1962 ¹⁾	143	135	146

¹⁾ Foreløpige tall.

(henholdsvis 4,9 og 6,1 prosent). Innenfor forbruksvaregruppen bidro flere bedrifter innenfor næringsmiddelindustrien og kjemisk industri i særlig grad til økingen. På investeringsvaresiden var det særlig gummivareindustrien, sprengstoffabrikken, enkelte deler av jord- og steinindustrien, jern- og metallvarebedrifter, den elektrotekniske industrien og transportmiddelindustrien som bidro på pluss-siden. Produksjonen gikk ned ved sagbruk, høvlerier, treimpregneringsanlegg og i wallboardfabrikkene.

Produksjonen av elektrisk kraft økte med vel 12 prosent. Det er omtrent det dobbelte av året før.

Avlingene i jordbruket

ble mindre i 1962 enn året før. Etter foreløpige oppgaver er høstutbyttet beregnet til 92 prosent av et middels år. Avlingene av korn og grønnsaker, høy og poteter lå til dels godt under foregående års nivå. Fruktavlingene ble noe bedre.

I skogbruket

var driftsforholdene vanskeligere enn på flere år. Etter foreløpige anslag ble det for salg avvirket 6,8 millioner m³ salgsvirke. Det er

370 000 m³ mindre enn foregående sesong. Nye foredlingsmåter har ført til en sterk øking i forbruket av løvtrevirke.

Også i fisket

ble resultatet dårligere enn 1961. Ifølge foreløpige oppgaver gikk årsfangsten ned med 199 000 tonn. Det oppfiskede kvantum var 1,1 million tonn og er det laveste siden 1949. Sildefisket ved Island ga rekordfangster. På andre felter var fisket stort sett dårligere enn året før.

I hvalfangsten

må en helt tilbake til 1930-årene for å finne lavere tall for den norske fangsten i Antarktis. Produksjonen av hval- og spermolje ved norske ekspedisjoner ble i sesongen 1961/62 mindre enn 570 000 fat, eller 170 000 fat under foregående sesong. Parallelt med den sterke reduksjonen i fangsmengdene har prisene falt sterkt.

For sesongen 1962/63 blir det bare fire norske ekspedisjoner til Antarktis. Industridepartementet regner med at den samlede olje-produksjonen vil bli nesten 25 prosent mindre enn i siste sesong.

Bygge- og anleggsvirksomheten

var større i 1962 enn året før. Arealet av bygg under arbeid økte om lag 3 prosent. Igangsettingen av nye bygg steg også, om enn mindre enn året før.

Det ble tatt i bruk 28 000 leiligheter. Omtrent det samme som året før.

Også i anleggsvirksomheten var virksomheten høyere enn i 1961.

I sjøfarten

viste fraktratene for tankskip tegn til noe bedring i 1962. Til gjengjeld var fraktene for tørrlastflåten noe lavere enn året før. Oppleggene av norske skip var jevnt over mindre enn i 1961. I løpet av de tre første kvartaler i 1962 økte handelsflåten netto med 555 000 bruttotonn. Det ble bestilt få nye skip i løpet av 1962. Skipsfartens netto-valutafrakter er anslått til 3225 millioner kroner.

Samferdsel.

I annen samferdsel var tallet på lønnskakere i 1962 ubetydelig større enn foregående år, og ved utgangen av september lå tallet lavere enn ett år tidligere.

Også i 1962 fant det sted en reduksjon i antall passasjerer ved de norske statsbaner. Målt i tonn ble også godstrafikken mindre, men

utviklingen av langveistransporten førte til større tall i tonn-kilometer.

I rutebiltransporten økte passasjertrafikken med 6 prosent og godstrafikken med 15 prosent i 1961. Stigningen har fortsatt i 1962.

I byene og forstedene gikk sporveistrafikken ned 4 prosent. Den samme reduksjonen fant sted ved NSB's forstadsbaner. Samtidig økte busstrafikken 6 prosent.

I 1. halvår 1962 transporterte norske rutenfly 460 000 passasjerer, av disse 216 000 på innenlandsruter. Det er henholdsvis 10 og 15 prosent mer enn i tilsvarende periode året før. Da passasjerene gjennomsnittlig reiste lenger, økte totaltrafikken atskillig sterkere.

Postverkets drift ga et overskudd på 12,5 millioner kroner i 1961. I januar—september 1962 var det et underskudd på 8,2 millioner kroner. I samme periode bokførte postgiroen 34 millioner inn- og utbetalinger. Postsparebanken registrerte 2,8 millioner innskudd. Det fant sted 9,5 millioner andre sendinger fra postkontorene.

Ved Telegrafverket ga driften et underskudd på 18,5 millioner kroner i januar—juli 1962. Året før var det et overskudd på 7,2 millioner kroner på samme tid. I januar—august ble det ekspedert 36,7 millioner rikstelefon samtaler og 0,8 millioner samtaler til utlandet.

Reiselivet.

Tallet på innpasserte utenlandske motorkjøretøyer var 12 prosent større i januar—september 1962 enn på samme tid året før. Det kom 3 prosent flere utlendinger med skip og fly. Utpasserte norske kjøretøyer økte samtidig med 12 prosent. Tallet på nordmenn som reiste med skip eller fly til ikke-nordiske land økte med 14 prosent.

Norges valutainntekter av den internasjonale reisetrafikk var anslått til 400 millioner kroner i 1961. I de 9 første månedene av 1962 lå inntektene 7 prosent høyere enn på samme tid året før. Reisevalutautgiftene ble beregnet til 410 millioner kroner, og stigningen i 1962 er foreløpig anslått til 4 prosent.

Utenriksøkonomien.

Også i 1962 var det samlede forbruk av varer og tjenester større enn landets egen produksjon. Det samlede underskudd på driftsregnskapet er beregnet til 1600 millioner kroner eller 100 millioner kroner mer enn i 1961. Det fant sted en oppgang i så vel import som eksport av varer. Sterkest var økingen i importen. Det meste av denne forskjellen ble imidlertid oppveid av lavere skipsimport.

Bruttonasjonalprodukt fordelt på næringer.
Mill. kroner.

Tabell 5.

	1961	1962	Prosentvis fordeling 1962
Jordbruk	2 031	1 980	4.7
Skogbruk	978	949	2.3
Fiske	659	629	1.5
Hvalfangst	196	133	0.3
Industri og bergverk	9 703	10 438	24.9
Elektrisitetsforsyning m. v.	1 085	1 244	3.0
Bygge- og anleggsvirksomhet	2 786	3 209	7.7
Skipsfart m. v.	4 224	4 281	10.2
Annen samferdsel	2 194	2 382	5.7
Varehandel	7 016	7 687	18.3
Øvrige sektorer	8 110	8 968	21.4
	38 982	41 900	100.0

Økingen i driftunderskuddet skyldes av den grunn lavere stønader fra utlandet sammen med økte rentebetalinger til utlandet. Tabell 6 viser driftsbalansen overfor utlandet.

Både for eksporten og importen lå prisene knapt 2 prosent lavere enn året før. Totalt sett viste bytteforholdet således ingen endring. For vareprisene isolert var bytteforholdet noe dårligere enn i 1961.

Netto valutabeholdningene, som i 1.—3. kvartal 1961 gikk opp med 258 millioner kroner, viste i 1.—3. kvartal 1962 en nedgang på 396 millioner kroner. Ved utgangen av september utgjorde de 2967 millioner kroner.

Handelspolitikken.

Påskyndelsen, eller akseleringen, av tollnedbyggingen i Det Europeiske Frihandelsforbundet — EFTA — fortsatte i 1962. Ved utgangen av 1962 var tollskrankene i EFTA redusert til 50 prosent av utgangsnivået. Avviklingen ligger på den måten 2½ år foran den opprinnelige planen.

I begynnelsen av året søkte Norge om forhandlinger med sikte på fullt medlemskap i Det Europeiske Økonomiske Fellesskap, EEC. Norge la fram en tiltredelseserklæring og i løpet av året ble det startet såkalte oppklaringsforhandlinger. Tidligere har Storbritannia og Danmark søkt om slike forhandlinger. Sverige, Øster-

*Driftsbalansen overfor utlandet.
Mill kroner.*

Tabell 6.

	1961	1962
Vareimport.....	9 500	10 275
Import av skip	2 116	1 730
Norske turistutgifter	410	430
I alt	12 026	12 435
Vareeksport	6 236	6 625
Eksport av skip.....	430	335
Nettovalutafrakter	3 215	3 225
Norske turistinntekter	400	430
Annen eksport, netto	425	470
I alt	10 706	11 085
Saldo på vare- og tjenestebalansen	÷ 1 320	÷ 1 350
Saldo på rente- og stønadsbalansen	÷ 180	÷ 250
Saldo på driftsbalansen	÷ 1 500	÷ 1 600

rike, Sveits og Portugal ba om forhandlinger med sikte på en løsere tilknytning.

I løpet av året ble det ført omfattende tollforhandlinger med de andre medlemslandene i den internasjonale handels- og tollorganisasjonen — GATT. Disse forhandlinger ga ikke vesentlig fordeler for Norge.

I oktober 1962 fikk USA en ny handelslov som under visse forutsetninger gir regjeringen fullmakt til å forhandle seg fram til vesentlige tollreduksjoner.

I november besluttet FN's økonomiske og sosiale råd å arrangere en internasjonal konferanse om handel og utvikling. Konferansen skal særlig drøfte utviklingslandenes problemer.

For å hindre for store skadevirkninger av såkalt sosial dumping-import, ble det i løpet av året inngått særlige avtaler med Hong-Kong og Japan.

Priser og leviekostnader.

Også i 1962 var det en markert stigning i forbrukerprisene. Engrosprisenivået holdt seg noenlunde stabilt. Den nye konsumprisindeksen, som erstattet den tidligere leviekostnadsindeksen, steg

Tabell 7. *Indekser for:*

	Innførselspriser (uten skip) 1955 = 100	Engrospriser 1952 = 100	Konsumpriser 1959 = 100
1961: 1. kvartal	97	111	100.9
2. »	98	111	102.2
3. »	97	112	103.4
4. »	97	113	105.0
1962: 1. kvartal	97	113	106.2
2. »	97	113	107.6
3. »	96	113	109.6
4. »	98	114	109.7
1961: (gj.sn.)	97	112	102.9
1962: (gj.sn.)	97	113	108.3

sterkt i begynnelsen av året og lå i juli på 109,4 poeng, 6,4 prosent høyere enn 12 måneder tidligere. Fra juli og ut året ble stigningen begrenset til 0,6 poeng eller 0,5 prosent.

Regnet på gjennomsnittsbasis økte konsumprisindeksen med 5,2 prosent fra 1961 til 1962.

I løpet av 1962 har både Reuters og Moodys prisindekser jevnt over vist en synkende tendens. I gjennomsnitt for årets 10 første måneder lå Reuters britiske råvareprisindeks 1,2 prosent lavere enn i samme periode året før.

Sterkest prisnedgang finner en for metaller og fettstoffer. For flere industrielle råvarer som betyr mye for norsk eksport, var prisnedgangen følelig. Det gjelder bl. a. papir, metaller som aluminium og ferrolegeringer og produkter av olje og fett.

Oppgangen i konsumprisindeksen, på i alt 4,6 prosent, fra desember 1961 til desember 1962, faller med særlig tyngde på matvarer. (Tabell 8.). I desember lå eggprisen 14,4 prosent høyere enn ett år tidligere. Den tilsvarende stigning for gruppen poteter, grønnsaker, frukt og bær var 17,3 prosent.

Statistisk Sentralbyrå beregner også særlige prisindekser for arbeidere og funksjonærhusholdninger. Disse indekser viser en noe svakere prisoppgang enn konsumprisindeksen som også omfatter forbruket for andre grupper.

Prispolitikk og prisregulering.

De retningslinjer for kontroll og prisreguleringsvirksomhet som gjaldt for 1961, ble også gjort gjeldende for 1962.

Som et resultat av den sterke prisoppgangen i siste halvdel av

Endringer i konsumprisindeksen desember 1961—desember 1962.

Tabell 8.

Varegrupper	Desember 1961	Desember 1962	Prosentvis endring
<i>Matvarer</i>	104	111	6.7
Kjøtt, kjøttvarer og flesk	109	113	3.7
Fisk og fiskevarer	114	121	6.1
Melk og melkeprodukter	104	107	2.9
Egg	90	103	14.4
Margarin og annet fett	83	84	1.2
Mel, gryn og bakervarer	113	118	4.4
Poteter, grønnsaker, frukt, bær og syltetøy	104	122	17.3
Sjokolade, sukker og sukkervarer ..	88	92	4.5
Kaffe og te	91	91	—
Andre matvarer	110	116	5.5
<i>Alkoholholdige drikkevarer</i>	105	113	7.6
<i>Tobakk</i>	105	107	1.9
<i>Bolig, lys og brensel</i>	107	110	2.8
Bolig	110	111	0.9
Elektrisitet	102	108	5.9
Brensel	103	108	4.9
<i>Klær og skotøy</i>	104	107	2.9
Klær	104	107	2.9
Skotøy	105	108	2.9
<i>Andre utgifter</i>	107	111	3.7
Møbler og utstyrvarer	106	105	÷ 0.9
Helsepleie	107	110	2.8
Renhold og personlig pleie	112	116	3.6
Transport	109	112	2.8
Annet	104	112	7.7
<i>Indeksen i alt</i>	105.2	110.0	4.6

1961 ble det satt forbud mot å forhøye konkurranseregulerte priser og avanser. Ved utgangen av 1962 sto forbudet ved makt. Prisdirektoratet kan etter søknad gi dispensasjon.

For å motvirke prisstigningen ble det i 1962 innført nye detaljprisreguleringer. Fra 5. januar ble det satt maksimale avansesatser for fisk, poteter, grønnsaker og frukt. Fra samme dato ble det satt midlertidig avansestopp for tekstil, konfeksjonsvarer og skotøy. Bestemmelsen ble opphevet igjen 15. juni.

Fra 1. juli ble prisene på endel jordbruksvarer økt som et ledd i jordbruksavtalen for tidrommet 1. juli 1962—30. juni 1963.

Det ble i 1962 utbetalt 792 millioner kroner i pristilskudd over statsregnskapet og Prisdirektoratets fond.

Tilskuddene for de enkelte varegruppene høsten 1962:

Tabell 9.

	Mengde- enhet	Detaljpris i kr.	Tilskott i kr. ekskl. avanse og omset- ningsavgift
Helmelk (flaske)	liter	0.80	0.43
Fløte, 35 % (flaske)	»	8.27	1.96
Meierismør	kg	10.40	4.29
Gudbrandsdalsost G 35	»	8.85	2.66
Sveitserost F 45	»	13.20	2.64
Gaudaost F 45	»	9.40	2.58
Margarin	»	2.65	0.40

Inntekter.

Etter fradrag av slit og vedlikehold på realkapitalen utgjorde verdien av vare- og tjenesteproduksjonen (nettonasjonalproduktet) ca. 33 milliarder kroner i 1962. Det er 7,5 prosent mer enn året før. Noe under 5 prosent av økingen skyldes prisoppgang. Reelt økte nettoproduksjonen 2,8 prosent eller noe mindre enn gjennomsnittet for 1950-årene.

Trekker vi fra skatter og legger subsidiene til produksjonsverdien, finner vi den samlede godtgjøring for arbeid- og kapitalinnsatsen. Tabell 10 viser fordelingen av disse inntektene. Samlet økte de private inntekter med 1903 millioner kroner. Av dette falt 2066 millioner kroner på lønnstakerne, mens andre private inntekter, vesentlig selvstendig jordbruk, skogbruk og fiske, fikk sine inntekter redusert med 163 millioner kroner som en følge av redusert produksjon. Nedgangen var særlig sterk i fiskerinæringen.

Av økingen i lønningene på vel 2 milliarder kroner eller 11,7 prosent forklarer Statistisk Sentralbyrå at ca. 1,5 prosent skyldes økt sysselsetting, vel 1 prosent større sosiale ytelser fra arbeidsgiverne, ca. 2 prosent forklares ved lønnsglidninger og ca. 7 prosent tariff- og indekstillegg.

Eierinntekten i sjøfart og hvalfangst har i flere år vært lave og til dels synkende. Som en følge av depresjon på fraktmarkedet har sjøfarten hatt en negativ eierinntekt på ca. 120 millioner kroner siden 1958.

Eierinntekten i de øvrige næringer, dvs. bergverk og industri, varehandel, bygge- og anleggsvirksomhet, annen tjenesteyting osv., var totalt sett om lag 160 millioner kroner større i 1962 enn året

Tabell 10. *Godtgjøring for arbeid og kapital.*

	1961	1962	Endring 1961—62
	Mill. kr.	Mill. kr.	Prosent
Private inntekter i alt (Faktorinntekt)	26 899	28 802	7.1
Av dette til:			
Lønninger	17 661	19 727	11.7
Selvstendig inntekt av jordbruk, skogbruk og fiske	2 236	2 065	÷ 7.7
Andre private inntekter	7 002	7 010	0.1
	Prosent	Prosent	
Prosent fordeling av private inn- tekter:			
Lønninger	65.7	68.5	—
Selvstendiges inntekt av jordbruk, skogbruk og fiske	8.3	7.2	—
Andre private inntekter	26.0	24.3	—
I alt	100.0	100.0	—

før. Økingen er atskillig svakere enn hva som har vært vanlig i etterkrigsårene.

Som tabell 10 viser økte lønningenes andel av de samlede private inntekter fra 65,7 til 68,5 prosent siste år. Den forholdsvis høye lønnsandelen må vurderes på bakgrunn av de vanskelige forhold og lave — til dels negative — eierinntekter i viktige eksportnæringer.

Inntektsøkingen for pensjonister og trygdede var prosentvis atskillig sterkere enn for andre grupper. Statistisk Sentralbyrå har grovt anslått at lønnstakerne, pensjonistene og de trygdede i 1962 økte sin disponible inntekt med vel 11 prosent. Det er noe mer enn hele tilveksten i privat disponibel inntekt. Sammenholder en inntektsutviklingen for lønnstakere; pensjonister og trygdede med utviklingen av det private forbruket, tyder mye på at det må ha foregått en betydelig pengesparing hos disse inntektsgrupper.

Lønnsutviklingen.

Det største oppgjøret i 1962 gjaldt Statens Lønnsregulativ som omfattet 54 000 organiserte. Av andre betydelige revisjoner nevner en oppgjøret med Jordbrukets Arbeidsgiverforening, med Hvalfangstens Arbeidsgiverforening og Standardoverenskomsten med

Gjennomsnittlig timefortjeneste. Kroner.¹⁾

Tabell 11.

	Industri		Bygge- og anleggsvirksomhet Menn		
	Menn	Kvinner	I alt	Håndverksbedrifter	
				Fagarb.	Hjelpearb.
1. kvartal 1961....	6.53	4.37	8.31	7.66	7.24
2. —»—	7.02	4.75	8.85	8.49	8.09
3. —»—	6.96	4.81	8.83	8.39	7.91
1. kvartal 1962....	7.21	4.94	9.18	8.64	8.10
2. —»—	7.99	5.46	9.92	9.55	8.59
3. —»—	7.44	5.11	9.80	9.09	8.25

¹⁾ Kilde: Statistisk Sentralbyrå.

NAF. En viser ellers til behandlingen av tariffpolitikken annet sted i denne beretning.

I løpet av året ble det dessuten utløst endel innebygde tillegg, fastsatt i oppgjøret fra 1961.

Tabell 11 viser utviklingen i den gjennomsnittlige timefortjenesten. Som tabellen viser var fortjenesten i 3. kvartal 1962 kommet opp i kr. 7.44 for voksne menn og kr. 5.11 for voksne kvinner i industrien.

De betydelige og tidvis ujevne endringer i pris- og lønnsforholdene i 1961, førte til betydelige forskjeller i reallønnsforbedringen fra kvartal til kvartal i 1962. Her følger en foreløpig beregning for utviklingen fra de respektive kvartaler i 1961 til samme kvartal i 1962:

1961	1962	Deflatert timefortjeneste	
		Menn	Kvinner
1. kv. — 1. kv.		4.1 %	6.4 %
2. kv. — 2. kv.		6.7 »	7.5 »
3. kv. — 3. kv.		1.5 »	0.7 »

Sammenholder en de tre første kvartalene i 1961 med samme kvartaler i 1962 får en en forbedring på 4,5 prosent for menn og 5,0 prosent for kvinner i industrien.

I disse beregningene er betalingen for bevegelige helgedager fordelt likt på samtlige kvartaler.

For årets siste kvartal mangler en fortsatt lønnsoppgaver. Anslår en lønnsutviklingen i dette kvartal, viser beregningene en reallønns-

Reallønnsindekser.

Tabell 12.

	Timefortjenesten deflatert med konsumprisindeksen	
	Industri	
	Menn	Kvinner
1959	100.0	100.0
1960	103.8	103.3
1961	108.6	109.5
1962 ¹⁾	112.7	113.8

¹⁾ Anslag.

øking på om lag 4 prosent fra 1961 til 1962. I tillegg kommer økt feriegodtgjøring på 1 prosent av bruttolønnen.

Reallønnsutviklingen siden 1959 vil gå fram av tabell 12.

Lønnstilleggenes kjøpekraft mot private forbruksvarer og tjenester, kommer fram om en reduserer lønnstilleggene med økte skatter og premier til alders- og uføretrygd. Til gjengjeld må en godskrive familier med barn for barnetrygden.

Tabell 13 gir resultatet av en slik beregning for årene fra 1955 til 1962. Beregningene bygger på indeksfamiliens inntekter i 1949.

Disponibel realinntekt for industriarbeidere.¹⁾

Prosentvis oppgang fra foregående år.

Tabell 13.

	Skatteklasser I (enslige)	Skatteklasser IV (m+k+2b)
1955	4.1	4.0
1956	3.9	3.6
1957	0.5	2.4
1958	÷ 0.7	÷ 1.0
1959 ²⁾	2.4	3.6
1960	2.6	2.5
1961	3.9	3.3
1962 ³⁾	2.9	1.9

¹⁾ Disponibel inntekt justert for endringer i priser, skatter og trygdeavgifter i Oslo.

²⁾ Ekskl. full kompensasjon for arbeidstidsforkortelsen fra 1. mars 1959.

³⁾ Anslag.

Disse er økt prosentvis like sterkt som den nominelle øking i timefortjenesten for voksne mannlige industriarbeidere. Fra denne årsinntekt er trukket direkte skatter etter de regler som gjelder for Oslo Kommune og premiene til alders- og uføretrygd. Inntekten i klasse 4 er tillagt barnetrygd.

Som det går fram av oversikten var det en reell forbedring på 2,9 prosent i klasse I og 1,9 prosent i klasse IV. En understreker det anslagsvise ved disse beregningene. Forbedringen av feriegodtgjøringen på 1 prosent av lønnssummen kommer først til utbetaling i 1963 og er ikke med i denne beregningen.

Arbeidsmarkedet.

Arbeidsmarkedet var stramt også i 1962, men ble etter hvert noe mindre anstrengt enn året før. I sommermånedene og i de tidlige høstmånedene steg sysselsettingen sterkt. Det forhindret imidlertid ikke at det var en tydelig tendens til nedgang i antall sysselsatte i treforedlingsindustrien, i primær jern- og metallindustri og i tekstilindustrien. Industrien ellers, byggevirkomheten, sjøtrans-

Kvartalsvise endringer i tallet på sysselsatte lønnstakere fra 1961 til 1962.

Tabell 14.

	1.—1. kvartal	2.—2. kvartal	3.—3. kvartal	4.—4. kvartal	1961— 1962 gj.sn.
Jordbruk	÷ 1 847	÷ 2 446	÷ 2 010	÷ 1 395	÷ 1 925
Skogbruk	÷ 1 143	÷ 1 039	÷ 943	÷ 2 089	÷ 1 304
Fiske og fangst	÷ 2 485	÷ 1 641	÷ 1 024	÷ 3 231	÷ 2 095
Industri (ekskl. bergverk)	7 539	4 794	2 383	832	3 887
Av dette i:					
Tekstil- og bekledningsindustri	÷ 24	÷ 367	÷ 674	÷ 707	÷ 443
Primær jern- og metallindustri	1 091	716	÷ 86	÷ 501	305
Skipsindustri	1 956	1 475	865	497	1 198
Verkstedindustri ellers	2 119	2 148	1 995	2 545	2 202
Treforedlingsindustri	÷ 288	÷ 499	÷ 747	÷ 646	÷ 545
Byggevirkomhet	2 359	411	712	66	887
Anleggsvirkomhet	÷ 163	136	1 184	890	512
Varehandel	4 691	4 304	4 298	3 674	4 242
Offentlig og privat tjenesteyting (ekskl. lønnet husarbeid)	7 402	6 966	7 102	6 439	6 977
Andre næringer	1 823	1 306	2 066	1 586	1 695
I alt	18 176	12 791	13 768	6 772	12 877

porten og flere av de tjenesteytende næringer har hatt vansker med å dekke sitt behov for arbeidskraft. Tallet på sysselsatte lønnstakere økte med 15 200 eller med 1,4 prosent fra 1. til 3. kvartal i 1961 til samme periode 1962.

Ut over høstmånedene skapte kaldt vær og mye sne vansker for arbeid i skogen, i byggevirksomheten og ved anleggene. Sammen med eksportsvikten ga dette seg utslag i sysselsettingen. Ved utgangen av november var det registrert 6100 flere lønnstakere enn på samme tid i 1961. Den tilsvarende øking ved utgangen av juli og august lå på 18 200 og 13 400 lønnstakere. Den reduserte veksten i sysselsettingen var størst i de vareproduserende næringer, mindre i bygge- og anleggsvirksomheten og minst i servicenæringene. Direkte nedgang i sysselsettingen var det i fiske, skogbruk, hvalfangst og jordbruk der det var registrert 7700 færre lønnstakere enn 12 måneder tidligere. Industrien sysselsatte på samme tid nesten 2000 flere enn året før.

Ved utgangen av november var det registrert 1 083 400 lønnstakere, 6100 flere enn ett år tidligere. Av de sysselsatte var 747 950 menn. Det var bare 250 flere enn året før. Storparten av økingen faller med andre ord på kvinner.

Ved utgangen av november var det ved Arbeidsformidlingen registrert 20 500 arbeidssøkere. Tallet på ledige plasser var 2700. Tilgangen av nye plasser i løpet av måneden var 16 050.

Ledigheten.

Arbeidsløsheten var lav også i 1962, selv om den i samtlige kvartaler viste høyere tall enn i 1961. Ut over høstmånedene økte tallet på registrerte ledige, og ved utgangen av året var tallet kommet opp i 32 100. Av disse var 28 500 menn og 3600 kvinner. Det var 6350 flere enn året før. Ifølge Arbeidsdirektoratet ligger årsaken dels i den uvanlig strenge vinteren som i særlig grad hemmet tømmerhogsten og bygge- og anleggsvirksomheten. En gradvis avslapning på arbeidsmarkedet spilte også inn. Av de ledige var om lag 3200 permitterte i forbindelse med jule- og nyttårshelgen.

Virkemidlene i arbeidsmarkedspolitikken.

Vinteren 1961/62 ble det disponert 20 millioner kroner til ekstraordinære sysselsettingstiltak. Det meste ble nyttet til ekstraordinær yrkesopplæring, andre mobilitetsfremmende tiltak og til utjevningstilskudd til økonomisk svake kommuner som opprettholdt den ordinære sysselsetting ved sine anlegg.

Effektiviseringen av arbeidsformidlingen har fortsatt. I løpet av året ble samtlige formidlingskontorer overtatt av staten. I 1961 ble det gitt reise- og flyttehjelp til 14 300 personer. I 1962 fikk 9700 personer slik hjelp. I 1962 ble det besluttet å innføre en ordning med starthjelp for visse grupper av arbeidstakere.

Ekstraordinær yrkesopplæring for arbeidsløse og underbeskjef-tigede ble gitt ved spesielle kurser, særlig om vinteren. Det ble vesentlig undervist i industri- og byggefag.

Utbyggingen av skoleverket fortsatte i et høyt tempo både når det gjelder almenutdanning og yrkesutdanning. Kapasiteten ved verkstedskolene er i jevn vekst. I skoleåret 1961/62 hadde 8600 elever helårskurs. I de to kommende skoleår vil tallene øke til 9900 og 11 000 elever.

For å motvirke vinterledigheten 1962/63 er det stilt til disposisjon 30 millioner kroner for utvidet drift ved hovedveianleggene. Bevilgningene antas å gi arbeid til gjennomsnittlig 2500 mann.

Til særlige sysselsettingstiltak er det på statsbudsjettet fore-slått 25 millioner kroner. Det meste vil bli disponert til yrkes-opplæring og mobilitetsfremmende tiltak for øvrig.

Forbruk.

54 prosent av landets samlede produksjon (bruttonasjonalpro-duktet) eller 22,7 milliarder kroner gikk til dekning av privat-forbruk i 1962. Målt i mengder økte det private forbruket med ca. 3 prosent fra året før. Det gir et forholdstall på 0,8 mellom vekstraten for det private forbruk og vekstraten for produksjonen. Det svarer til gjennomsnittet for perioden 1950—1960.

Prosentvis øking fra foregående år i privat forbruk og bruttonasjonalprodukt.

Tabell 15.

	Privat forbruk	Bruttonasjonal- produkt
1955	3.1	2.3
1956	2.9	5.2
1957	1.7	2.6
1958	0.3	0.1
1959	4.2	4.3
1960	6.5	6.2
1961	6.2	5.9
1962	2.9	3.4

Mens konsumprisindeksen gikk opp med 5,2 prosent fra 1961 til 1962 steg prisene på konsumvarer ifølge nasjonalregnskapet med ca. 4 prosent. Forskjellen mellom resultatene skyldes at forbruks-sammensetningen i gjennomsnittsfamilien ikke svarer til sammen-setningen av landets samlede bruk av forbruksvarer.

Ifølge Statistisk Sentralbyrå hang økingen i forbruket sammen med inntektsendringer. Det var en forholdsvis svak øking i av-betalingslån til konsumformål i 1962. Ifølge foreløpige beregninger økte de private inntekter av arbeid og kapital med ca. 7 prosent. Lønnsinntektene steg med nærmere 12 prosent. De øvrige inntekts-arter gikk samlet ned med noe over 1,5 prosent. Regner en på grunnlag av en alminnelig prisstigning på omtrent 4 prosent, økte de private disponible realinntektene (etter skatt) med om lag 3 prosent, eller med samme prosent som det private forbruket målt i faste priser. For hver lønnstaker ble forbedringen noe svakere.

Tabell 16. *Tilgang av varige utstyrsvarer.*

	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Kjøleskap 1000 stk.	60	42	54	58	78	72
Vaskemaskiner » »	48	43	41	46	45	52
Kjøkkenapparater (mixere) » »	10	19	14	48	83	85
Støvsugere » »	61	48	59	50	47	49
Båndoptakere » »	18	12	16	13	12	10
Radiogrammofoner » »	21	17	19	22	15	14
Andre radiomottakere ... » »	80	85	81	102	101	110
Personbiler » »	21	23	24	37	55	49
Fjernsynsapparater (1000 lisenser)	0	1	6	42	58	95

Investeringer.

De samlede investeringer i fast realkapital og lager var i 1962 15,6 millioner kroner. I kroner representerer det en øking på 770 millioner fra året før. Mengdemessig er stigningen beregnet til vel 3 prosent.

Investeringen i fast realkapital økte med nær 8 prosent, for skip og båter var det en nedgang på 3 prosent, mens innsatsen i transportmateriell gikk opp med ca. 7 prosent regnet i faste priser.

De samlede investeringer i fast realkapital økte fra 36,3 prosent av hele produksjonsverdien i 1961 til 37,2 prosent i 1962.

Industriens samlede investeringer i fast realkapital (bygninger, anlegg) har økt sterkt i 3 år på rad. For 1962 er tilveksten beregnet til ca. 22 prosent eller nær 500 millioner kroner regnet i løpende priser. Alt i alt ble det investert for 2783 millioner kroner i norsk industri i 1962.

Investeringsøkningen var relativt sterk også for kraftforsyning, bergverksdrift og offentlig konsumkapital.

Investeringene i sjøtransport og i forretningsbygg gikk ned fra 1961 til 1962. For begge grupperes vedkommende var imidlertid nivået særlig høyt i 1961.

De offentlige brutto-investerings andel (sykehus, skoler, offentlige bedrifter o.l.) av samtlige investeringer økte fra 25,1 prosent i 1961 til 25,7 prosent i 1962.

Av de samlede investeringer på 15,6 milliarder kroner i 1962, gikk 8,8 milliarder med til vedlikehold og slit på realkapitalen. Av netto-investeringsene på ca. 6,8 milliarder, ble 76 prosent dekket ved landets egen sparing, og resten ved lån i utlandet. Den innenlandske andelen er mindre enn i tidligere år. Av den norske kapitaltilveksten på 5,2 milliarder kroner falt 2,7 milliarder eller 52 prosent på stat og kommuner.

Tabell 17 viser hvordan investeringene fordelte seg på bygg- og anlegg, maskiner og transportmidler, på skip og båter i 1962.

Tabell 17. *Bruttoinvesteringer fordelt etter art.*

	1962		Reelle endringer 1961—62 Prosent
	Mill. kr.	Prosent	
Bygg og anlegg.....	7 190	46.1	6.6
Maskiner, transportmidler m. v.	4 908	31.4	12.1
Skip og båter	3 505	22.5	3.5
Bruttoinvestering ekskl. lagerendringer	15 603	100.0	7.6
Lagerendringer	0	0	÷ 94.4

Pengemessige og finansielle forhold.

Den økonomiske situasjon ved inngangen til 1962 var preget av en meget høy aktivitet med tydelig presstendenser både i priser, lønninger og i utenriksøkonomien. Myndighetene så det derfor som sin oppgave å legge opp en politikk som virket mindre etterspørsels-

stimulerende enn i 1961. De oppgaver som foreligger tyder imidlertid på at finanspolitikken i 1962 virket noe mer etterspørselsstimulerende enn året før. Det ble trukket inn mer kjøpekraft fra publikum, men dette ble mer enn oppveid av en forholdsvis sterk stigning i det offentlige forvaltnings egen etterspørsel etter varer og tjenester.

Også i 1962 gikk kredittavtalen mellom myndighetene, bankene og forsikringsselskapene inn som et sentralt ledd i kredittreguleringen. Avtalen med forretningsbankene gikk ut på at deres samlede utlån i norske kroner ikke skulle overstige 6,8 milliarder ved årets utgang. Sparebankene skulle kunne øke sine utlån med 8 prosent. For livsforsikringsselskapene ble det ikke satt noen direkte begrensning.

Avtalen tilsa at boligbygg, utbyggingstiltak i distriktene og lån til investeringer med sikte på å styrke norske bedrifters konkurransevne, skulle gis prioritet. Bankene ble bedt om å vise varsomhet ved bevilgning av avbetalingskreditter og personlige lån.

Endelig forutsatte avtalen at både bankene og livsforsikringsselskapene skulle medvirke til å dekke statens og næringslivets lånebehov på obligasjoner.

Da forretningsbankenes utlån i *utenlandsk* valuta viste en meget sterk vekst utover våren 1962, ble det etter forhandlinger fastsatt nærmere regler for låneopptak i utlandet og for innenlandske utlån i utenlandsk valuta.

Ved inngangen til 1963 er det ikke skjedd noen avklaring når det gjelder konjunkturutsiktene. Det nye statsbudsjettet er formet med sikte på å virke nøytralt, dvs. det skal hverken øke eller redusere den private forbruksetterspørsel. Opplegget forutsetter en noe strammere kredittpolitikk.

Tabell 18 viser hovedsummene på statsbudsjettet etter behandlingen i Stortinget samt regnskap for 1961.

*Hovedsummene på statsbudsjettet.
Mill. kroner.*

Tabell 18.

	1961 Regnskap	1963 Saldert budsjett
Statens inntekter i alt	6 943	8 352
Statens utgifter i alt	6 402	8 060
Overskudd	541	292
Utlån og gjeldsavdrag (netto)	1 554	1 386
Dekket av kontantbeholdningen eller nye låneopptak	1 013	1 094
Statens utgifter til:		
1. Driftsutgifter	2 373	3 234
2. Nybygg, anlegg m. v.	1 225	1 520
3. Tilskudd til kommunene og private	2 804	3 306
I alt	6 402	8 060

Innbetalte skatter til stat og kommuner.¹⁾
Mill. kroner.

Tabell 19.

	1961	1962	1963
Inntekts- og formuesskatter:			
Stat	1 365	1 620	1 860
Kommuner	2 866	3 106	3 340
Øking i skatteoppkrevernes beholdninger .	91	122	87
Andre direkte skatter	144	152	163
Sum direkte skatter	4 466	5 000	5 450
Tollavgifter	489	480	485
Alminnelig omsetningsavgift	2 264	2 480	2 630
Avgifter på alkohol	517	550	609
—»— tobakk	325	340	360
—»— sjokolade	89	90	90
—»— bensin, motorkjøretøyer m. v...	658	750	835
Andre indirekte skatter	411	410	421
Sum indirekte skatter	4 753	5 100	5 450
Sum skatter	9 219	10 100	10 900
Trygdepremier	1 786	2 080	2 230
Sum skatter og trygdepremier	11 005	12 180	13 130
Skatter i prosent av bruttonasjonalprodukt	23.6	24.1	
Skatter og trygdepremier i prosent av brutto- nasjonalproduktet	28.2	29.1	

¹⁾ Nasjonalbudsjettet 1963.

Gjennomsnittlig timefortjeneste¹⁾ for voksne menn
i bygge- og anleggsvirksomhet.

Tabell 20.

	Bygge- og anleggsvirksomhet			Håndverksbedrifter		Entreprenørbedr. (Fagarb. og hj.a.)
	I alt	Byggevirk.	Anleggsvirk.	Fagarb.	Hjelpearb.	
1949 (gj.sn.)	3.97	3.80	4.86	3.71	3.63	4.23
1961 (gj.sn.)	8.90	8.48	10.24	8.48	7.95	9.20
3. kv. 1961	8.83	8.39	9.87	8.39	7.91	9.08
3. kv. 1962	9.80	9.11	11.66	9.09	8.25	10.21

Prosentvis stigning.

1949—1961	124.2	123.2	110.7	128.6	119.0	117.5
3. kv. 1961—3. kv. 1962	11.0	8.6	18.1	8.3	4.3	12.4

¹⁾ Etter oppgave fra medlemsbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening. Gjennomsnittsfortjeneste på tid, akkord og overtid. Tallene for 1961 og 1962 inkluderer betaling for bevegelige helligdager og kompensasjon for forkortelse av arbeidstiden fra 48 til 45 timer som trådte i kraft fra 1. mars 1959.

Gjennomsnittlig timefortjeneste¹⁾ for voksne menn i industri.

Tabell 21 a.

Kroner pr. time.

	Total	Bergverk	Nærings- og nyt.mid.ind.	Bryggerier og mineralvannf.	Tobakk-fabrikker	Tekstøll-industri	Skofabrikker	Klednings-industri	Bygnings-trevareindustri	Møbel- og annen trevareindustri	Treforedlings-industri	Papir- og pappvareindustri	Grafisk industri	Lær- og lærvareindustri	Kjemisk- og elektrokj. ind.	Jord- og steinvareindustri	Jern- og metall-industri
1949 (gj.sn.) ²⁾ .	3.04	3.08	2.77	2.90	2.97	2.83	3.17	2.92	—	—	2.94	3.10	3.62	3.17	3.26	3.07	3.11
1961 (gj.sn.) . .	6.92	7.45	6.21	6.56	6.60	6.12	6.68	6.53	6.43	6.61	6.92	7.44	8.23	6.49	6.84	7.02	7.24
3. kv. 1961 . . .	6.96	7.45	6.42	6.78	6.52	6.20	6.60	6.60	6.53	6.62	7.25	7.38	8.28	6.46	6.75	7.02	7.20
3. kv. 1962 . . .	7.44	7.99	6.80	7.01	6.98	6.60	7.09	6.90	6.96	7.04	7.33	7.86	8.81	7.04	7.38	7.62	7.75

Prosentvis stigning.

1949—1961 . . .	127.6	141.9	124.2	126.2	122.2	116.3	110.7	123.6	—	—	135.4	140.0	127.3	104.7	109.8	128.7	132.8
3. kv. 1961 — 3. kv. 1962 . . .	6.9	7.2	5.9	3.4	7.1	6.5	7.4	4.5	6.6	6.3	1.1	6.5	6.4	9.0	9.3	8.5	7.6

¹⁾ Etter oppgave fra et utvalg organiserte og uorganiserte bedrifter. Gjennomsnittsfortjeneste på tid, akkord og overtid.

²⁾ Beregnede tall.

Gjennomsnittlig timefortjeneste¹⁾ for voksne kvinner i industri.

Tabell 21 b.

Kroner pr. time.

	Total	Nærings- og ny. mid. ind.	Bryggerier- og mineralvannf.	Tobakkfabrikker	Tekstilindustri	Skofabrikker	Kledningsindustri	Treforedlingsindustri	Papir- og pappvareindustri	Grafisk industri	Lær- og lærvareindustri	Kjemisk industri	Jern- og metallindustri
1949 (gj.sn.) ²⁾	1.98	1.82	2.02	2.02	1.93	2.04	2.01	2.04	—	1.96	—	1.97	2.24
1961 (gj.sn.)	4.71	4.36	4.68	5.16	4.50	4.69	4.75	5.11	4.98	5.21	4.76	4.78	5.41
3. kv. 1961	4.81	4.61	4.91	5.12	4.63	4.64	4.82	5.35	5.06	5.26	4.77	4.80	5.35
3. kv. 1962	5.11	4.89	5.22	5.62	4.88	4.95	5.12	5.51	5.42	5.71	5.18	5.14	5.69

Prosentvis stigning.

1949—1961	137.9	139.6	131.7	155.4	133.2	129.9	136.3	150.5	—	165.8	—	142.6	141.5
3. kv. 1961 — 3. kv. 1962	6.2	6.1	6.3	9.8	5.4	6.7	6.2	3.0	7.1	8.6	8.6	7.1	6.4

¹⁾ Etter oppgave fra et utvalg av organiserte og uorganiserte bedrifter. Gjennomsnittsfortjeneste på tid, akkord og overtid.

²⁾ Beregnede tall.

Lønnsutviklingen for enkelte grupper av lønnsmottakere.

Tabell 22.

	Tida- enhet	Gjennomsnittslønn Absolutte tall		Prosentvis stigning
		1961	1962	1961—1962
		kr.	kr.	%
<i>Menn:</i>				
Jordbruksarbeid, sommer ¹⁾	mnd.	577.00	—	—
Skogbruksarbeid, vinter.....	dag	43.42	—	—
<i>Industri:</i>				
Voksne arbeidere.....	time	6.92 ²⁾	7.44	7.5
Tekniske funksjonærer ³⁾	mnd.	1 960.00	2 106.00	7.4
Kontorfunksjonærer ³⁾	»	1 738.00	1 894.00	9.0
Bygge- og anleggsarbeidere	time	8.90 ²⁾	9.80	10.1
Losse- og lastearbeidere	»	8.26 ²⁾	8.98	8.7
<i>Sjøfart:</i>				
Utenriksfart ^{1) 4)}	mnd.	1 674.00	1 907.00	13.9
Innenriksfart ^{1) 5)}	»	1 278.00	—	—
Arbeidere i landtransport	time	6.13 ²⁾	6.68	9.0
<i>Varehandel: ⁶⁾</i>				
Kontorfunksjonærer	mnd.	1 614.00	1 772.00	9.8
Butikkfunksjonærer	»	1 133.00	1 264.00	11.6
Lagerfunksjonærer	»	1 187.00	1 323.00	11.5
Kommunale tjenestemenn ⁷⁾	»	—	1 581.00	—
<i>Kvinner:</i>				
Jordbruksarbeid, sommer ¹⁾	mnd.	327.00	—	—
<i>Industri:</i>				
Voksne arbeidere.....	time	4.71 ²⁾	5.11	8.5
Funksjonærer ³⁾	mnd.	996.00	1 112.00	11.6
<i>Varehandel: ⁶⁾</i>				
Kontorfunksjonærer	mnd.	952.00	1 050.00	10.3
Butikkfunksjonærer	»	750.00	856.00	14.1
Kommunale tjenestemenn ⁷⁾	»	—	1 157.00	—

1) Til dette kommer kost og losji.

2) 3. kvartal.

3) Pr. 1. september.

4) Mars.

5) November.

6) Pr. 1. april 1961 og 1. mars 1962.

7) Pr. 1. januar.

Prisindekser.

Tabell 23.

	Konsumprisindeksen 1959 = 100 ¹⁾		Engrospris- indeksen 1952 = 100
	Total	Matvarer	
1939	39.1	36.7	37
1949	61.3	54.1	67
1950	64.5	58.8	76
1951	74.7	69.5	94
1952	81.4	78.8	100
1953	83.1	80.0	99
1954	86.8	86.4	100.8
1955	87.5	86.3	103.0
1956	90.8	90.3	107.9
1957	93.3	90.5	111.7
1958	97.8	97.5	110.2
1959	100.0	100.0	110.4
1960	100.3	99	110.4
1961	102.9	101	111.6
1962	108.3	108.5	113.5
1962: 1. kvartal	106.2	105.0	113.3
2. kvartal	107.6	107.7	113.1
3. kvartal	109.6	111.1	113.7
4. kvartal	109.7	110.3	113.9

Prosentvis stigning.

1939—1962	177.0	195.6	206.8
1949—1962	76.7	100.6	69.4
3. kv. 1961—3. kv. 1962	6.0	9.0	1.6

1) Tallene 1939—1958 er omregnet.

Tariffrevisjonen.

I 1962 har det ikke vært noen omfattende tariffrevisjoner. Likevel har det på noen viktige områder vært revisjon av tariffavtalene. Det gjelder bl. a. landarbeiderne, industrifunksjonærene i handel- og kontorsektoren og statens tjenestemenn. Nevnes må også tariffrevisjonen vedrørende arbeidslederne som er tilsluttet Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer. Dette oppgjør omfattet i alt 117 industribedrifter tilsluttet Norsk Arbeidsgiverforening med om lag like mange tariffavtaler og ca. 900 arbeidsledere.

Foruten de foran nevnte tariffavtaler er også en hel del andre tariffavtaler revidert, i første rekke med bedrifter utenfor Norsk Arbeidsgiverforening. Sekretariatet har i 1962 i alt behandlet 416 tariffsaker.

De fleste revisjoner ble ordnet uten åpne konflikter. Likevel ble det i løpet av året godkjent 8 konflikter. Disse førte med seg et antall tapte arbeidsdager på ca. 81 500. Den konflikt som teller mest er Sauda-konflikten, som varte i hele 10 uker og som alene førte til 77 000 tapte arbeidsdager.

Oppgjøret for statstjenestemennene.

Etter at Statstjenestemanskartellet på vegne av de tilsluttede forbund hadde lagt fram krav overfor Lønns- og prisdepartementet om revisjon av lønnsregulativet, ble forhandlinger om det tatt opp 6. mars. Det ble holdt flere forhandlingsmøter, og til slutt gikk saken til frivillig mekling. Meklingen førte til at Riksmeglingsmannen 14. april satte fram følgende forslag:

«Riksmeglingsmannens forslag:

Fra 1. juni 1962—31. mai 1964 inngås for statens tjenestemenn tariffavtale omfattende det nåværende lønnsregulativ med følgende endringer:

I.

Det alminnelige lønnsregulativ for statens tjenestemenn bygges ut med 2 nye lønnsklasser. Stillinger i lønnsklassene 2—21 flyttes opp 2 lønnsklasser.

II.

Det tidligere indekstillegg på 3,5 prosent av brutto regulativlønn, maksimalt begrenset til kr. 600.00 pr. år, innregleres i regulativlønnen.

Lønnsregulativet i avtaleperioden blir:

L.kl.	Grunnlønn	1 alderstill.	2 alderstill.	3 alderstill.	4 alderstill.
1	9 500	10 100	10 700	11 300	11 950
2	10 100	10 700	11 300	11 950	12 650
3	10 700	11 300	11 950	12 650	13 350
4	11 300	11 950	12 650	13 350	14 100
5	11 950	12 650	13 350	14 100	14 900
6	12 650	13 350	14 100	14 900	15 700
7	13 350	14 100	14 900	15 700	16 550
8	14 100	14 900	15 700	16 550	17 450
9	14 900	15 700	16 550	17 450	18 350
10	15 700	16 550	17 450	18 350	19 250
11	16 550	17 450	18 350	19 250	20 200
12	17 450	18 350	19 250	20 200	21 200
13	18 350	19 250	20 200	21 200	22 200
14	19 250	20 200	21 200	22 200	23 250
15	20 200	21 200	22 200	23 250	24 400
16	21 200	22 200	23 250	24 400	25 600
17	22 200	23 250	24 400	25 600	27 000
18	23 250	24 400	25 600	27 000	28 550
19	25 600	27 000	28 550	30 300	
20	30 300	32 100			
21	32 100	33 900			
22	33 900	35 800			
23	35 800	37 800			

Merknad:

De spesielle regler for åremåls- og fordelingsopprykk som i dag er fastsatt i lønnsregulativet, jfr. senest Lønnsutvalgets avgjørelser, opprettholdes.

III.

- a) Hvis Statistisk Sentralbyrås konsumprisindeks i 1. kvartal 1963 (gjennomsnitt av indekstallene for månedene januar, februar og mars 1963) viser stigning eller fall på minst 5,0 poeng i forhold til indekstallet 106,7, kan partene kreve opptatt forhandlinger om regulering av lønningene. Reguleringskravet er maksimalt begrenset til en regulering som svarer til den prosentvise endring i konsumprisindeksen. Eventuell regulering av lønningene skal gjelde fra den dag indekstallet for mars måned blir offentliggjort.

Har det ikke skjedd slik stigning eller fall i 1. kvartal 1963, gjelder tilsvarende adgang til forhandlinger hvis 5,0 poengs stigning eller fall har funnet sted i løpet av annet kvartal 1963 (gjennomsnitt av indekstallene for månedene april, mai og juni 1963).

Har stigning eller fall på 5,0 poeng heller ikke skjedd i 2. kvartal 1963, gjelder adgangen til forhandlinger på de samme vilkår for henholdsvis 3. eller 4. kvartal 1963 eller 1. kvartal 1964.

- b) Hvis regulering har funnet sted etter punkt a, kan forhandlinger om ny regulering av lønningene på samme vilkår først skje etter 6 måneder.

Hvis regulering således har funnet sted i 1. kvartal 1963 etter punkt a, kan forhandlinger ikke kreves opptatt om regulering av lønningene før indekstallet for 3. kvartal 1963 har steget eller falt med minst 5,0 poeng sammenliknet med det indekstall som dannet grunnlaget for forrige regulering.

- c) Hvis partene ikke blir enig ved forhandlinger om hel eller delvis

regulering etter bestemmelse i a—b, kan den av partene som har fremmet kravet, innen 14 dager etter forhandlingenes avslutning si opp avtalen med 1 måneds varsel for å søke gjennomført en lønnsregulering innenfor den ramme som er angitt ovenfor.

IV.

Med virkning fra ferieåret 1963 gis statstjenestemenn med 3 ukers ferie et tillegg som svarer til full lønn for vanlig arbeidstid i 3 dager, forutsatt at vedkommende har tjenestegjort i staten i hele opptjeningsåret.

Har vedkommende bare arbeidet i en del av opptjeningsåret, skal tillegget beregnes i forhold til den tid vedkommende har hatt lønn i opptjeningsåret.

Feriegodtgjøring av lønnstillegg som i henhold til forhandlingsprotokoll av 21. juni 1961 har vært beregnet med 6,5 prosent, forhøyes til 7,5 prosent med virkning fra ferieåret 1963.

Merknad:

Hvis det i tariffperioden blir gjennomført endringer i Ferielovens bestemmelser om beregning av feriegodtgjøring, slik at det også skal tas hensyn til eventuell overtidsbetaling, skal tilsvarende bestemmelser gjøres gjeldende for statens tjenestemenn.

V.

Stedfortredergodtgjøring etter Tjenestemannslovens § 13, 2. ledd, gis etter 1 måned. Tjenestemenn i stillinger hvor det fra før har vært praktisert en gunstigere ordning, beholder denne.

Merknad:

Partene er enig om at spørsmålet om eventuelle ytterligere reduksjon av fristen i Tjenestemannslovens § 13, 2. ledd, skal kunne tas opp til behandling i forbindelse med Tjenestemannslovskomiteéns innstilling.

VI.

Søndagstillegget økes fra kr. 1.25 pr. time til kr. 2.25 pr. time, dog minst kr. 11.25.

Merknad:

Endel tjenestemenn har nå spesielle tillegg som også innebærer kompensasjon for søndagstjeneste. Det er partenes forutsetning at det skal opptas forhandlinger om i hvilken utstrekning økingen av søndagstillegget skal gi seg utslag ved revisjonen av særtilleggene.

VII.

Det opptas forhandlinger mellom partene om regulering av lønningene i sjefsregulativet.

VIII.

- a) Lønningene for poståpnere og landpostbud i Postverket, stasjonsholdere og landstelefonister i Telegrafverket, reguleres slik som vedlagte protokoller viser.
- b) For reserveleger ved statens helseanstalter gjennomføres samme lønnsregulering som for andre tjenestemenn lønnet etter lønnsregulativet.
For assistentleger settes lønnen til kr. 30 300.00 og for kandidater til kr. 25 400.00 pr. år.

c) Lønningene for distriktsjordmødre settes til:

Grunnlønn	kr. 7 575.00	pr. år
med 1 alderstillegg	> 7 865.00	> >
med 2 alderstillegg	> 8 150.00	> >
med 3 alderstillegg	> 8 480.00	> >
med 4 alderstillegg	> 8 880.00	> >

d) Aspirantlønnene settes til henholdsvis kr. 9000.00 og kr. 9700.00 pr. år.

e) Lønnen til lærlinger i kontortjenesten settes til:

Begynnerlønn (netto) til dem som ikke har noen utdanning eller øvelse (1. år)	kr. 6 300.00	pr. år
Etter 1 års øvelse (2. år)	> 7 400.00	> >
Etter 2 års øvelse (3. år)	> 8 400.00	> >
Etter 3 års øvelse (4. år)	> 9 200.00	> >

IX.

A. Det nye lønnstillegg medtas i innskudds- og pensjonsgrunnlaget i Statens Pensjonskasse og Statsbanenes Pensjonskasse fra 1. juni 1962.

B. Det ordinære maksimale pensjonsgrunnlag forhøyes fra 1. juni 1962 fra et beløp som svarer til lønnsklasse 20 til et beløp som svarer til lønnsklasse 22 i det nye regulativ.

Til det nevnte ordinære maksimale pensjonsgrunnlag skal ved pensjons- og innskuddsberegningen fra 1. juni 1962 tillegges $\frac{1}{2}$ av den del av den regulativmessige lønn som overstiger det nevnte pensjonsgrunnlag.

C. For statspensjonist som har pensjon regnet etter lønnsregulativet av 1. januar 1948 eller senere regulativ inntil 31. mai 1962, skal pensjonen fra 1. juni 1962 omregnes etter satsene i det nye lønnsregulativ.

D. For pensjonist som har fått sin pensjon fastsatt før 1. juni 1962 og som ikke går inn under litra C, økes pensjonen fra 1. juni 1962 slik at pensjonsforhøyelsen er lik den forhøyelse tilsvarende pensjonister med samme pensjon og samme pensjonsgivende tjenestetid får ved omregning til det nye lønnsregulativ.

X.

For overenskomstpersonale som er lønt i samsvar med statens alminnelige lønnsregulativ, foretas regulering av lønningene i samsvar med de endringer som er nevnt foran.

XI.

Partene er enig om at særlige lønnstillegg til regulativlønnen som tidligere har vært regulert i forbindelse med de generelle lønnsrevisjoner, skal reguleres med 10 prosent, jfr. dog merknad til punkt 6.

XII.

Ved tariffrevisjonen pr. 1. juni 1962 skal det ved reguleringen av fradragene for bolig og kost også tas hensyn til lønnsreguleringene pr. 16. juli 1961 og 16. januar 1962.

1. Boligfradragene tilpasses de nye regulativlønninger og økes forholdsmessig tilsvarende lønnsøkingen. Maksimumsfradragene forhøyes henholdsvis kr. 2300.00 og kr. 910.00 pr. år til henholdsvis kr. 2600.00 og kr. 1050.00 pr. år.

Boligfradrag fastsatt med hjemmel i Boligregulativets punkt D forhøyes med 15 prosent pr. år.

Fradragsstatsene for møblerte enkeltrom endres:

For eget værelse fra	kr. 660.00	til kr. 760.00	pr. år
Når 2 deler værelse fra	» 460.00	» » 530.00	» »
Når 3 deler værelse fra	» 330.00	» » 380.00	» »

For overordnet funksjonær som disponerer 2 rom, forhøyes fradragsbeløpet med kr. 210.00 årlig.

2. *Kostfradragsstatsene endres:*

For full kost	kr. 2 000.00	til kr. 2 200.00	pr. år
For kost i arbeidstiden fra	» 1 330.00	» » 1 500.00	» »
For middag fra	» 3.30	» » 3.65	
For frokost eller aftens fra	» 1.75	» » 1.95	

XIII.

For tjenestemenn som arbeider på akkord, er det forutsetningen at de lønnsendringer som er nevnt foran, ikke skal medføre større akkordfortjeneste i kroner og øre for den enkelte tjenestemann enn det som han nå tjener for samme arbeidsytelse.

Såframt det i avtaleperioden skulle bli innført nye akkordsystemer, er det partenes forutsetning at forhandlinger skal kunne optas om akkordgrunnlagets størrelse.

XIV.

1. Organisasjonenes eventuelle justerings- og normeringskrav skal være framsatt innen 1. juli 1962. Eventuelle endringer gjøres gjeldende fra 1. juni 1963.
2. Hovedsammenslutningene skal i tariffperioden ha adgang til å fremme for Lønns- og prisdepartementet krav om omgjøring av enkeltstillinger. Forutsetningen for at slike krav kan fremmes er imidlertid at det ved rasjonaliseringstiltak, omorganisering og opprettelse av nye stillinger er skjedd vesentlig endring i vedkommende stillings arbeidsområde. Det resultat man kommer fram til ved forhandlinger om kravene, skal gjennomføres senest fra det tidspunkt forhandlingene avsluttes.

Protokolltilførsler:

1. Det er partenes forutsetning at særlige tillegg knyttet til bestemte lønnsklasser ikke skal falle bort ved opprykk 2 lønnsklasser i samsvar med punkt I i meklingsforslaget.
2. Det er partenes forutsetning at bestemmelser om lønns- og arbeidsvilkår som er fastsatt andre steder enn i tariffavtalen og lønnsregulativet, skal tas opp i tariffperioden og omgjøres til rettslig bindende tariffavtaler. Det er forutsetningen at en tvist i disse forhandlinger ikke kan løses ved å gå til plassoppsigelse i denne tariffperiode.
3. Partene er enig om at tjenestemenn i lønnsklasse 15 som i dag har rett til godtgjøring for overtidsarbeid, også skal utbetales overtidsgodtgjøring i lønnsklasse 17.
4. Spørsmålet om eventuelt å gi natt-tidskompensasjon til enkelte nye tjenestemannsgrupper, kan tas opp i tariffperioden forutsatt at det gjelder tjenestemannsgrupper hvor natt-tidsarbeid er fullt effektivt.
5. Spørsmålet om antasiperte alderstillegg etter lønnsregulativets § 3 må som hittil, tas opp i det enkelte tilfelle og behandles bl. a. ut fra hensynet så vel til rekrutteringen som til allerede ansatte tjenestemenn.
6. Spørsmålet om revisjon av bistillingsgodtgjøringer som direkte er utledet av en hovedstillings lønn, tas opp i det enkelte tilfelle.

7. Partene er enig om at spørsmålet om endring av pensjonsordningen for statens arbeidere tas opp med Sosialdepartementet. Hovedsammenslutningenes representanter tar også forbehold om å ta opp med Sosialdepartementet spørsmålet om øking av enke- og barnepensjon.

Statens representanter uttalte at dette spørsmål måtte ses i sammenheng med familiepensjoneringskomitéens arbeid.

Partenes forhandlere erklærte at de ville anbefale forslaget vedtatt.

Svarfrist 24. mai 1962 kl. 13.00.

Oslo, den 14. april 1962.

Thoralf Evje.

Kartellets bemerkninger.

Ved lønnsoppgjøret med staten denne gang mente hovedsammenslutningene å kunne påvise at lønnsutviklingen i den private sektor fra 3. kvartal 1959 til og med 3. kvartal 1961, viste en stigning på 81 øre eller 13 prosent. Under forhandlingene godtok staten disse tall, men mente for sin del at vi her ved sammenlikning måtte trekke fra det som indeksoppgjøret i juli 1961 ga tjenestemennene, nemlig 2,7 prosent.

Under de videre forhandlinger ble det enighet om at man i gjeldene lønnsregulativs satser skulle innregulere indekstillegget. I denne sammenheng ble det foretatt noen mindre avrundinger av regulativsatsene for å få et mer harmonisk oppbygd regulativ.

Meklingsforslaget inneholder vedtak om at alle stillinger skal flyttes opp 2 lønnsklasser. Dette betyr i virkeligheten et lønns-tillegg som i gjennomsnitt blir ca. 10,7 prosent.

Videre ble man enig om å heve betalingen for søndagsarbeid fra kr. 1.25 til kr. 2.25 og med et minstebeløp på kr. 11.25.

Når det gjelder vårt krav om 4 ukers ferie, var det ikke mulig for hovedsammenslutningene denne gang å utvirke en utvidelse av ferien. Det ble prøvd flere utveier, men det man til sjuende og sist måtte godta, var det som går fram av meklingsmannens forslag, IV. Dette innebærer at statens tjenestemenn fra og med neste ferieår vil få utbetalt 3 dagers ekstra ferielønn. I virkeligheten vil dette si ca. 1 prosent lønnsforhøyelse. I denne sammenheng fester en oppmerksomheten ved at det fra neste ferieår skal gjennomføres feriegodtgjøring av overtidsbetaling dersom dette blir gjennomført for arbeidstakere i den private virksomhet. Det er likeså forutsetningen

at ordningen som gjelder nå om utbetaling av 6,5 prosent feriegodtgjøring av tillegg av lønnsmessig art og akkordoverskudd, skal forhøyes til 7,5 prosent fra og med neste ferieår.

Alt sett i sammenheng førte til at Kartellets styre under meklingen fant å måtte anbefale en lønnsordning slik som meklingsmannens forslag fastsetter.

Riksmeglingsmannens forslag til endringer i nå gjeldende lønnsregulativ trenger vel for så vidt ikke nærmere kommentarer fra vår side.

Likevel finner vi det riktig å feste oppmerksomheten på følgende:

1. Alle stillinger skal flyttes opp 2 lønnsklasser. Stillinger plassert i lønnsklasse 2 skal i det nye lønnsregulativ plasseres i lønnsklasse 4. Stillinger plassert i lønnsklasse 3 skal i det nye lønnsregulativ plasseres i lønnsklasse 5 osv.
2. Det er bestemt at alle spesielle regler for åremålsopprykk skal opprettholdes ved oppflytting 2 lønnsklasser i lønnsregulativet. Vi tar her inn et eksempel som viser hvordan dette virker:

Tjenestemenn i stillinger som er plassert i lønnsklasse 4, har etter någjeldende regel opprykk til lønnsklasse 5 etter 6 år i lønnsklasse 4. Etter Riksmeglingsmannens forslag skal stillingene til disse tjenestemenn plasseres i det nye lønnsregulativ i lønnsklasse 6 og skal etter 6 år i lønnsklasse 6 rykke opp i lønnsklasse 7. De tjenestemenn som etter denne regel allerede har lønn etter lønnsklasse 5, skal fra 1. juni d. å. lønnes etter lønnsklasse 7.

På samme måte skal det forholdes når det gjelder tjenestemenn som har opprykk til høyere lønnsklasse etter visse delingsordninger, f. eks. 40/60 prosent eller andre regler.

3. Det er fastsatt at alle særlige tillegg som er knyttet til bestemte lønnsklasser, skal følge med ved opprykk 2 lønnsklasser, kfr. protokolltilførsel nr. 1.
4. *Indeksbestemmelsene.*

I avsnitt II i Riksmeglingsmannens forslag finner man ordlyden til den nye indeksbestemmelse.

I stedet for den gamle levekostnadsindeks har man nå gått over til den nye konsumindeks, og svingningstallet er satt til 5,0 poeng i forhold til indekstallet 106,7.

Statens forhandlere mente at man denne gang måtte få én indeksbestemmelse som eventuelt ville gi tjenestemennene bare ett indeksoppgjør i tariffperioden, f. eks. basert på indekstallet pr. 15. mars 1963. Om indekstallet senere viste over 5 poeng

stigning, skulle dette ikke medføre regulering av lønningene. Dette fant tjenestemennenes forhandlere ikke å kunne godta.

For å få en så gunstig ordning som mulig, fant man å måtte akseptere gjennomsnittstallet for 1. kvartal, 2. kvartal osv.

Sett hen til at man i det private næringsliv ikke har noen indekssklausul i det hele tatt i nåværende tariffperiode, må man si at tjenestemennene har fått en gunstig ordning, selv om bestemmelsene denne gang er noe strammere enn i forrige tariffavtale.

5. En fester oppmerksomheten ved at Riksmeglingsmannens forslag også denne gang tar med bestemmelser om regulering av innskudd og pensjonsgrunnlaget og at statspensjonister som har pensjon regnet etter lønnsregulativet av 1. januar 1948, eller senere regulativer inntil 31. mai 1962, skal få pensjon omregnet etter satsene i det nye regulativ.
6. I Riksmeglingsmannens forslag, XIV, er det fastsatt at organisasjonene skal legge fram sine justerings- og normeringskrav innen 1. juli 1962 og at eventuelle endringer som måtte bli en følge av de forhandlinger som skal føres om kravene, gjøres gjeldende fra 1. juli 1963.

Videre inneholder forslaget bestemmelser om at hovedsamenslutningene i tariffperioden skal ha adgang til å fremme for Lønns- og prisdepartementet krav om omgjøring av enkelte stillinger, og at det resultat en kommer fram til ved forhandlinger om disse kravene, skal gjennomføres senest fra det tidspunkt forhandlingene avsluttes.

Kartellets styre har deltatt i forhandlingene og i de møter som ble holdt under Riksmeglingsmannens ledelse. Kartellets styre finner etter en samlet vurdering av det som er oppnådd ved Riksmeglingsmannens forslag, trygt å kunne anbefale medlemmene å si ja til det foreliggende forslag.

Kartellets representantskap har behandlet saken i møte 25. april 1962. (Se vedlegg.)

Kartellets styre henstiller til alle medlemmer å delta i avstemningen og levere sin stemmeseddel i god tid før fristens utløp 22. mai.

Foreningsstyrer og andre som foretar optelling, må sende inn melding om optellingsresultatet til sine forbund innen 23. mai.

Kartellets svar til staten skal avgis 24. mai d. å.

Ved svarfristens utløp 24. mai ble Riksmeglingsmannens forslag vedtatt av begge parter. Samtlige forbund tilsluttet Kartellet hadde vedtatt forslaget. Det samlede stemmetall som ble

avgitt av kartellforbundene var 41 809, hvorav 34 377 hadde stemt for og 7432 mot.

Tariffrevisjonen 1963.

Landsorganisasjonens representantskap holdt møte 3. desember og behandlet tariffrevisjonen for kommende år. Representantskapet gjorde sådant vedtak:

I de tre årene 1959, 1960 og 1961 var det en sterk økonomisk vekst i Norge. I 1961 lå både produksjonen, reallønningene og det private forbruket 16—17 prosent høyere enn tre år tidligere.

Den sterke framgangen hang sammen med at gode avsetningsforhold ute skapte grunnlag for en betydelig produksjonsvekst i eksportnæringene. Vareeksporten økte med over 27 prosent og ga på den måten også rom for en sterk utvikling i andre næringer.

Når veksten i vårt land ble sterkere enn i flere andre land, hang dette ellers sammen med at det ble ført en ekspansiv økonomisk politikk med en inntektsfordeling som skapte grunnlag for en bred produksjonsvekst også i hjemmenæringene.

Dette var bakgrunnen for tariffoppgjøret i 1961, som var meget omfattende og pågikk nesten hele året. Oppgaver fram til 2. kvartal 1962 viser — med få unntak — at grupper som før oppgjøret lå dårlig an, har fått prosentvis større tillegg enn andre. Den forholdsvis store prisstigningen har imidlertid skapt usikkerhet på mange arbeidsplasser, selv om statistikken viser at det for de fleste grupper har vært en bra reallønnsstigning i perioden.

Gjennomføringen av likelønnsprinsippet ble ved tariffrevisjonen i 1961 fastslått i en rammeavtale med NAF. Det tekniske grunnlaget skulle tilrettelegges og gjøres ferdig i løpet av tariffperioden. Representantskapet vil peke på rammeavtalens forutsetning om at første etappe av lønnstilpasningen skal skje ved tariffrevisjonen i 1963.

Det lyktes ikke å få gjennomført kravet om økt feriegodtgjøring ved selve tariffrevisjonen i 1961, men etter forslag fra Regjeringen er dette siden gjennomført ved endring av Ferieloven.

Kravet om 43 timers arbeidsuke for ikke-helkontinuerlig skiftarbeid og kravet om samme godtgjøring for bevegelige helgedager som for 1. og 17. mai, ble derimot ikke innfridd, selv om det ble en betydelig øking av helgedagsgodtgjøringen. Disse kravene er derfor fortsatt aktuelle.

Representantskapet peker samtidig på LO-kongressens enstemmige vedtak om at krav om en generell reduksjon av arbeidstiden må bli reist så snart de internasjonale og nasjonale økonomiske forhold gjør det mulig og at dette, som hittil, må skje i samråd med organisasjonene i andre nordiske land.

I Sverige vil en arbeidstidsreduksjon trolig bli tatt ut i form av én ukes lengre ferie, gjennomført etappevis med fullt utslag i 1965. Hvis vi ved kommende tariffrevisjon får ett-årige avtaler, vil det være naturlig å reise kravet om kortere arbeidstid ved tariffrevisjonen i 1964.

Landsorganisasjonen har ved tidligere tariffrevisjoner vurdert den økonomiske situasjon og de mulighetene som har vært til stede for forbedringer i lønns- og arbeidsvilkårene.

Situasjonen i øyeblikket er preget av sviktende avsetning for flere av de viktigste eksportnæringene. Den langvarige svikt på fraktmarkedet holder

valutainntektene fra skipsfarten nede. Vår hvalfangst spiller ikke den samme rolle som tidligere, og det er usikkerhet i bergverkene, treforedlingsindustrien og deler av den kjemiske industri og jern- og metallindustrien.

I en slik situasjon er det av særlig betydning at det blir ført en politikk som sikrer arbeidsplassene og holder produksjonen oppe. Representantskapet viser til Nasjonalbudsjettet for 1963, der det er forutsatt en øking av forbruket på tre prosent. Inntekts- og prispolitikken må legges opp med sikte på en rettfærdig fordeling av forbruksøkningen. Om dette lykkes, vil det bidra til å nå de andre mål som er satt opp i Nasjonalbudsjettet for 1963.

Ved den kommende tariffrevisjon ber Representantskapet forbundene å vurdere og ta hensyn til det som her er nevnt og særlig ha sin oppmerksomhet henvendt på de lavest lønte.

Representantskapet er ellers merksam på at kretser utenfor LO alt har gitt uttrykk for et syn som vitner om at de vil gå sine egne veier, og fagbevegelsen må nøye følge utviklingen her.

På bakgrunn av foranstående vil Representantskapet anbefale forbundene så snart det er praktisk mulig, å drøfte tariffrevisjonen med sine tariffmotparter. Dessuten anbefaler Representantskapet at en denne gangen tar sikte på å slutte avtaler for ett år.

Sekretariatet anmodes om å følge utviklingen og — i samråd med tariffrådet og de interesserte forbund — treffe de tiltak som situasjonen etter hvert måtte kreve.

Den Frie Faglige Internasjonale.

Den Frie Faglige Internasjonale holdt sin 7. verdenskongress i Berlin 5. —13. juli 1962.

Fra våre representanter på kongressen foreligger følgende rapport:

«Den Frie Faglige Internasjonales 7. verdenskongress ble holdt i Berlin fra 5.—13. juli i år. Det deltok i alt 223 representanter og rådgivere fra 93 tilsluttede organisasjoner, fordelt på 73 land og med et samlet medlemstall på 51 650 000. Det vil si at ca. 93 prosent av FFI's samlede medlemstall var representert på kongressen. FFI har nå nær 57 mill. medlemmer fordelt på 139 tilsluttede organisasjoner i 107 land. På kongressen var det videre 27 representanter fra 13 internasjonale fagsekretariater. Videre var det til stede observatører fra en del medlemsorganisasjoner, noen organisasjoner som ikke står tilsluttet FFI og internasjonale organisasjoner. 3 gjester var invitert av FFI's styre, bl. a. den tidligere assisterende generalsekretær i mange år, Hans Gottfürcht. FFI's tidligere generalsekretær, H. Oldenbroek, var også invitert, men han var ikke til stede på kongressen.

Følgende deltok fra Norge: Konrad Nordahl, Thorleif Andresen, Bjørg Johansen, Tor Aspengren, Karsten Torkildsen og Kjønik Kjøniken, med Mirjam Nordahl som rådgiver og tolk. AP og Arbeiderbladet hadde også sine korrespondenter på kongressen.

Åpningen.

Den høytidelige åpningen fant sted med musikk av RIAS ungdoms-orkester. Den flotte nye kongresshallen dannet en vakker ramme om kongressen. Følgende talte på åpningen:

W. Richter, formann i den tyske landsorganisasjonen DGB, W. Sickert, formann for DGB's distriktskontor i Berlin, og Willy Brandt, regjerende borgermester i Berlin.

Representanter fra de forskjellige verdensdeler:

A. Tlili, Tunis, P. Narayanan, Malaya, for Asia og Det gjerne Østen, F. Klenner, Østerrike, for Europa, G. Meany, USA, for Nord-Amerika, S. Madariaga, Meksiko, for Latin-Amerika, og F. Walsh, New Zealand, for Australia og New Zealand.

Endelig talte generalsekretæren i FFI, Omer Becu og presidenten Arne Geijer.

Talene ved åpningen var som naturlig er preget av at kongressen ble holdt i Berlin, muren og hele forholdet med Tysklands deling og den sovjetrussiske besettelsen av Øst-Tyskland.

Dagsordenen.

Følgende dagsorden ble behandlet:

- 1.—2. Åpning (som allerede er omtalt).
- 3.—4. Oppnevning av fullmaktskomité og reglementskomité.
 5. Godkjenning av dagsordenen.
 6. Rapport om FFI's virksomhet siden kongressen i Bryssel.
 7. Det internasjonale solidaritetsfondet.
 8. Regnskap og revisjonsberetning for 1959—1961.
 9. Forslag til endring av vedtektene.
 10. Forslag for Internasjonalens framtidige virksomhet.
 11. Forslag mottatt fra medlemsorganisasjoner til andre punkter enn punktene 9 og 10.
 12. a) Kampen for fred og frihet, innledning ved Fritz Klenner, Østerrike.
 - b) Den frie fagbevegelsen og De Forente Nasjoner, innledning ved Georg Meany, USA.
 13. Den økonomiske politikk for å oppnå og bevare full sysselsetting, innledning ved C. E. Odhner, Sverige.
 14. Fagbevegelsens rolle og de økonomiske problemer og behov i utviklingslandene, innledning ved A. Tlili, Tunis.
 15. Faglig opplysningsarbeid i en verden under omveltning, innledning ved G. D. Ambekar, India.

Beretningen.

De 2 første dager etter kongressens åpning og litt av den 3. dagen gikk med til å drøfte generalsekretærens omfattende beretning om FFI's virksomhet siden 1959. Det deltok i alt 62 talere i debatten. Det var særlig representantene fra utviklingslandene som flittig brukte talerstolen. Imidlertid kan en vel si at det ikke kom fram så mange motsetninger som på kongressen i Bryssel. Det var ikke så sterke angrep fra utviklingslandenes side mot kolonidømme og koloniherrer, selv om likevel en del benyttet anledningen. En kan her spesielt nevne representanten fra landsorganisasjonen for Aden, som kraftig fordømte den britiske imperialismen. Landsorganisasjonen i Aden hadde også sendt inn forslag til resolusjon om dette spørsmålet.

Ellers kom det også fram i debatten en viss friksjon mellom FFI og yrkesinternasjonalene. Det ble nevnt bl. a. av Becu i hans innledning at forholdet ikke var så godt som det burde være. Imidlertid ble hans påstand imøtegått av flere representanter for yrkesinternasjonalene, bl. a. Juul

Poulsen fra Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderinternasjonalen. En hadde inntrykk av at det var en viss kompetansestrid når det gjaldt å koordinere den internasjonale hjelpen og virksomheten i de forskjellige regionene.

Komiteéene.

Etterat beretningsdebatten var ferdig foregikk arbeidet slik at det hver dag ble holdt et hovedforedrag til hvert av de punkter som sto på dagsordenen. Så fulgte debatt, og om ettermiddagen behandlet de tre komitéene, som ble nedsatt, de forskjellige emner de fikk seg tildelt.

I tillegg til fullmakts- og reglementskomitéen hadde en følgende tre komitéer:

- I. Komité for vedtekter, finans- og administrasjon. Her var Skandinavia representert ved Eiler Jensen, Danmark.
- II. Den økonomiske, sosiale og politiske komité. Skandinavisk representant, Edvard Wilhelmson, Sverige.
- III. Programkomitéen, hvor Thorleif Andresen og Mirjam Nordahl, som varamann, var med fra Skandinavia.

Programkomitéen hadde 34 medlemmer og 19 varamenn, med 3 observatører. P. Narayanan fra Malaya var formann for komitéen og ledet den på en utmerket måte. Komitéen behandlet følgende deler av beretningen: Opplysningsvirksomheten, kvinne- og ungdomsarbeidet, det internasjonale faglige filminstitut, publikasjoner og pressearbeid, de internasjonale fagsekretariater, de forskjellige regioner, videre det internasjonale solidaritetsfondet og tre av de innsendte resolusjoner, som alle gjaldt arbeidet i utviklingslandene.

Når det gjaldt opplysningsarbeidet, ble det særlig av representantene fra utviklingslandene pekt på vanskene med publikasjoner, særlig fordi analfabetismen er så sterkt utbredt. Det ble antydnet at en burde bruke grammofoonplater og lydbandopptak til undervisningen. Språkvanskene ble også nevnt. Her opplyste FFI's nye assisterende generalsekretær, H. A. Tulatz, som er ansvarlig for avdelingen for opplysnings-, kvinne- og ungdomsspørsmål i FFI, at de nå planlegger å utgi tre brosjyrer om de ulike deler av FFI's virksomhet. Disse brosjyrene skal oversettes til så mange språk som mulig.

Det internasjonale solidaritetsfondet.

Dette spørsmålet var som kjent satt opp som eget punkt på dagsordenen, med hovedinnleder Willi Richter fra DGB. Komitéens oppgave var å komme med en spesiell uttalelse om de videre mål og arbeid i forbindelse med det internasjonale solidaritetsfondet. Komitéen la fram innstilling, som ble vedtatt på kongressen, hvor det heter:

- a) Kongressen innser og bekrefter på nytt at det er avgjørende nødvendig at FFI fortsetter sitt opplysnings- og organisasjonsarbeid også i framtiden.
- b) Kongressen understreker betydningen av dette arbeid innen rammen av FFI's oppgaver og mål.
- c) Kongressen bekrefter at organisasjons- og opplysningsarbeidet er en viktig bestanddel av FFI's langsiktige arbeid.
- d) Den uttrykker sin anerkjennelse overfor de bidrag som medlemsorganisasjonene og deres medlemmer har ytt til Solidaritetsfondet.
- e) Styret oppfordres til på nytt å undersøke den beste og mest hensiktsmessige måte å finansiere organisasjons- og opplysningsarbeidet i framtiden.

Videre ble styret anbefalt å ta opp spørsmålet om å få med representanter fra alle regioner i komitéen for det internasjonale solidaritetsfondet.

En resolusjon om oppbygging av den frie fagbevegelsen i utviklingslandene ble i denne forbindelse lagt fram og godkjent av kongressen. Resolusjonen går i store trekk ut på det samme som ovennevnte vedtak.

Det ble også vedtatt en del andre resolusjoner på kongressen. Innstillingene om disse ble lagt fram av den økonomiske, sosiale og politiske komitéen. De to viktigste resolusjonene om situasjonen i Spania og Algerie følger vedlagt i oversettelse. De andre resolusjonene gjaldt følgende emner:

Fagbevegelsens rettigheter og selvbestemmelse i Aden, antisabotasjeloven i Sør-Afrika, Vest-Irian (nederlandsk Ny-Guinea), utviklingslandenes økonomiske problemer og behov, utbygging av fagbevegelsen i utviklingslandene, automatisering og teknisk framskritt, varig fred og almen nedrustning, problemer i den internasjonale handel, bekreftelse av fagbevegelsens rettigheter (organisasjonsfriheten), kampen for opphør av kolonistyre, oppnåing og bevaring av full sysselsetting, funksjonærenes organisasjonsproblemer. (Utdrag av disse resolusjoner vil komme i «FF».) Et forslag om å endre vedtektene med henblikk på ny kontingentordning ble oversendt styret.

Algerie.

I forbindelse med resolusjonen om Algerie, som uttrykker kongressens glede over Algeries nyvunne selvstendighet, ble det oppnevnt en spesiell delegasjon på kongressen på 6 mann, som reiste til Algerie og overrakte resolusjonen til landsorganisasjonen. Formann for delegasjonen var Tlili fra Tunis, representant for FFI var Irving Brown.

Valg.

Omer Becu ble enstemmig valgt som generalsekretær i FFI. Følgende styre ble valgt:

Område:	Fast medlem:	1. varamann:	2. varamann:
Afrika	H. P. Adebola	H. N. Geogestone	J. R. Amouhou
	Clement K. Lubemoe	M. Mwendapole	R. C. Randrianatoro
	A. Tlili	S. Shita	—
Asia	G. D. Ambekar	B. Tulpule	D. Wartomo
	H. Wada	J. Haraguchi	S. Taira
	M. A. Khatib	P. P. Narayanan	N. K. Van
Midt-Østen	J. J. Hernandez	Lyang Yung-Chang	Lee Kye-Chul
	Y. Simhoni	Moshe Bar-Tal	M. Yarblum
	A. Chiba	S. Demirsoy	N. Zivanas
Australia og New Zealand	F. P. Walsh	A. E. Monk	H. Souter
	Sir Alfred Roberts	F. Cousins	F. Hayday
	G. Woodcock	Sir Tom O'Brien	H. Collison
Europa	R. Bothereau	M. Babau	P. Tomas
	A. Strøer	G. Bernasconi	E. Hofstetter
	E. Jensen	A. Geijer	K. Nordahl
	L. Major	D. Roemers	A. Krier
	W. Richter	B. Tacke	L. Rosenberg
	B. Storti	D. Coppo	E. Dalla Chiesa

Område:	Fast medlem:	1. varamann:	2. varamann:
Latin-Amerika	F. Velasquez M. Lopes de Oliveira J. Mercado	H. Marcano W. Moreno J. A. Acuna	M. Garcia A. Tamariz F. Perez-Leiros
Nord-Amerika	C. Jodoin D. MacDonald G. Meany W. P. Reuther T. Kennedy	W. Mahoney J. Morris G. M. Harrison — W. A. Boyle	K. Kaplansky F. Hall W. F. Schnitsler — J. Owens
Vest-India	F. L. Walcott	—	

Som revisorer ble valgt:

W. J. P. Webber, Storbritannia.
A. Benya, Østerrike.
Varamann: K. Stühler, Tyskland.

Under kongressen ble det arrangert en minnehøytidelighet ved Carl Legiens grav. Carl Legien var en av de første formenn i den tyske landsorganisasjonen og generalsekretær i den gamle faginternasjonalen.

Det ble også arrangert en rundtur i Berlin, hvor kongressdeltakerne fikk anledning til å se den uhyggelige muren som er satt opp mellom Øst- og Vest-Berlin. Den ga et forstemmende inntrykk.

Bilag 1.

Resolusjon om Spania vedtatt av FFI's 7. verdenskongress i Berlin 5.—13. juli 1962.

FFI's 7. kongress hilser den strålende kamp som de spanske arbeidere — med aktiv støtte fra den internasjonale fagbevegelsen — har kjempet i Spania, ved å streike for å bedre sine arbeids- og levekår og for sine faglige rettigheter.

Kongressen fordømmer igjen det nåværende organisasjonssystemet i Spania, og den absolutte urepresentative karakter i den såkalte vertikale spanske fagbevegelsen.

Kongressen forsikrer det spanske folk, og særlig de spanske arbeidere, om hele den frie fagbevegelses fulle solidaritet og fortsatte støtte. Den uttrykker sin tilfredshet med den solidaritet som er vist det spanske folk ved den moralske og materielle hjelp som er blitt ytet av medlemsorganisasjonene og yrkesinternasjonalene.

Den fordømmer overfor folkeopinionen i verden de tiltak, tortur og deportasjon av streikende studenter og ledere for opposisjonen som ennå en gang beviser Franco-styrets totalitære og brutale karakter.

Kongressen bekrefter på ny den felles uttalelse som i desember 1960 ble avgitt av FFI og den kristne faginternasjonalen og uttalelsen på den internasjonale faglige kongressen om Spania i oktober 1961, da de to internasjonale lovt å gå til felles tiltak til en fikk gjenopprettet et demokratisk styre i Spania, med garanti for alle menneskerettigheter og frihet for fagbevegelsen.

Kongressen støtter den enstemmige resolusjon som ble vedtatt av de spanske representantene både innenfor Spania og i eksil i anledning Europabevegelsens kongress i München.

Den fastholder at verdens frie og demokratiske regjeringer må slutte med å hjelpe Spania, da ethvert økonomisk og militært samarbeid med Spania bare tjener til å forlenge livet til Franco-styret.

Kongressen lover å mobilisere opinionen i alle demokratiske land for å få øvd press på regjeringene til å bryte sine forbindelser med Franco-Spania.

Den bekreftet den internasjonale frie fagbevegelses samlede opposisjon mot å gi Franco-Spania adgang til eller knytte det til den frie verdens politiske, økonomiske, kulturelle eller andre institusjoner.

Kongressen appellerer til alle medlemsorganisasjoner om å svare på samme kraftige måte i framtiden, og gi ytterligere overbevisende bevis på solidariteten med de spanske arbeidere i deres kamp, helt til et demokratisk styre er blitt gjeninnsatt i Spania, og alle menneskerettigheter sammen med fagorganisasjonens frihet er blitt garantert, slik at de igjen kan komme med som fullverdige medlemmer i verdens store familie av den frie og demokratiske fagbevegelse.

Bilag 2.

Resolusjon om Algerie vedtatt av FFI's 7. verdenskongress i Berlin 5.—13. juli 1962.

Den 7. verdenskongressen hilser den unge algirske nasjonen som nå er framstått etter en lang og heltemodig kamp for Algerie.

Kongressen hyller denne krigens utallige ofre.

Den minner om at FFI alltid har støttet opp om enhver nasjons rett til selvbestemmelse, og at i den algirske kampen for selvstyre og uavhengighet, har FFI uavlatelig arbeidet for å få de franske og algirske nasjoner til å finne fram til en løsning av sine problemer gjennom forhandlinger.

Kongressen uttrykker sin dype tilfredshet med at disse forhandlingene har resultert i avtalene i Evian og folkeavstemningene 8. april og 1. juli, da et overveldende flertall av det franske og algirske folk ga uttrykk for sitt samtykke til Algeries selvstendighet og å bygge opp et sant demokratisk samfunn i Algerie.

Kongressen hilser de algirske arbeidere som står organisert i landsorganisasjonen UGTA, som har vist at de er villige til å være med på å bygge et fritt Algerie, grunnlagt på demokratisk og økonomisk framgang og sosial rettferdighet for alle innbyggere.

FFI takker alle FFI's medlemsorganisasjoner som har vist sin solidaritet med moralsk, teknisk og økonomiske bidrag til utbyggingen av en fri algirsk fagbevegelse.

Kongressen bekrefter at FFI er fast bestemt på å fortsette sin hjelp til UGTA, på bakgrunn av de omfattende oppgaver som fagbevegelsen i Algerie står overfor, og den anmoder alle medlemsorganisasjoner og yrkesinternasjonaler om å svare på enhver anmodning om solidarisk hjelp som måtte komme fra UGTA, slik at denne kan fortsette sin virksomhet, særlig når det gjelder yrkesopplæring og faglig opplysningsarbeid, så vel som alt arbeid for å fremme de økonomiske, sosiale og kulturelle forhold for folket i Algerie.

FFI's forberedende konferanse om aksjon for full sysselsetting ble holdt i Bryssel 19.—20. mars 1962.

Fra Landsorganisasjonen i Norge deltok Jon Rikvold. Fra han foreligger det følgende rapport:

«På konferansen deltok eksperter fra fagbevegelsen i en rekke europeiske land, De Forente Stater, Japan, Tunis og Kenya samt representanter for FFI. Fagbevegelsen innen «De Seks» var nokså svakt representert, mens svenskene møtte med to mann. Deltakerliste følger vedlagt. Da Becu var forhindret ble møtet åpnet av assisterende generalsekretær i FFI, Nedzinski. Som formann ble valgt L. Murray, Storbritannia.

Konferansens oppgave var å lage utkast til en resolusjon om sysselsettings spørsmålet som skal tas opp på FFI's neste verdenskongress. Med utgangspunkt i et eventuelt vedtak på kongressen er det videre meningen bl. a. å forfølge saken i ILO.

Det var en mangel ved forberedelsen av konferansen at representantene ikke på forhånd hadde fått et utkast til resolusjon og andre dokumenter fra sekretariatet, og dette ble det gitt uttrykk for. Dokumentene ble imidlertid utdelt ved møtets begynnelse, og arbeidet kom i gang etter en lesepause. Etter en mer generell diskusjon ble det satt ned et par små arbeidsgrupper for å foreta en del endringer i utkastet fra sekretariatet. Dette arbeidet gikk så vidt greit at det var mulig å legge et nytt utkast på bordet for representantene ved møtets begynnelse neste dag. Under den felles detaljerte gjennomgåelsen av det nye utkastet ble det også foretatt en del endringer. En fikk redigert teksten til dokumentet fullt ferdig, unntatt på et par mindre punkter, hvor det imidlertid var full enighet om innholdet. Forslag til uttalelse ble vedtatt enstemmig på konferansen. Administrasjonen får oversendt en oversettelse så snart den nøyaktige teksten på de to forannevnte punkter foreligger fra sekretariatet i Bryssel.

I det følgende skal en bare kort omtale hovedinnholdet. Uttalelsen har en innledning hvor visse prinsipper er fastslått og FFI's tidligere behandling av spørsmålet er nevnt. Videre følger en definisjon av full sysselsetting, en beskrivelse av sysselsettingssituasjonen i verden, en nærmere utforming av målsettingen full sysselsetting, en redegjørelse for en politikk som tar sikte på full sysselsetting i henholdsvis industrielt utviklede og i underutviklede land og en avslutning som vesentlig er en sammenfatning av dokumentet. Hele dokumentet er på 9 maskinskrevne sider inndelt i 35 punkter.

Det slås i dokumentene som et prinsipp fast at gjennomføring og opprettholdelse av full, produktiv og fritt valgt sysselsetting må ha prioritet over andre nasjonale eller internasjonale mål i den økonomiske politikk og planlegging. De problemene som reiser seg er imidlertid forskjellige for f. eks. land med full sysselsetting som i de fleste vest-europeiske land, USA, som er høyt utviklet og nå har økonomisk vekst, men likevel betydelig arbeidsløshet, og de økonomisk underutviklede land med sine særlige problemer og kronisk massearbeidsløshet og underbeskjeftigelse. Ved siden av den tradisjonelle problemstilling om tilstrekkelig etterspørsel, er det i dokumentet også behandlet de øvrige spørsmål som reiser seg, og som har ulik betydning under de forskjellige forhold som hersker. Ved siden av denne mer rent økonomiske behandling av stoffet, har en også forsøkt å ta politiske hensyn, slik at en ved omtalen av uheldige forhold i Vesten ikke gir kommunistene alt for lettvinde propaganda-argumenter.

Selv om dokumentet ikke er like presist på alle punkter, mener under-

tegnede ut fra en fagøkonomisk vurdering, at FFI's kongress kan være bekjent av å vedta uttalelsen. Undertegnede hadde ønsket å få plasert offentlige investeringer enda noe bedre i bildet enn tilfelle er i uttalelsen. Det kan vel kanskje være en mulighet for å komme tilbake til dette f. eks. hvis uttalelsen blir forelagt medlemsorganisasjonene til uttalelse før kongressen.»

FFI's konferanse om aksjon for full sysselsetting, ble holdt i Bryssel 19.—20. mars 1962.

Deltakerliste.

Østerrike: H. Kienzl.	Nederland: H. ter Heide.
Danmark: J. Paldam.	Norge: J. Rikvold.
Tyskland: Dr. Heinz Markmann.	Sverige: R. Meidner og T. Ekström.
Storbritannia: L. Murray.	Tunis: B. S. Belkheria.
Italia (SISL): P. Merli Brandini.	USA: I. Brown.
Japan: H. Inoue.	Kenya: R. Mwilu.

ICFTU sekretariat: S. Nedzynski, A. Braunthal, K. Dallas og H. Maier.

Utkast til uttalelse om oppnåing og opprettholding av full sysselsetting. (Forelagt av den forberedende konferanse om tiltak for full sysselsetting, Bryssel 19.—20. mars 1962.)

Innledning.

1. Som erklært av stiftelseskongressen i FFI, er oppnåingen av en full sysselsettingsøkonomi et av de mest vesentlige mål for den internasjonale frie fagbevegelsen på det økonomiske og sosiale området. Oppnåingen og opprettholdingen av full sysselsetting krever et kompleks av tiltak når det gjelder politikken på det økonomiske og sosiale området. Denne politikken kan variere fra land til land, på grunn av de ulike økonomiske vilkår, og særlig nivået for økonomisk utvikling. Imidlertid er de grunnleggende prinsipper for de viktigste sider ved en full sysselsettingspolitikk felles for hele den frie fagbevegelsen.
2. Helt siden FFI ble stiftet har den understreket følgende hovedprinsipper på dette område:
 - a) Målet full sysselsetting må ikke underordnes andre økonomiske eller ikke økonomiske hensyn.
 - b) En betydelig grad av fleksibilitet i den økonomiske og sosiale politikken avhengig av omstendighetene vil være nødvendig fra regjeringens og internasjonale organisasjoners side for å få et varig høyest mulig sysselsettingsnivå.
 - c) Regjeringer og internasjonale organisasjoner bør forplikte seg til å gjennomføre tiltak for å sikre en kontinuerlig full sysselsetting på det internasjonale plan og hjelpe til å overvinne arbeidsledighet og underbeskjeftigelse i utviklingslandene. Så tidlig som i 1950 framholdt FFI at slike forpliktelser kunne fastlegges i en internasjonal konvensjon under De Forente Nasjoner eller Den Internasjonale Arbeidsorganisasjon.
3. FFI's syn på spørsmålet om full sysselsetting ble det gitt et omfattende uttrykk for i en uttalelse om full sysselsetting som ble vedtatt av styret

i mars 1954. Samtidig som vi bekrefter de prinsipper som denne uttalelsen bygger på, har det vært ansett som ønskelig i lys av den utvikling som har funnet sted siden, å føre den å jour.

Meningen med full sysselsetting.

4. Full sysselsetting betyr at alle personer som er villige og i stand til å arbeide kan få samfunnsmessig produktivt arbeid.

Det er anerkjent at variasjoner i tekniske, befolkningsmessige og andre forhold kan føre til arbeidsledighet, men i en sunn og ekspanderende økonomi vil en virkelig full sysselsettingspolitikk sikre at alle arbeidere som blir ledige får arbeid igjen så hurtig som mulig og at sesongmessig arbeidsledighet og korttidsarbeid blir redusert til et minimum gjennom dertil egnet økonomisk og teknisk organisasjon.

5. Videre bør det bli fulgt en politikk som tar sikte på å oppnå og opprettholde full sysselsetting under forhold som fullt ut respekterer retten til arbeid, til fritt valg av arbeid, til rettferdige og gunstige arbeidsforhold og til beskyttelse mot arbeidsledighet, slik det er fastlagt i den universelle menneskerettighetserklæringen.
6. Full sysselsetting slik den frie fagbevegelsen oppfatter uttrykket krever videre utvikling og effektiv bruk av den enkeltes arbeidsevne for å sikre høy produktivitet, så vel som den størst mulige anledning for hver arbeider til fritt å velge den sysselsetting som best passer hans kvalifikasjoner og naturlige evner uten hensyn til rase, kjønn, alder, tro eller nasjonal opprinnelse.

Nåværende sysselsettingssituasjon.

7. Den nåværende sysselsettingssituasjon karakteriseres ved et høyt sysselsettingsnivå i de fleste industrilandene i Europa, alvorlig arbeidsledighet i Nord-Amerika og kronisk massearbeidsløshet og underbeskjeftigelse i utviklingslandene.
8. Den utilfredsstillende sysselsettingssituasjonen i Nord-Amerika har bestått siden det økonomiske tilbakeslaget i 1957—1958 til tross for en bedring i konjunkturf forholdene. Denne uheldige utvikling tyder på at en bedring i den økonomiske situasjon etter et tilbakeslag ikke alltid automatisk vil føre til en vesentlig bedring i sysselsettingsforholdene.
9. Skjønt en har oppnådd et tilfredsstillende sysselsettingsnivå i de fleste industriland i Europa, er det likevel tilfelle at noen av disse landene har stått overfor problemet med regional, sektorvis og sesongmessig arbeidsledighet.
10. I en rekke utviklingsland har massearbeidsledighet og underbeskjeftigelse bestått uten noen særlig bedring av forholdene. Dette tyder på at skjønt en ekspansjon av den økonomiske virksomheten og utviklingen av produksjonsutstyr i disse landene har skapt begrensede sysselsettingsmuligheter i visse sektorer av økonomien, har disse ikke på langt nær vært tilstrekkelige til å absorbere den tilgang på arbeidskraft som har kommet fra landbruksområdene til de økonomisk mer aktive sentre i landene, eller den tilgang som skyldes befolkningstilveksten og andre årsaker. Det er klart at så lenge de økonomiske ressurser i disse landene ligger på et lavt utviklingsnivå, kan en ikke oppnå eller opprettholde full sysselsetting.

Full sysselsetting — et mål i seg selv.

11. Oppnåingen og opprettholdingen av full, produktiv og fritt valgt sysselsetting må ha prioritet over andre nasjonale og internasjonale mål i den økonomiske planlegging og den økonomiske politikken.
12. Regjeringene i de frie industrilandene har i etterkrigstiden stått overfor problemet med å kombinere tiltak med sikte på en rask økonomisk vekst med stabile priser, likevekt i betalingsbalansen og full sysselsetting. Til tross for et stadig press fra den frie fagbevegelsen, til tross for gjentatte anbefalinger fra FN's økonomiske og sosiale råd og Den Internasjonale Arbeidsorganisasjon, har noen av disse regjeringene på bekostning av den fulle sysselsettingen lagt uforholdsmessig vekt på slike mål i den økonomiske politikken som økonomisk stabilitet, likevekt i betalingsbalansen og et balansert budsjett. Mens den frie fagbevegelsen er enig i at stabile priser og likevekt i betalingsbalansen er ønskelige mål, kan den ikke være enig i at man for å nå disse mål må begrense sysselsettingsmulighetene. En rasjonell økonomisk politikk vil alltid kunne oppnå en balansert økonomi med andre midler enn å begrense den økonomiske virksomheten.
13. Skjønt en tilstrekkelig stor økonomisk vekst er et vilkår for å oppnå og opprettholde full sysselsetting, kan en ikke godta den oppfatning at full sysselsetting er et automatisk produkt av økonomisk vekst. Dette er øyensynlig ikke tilfelle når det gjelder utviklingslandene. Men selv i industrilandene er det ofte situasjoner hvor økonomisk vekst finner sted på et nivå som ikke er tilstrekkelig til å skaffe arbeidsmuligheter for alle som er villig til å arbeide. Dette kan særlig være tilfelle hvor økonomisk vekst ledsages av stortilt innføring av arbeidssparende maskineri, som automatisering, eller ved en særlig stor vekst i befolkningen.

Full sysselsettingspolitikk i industrilandene.

14. Full sysselsetting krever en effektiv etterspørsel i form av forbruk, investeringer og eksport for den totale mengde varer og tjenester som kan produseres med tilgjengelig arbeidskraft og alle andre ressurser. En annen forutsetning er en effektiv arbeidsmarkedspolitikk.
15. Skjønt forholdet mellom alle elementer i den effektive etterspørsel vil variere, er et høyt nivå av offentlig og privat forbruk den første forutsetning for full sysselsetting. Investeringene avhenger av etterspørselen etter forbruksvarer og tjenester og eksport. Da arbeidere og funksjonærer og deres familier er den største gruppen av forbrukere i industrilandene, er en politikk med sikte på høye lønninger et uunnværlig element i den fulle sysselsettingspolitikken.
16. Stigende produktivitet er et nødvendig trekk i en ekspanderende full sysselsettingsøkonomi. Arbeiderne må få sin fulle andel av den øking i nasjonalinntekten som skyldes høyere produktivitet gjennom økte lønninger og kortere arbeidstid.
17. Hvis det finner sted en avslapning i den effektive etterspørsel, av en eller annen grunn, må regjeringene være forberedt på å gjennomføre ekspansjonsfremmende tiltak. Men det er ikke nok for regjeringene å vente helt til et tilbakeslag inntreffer. Innebygde stabilisatorer bør være et permanent trekk i økonomien. Den viktigste stabilisator er en sterk fagbevegelses evne til å beskytte lønningene og andre viktige

- stabilisatorer er en tilstrekkelig arbeidsledighetstrygd og andre sosiale ytelser. Regjeringene kan også hjelpe til ved slike tiltak som nedsettelse av skattene for arbeidere og andre lave inntektsgrupper, økt arbeidsledighetstrygd og andre spesielle sosiale tiltak.
18. For å opprettholde etterspørselen etter investeringsvarer i slakkere perioder, bør det legges vekt på tiltak for å øke de offentlige investeringer både ved økte grunnlagsinvesteringer og sosiale investeringer. Private investeringer kan oppmuntres gjennom en passende skattelette og kredittpolitikk.
 19. I perioder med slakkere etterspørsel kan det være nødvendig med underskuddsfinansiering. Under slike forhold virker ikke underskuddsfinansiering inflasjonsfremmende. Der hvor en offentlig motkonjunkturpolitikk fører til høyere produksjon, lavere enhetskostnader og stigende produktivitet, vil økingen i den pengemessige etterspørsel bli oppveid av en øking i tilgangen på varer og tjenester.
 20. En aktiv arbeidsmarkedspolitikk trenger også i land med høy økonomisk virksomhet og med stort sett full sysselsetting. Målet med en slik politikk er i dette tilfelle å lette økonomiens tilpasning til de stadig endrede forhold og således oppnå en mer effektiv struktur i økonomien ved å øke de produktive ressursers mobilitet. Virkningen av dette vil bli en øking i nasjonalinntekten.
 21. Midlene og redskapene i en aktiv arbeidsmarkedspolitikk er følgende: En høyt utviklet arbeidsformidling som omfatter opplysninger om arbeidsmuligheter og veiledning i valg av yrke, direkte økonomiske bidrag som reise- og familiebidrag for å stimulere arbeidernes mobilitet, tilstrekkelig opplærings- og omskolingsmuligheter, tilstrekkelige boligmuligheter i områder hvor man har en ekspanderende økonomisk virksomhet, og endelig i perioder med en alvorlig mangel på arbeidskraft i høyere grad å få trukket inn i arbeidsstyrken de tilgjengelige reserver av arbeidskraft som kvinner, eldre mennesker og uføre personer som er villige til å arbeide.
 22. Regjeringene har ansvaret for å sikre at en balansert økonomisk og industriell utvikling finner sted.

Selv i land med et generelt høyt sysselsettningsnivå er det ofte områder med utilstrekkelige sysselsettingsmuligheter. For slike områder er to typer av regjeringstiltak mulige: Utvikling eller nyutvikling av de områdene det gjelder ved å lette private investeringer og fremme offentlige investeringer som veier, vanntilførsel, havner, boliger, undervisningsmuligheter og offentlig industrireiseing der hvor private investeringer viser seg å være utilstrekkelige; og en fleksibel arbeidsmarkedspolitikk som ovenfor nevnt, som kan lette overføring av arbeidskraft til områder med mangel på arbeidskraft. I land hvor en hurtig teknologisk endring, særlig i visse områder, har ugunstig virkning på sysselsettingssituasjonen må liknende regjeringstiltak gjennomføres.

Full sysselsettingspolitikk i utviklingsland.

23. Det må bli klart erkjent at i økonomisk underutviklede land er utviklingsproblemet fundamentalt et sysselsettingsproblem. I mange land i denne gruppen er løsningen på problemet å skape fulltids arbeidsmuligheter for alle som er villige til å arbeide, et spørsmål om statlig politikk. En slik politikk som gjennomføres gjennom skikkelige økonomiske utviklingsplaner bør lede utviklingen av produksjons-

- faktorene og de økonomiske grunnlagsinvesteringer mot målet full sysselsetting. I forbindelse med dette er det å skaffe skikkelige statistiske opplysninger av vesentlig betydning.
24. De ledende organer i FFI har ved mange anledninger lagt vekt på det påtrengende behov for en hurtig og harmonisk økonomisk utvikling i de underutviklede områdene. De har framholdt hva disse landene selv må gjøre for å nå dette målet og i hvilken grad industrilandene og internasjonale organisasjoner må hjelpe til med denne utviklingen.
 25. I utviklingslandene er utgiftene til forbruksvarer, investeringene og eksporten ikke høy nok til å sikre full sysselsetting. En stadig og hurtig øking i investeringer i arbeidskraften, dvs. i bruk og utvikling av menneskelige ressurser, er uunnværlig for den økonomiske utvikling. En skikkelig jordreform kan også være nødvendig for å nå dette målet.
 26. Økte lønninger og opprettelsen av sosiale trykkesystemer er nødvendig i utviklingslandene, ikke bare for å opprettholde og utvide markedene for forbruksvareindustrien, men også for å øke arbeidskraftens effektivitet og produktivitet. På samme måte som når det gjelder industrilandene vil tiltak med sikte på å øke offentlige investeringer sannsynligvis være av større betydning enn bare å oppmuntre private investeringer. Slike tiltak bør gjennomføres hånd i hånd med den nødvendige utvikling av de økonomiske grunnlagsinvesteringer og sosiale investeringer. Det er klart at økte utgifter for bygging av skoler og andre undervisningsinstitusjoner, sykehus og helsesentre så vel som en forsterket offentlig og kooperativ boligvirksomhet, ikke bare vil komme folket til gode som et hele, men også bidra til å oppnå og opprettholde full sysselsetting.
 27. Mens eksport av råvarer til skikkelige priser og eksport av innenlands produserte varer for tiden for mange land i denne gruppen utgjør en vesentlig inntektskilde, bør enhver virkelig økonomisk utvikling ta sikte på å fremme utviklingen av hjemmemarkedet.
 28. Nært samarbeid mellom industrilandene og utviklingslandene når det gjelder den internasjonale handel kan bidra mye til den nødvendige styrking av sunne internasjonale økonomiske forbindelser. Stabiliteten av markeder for råvarer kan fremmes ved internasjonale vareavtaler og eksport av både jordbruks- og industrivarer fra utviklingslandene kan oppmuntres ved en liberal handelspolitikk fra industrilandenens side.
 29. Da det vil være overflod på arbeidskraft i utviklingslandene i lang tid framover i forhold til den knappe kapitaltilgang og de naturlige ressurser, bør arbeidskraften i størst mulig utstrekning anvendes i industrier og fag som krever et høyt antall av arbeidere i forhold til kapitalen.
 30. Da byområdenes evne til å motta arbeidskraft som flytter fra jordbruksområdene er meget mer begrenset i utviklingslandene enn i industrilandene, vil sysselsettingsproblemene i den førstnevnte gruppen lettes ved at man i stor utstrekning legger nye industrier og bedrifter i jordbruksområdene.
 31. Den tilgjengelige arbeidskraft i utviklingslandene kan komme inn på arbeidsmarkedet og vil bli brukt på en produktiv måte bare hvis en stor del av den er tilstrekkelig utdannet og opplært. Større fart i utbyggingen av den almene folkeskole og høyere utdanning så vel som yrkesopplæring er derfor en av forutsetningene for økonomisk utvikling.

32. Oppnåingen og opprettholdelsen av full sysselsetting er et fundamentalt ansvar for regjeringene. På grunn av den økonomiske avhengighet mellom industri- og utviklingslandene, er ansvaret for full sysselsetting og økonomisk utvikling verdensomfattende. Det er en oppgave for alle internasjonale og regionale mellomfolkelige organisasjoner som beskjeftiger seg med økonomiske og sosiale problemer, å fremme full sysselsetting slik det er slått fast i den universelle menneskerettighetserklæringen.
33. Den frie fagbevegelsen hilser velkommen og verdsetter alle de tiltak som Den Internasjonale Arbeidsorganisasjon har gjort for å fremme en sysselsettingspolitikk over alt, så vel som dens virksomhet når det gjelder sosial trygd og minstelønninger og særlig det initiativet som Den Internasjonale Arbeidskonferansen i 1961 tok da den vedtok en meget konstruktiv resolusjon om sysselsettingspolitikken og gikk inn for at en burde få opprettet et internasjonalt organ på dette område. Den frie fagbevegelsen som har arbeidet nært med ILO i dette arbeid er beredt til fullt ut å bidra til det videre arbeid på dette område.
34. Den frie fagbevegelsen vil fortsatt gjøre alt den makter for å fremme de mål som er slått fast i denne uttalelse og overbevise sine regjeringer og de internasjonale organisasjonene om å følge en effektiv full sysselsettings- og utviklingspolitikk. Fagbevegelsen vil delta aktivt i alle organer som arbeider for å nå disse målene.

*FFI's komité for internasjonale handelsspørsmål holdt møte
i Brussel 21.—22. mars 1962.*

Landsorganisasjonen i Norge var representert ved Jon Rikvold. Fra han foreligger det følgende rapport:

«Møtet i komitéen begynte dagen etter konferansen om full sysselsetting som det er redegjort for i en egen rapport. Undertegnede reiste tilbake til Oslo 21. mars og fikk derfor bare anledning til å delta på det første formiddagsmøtet i komitéen. Det var stort sett de samme deltakere som på sysselsettingskonferansen. Ekström, Sverige, ble valgt til formann.

Et hovedpunkt på komitémøtet syntes å bli de europeiske integrasjonsbestrebelsers betydning for de underutviklede land. Komitéen skulle eventuelt utarbeide forslag til en resolusjon som skulle gå til FFI's styre.

Undertegnede var på bakgrunn av den norske debatt noe bekymret for at resolusjonen kunne komme til å understreke for sterkt eventuelle skadevirkninger for de underutviklede land, mens de positive mulighetene ikke ville komme særlig fram. Underhånden snakket jeg med den engelske og danske representanten og foreslo at man i en eventuell resolusjon burde peke på de positive mulighetene som forelå når det gjaldt forholdet til utviklingslandene, og samtidig understreke nødvendigheten av at disse muligheter ble utnyttet. Begge de nevnte representanter var enig i dette synspunktet. På flyet hjem fra Bryssel hadde jeg følge med FFI's generalsekretær, Becu, og pekte på det samme overfor ham.

På den korte tiden som sto til disposisjon var det ikke mulig å gjøre mer for å unngå å få en eventuell resolusjon med en uheldig formulering. En må imidlertid gå ut fra at det er flere som har de samme interesser som oss i denne saken, slik at en unngår å få noen uttalelse fra FFI om dette, som på det nåværende tidspunkt ville være uheldig, sett fra vårt synspunkt.»

*Den Europeiske Regionale Organisasjon (ERO) av
Den Frie Faglige Internasjonale (FFI).*

Eksekutivkomitéens 24. møte ble holdt i Bryssel 17. januar 1962.

Landsorganisasjonen i Norge var representert ved Jon Rikvold. Fra han foreligger det følgende rapport:

•Møtet ble ledet av formannen, Roberts, og de vanlige medlemmer eller varamenn var til stede. De viktigste punkter på dagsordenen var:

3. Landsorganisasjonens svar angående ERO's medlemskontingent for 1962 og engangskontingenten for 1961 (lønnsøking april—desember 1961) dok. ERO/EC 24. februar).
4. Foreløpig regnskap for 1961 og budsjett for 1962 (dok. ERO/EC 24. mars vil bli utdelt på møtet).
5. a) Faglig representasjon i OECD.
b) Den faglige OECD-komités møte 18. januar.
6. Kortfattet rapport og anbefalinger fra ungdomskomiteens møte 4. og 5. desember 1961 (dok. utsendt 13. desember).
7. a) Kortfattet rapport og anbefalinger fra opplysningskomitéens møte 6. desember 1961 (dok. utsendt 13. desember).
b) Fritidssysler (brev av 12. desember).
8. Beretning om ERO-seminaret 1961 (dok. ERO/ED 11. februar).

Dagsordenens punkt 3.

Følgende organisasjoner hadde gitt skriftlig beskjed om at de ville godta den forhøyde kontingentsats på 160 belgiske franc pr. år pr. 1000 medlemmer fra 1962: Storbritannia, Tyskland, Frankrike, Sverige, Norge, Danmark, Sveits, Nederland, Luxembourg og Malta. Samtlige disse organisasjoner, unntatt Malta, hadde også sagt seg villig til å betale ekstrakontingenten på 20 franc for 1961. Flere av organisasjonene hadde allerede betalt ekstrakontingenten og enkelte hadde også begynt å betale kontingent for 1962 etter den forhøyde sats. De likviditetsproblemer som ERO ellers har hatt i begynnelsen av hvert år på grunn av etterskuddsvis betaling av kontingent, gjør seg derfor nå ikke lenger gjeldende. Ifølge representanten for Østerrike og Belgia stilte også disse organisasjoner seg positivt til kontingentforhøyelsen, og TCO i Sverige skulle visstnok gjøre det samme. Antakelig vil også begge de finske landsorganisasjoner ta samme stilling.

Representantene for Italia og Frankrike ga også uttrykk for at deres organisasjoner, som nå har redusert kontingent, ville være med å betale sin forholdsvis del av økingen, men i praksis stiller det seg jo alltid noe mer uvisst med disse organisasjoner.

Eksekutivkomitéen vedtok enstemmig å forhøye kontingenten fra 1962 til 160 belgiske franc pr. 1000 medlemmer pr. år.

Den nederlandske landsorganisasjonen hadde skriftlig tatt forbehold om at beslutningen bare måtte gjelde for ett år, under henvisning til hva som eventuelt kunne skje i forholdet til OECD og «De Seks» faglige organisasjon. Formannen, Roberts, framholdt at dette selvsagt var noe som alle organisasjoner ville måtte ta i betraktning. Når det gjaldt etterbetalingen på 20 franc for 1961, kan Eksekutivkomitéen ikke fatte noe bindende vedtak for alle medlemsorganisasjoner, men opprettholder den tidligere anmodning om slik etterbetaling.

Dagsordenens punkt 4.

Vedlagt følger foreløpig regnskap for 1961 og budsjett for 1962. Lønnsforhøyelsene, som ble gjort gjeldende fra april 1961, har allerede for største-partens vedkommende slått ut i tallene for dette år. Økingen på denne post i 1962 skyldes at de nye lønnssetningene da gjelder gjennom hele året. Etterat den tidligere franske tolken sluttet, har denne posten stått ubesatt siden sommeren 1961, men en må formodentlig regne med å måtte besette stillingen igjen i løpet av våren. Det er imidlertid ønskelig å vente så lenge som mulig med tanke på et mulig samarbeid med «De Seks» faglige sekretariat.

Det ble for øvrig rettet kritikk mot forhøyelsen av anslagene på en del av postene i budsjettet for 1962 jamført med regnskapstallene for 1961. Dette gjaldt bl. a. utgiftene til møter og konferanser, som var satt opp med om lag 30 000 belgiske franc. Forhøyelsen ble imidlertid på formannens anmodning vedtatt, idet han framholdt at det var uvisst hva det i år kunne bli behov for i forbindelse med markedsspørsmålene, og at det var Eksekutivkomitéen som etter hvert måtte fastlegge hva som var aktuelt. Økingen i utgiftene til kontorleie og vedlikehold i forbindelse med overflyttingen til de nye kontorer, ble også kritisert, men det er i praksis neppe mulig å gjøre noe med dette, selv om det i noen grad strider mot tidligere forutsetninger. Det framkom også en del andre bemerkninger. Eksekutivkomitéen vedtok imidlertid enstemmig det framlagte budsjett for 1962, som er satt opp med et overskudd på 361 244 belgiske franc.

Dagsordenens punkt 5.

Det ble en lang diskusjon om den faglige representasjonen overfor OECD. Omtrent den samme diskusjonen fikk en for øvrig om igjen på den spesielle konferansen om spørsmålet den 18. januar, og en viser til rapporten om konferansen. Stridens eple er som kjent et kompromissforslag fra OECD om at den tidligere ordning overfor OEEC blir opprettholdt, og at det dessuten blir holdt en eller to årlige konferanser av regjeringsoppnevnte representanter for partene i arbeidslivet. I disse konferanser skal da også såkalte spanske og portugisiske arbeidstakerrepresentanter delta. I OECD's ministerråd avviste Spania i fjor høst kompromissforslaget, og det har heller ikke vært noen klar akseptering av det fra den frie fagbevegelsens side. På eksekutivmøtet mente den engelske, østerrikske og skandinaviske representant at man til nød fikk akseptere kompromisset, mens de øvrige var imot eller nokså ubestemte. Roemers, Nederland, foreslo at man skulle si at man aksepterte kompromisset, men i praksis boikotte de årlige konferanser. Undertegnede framholdt at dette neppe ville være holdbart i praksis og heller ikke særlig redelig. En fikk enten reelt akseptere kompromisset eller forkaste det, og ta den konsekvensen at en da måtte trekke den faglige representasjon overfor OECD tilbake, iallfall for en tid framover.

Det er på det rene at man i OECD fortsatt forsøker å få kompromisset godtatt på begge sider. Eksekutivkomitéen fattet ikke noe vedtak om ERO-organisasjonens holdning, og det var uklart hvordan det ville gå på konferansen neste dag. Resultatet av konferansen ble imidlertid til slutt at kompromisset i realiteten ble vedtatt enstemmig, hvilket var noe forbausende.

Dagsordenens punkt 6.

I rapporten fra ungdomskomiteéns møte var det bl. a. omtalt en verdenskonferanse som Verdens Ungdomsforbund (WAY) har planlagt å holde i

Casablanca 10.—20. april 1962. På denne konferanse vil det også delta «faglige» ungdomsrepresentanter fra kommunistiske land. Ungdomskomiteén hadde anbefalt en sterk representasjon fra den frie fagbevegelsen på konferansen. Eksekutivkomiteén var av den oppfatning at konferansen ikke burde boikottes på grunn av forholdet til representantene fra de underutviklede land, men det blir selvsagt de enkelte lands organisasjoner som avgjør om de vil være representert.

Ungdomskomiteén hadde også vedtatt, sammen med FFI og den danske faglige ungdomsorganisasjon, å arrangere et fire-dagers faglig seminar i København i midten av juni 1962, hvor det skal delta representanter fra Asia, Afrika, Latin-Amerika og Europa. Schevenels opplyste at danskene var villig til å stå som arrangør og innbyder for konferansen. Finansieringen forutsettes løst ved bevilgning fra Solidaritetsfondet. ERO's utgifter vil begrense seg til utgiftene for én representant. Seminaret forutsettes så vidt mulig å bli holdt på samme tid som den kommunistiske ungdomsfestivalen i Finland og være en viss motvekt mot denne. Eksekutivkomiteén godtok vedtaket, og henstiller til de landsorganisasjoner som har planer om å invitere folk fra de underutviklede land, om så vidt mulig, å gjøre det på en slik tid at de kan delta i seminaret.

På grunnlag av et brev fra Schevenels til ERO's ungdoms- og opplysningskomité, ble det også drøftet om fagbevegelsen burde delta på en konferanse om fritidssysler i Strassbourg i vår. Konferansen er den tredje i sitt slag, og det deltar en rekke ledende personligheter fra forskjellige hold på disse konferanser. Europarådets generalsekretær skal være æresdirigent for den kommende konferanse, men konferansen er i realiteten av privat karakter, og Europarådet bidrar ikke til finansieringen. Eksekutivkomiteéns formann og generalsekretæren var åpenbart innstilt på at fagbevegelsen burde delta, men Roemers og undertegnede gjorde det klart at de ikke så noen grunn til å delta. Eksekutivkomiteén vedtok at fagbevegelsen ikke bør delta på denne konferansen. Eventuell innflytelse som konferansen kan tenkes å få på behandlingen av disse spørsmål i Europarådet, bør om nødvendig motvirkes ved direkte henvendelse fra ERO til Europarådet.

Dagsordenens punkt 8

ble godtatt uten merknader og under eventuelt ble det vedtatt at ERO ikke skulle være representert på en konferanse om sosiale spørsmål i Milano som det var kommet innbydelse til.

For ytterligere detaljer viser en til den vanlige rapporten fra ERO's sekretariat som kommer i tidens fylde.»

Eksekutivkomiteéns 25. møte ble holdt i Bryssel 5. juni 1962.

Landsorganisasjonen i Norge var representert ved Jon Rikvold. Fra han forelegger det følgende rapport:

«Møtet tok til kl. 10.00. Det ble ledet av formannen, Roberts, Storbritannia. De vanlige medlemmer eller varamenn til Eksekutivkomiteén var til stede samt representanter for FFI. Fra Norge møtte Jon Rikvold.

Det var satt opp følgende dagsorden:

1. Godkjenning av protokollen fra foregående møte.
2. Eventuelle meldinger i forbindelse med tidligere vedtak.
3. Regnskap for 1961 og revidert budsjett for 1962.

4. OECD-komitéens godkjenning av det faglige rådgivende utvalg. Muntlig beretning om de første møtene med OECD.
5. Muntlig beretning om den økonomiske komité's møte 4. juni 1962.
6. Beretning om den seneste tids ungdoms- og opplysningsarbeid.
7. Forslag til Europarådet og ILO med sikte på å arrangere en europeisk regional konferanse i 1963.
8. Delegasjoner til kongresser.
9. Tid og sted for neste møte.
10. Eventuelt.

Dagsordenens punkt 1 og 2.

Protokollene fra forrige møte ble godkjent, og det var ingen meldinger i forbindelse med tidligere vedtak.

Dagsordenens punkt 3.

Foreløpig regnskap for 1961 og budsjett for 1962 ble som kjent behandlet og godkjent med en del merknader på Eksekutivkomitéens forrige møte 17. januar d. å. Det endelige regnskap for 1961, med innberetning fra revisorene og beretning fra kontrollkomitéen, ble nå lagt fram. Det var små endringer i forhold til det foreløpige regnskapet. Kontrollkomitéen hadde gitt uttrykk for sterk beklagelse over at den italienske organisasjonen CISL ikke hadde betalt kontingent for 1961, men på møtet ble det opplyst at de nå hadde betalt kontingenten. Regnskapet for 1961, som viste et overskudd på 118 696 belgiske franc, ble godkjent.

Det endelige budsjett for 1962, som nå ble lagt fram, atskilte seg ikke vesentlig fra det foreløpige budsjett som ble behandlet 17. januar i år. Den eneste større endringen i forhold til det budsjett som ble behandlet i januar, gjaldt lønnskostnadene, som i det nå framlagte budsjett var økt med 161 035 belgiske franc. På spørsmål fra undertegnede ble det opplyst at dette skyldtes en ny klasseinndeling i overensstemmelse med en tilsvarende endring som hadde funnet sted i FFI. Den viktigste endringen var at Schevenels' to assisterende generalsekretærer, Dermine i Bryssel og Ford i Paris, hadde fått høyere lønn. Det var således ikke noe alminnelig lønns-t tillegg. Det endelige budsjett for 1962, som er satt opp med et overskudd på 176 200 belgiske franc, ble deretter godkjent.

Dagsordenens punkt 4.

Det ble gitt en tilsvarende redegjørelse for fagbevegelsens forbindelse med OECD som den som ble gitt i Den økonomiske komité's møte foregående dag. JTUAC er anerkjent som representant for fagbevegelsen overfor OECD, og en vil slippe å se såkalte spanske «faglige» representanter i møter med OECD. Heller ikke vil det bli noen årlige regjeringsoppnevnte møter med spanske «faglige» representanter til stede. Muligheten for at spanske «faglige» representanter kan troppe opp på seminarer som OECD arrangerer med deltakelse fra fagbevegelsen, er imidlertid til stede. Etter en del debatt ble følgende vedtatt som retningslinje for ERO's holdning: Det tas kontakt med OECD med sikte på å unngå at det dukker opp spanske «faglige» representanter. Dersom dette likevel skulle finne sted, bør øvrige faglige representanter forlate seminaret. OECD gjøres kjent med at dette er vår innstilling.

Det ble gitt referat fra to kontaktmøter mellom fagbevegelsen og OECD. På det andre møte hadde den nyutnevnte direktør for Arbeidskraftavdelingen i OECD, Gösta Rehn, deltatt. Da Rehn hadde overtatt sin

stilling bare et par dager før møtet, hadde det imidlertid vært vanskelig å få noen nærmere drøfting av forskjellige spørsmål av interesse for fagbevegelsen. Det syntes imidlertid klart at OECD's utgifter til rent faglige prosjekter vil bli vesentlig redusert i forhold til det en tidligere fikk gjennom EPA. Også arbeidskraftavdelingen selv er planlagt redusert. Det var enighet i Eksekutivkomitéen om at man fra faglig side måtte holde den best mulige kontakt med Rehn.

Spørsmålet om å få med folk med tilknytning til fagbevegelsen i nasjonale delegasjoner til OECD ble tatt opp fra tysk side. Det ble vedtatt å sende et brev til medlemsorganisasjonene, hvor en pekte på ønskeligheten av dette.

Formannen, Roberts, framholdt at han mente at det var av vesentlig betydning at medlemsorganisasjonene sendte gode representanter til det møte med OECD som skulle holdes i høst om økonomisk politikk. På dette møte måtte en regne med at lønns- og prispolitikken ville bli tatt opp som et vesentlig punkt fra OECD's side, og det var da viktig at fagbevegelsen kunne framlegge sine synspunkter på den best mulige måten.

Det ble videre vedtatt at det underhånden skulle rettes en henvendelse til OECD for å undersøke mulighetene for å få bidrag til å dekke utgiftene for faglige representanter fra underutviklede land til møter i OECD, hvor de underutviklede lands problemer særlig ble behandlet. Men dette måtte i tilfelle ikke gi OECD noen innflytelse over utpekingen av de faglige representanter.

Dagsordenens punkt 5.

Det ble gitt et referat fra møtet i Den økonomiske komitéen dagen før, og en viser til særlig rapport om dette. Eksekutivkomitéen var enig i at Den økonomiske komité skulle utarbeide retningslinjer for fagbevegelsens holdning til spørsmålet om økonomisk vekst — eventuelt et program for framtidig økonomisk vekst.

Fra østerriksk side ble spørsmålet om holdningen til faglige jugoslaviske representanter tatt opp på samme måten som i Den økonomiske komitéen. Det ble også foreslått at ERO skulle skrive til FFI med anmodning om at man lempet på de vedtak som nå gjaldt for faglig kontakt med Jugoslavia. Det ble imidlertid vedtatt at man ikke skulle rette noen slik henvendelse til FFI og at jugoslaviske, spanske og portugisiske «faglige» representanter måtte behandles på samme måte bl. a. i forholdet til OECD.

Dagsordenens punkt 6.

I forbindelse med rapporten om ungdoms- og opplysningsarbeid, ble det bl. a. opplyst at det så ut til å bli nokså få deltakere fra andre land enn de skandinaviske på ungdomsseminaret i København i sommer. De skandinaviske land ville imidlertid sørge for en tilstrekkelig deltakelse.

Dagsordenens punkt 7.

Spørsmålet om å arrangere en europeisk regional konferanse i ILO's og Europarådets regi i 1963 ble tatt opp. Tanken var at når Europarådet var medarrangør kunne man unngå kommunistisk representasjon. Formannen stilte seg tvilende til om dette var mulig, men hadde ikke noe imot at spørsmålet ble undersøkt nærmere, og dette ble vedtatt.

Dagsordenens punkt 8.

Herunder ble bl. a. representasjonen til den spanske faglige eksilorganisasjons kongress i begynnelsen av august behandlet. Det ble ansett for

ønskelig at det ble en sterk representasjon fra den frie fagbevegelsen. Som ERO's representanter møter Schevenels og Mourgues, Frankrike. Flere landsorganisasjoner ville også være representert.

Dagsordenens punkt 9.

Tid og sted for neste møte i Eksekutivkomitéen ble det som vanlig overlatt til generalsekretæren og formannen å bestemme.

Dagsordenens punkt 10.

På grunnlag av de resolusjoner som tidligere er fattet i nasjonale og internasjonale faglige organisasjoner, både når det gjelder streikesituasjonen i Spania og Spanias forhold til EEC, var det enighet om at det ikke var noen grunn til at ERO på det nåværende tidspunkt skulle utforme egne resolusjoner om disse to spørsmål. Det ble imidlertid vedtatt at det i pressekommunikéet fra møtet skulle gis klart uttrykk for vår støtte til de streikende spanske arbeidere og tas bestemt avstand fra eventuell spansk tilslutning til EEC så lenge det nåværende styre sitter med makten.»

ERO's økonomiske komité's 21. møte ble holdt i Bryssel 4. juni 1962.

Landsorganisasjonen i Norge var representert ved Jon Rikvold. Fra han foreligger det følgende rapport:

«Møtet tok til kl. 10.00. Da komitéens formann, G. Rosenberg, hadde forfall, ble møtet ledet av generalsekretær Schevenels. De fleste medlemsorganisasjoner var representert. Fra Norge møtte Jon Rikvold.

Det var satt opp følgende dagsorden for møtet:

1. Forhandlings situasjonen mellom EEC og Storbritannia. Forholdet mellom andre vest-europeiske land og EEC.
2. Muntlig redegjørelse om fagbevegelsens representasjon overfor OECD. Faglig samarbeid med OECD:
 - a) Støtte til programmet for 50 prosent økonomisk vekst i løpet av 10 år.
 - b) Det sosiale område — full sysselsetting.
 - c) Hjelp til underutviklede land.
3. Lønns- og prispolitikk, tiltak mot inflasjon.
4. Gullprisen og monetær stabilitet i verden.

Dagsordenens punkt 1.

Murray, Storbritannia, ga bl.a. en oversikt over den indre politiske situasjon i Storbritannia når det gjaldt forholdet til EEC. Han pekte på at det var to minoriteter, en som var for tilslutning til Fellesskapet og en som var avgjort imot tilslutning. Innen begge minoriteter var det folk både fra arbeiderpartiet og det konservative parti. Det store flertall av velgere, og til dels politikere og organisasjonsfolk, syntes foreløpig ikke å ha tatt noe bestemt standpunkt. Den britiske regjeringen hadde etter hans oppfatning bestemt seg for tilslutning til Fellesskapet, og ved hjelp av partidisiplin ville regjeringen kunne sikre seg tilstrekkelig oppslutning blant de konservative i Parlamentet for denne linjen.

Når det gjaldt forhandlingene, uttalte han at den britiske forhandlings-

leder, Heath, hadde akseptert den økonomiske union for Storbritannias vedkommende, og at han ved å gå langt på dette punkt søkte å sikre seg visse fordeler for Samvelde-landene. Britisk fagbevegelse hadde overfor regjeringen tatt opp spørsmålet om å få en klar bestemmelse om at full sysselsetting var et hovedmål for den økonomiske politikken i Fellesskapet. Videre hadde fagbevegelsen reist innvendinger mot bestemmelsen om et felles arbeidsmarked, særlig på bakgrunn av at dette ville gi en preferanse for europeisk arbeidskraft, mens det ville innebære en diskriminering mot arbeidskraft fra Samvelde-landene som hittil har hatt temmelig fri adgang til Storbritannia. Regjeringen hadde imidlertid ikke tatt opp noen av disse punkter under forhandlingene, og dette hadde styrket motstanden mot britisk medlemskap i EEC innen fagbevegelsen.

Han uttalte at situasjonen innen britisk fagbevegelse var at den fløyen som var imot medlemskap hadde økt i styrke i det senere, mens tilhengerne av medlemskap hadde stått på stedet hvil. Det var hensikten å utarbeide en ny uttalelse fra fagbevegelsen om stillingen til EEC. I denne uttalelsen ville de forbehold som fagbevegelsen har når det gjelder en eventuell tilslutning til EEC bli sterkt understreket. I løpet av sommeren ville fagbevegelsen også kunne bli nødt til å ta en bestemt stilling for eller mot tilslutning til EEC, og han kunne ikke på det nåværende tidspunkt si i hvilken retning beslutningen ville komme til å gå. Det var imidlertid en fast beslutning innen de ledende organer i britisk fagbevegelse om at man ikke ville ta noen risiko på å splitte fagbevegelsen på dette spørsmål. Arbeiderpartiet kunne komme opp i en meget vanskelig situasjon med splittelsestendenser når de måtte ta endelig stilling til spørsmålet om tilslutning eller ikke til EEC. Det gikk klart fram av Murrays redegjørelse at holdningen særlig innen fagbevegelsen til en mulig tilslutning til EEC nå er mer kjølig enn den var for en tid tilbake.

Det ble en del debatt om Samvelde-landenes problemer, og særlig når det gjaldt tropiske produkter ble det pekt på at en preferanseordning her for Samvelde-land på linje med de tidligere franske besittelser, ville skape problemer overfor andre deler av verden, særlig Sør-Amerika.

Det ble videre redegjort for den senere utvikling i Norge når det gjaldt markedsproblemene, og den danske situasjonen ble kort berørt.

Fra østerriksk side ble det pekt på at spørsmålet om en tilknytning til EEC for deres vedkommende for en stor del var et utenrikspolitisk problem. Hvis det var mulig for dem å få en tilslutning i form av assosiasjon, ville de godta bestemmelsene om flertallsvedtak i Roma-traktaten, men søke å finne en eller annen løsning slik at dette ikke uten videre ble gjeldende for handelsavtaler med de øst-europeiske land. De ville dessuten be om visse unntak for jordbruket. Østerriksk fagbevegelse støttet regjeringens politikk, som tok sikte på å få en assosiering eller et liknende arrangement. Det alvorlige problem for Østerrike er hva som vil skje hvis det ikke er mulig å få til en slik løsning. De vil da bl.a. måtte regne med å miste eksport til Italia og Tyskland, og en ekspansjon i handelen østover ble ansett for farlig av politiske grunner.

Fra sveitsisk side ble det framholdt at man syntes at det manglet interesse innen fagbevegelsen og sosialistpartiene i «De Seks» for de nøytrale problemer. Sveitserne var redd for å få inn for mange utlendinger i arbeidslivet, og begrunnet dette med at de allerede hadde så mange utlendinger på forhånd at en ytterligere øking kunne forstyrre samfunnsstrukturen i Sveits. Sveitserne ønsket en felles løsning for Østerrike, Sverige og Sveits.

Fra tyske side ble det gitt uttrykk for at de var meget interessert i engelsk tilslutning til Fellesskapet, og at de i høy grad ønsket å knytte den

britiske faglige og politiske arbeiderbevegelse nærmere til det europeiske samarbeidet.

Generalsekretæren for «De Seks» faglige sekretariat i Bryssel, *Buiter*, uttalte at det ikke var riktig at fagbevegelsen og sosialistpartiet i «De Seks» var imot en ordning for Sveits, Sverige og Østerrike. Fagbevegelsen innen «De Seks» hadde søkt å finne fram til en felles holdning i dette spørsmål.

I hovedtrekk gikk den ut på at før man begynte å forhandle om assosiering med europeiske land, måtte forhandlingene med de land som søkte om medlemskap være avklart. Også nye medlemsland måtte få være med på forhandlingene med de land som søkte om assosiering. Fagbevegelsen i «De Seks» ville således ikke bidra til å presse fram snarlige forhandlinger for de nøytrale land. På et senere tidspunkt skulle det imidlertid være muligheter for disse land til å få en ordning. Dette ville bli lettere dersom det ikke ble gjort noen særlige framskritt når det gjaldt det politiske samarbeid i Vest-Europa. Han framholdt videre at den amerikanske fagbevegelsen ikke var særlig stemt for ordninger med de nøytrale land som bare gikk ut på en økonomisk ordning uten noen politiske konsekvenser.

Buiter framholdt videre at hvis spesielle problemer skulle oppstå under de danske og norske forhandlinger om medlemskap, ville fagbevegelsen i «De Seks» være villig til å støtte oss. De var meget interessert i å få oss med som medlemmer.

Fra svensk side ble det pekt på de negative uttalelsene *Spaak* kom med om assosiering for de nøytrale land på «De Seks» faglige kongress i begynnelsen av dette år.

Sveitserne stilte seg tvilende til om det ville bli noe lettere for de nøytrale land å få assosiering på et senere tidspunkt.

Det var enighet om at de uttalelser *Buiter* hadde kommet med skulle betraktes som strengt fortrolige.

Spørsmålet om Spanias og Portugals søknader om assosiering med EEC ble tatt opp, og det var enighet om å overlate til Eksekutivkomitéen, som skulle møtes neste dag, å avgjøre om ERO skulle gjøre noe med dette i tillegg til de uttalelser som allerede var kommet fra forskjellig faglig hold.

Dagsordenens punkt 2.

Schevenels redegjorde for den ordning man hadde fått når det gjaldt fagbevegelsens representasjon overfor OECD. Ordningen innebar at JTUAC var anerkjent som representant for fagbevegelsen. I møtene med OECD's liaisonscommittee, ville man unngå at det opptrådte såkalte «faglige» spanske representanter, mens det vel kunne sitte spanske regjeringsrepresentanter på den annen side av bordet. Dette var det imidlertid ikke noe å gjøre med, siden Spania er medlem av OECD. Heller ikke ville man få årlige møter med fransk «faglig» representasjon slik som opprinnelig foreslått.

Den faglige kontakten med OECD vil ikke bare gjelde arbeidskraftsspørsmål, produktivitetsspørsmål o.l., men også omfatte organisasjonens annen virksomhet, bl.a. når det gjaldt økonomisk politikk. På det møte som skulle holdes mellom fagbevegelsen og OECD i juni i år, var emnet de underutviklede lands problemer og hjelpeprosjekter overfor dem. I høst vil det imidlertid bli et møte med OECD's økonomiske komité om økonomisk politikk.

Spørsmålet om hvordan man skulle forholde seg overfor muligheten for at det ville troppe opp såkalte «faglige» representanter fra Spania og Portugal på seminarer som OECD arrangerte, og hvor europeisk fagbevegelse

for øvrig skulle delta, førte til en lengre debatt. Den alminnelige holdning var at man på forhånd måtte søke å unngå at slikt kunne inntreffe. Skulle det likevel skje uten at man på forhånd visste om det, burde virkelige faglige representanter forlate seminaret.

Fra østerriksk side ble det reist spørsmål om man ikke burde innta en annen holdning overfor jugoslaviske faglige representanter. Det var mer tvil om hvordan man skulle se på dette spørsmål, men flere representanter, deriblant undertegnede, mente at det ikke var mulig å skille mellom jugoslaviske, spanske og portugisiske «faglige» representanter, uten å svekke vår stilling i dette spørsmål overfor OECD.

Dagsordenens punkt 2.

- a) I forbindelse med OECD's plan om 50 prosent økonomisk vekst i løpet av de neste 10 år, kom en etter en omfattende debatt fram til følgende:

Av praktiske grunner er det nødvendig å overlate til sekretariatet å forberede de synspunkter fagbevegelsen skal gi uttrykk for i denne forbindelse allerede i høst. Dette må skje i samarbeid med medlemsorganisasjonene og de faglige representanter som kommer til å delta på møtet med OECD. En må regne med at representanter for OECD vil ta opp til drøfting lønns- og prispolitiske spørsmål med de faglige representanter på møtet i høst, og disse får da følge de retningslinjer som den økonomiske komitéen tidligere har trukket opp når det gjelder disse spørsmål.

Etter forslag fra den britiske representanten, Murray, ble det vedtatt at man skulle søke å utarbeide et mer omfattende faglig program når det gjaldt økonomisk vekst. En vil imidlertid ikke kunne klare å få dette ferdig til høsten dersom det skal gis en grundig behandling. Arbeidet med saken vil begynne med at de enkelte medlemsorganisasjoner gir en kort redegjørelse for utviklingen og forholdene i sine egne land. De videre drøftinger burde da finne sted på grunnlag av dette materiale og visse utredninger om de økonomiske vekstspørsmål, bl. a. den svenske landsorganisasjonens utredning «Samordnet næringspolitikk». På dette grunnlag håpet en da å kunne trekke opp visse felles retningslinjer — et program — når det gjaldt vest-europeisk fagbevegelses syn på de økonomiske vekstproblemer i tiden framover. En grundig felles drøftelse av disse spørsmål har en så vidt vites ikke tidligere hatt innen vest-europeisk fagbevegelse. Nord-amerikansk fagbevegelse skal også trekkes inn i drøftelsene. Det må antas å være et stort behov for en koordinert holdning til slike spørsmål i forbindelse med det nærmere handelspolitiske og økonomiske samarbeid som er under utvikling mellom medlemslandene.

- b) Det utkast til uttalelse om full sysselsetting på FFI-kongressen som tidligere var utarbeidet av en ekspertgruppe, ble godtatt uten merknader.
- c) Det var enighet om at en måtte utsette en nærmere drøfting av spørsmålet om hjelpeprogrammer i OECD's regi overfor de underutviklede land inntil man hadde mottatt bestemte forslag om dette fra OECD's side. Spørsmålet om å få faglige representanter fra de underutviklede land med på det forestående møte i OECD, og å sikre at faglige representanter i de land hvor hjelpeprogrammene skulle settes ut i livet ble tatt med på råd, ble drøftet. Det var enighet om at en måtte søke å få dette til. Å få faglige representanter fra de underutviklede land til møter i Vest-Europa medfører betydelige utgifter som disse

representanter vanligvis ikke kan betale selv. Det var enighet om at man burde henvende seg til OECD med en forespørsel om det kunne tenkes at OECD kunne yte bidrag til slike utgifter.

Dagsordenens punkt 3.

Det ble bare en kort diskusjon om lønns- og prisproblemene, idet dette delvis allerede var behandlet i forbindelse med OECD's program for økonomisk vekst og tidligere har vært drøftet i komitéen på bakgrunn av en rapport fra OECD.

Dagsordenens punkt 4 ble utsatt.

Møtet ble hevet kl. 17.30.

ERO's boligkomité's 11. møte i Bryssel 18. og 19. oktober 1962.

Til stede:

Møteditingent: Isidore Smets, Belgia.

G. Lowthian, Storbritannia.

Frode Rinnan, Norge.

R. Tarnow, Tyskland.

J. Risgaard Knudsen, Danmark.

R. Schneider, Østerrike.

A. Hagen, Bygnings- og treindustriarbeiderinternasjonalen.

H. Umrath, Nederland (komitéens sekretær).

W. Schevenels, ERO's generalsekretær.

K. Dallas, FFI.

Force Ouvrière, Frankrike, forhindret.

Sveits, forhindret.

DGB, Tyskland, forhindret.

Sakslisten.

1. Åpning og informasjon.
2. Undersøkelse om boliger som arbeidsgivere skaffer til veie.
3. FFI's og Bygningsinternasjonalens deltakelse i FN's arbeid (FN's bolig-, bygge- og fysiske planleggingskomité, ECE/FN boligkomité spesielt hva angår rapportørgruppen for «reell etterspørsel etter boliger»).
4. Muntlige meldinger om boligsituasjonen, herunder husleie- og tomtepolitikken i de forskjellige land.
5. Den framtidige virksomhet.
6. Eventuelt.

Før man tok fatt på sakslisten, fant det sted en meningsutveksling om ERO-boligkomitéens status. Det ble pekt på at etter henvendelse fra de svenske kolleger, hadde FFI drøftet om det ikke burde opprettes en boligkomité bestående av medlemsorganisasjoner fra alle kontinenter tilsluttet FFI. FFI's styre kom på sitt møte fram til at det ikke ville være mulig

å opprette en verdensomfattende komité, for det første fordi boligproblemene er så forskjellige i de ulike kontinenter, for det andre av finansielle grunner. I tillegg til disse problemer ville selve sammensetningen av en slik komité støte på uovervinnelige vanskeligheter. FFI's styre besluttet derfor for øyeblikket å skrinlegge tanken på å opprette en slik verdensomfattende komité og å sette i gang en undersøkelse blant landsorganisasjonene om den sosiale boligsituasjon i de forskjellige land. Den 12. juni sendte derfor FFI ut et spørreskjema på 15 punkter til alle sine tilsluttede organisasjoner. Etter FFI's vedtak var man enig om at ERO's boligkomité skulle fortsette sin virksomhet som før.

Med hensyn til selve komitéens virksomhet (ett eller to møter pr. år), er ERO villig til å utrede utgiftene også for framtiden (oversettelser og stensilering av dokumenter, utsendelse av møteinnkallelser, tolking, osv.).

Etter denne meningsutveksling kunne komitéen slå fast at *Boligkomitéens virksomhet er sikret.*

Punkt 2 på sakslisten: Undersøkelse om boliger som arbeidsgiverne skaffer til veie.

Resultatet av denne undersøkelsen, som er sammenfattet i en rapport, ble forelagt komitéen til nærmere drøfting.

Som konklusjon på denne meningsutveksling var komitéen enig i at der hvor det er mulig og gjørlig bør man unngå bedriftsleiligheter. Men der dette ikke er til å unngå, bør det skaffes garanti for at arbeiderne ikke kastes ut av leilighetene når de forlater sin stilling. Det system som brukes i Nord-Frankrike som Schevenels viste til, ser ut til å være en akseptabel løsning. For jordbruket må en søke å finne en antakelig løsning.

Punkt 3 på sakslisten: FFI's og Bygningsinternasjonals deltakelse i FN's virksomhet.

Det spørsmål komitéen drøftet gjaldt den reelle etterspørsel etter boliger. Det ble bestemt at komitéens sekretær utarbeider en uttalelse der de forskjellige punkter tas med som komitéen er blitt enig om.

Punkt 4 på sakslisten: Muntlige meldinger om boligsituasjonen.

G. Lowthian, Storbritannia, R. Schneider, Østerrike, H. Umrath, Nederland, J. Risgaard Knudsen, Danmark, R. Tarnow, Tyskland, ga korte oversikter over boligsituasjonen i sine respektive land. F. Rinnan, Norge, framholdt at den sosiale boligbygging er en integrerende del av Regjeringens økonomiske planlegging. Boligbyggingen øker stadig. I 1960 ble det bygd 6,7 leiligheter pr. tusen innbyggere, i 1961 7,4, i 1962 8, og i 1963 håper man å kunne bygge 9,5 leiligheter pr. tusen innbyggere. Om en ti års tid vil 30 prosent av befolkningen bo i nye hus. Gjennom statsstøtte fremmer Regjeringen kooperative boligbyggelag og andre selskaper som ikke driver ervervsmessig virksomhet. Man har en del gode lover i Norge som gir anledning til å eksproprierte tomter på gunstige vilkår.

Det ble igjen henstilt til de av komitéens medlemmer som ennå ikke har gjort det, å sende ERO's sekretariat et kort resymé over boligsituasjonen i deres land. ERO påtar seg å oversette og stensilere disse rapporter, som senere vil bli sendt alle komitéens medlemmer, også de som ikke er til stede på møtet i dag.

Den 19. oktober gikk med til en rekke befaringer og besøk.

Det Internasjonale Arbeidsbyrå (ILO).

Den 46. internasjonale arbeidskonferanse ble holdt i Genève
6.—28. juni 1962.

Det foreligger følgende rapport fra konferansen:

•OVERSIKT

Det deltok utsendinger fra 92 medlemstater og observatører fra 7 områder utenfor moderlandet i den 46. internasjonale arbeidskonferanse. En rekke stater, blant andre Danmark, Finland og Sverige, sendte sine sosial- eller arbeidsministre til konferansen. I alt deltok det vel 1000 delegerte, rådgivere og observatører i møtet.

Konferansen valgte den irske industri- og handelsminister, Mr. John Lynch, til president.

Den norske delegasjonen ble oppnevnt ved kgl. resolusjon av 18. mai 1962, og hadde denne sammensetning:

Regjeringsutsendinger:

Dommer Brynjulf Bull, Arbeidsretten, delegasjonens formann, ekspedisjonssjef K. J. Øksnes, Sosialdepartementet, delegert, ekspedisjonssjef Berger Ulsaker, Kommunal- og arbeidsdepartementet, stedfortredende delegert og rådgiver, byråsjef Hans Johnsen, Sosialdepartementet, rådgiver, første-sekretær Audun Ervik, Sosialdepartementet, rådgiver.

Arbeidsgiverutsendinger:

Direktør A. P. Østberg, Norsk Arbeidsgiverforening, delegert, høyesterettsadvokat Jan Didriksen, Norsk Arbeidsgiverforening, stedfortredende delegert og rådgiver, direktør Lars Aarvig, Norsk Arbeidsgiverforening, rådgiver, direktør Joachim Rønneberg, Mekaniske Verksteders Landsforening, rådgiver.

Arbeiderutsendinger:

Sekretær Einar Strand, Landsorganisasjonen i Norge, delegert, overrettsadvokat Olaf Sunde, Landsorganisasjonen i Norge, stedfortredende delegert og rådgiver, forretningsfører Walter Kristiansen, Landsorganisasjonen i Norge, rådgiver, sekretær Mirjam Nordahl, Landsorganisasjonen i Norge, rådgiver.

Dagsorden:

1. Generaldirektørens rapport.
2. Finans- og budsjettspørsmål.
3. Opplysninger og rapporter om gjennomføringen av konvensjoner og rekommandasjoner.
4. Yrkesopplæringen (annengangsbehandling).
5. Lik behandling av utlendinger og landets egne statsborgere når det gjelder sosialtrygd (annengangsbehandling).
6. Forbud mot salg, utleie og bruk av maskiner som er utilstrekkelig sikret.
7. Arbeidsforholdets opphør (oppsigelse og permittering).
8. Endring av de regler i ILO's konstitusjon som fastsetter tallet på styremedlemmer.
9. Kortere arbeidstid (fortsatt drøfting med sikte på framlegging av et tilfredsstillende instrument til sluttavstemning).

10. Revisjon av Konvensjon nr. 82 om sosialpolitikk i områder utenfor moderlandet.

Deltaking i komitéer.

De regjeringsdelegerte og deres rådgivere deltok i følgende komitéer: Komitéen for gjennomføring av konvensjoner og rekommendasjoner (sak nr. 3).

Komitéen for sosialtrygdespørsmål (sak nr. 5).

Komitéen for arbeidsforholdets opphør (sak nr. 7).

Komitéen for endring i ILO's konstitusjon (sak nr. 8).

Komitéen for arbeidstidsspørsmål (sak nr. 9).

Resolusjonskomitéen.

De viktigste vedtakene.

Konferansen vedtok en konvensjon om lik behandling av utlendinger og landets egne borgere når det gjelder sosialtrygd. Dessuten ble det vedtatt en konvensjon om de grunnleggende mål og standarder i sosialpolitikken. Denne siste konvensjon var en revisjon av Konvensjon nr. 82 om sosialpolitikken utenfor moderlandet.

Videre ble det vedtatt to rekommendasjoner — en om kortere arbeidstid og en om yrkesopplæring.

Det ble vedtatt utkast til en konvensjon og en rekommendasjon om forbud mot salg, utleie og bruk av maskiner som er utilstrekkelig sikret og utkast til en rekommendasjon om arbeidsforholdets opphør (oppsig og permittering).

Konferansen vedtok å utvide medlemstallet i Governing Body fra 40 til 48 medlemmer. Det ble også vedtatt en lang rekke resolusjoner i saker som ikke sto på dagsordenen, og Konferansen holdt en generell diskusjon om de eldres stilling i arbeidslivet og de problemer de møter etter arbeidsdagens slutt. I debatten deltok også formannen for den norske delegasjonen, som gjorde greie for Norges erfaringer på dette felt.

Fullmaktsspørsmålet.

Det ble levert protester mot oppnevningen av den kinesiske delegasjon, den ungarske delegasjon og delegasjonen fra Sør-Afrika-Sambandet. Videre ble det protestert mot oppnevningen av arbeiderrepresentantene fra Kongo (Leopoldville), Frankrike, Israel, Nigeria, Filippinene, Panama, Portugal, Libya og Spania, og mot oppnevningen av de marokkanske arbeiderutsendingene og en av deres rådgivere, og mot oppnevningen av arbeidsgiverutsendingen fra Marokko.

Fullmaktskomitéen avga imidlertid i alle disse spørsmål en enstemmig innstilling om at protestene ikke ga grunn til å utelukke noen delegert eller rådgiver. En enstemmig innstilling fra fullmaktskomitéen kan Konferansen bare ta til etterretning, og det ble således ikke noen debatt om disse protestene.

Endelig behandlet fullmaktskomitéen en protest mot oppnevningen av arbeidsgiverutsendingen fra Cuba. I dette spørsmål delte fullmaktskomitéen seg; arbeidsgivernes og arbeidernes representanter i komitéen framholdt at den kubanske arbeidsgiverutsending ikke var oppnevnt i samsvar med ILO's konstitusjon, jfr. artikkel 3, punkt 5, der det heter at regjeringene skal utpeke representanter for arbeidsgiverne og arbeiderne i samråd med arbeidslivets organisasjoner — der slike fins — og som er de mest representative for arbeidsgiverne og arbeiderne, etter forholdene i de en-

kelte land. De framholdt også at oppnevningen heller ikke kunne ha foregått i frie former som er viktig for oppnevning av arbeidsgiveres og arbeideres representanter.

Komitéens formann, statssekretær Ernst Michanek, mente at man på bakgrunn av de avgjørelser som var truffet i liknende spørsmål på tidligere arbeidskonferanser, ikke kunne underkjenne fullmakten til den kubanske arbeidsgiverutsendingen.

Det ble en lang debatt i Konferansens plenum om den kubanske arbeidsgiverrepresentantens fullmakt. På den ene side ble det hevdet at representanten var utpekt av det kubanske arbeidsdepartement, uavhengig av hva som måtte ha vært de private arbeidsgiveres synspunkt på oppnevningsspørsmålet, og at han var en lønnet offentlig funksjonær.

Den kubanske arbeidsgiverutsendingen svarte at tre av de mest representative arbeidsgiverorganisasjonene i Cuba var blitt rådspurt før oppnevningen, og det ble også pekt på at Cuba befant seg i en overgangstid der privat og offentlig drift eksisterte side om side med både private og offentlige arbeidsgivere. Man måtte derfor akseptere den kubanske arbeidsgiverutsendingen som sosialistisk arbeidsgiver, etter som han var direktør for et statsselskap.

Ved avstemningen stemte 81 delegerte for flertallsforslaget om å forkaste fullmakten, deriblant arbeidsgiver- og arbeiderutsendingene fra Storbritannia, Canada, Østerrike og Frankrike og dessuten arbeidsgiverutsendingen fra Italia, mens 108 — deriblant Norge, Finland og Danmark — stemte imot, og 47 avholdt seg fra å stemme. Sveriges regjeringsutsendinger avholdt seg fra å stemme fordi den svenske regjeringsutsending Michanek var med i komitéen. Fullmakten til den kubanske arbeidsgiverrepresentanten ble således også godkjent.

Diskusjon om Generaldirektørens rapport.

Første del av Generaldirektørens rapport til Konferansen behandlet i år de eldres forhold i arbeidslivet og etterat de har trukket seg tilbake fra arbeidslivet. Rapporten er oversatt til svensk med tittelen «Arbetet og Pension på äldre dagar». Del II ga som vanlig en oversikt over ILO's virksomhet siste år.

Diskusjonen om Generaldirektørens rapport pågikk i om lag 2 uker med en lang rekke innlegg. Formannen for den norske delegasjon deltok også i diskusjonen med et innlegg om de eldres stilling i arbeidslivet og pensjonsforholdene her i landet.

I sin svartale til Konferansen sa generaldirektør David A. Morse at til tross for mange vansker de siste årene har ILO's organisatoriske oppbygging og apparat vist seg å bestå prøvelsene, og selv betydelig meningsforskjell blant medlemstatene har ikke kunnet hindre at det er oppnådd enighet om viktige spørsmål. Som eksempel nevnte han at Konferansen i år hadde nådd fram til enighet om en rekommandasjon der det i forordet ble slått fast at 40 timers arbeidsuke skulle være et mål for alle land. Det er første gangen siden 1919 at det har lyktes ILO å skape en bred oppslutning om et omfattende instrument som gjelder arbeidstiden.

Morse behandlet utviklingen av Arbeidsorganisasjonen de siste 10—15 år. Han pekte på at organisasjonen nå har funnet sin plass innenfor systemet av FN-organisasjoner; den har trukket opp internasjonale standarder for menneskerettigheter, slik som retten til å organisere seg, opphevelse av tvangsarbeid og forbud mot diskriminering. I løpet av denne perioden er ILO's tekniske hjelp stadig vokst til den i dag dekker størstedelen av organisasjonens ressurser. Landbefolkningens problemer er skjøvet langt

sterkere i forgrunnen; det er lagt større vekt på undervisningstiltak og det er gjort en lang rekke forsøk på å bringe arbeidsorganisasjonen i nærmere kontakt med de sosiale problemer, bl. a. ved å arrangere regional-konferanser, oppretting av regionalkontorer, industrikomitéer m. v.

Om de eldres problemer uttalte generaldirektør Morse at behovet for å gjennomgå tiltakene for å skaffe de eldre sosial trygghet og gi dem bedre plass i samfunnet som respekterte medlemmer og ikke bare som «avhengige», var alminnelig anerkjent. ILO for sin del vil om kort tid ta opp til ny vurdering de internasjonale standardene for alderstrygd som ble vedtatt før krigen med sikte på revisjon. Hensikten med å ta opp til drøfting de eldres forhold var å gjøre arbeidsministeriene, arbeidsformidlingen og trygdeinstitusjonen og arbeidsgivernes og arbeidstakernes organisasjoner merksam på at de eldres problemer trenger spesiell behandling. Han mente ILO burde sette i verk tiltak for å sikre at de eldres forhold ble ofret den oppmerksomhet de fortjente når det gjaldt sysselsetting, opplæring, arbeidsforhold og sosial sikkerhet.

I alle land, framholdt Morse videre, er økonomisk vekst et vilkår for høyere levestandard og full sysselsetting. Om forholdene i industriland sammenliknet med forholdene i utviklingsland, sa Morse at det uheldige er ikke at industriland blir rikere; det er heller det at utviklingslandene stort sett forblir fattige. Det som er viktig er at vekstratene i utviklingsland må heves vesentlig, selv om forskjellen mellom utviklingsland og industrilandene ennå i noen tid skulle bli større i absolutte tall.

Sammen med de øvrige FN-organisasjonene har ILO et ansvar for den utviklingsæra vi er inne i. Vi håper denne æra skal kunne skaffe utviklingslandene langt større ressurser. Men hvilken holdning skal ILO ta til denne utviklingen?

For ILO er ikke økonomisk vekst i seg selv noe mål. Det er et viktig middel, men det egentlige mål er et bedre liv i det vi kan kalle et godt samfunn. Økonomisk vekst må betraktes som en av flere funksjoner i en videre prosess i samfunnet. Det er også to andre meget viktige elementer; det ene er befolkningens materielle velstand som helhet; det andre gjelder muligheten for å utvikle både den individuelle personlighet og de institusjonene der den enkelte kan være med å gjøre sin innflytelse gjeldende. På disse feltene er det noen særlig viktige oppgaver ILO må ta seg av. For det første må ILO fortsette å utvide sitt opplæringsprogram. Vi må bedre opplæringsmetodene og legge større vekt på opplæringen av arbeidsledere og personale.

For det annet ligger det en betydelig oppgave i å bedre den svake stilling fagorganisasjonen i mange land befinner seg i. Fagbevegelsen i de ulike land utvikler seg riktignok etter forskjellige retningslinjer, men problemet i mange land er hvordan de skal skaffe seg frie forhold til å vokse opp under, for å kunne bli selvstendige organer for arbeidernes interesser.

Om forholdene i utviklingslandene sa Morse videre, at det i disse land meget ofte er en uheldig forskjell mellom en moderne organisert sektor med høy produktivitet og en sektor med lav produktivitet oftest bestående av jordbruksområder og småindustri. Gjennom ILO's landbruksprogram må arbeidsorganisasjonen legge spesiell vekt på å løse de sosiale problemer og lette sysselsettingsvanskene på disse feltene.

Generaldirektøren tok videre opp et emne som ble diskutert inngående i komitéen for gjennomgåing av rapporter om ratifiserte konvensjoner og rekommandasjoner. En rekke representanter for afrikanske stater hadde i komitéen gjort gjeldende under drøftingene av Konvensjon nr. 29 og Konvensjon 105 om tvangsarbeid at i utviklingslandene var det nødvendig

å pålegge unge mennesker arbeid i samband med forskjellige økonomiske utbyggingsprosjekter. ILO's primære rolle er imidlertid ikke å fordømme de stater som ikke oppfyller konvensjonens bokstav. Organisasjonens viktigste oppgave er heller å hjelpe medlemsstatene til å leve opp til Konvensjonens regler, slik at de kan oppfylle målene i dem. I dette spesielle spørsmål, sa Morse, er kanskje ekspertkomitéens merknader like mye rettet til ILO som til de enkelte medlemsstater. Ekspertkomitéen erkjenner fullt ut det reelle problem som en rekke utviklingsland står overfor: et stort antall arbeidsløse ufaglærte unge mennesker, mangelen på kapital og det store behovet for nye tiltak. Ekspertene har derfor bedt ILO finne måter å hjelpe disse landene på for å overvinne vanskene.

For noen år tilbake drøftet ILO de sosiale virkningene automatiseringen og den teknologiske utviklingen har. Den gangen gjorde det seg gjeldende en optimistisk holdning og man mente at opplærings- og selssettingsspørsmålet ville løse seg selv. Men mye har endret seg på disse årene. Særlig i Nord-Amerika har man i den senere tid reist spørsmålet om tiltakene for å møte virkningene av automatiseringen har vært riktige og om de kom tidsnok. Folk spør seg f.eks. om noe større forutseenhet og bedre planlegging kunne ha hindret økingen i arbeidsløsheten i USA. — Hvilken opplæring skal overskuddsarbeidskraften gis? Hvordan man skal lette arbeidskraftens mobilitet og trygge arbeidernes inntekter?

På disse feltene må ILO samle kunnskaper, og tiden er nå inne, mente Morse, til å ta et nytt initiativ for å fremme et bedre teknisk samarbeid mellom landene. Virkningene av automatiseringen er et felt som egner seg godt for internasjonalt samarbeid mellom industrilandene, og erfaringene kan senere komme utviklingslandene til gode.

Endelig drøftet generaldirektør Morse i sitt innlegg Arbeidsbyråets organisasjon og arbeidsmåte, og pekte bl. a. på at Byrået gjennom de siste 15 år er blitt bygd ut slik at det kan ta en stor del av ansvaret i et omfattende teknisk samarbeid mellom landene. Byrået burde imidlertid bygges videre ut med sikte på å stake ut retningslinjene for ILO's framtidige arbeid og prøve å forutse behovene på det sosiale felt som utviklingen fører med seg. Ved neste års arbeidskonferanse vil en få høve til å drøfte disse spørsmålene, og Morse henstilte derfor til konferansedeltakerne å få i stand et moratorium på et år når det gjaldt de mange resolusjoner som hvert år blir lagt fram for konferansen — for å konsentrere diskusjonen om dette viktige emne.

ILO's budsjett.

Konferansen vedtok et budsjett for ILO for 1963 med en samlet utgift på \$ 14 006 834, en stigning på nærmere \$ 3 000 000, i forhold til budsjettet for 1962. Vedtaket ble gjort med 280 stemmer for, ingen imot, mens 40 avholdt seg fra å stemme. De som avholdt seg fra å stemme, var i alt vesentlig øst-europeiske representanter. En av de regjeringsdelegerte fra Sovjet-Samveldet motiverte sin stemmegivning bl. a. med at man hadde alvorlige grunner for å tro at utgiftsøkningen ikke ville tilfalle de land som først og fremst trenger teknisk hjelp, men at pengene i stor utstrekning ville gå med til økte administrasjonsutgifter.

Økingen i budsjettet må imidlertid ses i sammenheng med at siden juni 1960 er tallet på medlemstater i ILO økt med mer enn 25 prosent. Disse nye medlemstatene vil nå i stigende grad ha krav på ytelser fra Arbeidsorganisasjonen på alle felter. Tidligere har det vært holdt to regionale konferanser og i 1963 er det planlagt å utvide ILO's Rural Development Programme. Videre ble det den 1. januar 1962 innført en ny lønnsatts for

tjenestemenn i ILO, og det er opprettet nye stillinger som henger sammen med den utvidede virksomhet til fordel for de nye medlemstatene i ILO.

Gjennomføringen av konvensjoner og rekommandasjoner.

Som vanlig ble rapporten fra ekspertkomitéen om de enkelte medlemstaters gjennomføring av ratifiserte konvensjoner og rekommandasjoner gjennomgått av en særskilt komité oppnevnt av Konferansen. Ekspedisjonssjef Øksnes ble valgt til rapportør og for de siste møtene som formann i komitéen og dessuten møtte førstesekretær Audun Ervik som stedfortredende medlem.

Som første sak behandlet komitéen et utkast til revisjon av Konvensjon nr. 82 om sosialpolitikk i ikke-selvstyrte områder. En revisjon av nevnte Konvensjon ble grunnlagt med at det bare var moderlandet som kunne ratifisere den, slik at de nye uavhengige statene manglet instrument med en høvelig målsetting som de kunne ratifisere. Saken reiste endel debatt om formelle spørsmål, bl. a. om tittelen på den nye Konvensjonen som fikk navnet Konvensjon om grunnleggende mål og standarder i sosialpolitikken, mens ILO's styre hadde foreslått: Konvensjon om sosialpolitikken i utviklingslandene. Derimot ble det ikke noen diskusjon om realiteten i saken. Dette måtte i tilfelle ha skjedd i en særskilt fagkomité. Det ble imidlertid forutsatt at en sto ovenfor en endring av rent formell art. Konvensjonen ble vedtatt av konferansen med 294 stemmer, ingen stemmer imot mens 15 unnløt å stemme.

I forordet til Konvensjonen blir prinsippene for Konvensjonen av 1947 gjentatt, og i I heter det at all politikk først og fremst skal være rettet mot befolkningens velferd og utvikling for å fremme dens ønsker om sosiale framsteg med de formelle endringer gjentar den nye Konvensjonen bestemmelsene i Konvensjonen av 1947 om følgende emner: bedring av levestandarden, emigrantarbeidere, avlønning av arbeidere, ikke-diskriminering på grunn av rase, farge, kjønn, tro, medlemskap i fagforening, utdanning og opplæring.

Den nye Konvensjonen inneholder en sluttbestemmelse om at når den trer i kraft fører det ikke til at Konvensjonen for 1947 opphører for noe medlem og heller ikke opphører adgangen til å ratifisere Konvensjonen av 1947.

I den generelle debatten om rapporten fra ekspertkomitéen kom mange av talerne inn på måten komitéen utfører sitt arbeid på. Representantene for de øst-europeiske stater framholdt at rapporten var ensidig, tendensiøs og formalistisk og at spørsmålene som var behandlet i rapporten, skulle være objektivt undersøkt og at man også skulle ha tatt omsyn til de økonomiske og sosiale forhold i de ulike land. Arbeidsgiverrepresentantene svarte imidlertid at dersom man ønsket å drøfte de økonomiske og sosiale forhold i de enkelte land, var de tekniske komitéene rette stedet å ta disse spørsmålene opp. I komitéen var det for øvrig en utbredt oppfatning at ekspertkomitéens dyktighet og upartiskhet ikke lot seg dra i tvil. Etter hvert som nye medlemsstater er kommet til i ILO, har man tatt omsyn til disse ved sammensetningen av komitéen.

Komitéen drøftet videre spørsmålet om et lands lovgivning burde bringes i samsvar med reglene i en konvensjon de har ratifisert før eller etter ratifikasjonen. På dette punkt var det ulike forslag som gjorde seg gjeldende, idet en rekke medlemmer mente det var viktig å bringe lovgivningen i samsvar med Konvensjonen før ratifikasjonen, mens andre mente at det var tilstrekkelig tid til eventuelt å endre lovgivningen etter ratifikasjonen, men før den trådte i kraft.

Noen av komitémedlemmene pekte på at det var betydelig forskjell mellom de enkelte medlemstatene når det gjaldt tallet på ratifiserte konvensjoner. Medlemstatene burde tilrås å ratifisere et minste-antall konvensjoner, blant dem de viktigste instrumentene ILO har vedtatt. De land som bare har ratifisert et beskjedent antall konvensjoner, har en gunstigere stilling enn de øvrige. Det var imidlertid en utbredt oppfatning i komitéen at man ikke burde klassifisere statene etter tallet på ratifiserte konvensjoner, bl. a. fordi dette ikke kunne sies å være noe kriterium på høy eller lav sosial standard. Komitéen var derfor enig i at det bare kunne bli tale om moralsk press på medlemstatene for å fremme ratifikasjoner.

Ekspertkomitéens rapport inneholdt en omfattende undersøkning av forholdet mellom lovgivning og praksis i det enkelte land på den ene side og ILO's instrument om tvangsarbeid på den andre siden. (Konvensjon nr. 29 om tvangsarbeid og Konvensjon nr. 105 om opphevelse av tvangsarbeid, Konvensjon nr. 36 om tvangsarbeid (indirekte tvang) 1930 og Rekommandasjon nr. 36 om tvangsarbeid og 1930 F.)

Komitéen ofret atskillig tid på å diskutere spørsmålet om ulike former for tvangsarbeid. Av ILO's 102 medlemstater har hele 80 ratifisert Konvensjon nr. 109 om tvangsarbeid — det er langt flere ratifikasjoner enn noen annen konvensjon har oppnådd.

En rekke medlemmer av komitéen framholdt at en så viktig rapport burde være sendt medlemstatene med anmodning om uttalelse før den ble trykt. Ved gjennomgåelsen viste det seg nemlig at en del av opplysningene i rapporten var foreldet og i andre tilfelle lå opplysningene langt på siden av emnet tvangsarbeid. Til eksempel kan nevnes at avsnittet om alminnelige og spesielle forbud mot streik framholder at det fins noen få land der streik syns å være forbudt og overtredelse av forbudet forbundet med straff for arbeiderne i endel virksomheter som neppe kan sies å være livsviktige. Dette gjelder f. eks. celluloseindustrien. I en fotnote blir det vist til Norge, men det sies at man ikke er kjent med om sanksjonene innebar tvangsarbeid.

Denne opplysningen ble straks imøtegått og korrigert av den norske representant og korrigeringen er trykt i vedlegget til rapporten fra komitéen til Konferansen.

Til forsvar for ekspertkomitéens utredning ble det pekt på at slett ikke alle de lover ekspertkomitéen hadde nevnt innebar tvangsarbeid, men de var omtalt fordi komitéen hadde funnet det viktig å vurdere dem og få nærmere opplysninger om dem.

Kritikken mot ekspertkomitéen var særlig sterk fra de øst-europeiske statenes side, og den bulgarske regjeringsrepresentanten gikk så langt som til å si at dersom ekspertkomitéen fortsatte sitt arbeid etter samme retningslinjer ville den tape sin autoritet som overvåkingnsinstans.

Selv om utredningen om tvangsarbeid inneholdt endel uetterretteligheter, var det alminnelige inntrykk hos de fleste i komitéen likevel at det var utført et omfattende og dyktig arbeid, og man måtte også ha i erindring at rapporten bare var foreløpig. Komitéen ga derfor uttrykk for at det burde arbeides videre med saken med sikte på en mer omfattende studie av tvangsarbeid i de ulike land.

Under drøftingen av tvangsarbeid av økonomiske grunner mente flere av talerne at ekspertkomitéen burde tatt omsyn til de økonomiske og sosiale forhold i medlemstatene og ikke bare sett på den juridiske siden av spørsmålet. Representanter fra utviklingsland sa at de land som nylig hadde vunnet sin politiske frihet også gjerne ville skaffe seg økonomisk frihet. Det ble framholdt fra samme hold at de lokale forhold og klima i

mange utviklingsland er slik at det kan være nødvendig å pålegge folk arbeid. På det nåværende trinn i utviklingen burde man derfor ikke legge ILO's standarder for arbeidstid og tvangsarbeid til grunn for sammenlikning med disse landene.

Yrkesopplæring.

Denne saken var i år oppe til annen gangs behandling. I St.prp. nr. 71 for 1961—1962 (s. 13—14) er det redegjort for første gangs behandling på Arbeidskonferansen i 1961.

I komitéen som ble nedsatt for behandling av saken ved årets Arbeidskonferanse deltok ingen representant for Regjeringen. Direktør Joachim Rønneberg møtte for arbeidsgiverne.

Arbeidsbyrået hadde dels på grunnlag av de vedtak som ble truffet på forrige års Arbeidskonferanse og dels på grunnlag av senere innhentede uttalelser fra medlemsstatene utarbeidet et endelig utkast til en rekommendasjon om yrkesopplæring.

Under tidligere arbeidskonferanser er det vedtatt rekommendasjoner om yrkesopplæring (1939), om lærlingeordninger (1939) og om yrkesopplæring for voksne (1950).

Hensikten med den nye rekommendasjon er i første rekke å samarbeide de nevnte tidligere instrumenter til én rekommendasjon hvor en også har kunnet ta med de erfaringer ILO's medlemstater har gjort på yrkesopplæringens område i de siste 20 år.

Da UNESCO nå forbereder en rekommendasjon om teknisk utdanning, har det vært nødvendig å se spesielt på UNESCO's og ILO's arbeidsområder. ILO's rekommendasjon gir i grove trekk grenseområdet mellom ILO's og UNESCO's virksomhet når det gjelder yrkesopplæring.

Rekommendasjonen inneholder en systematisk framstilling av de erfaringer og de opplegg en etter hvert er kommet fram til for yrkesopplæringen i de industrialiserte land. For Norge og de andre industrialiserte land inneholder derfor ikke rekommendasjonen noe vesentlig nytt. Virkelig betydning vil således rekommendasjonen først og fremst ha som verdifull rettleidning for utviklingslandene der yrkesopplæring mange steder nå settes i gang.

Det var ikke stor meningsforskjell om utkastene til rekommendasjon — hverken under første gangs behandling på Arbeidskonferansen forrige år, eller på årets Arbeidskonferanse.

Utkastet til forslag om rekommendasjon vedtatt i 1961 fikk med enkelte redaksjonelle endringer i det endelige utkast enstemmig tilslutning på årets konferanse.

Rekommendasjonens ordlyd er gjengitt i vedlegg 2, i denne proposisjon og en viser ellers til St. prp. nr. 71 for 1961—1962 hvor rekommendasjonens innhold er nærmere omtalt.

Om lik behandling av statsborgere og utlendinger i sosialtrygdene.

Denne sak var oppe til annen gangs behandling. Om første gangs behandling som fant sted på Arbeidskonferansen i 1961 viser en til St. prp. nr. 71 for 1961—1962 side 14—18.

I den komité som ble nedsatt for behandling av saken ved årets Arbeidskonferanse deltok fra norsk side byråsjef Hans Johnsen som representant for Regjeringen, direktør Lars Aarvig for arbeidsgiverne og sekretær Einar Strand for arbeidstakerne.

På grunnlag av vedtak som ble fattet på forrige års Arbeidskonferanse og senere uttalelser fra medlemsstatenes regjeringer, hadde Arbeidsbyrået utarbeidet endelige utkast til en konvensjon og til en rekommandasjon med et Annex inneholdende veiledende bestemmelser for avslutning av gjensidighetsavtaler mellom medlemslandene.

De utkast som ble framlagt for komitéen bygget i alt vesentlig på de prinsipper som det er redegjort for i rapporten for siste år (og som er inntatt i den tidligere nevnte St. prp. nr. 71 for 1961—1962).

1. Konvensjonen.

Komitéen begynte med en alminnelig diskusjon om Konvensjonen, og det ble fra forskjellige hold bebudet forslag om prinsipielle endringer i den foreslåtte tekst.

Etter Arbeidsbyråets utkast skulle Konvensjonen bygge på gjensidighetsprinsippet og kravet om gjensidighet skulle gjelde trygdegren for trygdegren. Statsborger i et av medlemslandene skulle følgelig under opphold i et annet medlemsland bare ha krav på likebehandling innenfor den eller de trygdegrener som både oppholdslandet og hans hjemland hadde ratifisert Konvensjonen for. Disse retningslinjer var i samsvar med det standpunkt en tidligere hadde tatt til spørsmålet fra norsk side.

Under behandlingen i komitéen ble et forslag om helt å sløyfe kravet om gjensidighet forkastet.

Derimot vedtok komitéen et forslag om å sløyfe vilkåret om gjensidighet trygdegren for trygdegren. Denne prinsipielle endring medfører da f. eks. at et land som ratifiserer Konvensjonen for flere trygdegrener må likebehandle en statsborger fra et annet land i alle disse trygdegrener, selv om vedkommende statsborgers hjemland bare har ratifisert for én trygdegren. Samtidig vedtok imidlertid komitéen å ta inn i Konvensjonen en begrensingsregel som åpner adgang for et medlemsland til likevel å nekte likebehandling i en trygdegren overfor en utlending hvis hjemland har gjennomført slik trygd, men i denne trygd har regler som diskriminerer utlendinger.

I samsvar med det prinsipielle standpunkt som tidligere var tatt fra norsk side i uttalelse til ILO, stemte den norske regjeringsdelegerte mot forslaget om å sløyfe vilkåret om gjensidighet trygdegren for trygdegren.

De svenske, finske, danske og norske regjeringsrepresentanter fremmet i fellesskap et forslag om at Konvensjonens bestemmelser om sykehjelp, sykepenger, barselhjelp og arbeidsløysetrygd for sjømenn skulle begrenses til å gjelde for sjømenn bosatt i skipets hjemland. Forslaget ble grunnlagt med de forhold som er omtalt i siste års rapport (se St. prp. nr. 71 for 1961—1962 side 18 punkt 6). En stor del av de regjeringsdelegerte og majoriteten av arbeidsgivergruppen var enig i de foreslåtte endringer. Ved voteringen falt imidlertid forslaget, idet 575 stemte for, 626 mot og 374 avsto.

Under behandlingen i komitéen ble det vedtatt å ta inn i Konvensjonen en ny artikkel 9 som uttrykkelig fastslår at det på visse vilkår skal være adgang til å fravike Konvensjonen gjennom gjensidighetsavtaler. Det ble forutsatt at f. eks. den nordiske Sosialtrygdkonvensjon av 1955 ville tilfredsstille Likebehandlingskonvensjonen.

Komitéens forslag til «Konvensjon om likebehandling av statsborgere og utlendinger i sosialtrygdene» ble vedtatt av Arbeidskonferansens plenum (259 stemte for, 1 mot og 50 avsto). De norske regjeringsdelegerte stemte for.

2. Rekommandasjonen.

Under drøftingene i komitéen ble det satt fram en rekke endringsforslag, og en del av dem ble vedtatt. En nevner bl. a. at det etter utkastet skulle være adgang til å gjøre utlendingers rett til trygdeytelser betinget av at det forelå gjensidighetsavtale med vedkommende utlendings hjemland, mens komitéen vedtok å sløyfe dette vilkåret.

Drøftingene i komitéen kom imidlertid i vesentlig grad til å dreie seg om et forslag framsatt av et flertall av arbeidsgivergruppen. Forslaget gikk ut på at det i Rekommandasjonen skulle tilføyes en ny § 5 som skulle fastslå at ingen skulle tape opparbeidede trygderettigheter på grunn av brudd i de diplomatiske forbindelser mellom to land, på grunn av skifte av bosted eller nasjonalitet eller fordi vedkommende ble statsløs. Videre gikk forslaget ut på at det land hvor rettighetene var opptjent, fortsatt skulle yte stønaden i disse tilfelle medmindre det forelå annen avtale. Majoriteten av arbeidstakergruppen ga sin tilslutning til forslaget. Flere regjeringsrepresentanter, en arbeidstaker- og en arbeidsgiverrepresentant talte mot forslaget og anførte bl. a. at det falt utenfor rammen av det saks-kompleks komitéen hadde fått seg forelagt — nemlig å etablere en ordning med lik behandling for statsborgere og utlendinger. Videre kritiserte de at det ble tatt inn en bestemmelse som etter deres mening var av klar politisk karakter og som dens regjering ikke ville kunne akseptere. Komitéen vedtok imidlertid at det i Rekommandasjonen skulle tas inn en ny § 5 med innhold som antydnet ovenfor. Den norske regjeringsrepresentant avsto.

Komitéens formann (Erban, Tsjekkoslovakia,) trakk seg da tilbake som formann som protest mot komitéens vedtak og arbeidsgivergruppens nestformann trådte inn og ledet de fortsatte forhandlinger.

Komitéen vedtok deretter utkastet til Rekommandasjon (inkl. den foran nevnte nye § 5) og utkastet til Annex (veiledende bestemmelser).

Under behandlingen i Arbeidskonferansens plenum ble det gjort forsøk på å rydde av veien den uenighet som forelå om nevnte § 5, og det ble foreslått at plikten til å yte stønad skulle reguleres ved avtaler. Imidlertid pekte bl. a. den sovjetiske regjeringsdelegerte (Boris) på at også den nye § 5 i den endrede form inneholdt uantakelige bestemmelser på tross av de innvendinger som var gjort fra hans og andre delegasjoners side og erklærte at hans delegasjon ikke ville delta i avstemningen på grunn av den nevnte bestemmelse.

Etter ILO's konstitusjon kreves det at en rekommandasjon vedtas ved navneopprop med $\frac{2}{3}$ flertall. Dessuten må tallet utgjøre minst halvparten av de stemmeberettigede delegerte ved Arbeidskonferansen (quorum). Her teller bare stemmer for eller mot, derimot ikke de som avstår fra å stemme eller ikke er til stede. Da Rekommandasjonen kom opp til endelig votering, stemte 154 for, 3 mot og 98 avsto. Rekommandasjonen ble dermed ikke vedtatt på grunn av manglende quorum.

I og med at Rekommandasjonen ikke ble vedtatt, bortfalt særskilt avstemning om det Annexet som var knyttet til Rekommandasjonen.

Sluttresultatet for Arbeidskonferansens behandling av spørsmålet om likebehandling av statsborgere og utlendinger kan da oppsummeres slik:

- a) Konferansen vedtok en «Konvensjon om likebehandling av statsborgere og utlendinger i sosialtrygdene» som på et vesentlig punkt fraviker de prinsipper som det er redegjort for i siste års rapport — nemlig når det gjelder prinsippet om gjensidighet trygdegren for trygdegren.
- b) Rekommandasjonen med tilhørende Annex ble ikke vedtatt.

Arbeidskonferansen vedtok et forslag fra komitéen om å rette en appell til alle medlemsstater om snarest å ta opp til overveielse spørsmålet om å ratifisere Konvensjon nr. 102 (Om minstestandard).

Forbud mot salg, utleie og bruk av maskiner som er utilstrekkelig sikret.

Denne sak var oppe til første gangs behandling. Arbeidsbyrået hadde til Konferansen utarbeidet en rapport på grunnlag av opplysninger og uttalelser fra medlemsstatenes regjeringer, også fra den norske. Den norske delegasjon ved Konferansen hadde imidlertid ikke tilstrekkelig antall medlemmer til å være representert i den komité som behandlet denne sak.

Den nedsatte komité la ved slutten av Arbeidskonferansen fram en rapport som inneholdt konklusjoner som skulle danne grunnlaget for Arbeidsbyråets videre arbeid med saken og sluttbehandlingen ved neste års Arbeidskonferanse. Denne rapport med konklusjoner ble i Konferansen vedtatt enstemmig, men det må ventes at det ved neste års Konferanse kommer opp forslag om nærmere bestemte endringer i disse.

De foreliggende konklusjoner går ut på at det skal utformes en konvensjon som er supplert av en rekommandasjon. Konvensjonen skal gjelde alle slags maskiner, både nye og brukte. Utstilling, salg og bortleie og annen overdragelse skal være forbudt for maskiner som ikke er tilstrekkelig sikret mot å volde ulykker. Sikringen skal særlig gjelde alle framspringende deler av maskiner som beveger seg. Transmisjoner, akslinger, belter, kjeder m.v. skal være slik tildekket at de ikke betyr fare for at noen kommer i kontakt med dem når de er i bevegelse. Plikten til å påse at maskinene er sikret skal påligge selgeren eller den som leier ut eller på annen måte overfører maskiner til andre. Etter de foreliggende konklusjoner skal også bruk av maskineri som ikke er tilstrekkelig sikret, være forbudt.

Når det gjelder utstilling, salg, utleie eller overføring på annen måte av utilstrekkelig sikret maskineri, foreslås det at Konvensjonen skal gjelde i all slags næringsvirksomhet. Når det gjelder forbudet mot bruk av utilstrekkelig sikret maskineri, foreslås det at den enkelte stat skal kunne gjøre unntak for mer begrensede områder, men Konvensjonen må dekke de områder hvor maskiner er mest brukt.

Det foreslås at Rekommandasjonen skal gå noe lengre enn Konvensjonen, bl. a ved at den også skal inneholde bestemmelser om forbud mot fabrikkasjon av maskineri som er utilstrekkelig sikret.

*Oppsigelsesvern
(Termination of Employment).*

Dette spørsmål var oppe på Arbeidskonferansen for første gang, og det viste seg at behandlingen av dette emne ble imøtesett med særlig stor interesse fra alle tre grupper side. Praktisk talt alle de deltakende land ønsket å være representert i komitéen, som kom til å bestå av tilsammen 147 representanter, herav 56 fra regjeringsgruppen, 52 fra arbeidergruppen og 39 fra arbeidsgivergruppen. Fra norsk side deltok dommer Brynjulf Bull fra Regjeringen, o.r.sakfører Olaf Sunde fra arbeiderne og direktør A. P. Østberg og h.r.advokat Jan Didriksen fra arbeidsgiverne.

Komitéen konstituerte seg med den kanadiske regjeringsrepresentant Haythorne, som formann, og den tunesiske regjeringsrepresentant, H. Abdeljaouad, som rapportør.

Arbeidsbyrået forela til behandling en rapport som meget uttømmende gjorde rede for de spørsmål det ble aktuelt å ta standpunkt til. Som kon-

klusjon var det satt opp en rekke punkter som ga utgangspunkt for de vedtak man til slutt nådde fram til. For endel punkters vedkommende var det dissens i komitéen. I hovedforsamlingen nådde man fram til et enstemmig vedtak.

Det første spørsmål som reiste seg, var hvilken form vedtaket skulle få. Byrådet hadde lagt opp til en rekommandasjon, noe som de fleste regjeringsrepresentanter sluttet seg til og som ble vedtatt. Arbeidergruppen foreslo imidlertid at vedtaket skulle få formen av en konvensjon og særlig representantene for utviklingslandene la stor vekt på at dette skulle bli vedtatt.

Den norske regjeringsrepresentant gikk inn for en rekommandasjon med den begrunnelse at man da ville kunne komme fram til et mer hensiktsmessig vedtak. Det ble gjort gjeldende at det fra norsk side ikke var noen vesentlige innvendinger å gjøre mot konvensjonsformen, da den norske lovgivning var kommet så langt på dette område at det sannsynligvis ikke ville være forbundet med store vanskeligheter å ratifisere en konvensjon, selv om den inneholdt ganske vidtgående bestemmelser.

Forholdet er imidlertid det at en rekke land ikke i samme utstrekning har lovfestet reglene om oppsigelsesvern, og for disse land ville det oppstå vanskeligheter med ratifiseringen, hvis vedtaket fikk formen av en konvensjon. Det var derfor grunn til å anta at en rekommandasjon ville være mer hensiktsmessig. Man ville kunne vedta mer vidtgående og varierte bestemmelser, og virkningen av dem ville være større enn en konvensjon som de færreste medlemsland var i stand til å ratifisere.

Spørsmålet om rekommandasjon eller konvensjon vil sikkert komme opp i forbindelse med det endelige vedtak på neste arbeidskonferanse, og det er da nødvendig å ta opp til endelig vurdering holdningen til dette spørsmål, som fra norsk synspunkt delvis er av formell karakter eller et hensiktsmessighetsspørsmål, men som fra utviklingslandenes arbeiderrepresentanter oppfattes som et sentralt spørsmål, når det gjelder muligheter for dem til i sine land å få gjennomført en effektiv beskyttelse mot usakelige oppsigelser.

Når det gjelder utformingen av Rekommandasjonen fant det sted en lang og omfattende diskusjon, som for endel førte fram til enstemmige vedtak og for en del til avstemninger. Det ble valgt en redaksjonskomité til å forestå utformingen av de endelige vedtak. Komitéen kom til å bestå av komitéens tillitsmenn (formann, rapportør og de to viseformenn) og en representant for hver av gruppene. Den norske regjeringsrepresentant ble valgt som regjeringsgruppens medlem av komitéen.

I den vedtatte Rekommandasjon heter det at de vedtatte regler kan gjennomføres ved lovbestemmelser eller gjennom kollektive avtaler eller på annen måte som er overensstemmende med praksis i vedkommende land. Bestemmelsene ble etter en del diskusjon og avstemning også gjort gjeldende overfor offentlige funksjonærer. Den norske regjeringsrepresentant stemte for dette synspunkt som fikk tilslutning, foruten fra endel regjeringer, fra så vel arbeidergrupper som arbeidsgivergrupper.

Rekommandasjonen inneholder ellers regler om oppsigelsesfrister, nødvendigheten for at en oppsigelse har saklig grunn, betingelser for å meddele avskjed, erstatning for usaklig oppsigelse. I et særskilt avsnitt inneholdes særlige regler om forhandlinger ved bedriftsinnskrenkninger.

På to områder oppsto det særlig diskusjon. Det ene var spørsmålet om det burde kreves en bestemt opptjeningstid før det sterkere oppsigelsesvern inntrådte. Overensstemmende med vår egen lovbestemmelse om dette i Arbeidervernloven talte og stemte den norske regjeringsrepresentant for en slik opptjeningstid. Forslaget om dette ble imidlertid forkastet, da en

rekke regjeringsrepresentanter, som den britiske, australske og kanadiske, stemte mot dette. Spørsmålet vil komme opp igjen og få sin endelige avgjørelse ved neste konferanse og det er grunn til å overveie om man bør opprettholde det standpunkt som ble tatt.

Det annet spørsmål som voldt vanskeligheter, var i forbindelse med erstatning for oppsigelse. I de angelsaksiske land, særlig USA har det i forskjellig utstrekning vært innført en automatisk utbetaling av en viss erstatning (severance allowance) ved enhver oppsigelse uten hensyn til om den er saklig begrunnet eller ikke. Systemet innebærer, så vidt man forstår, en forsikring mot de vanskeligheter som oppstår i den første tid etter at man har mistet sitt arbeid, og har vokst seg fram i de land hvor oppsigelsesvernet ikke er særlig sterkt eller det ikke eksisterer arbeidsløshetsstrygd av betydning. Etter norsk oppfatning ville det være vanskelig å gå inn for en ordning hvor slik erstatning er obligatorisk uten hensyn til systemet for øvrig. Den norske regjeringsrepresentant gikk derfor inn for, og stemte for, et forslag framsatt av den amerikanske regjeringsrepresentant som pekte på alternative støtteordninger.

I sin helhet må vedtaket sis å innebære et vesentlig framskritt når det gjelder spørsmålet om å beskytte arbeidstakerne mot å miste sin arbeidsplass.

Endring av de regler i ILO's konstitusjon som fastsetter tallet på styremedlemmer.

Komitéen som ble nedsatt for å behandle konstitusjonsendringen, valgte professor Roberto Ago, Italia, til formann. Den norske delegasjon var representert i komitéen ved ekspedisjonssjef K. J. Øksnes.

Endringen i Konstitusjonen gjaldt sammensetningen av ILO's styre og går ut på:

Punkt 1. Å øke medlemstallet i ILO's styre fra 40 til 48 (Konstitusjonens artikkel 7, punkt 1 og 2).

Punkt 2. Å øke tallet på regjeringsmedlemmer som er valgt av regjeringsdelegerte til Konferansen fra 10 til 14 (Konstitusjonens artikkel 7, punkt 2).

Punkt 3. Å oppheve den regel i Konstitusjonen som fastslår at 2 representanter fra arbeidsgiverne og 2 representanter fra arbeidstakerne skal komme fra ikke-europeiske stater. (Konstitusjonens artikkel 7, punkt 4.)

Både under drøftingen i komitéen og i plenum ble det fra alle hold gitt uttrykk for at økingen av medlemstallet var et rimelig tiltak. Fra øst-europeisk side ble det understreket at formålet med økingen av medlemstallet måtte være en mer rettferdig og fyldigere representasjon av de ulike sektorer innenfor det økonomiske liv.

Representanter for utviklingslandene pekte på at det hittil hadde vært lagt alfor stor vekt på å skaffe industrilandene plasser i organisasjonens ledelse. Spørsmålet om konstitusjonsendringen ville vise seg å være heldig, ville avhenge av tallet på plasser i styret som ville bli tildelt utviklingslandene.

Endringen i ILO's konstitusjon ble vedtatt med 309 stemmer, 0 stemmer imot mens 1 delegert avsto fra å stemme.

På neste arbeidskonferanse i juni 1963 skal det velges nytt styre for perioden 1963—1966. Etter artikkel 36 i ILO's konstitusjon trer endringer i kraft når de er ratifisert av $\frac{2}{3}$ av medlemsstatene. I brev fra ILO er det understreket at det bare er kort tid til rådighet for å oppnå det antall ratifikasjoner som trengs til å holde neste styrevalg på grunnlag av de nye reglene.

Reduksjon av arbeidstiden.

Denne sak har vært oppe til behandling ved Arbeidskonferansen i 1960 og 1961. Om behandlingen på disse konferanser vises til St. prp. nr. 70 for 1960—1961, vedlegget side 17—19, og St. prp. nr. 71 for 1961—1962, vedlegget side 9—12. På den sist nevnte Arbeidskonferanse forelå det fra vedkommende underkomité et utkast til en rekommendasjon som ble vedtatt i hovedforsamlingen ved den foreløpige avstemning, men som ikke fikk det nødvendige antall stemmer ved den endelige avstemning som skal skje ved navneopprop. Dette resultat var uventet, og den temmelig spesielle situasjon som således hadde oppstått, ble drøftet i organisasjonens styre, både straks etter Konferansen og i styrets møte i november 1961. Ved det sist nevnte møte vedtok styret som et ekstraordinært tiltak å føre spørsmålet om reduksjon av arbeidstiden opp på Arbeidskonferansens dagsorden for 3. gang, med sikte på å få fremmet et tilfredsstillende instrument til endelig avstemning.

Ved årets Arbeidskonferanse ble det nedsatt en særskilt underkomité til å behandle spørsmålet. I denne komité deltok fra norsk side ekspedisjonssjef Berger Ulsaker som representant for Regjeringen og forbundsformann Walter Kristiansen som representant for arbeidstakerne. Komitéen valgte som formann og rapportør den danske regjeringsrepresentant, departementssjef Erik Dreyer, som hadde gjort tjeneste som formann i de tilsvarende underkomitéer ved Arbeidskonferansene i 1960 og 1961.

Komitéen vedtok å legge til grunn for sine drøftinger det utkast til rekommendasjon som var blitt lagt fram i hovedforsamlingen i 1961. Det var også enighet om at det ikke var nødvendig å ta saken opp til alminnelig diskusjon. Komitéens formann hadde en rekke ganger uformelle drøftinger med talsmennene for arbeidsgivernes og arbeidernes grupper og med representanter for generaldirektøren. Disse konsultasjoner tok sikte på å løse de forskjellige syn de to grupper hadde på om det var hensiktsmessig at det i Rekommendasjonens preamble og i teksten ble referert særskilt til 40-timersuken som sosial standard. Resultatet av underhåndsdrøftingene ble at de to gruppers talsmenn på vegne av arbeidergruppen og de fleste arbeidsgiverne, fremmet et fellesforslag, som i hovedsak gikk ut på at 40-timersuken som sosial standard skulle nevnes bare som en målsetting i Rekommendasjonens preamble. I artiklene 4 og 8, hvor 40-timersuken var uttrykkelig nevnt i utkastet fra 1961, skulle teksten bare vise til målsettingen i preamblet. Dessuten skulle artikkel 15 sløyfes. Denne hadde bestemmelser om adgang for vedkommende nasjonale myndighet eller organ til å gjøre unntak fra Rekommendasjonens hovedprinsipp, når slike unntak er nødvendige av spesielle grunner.

De fleste regjeringsrepresentanter, deriblant den norske, ga uttrykk for sin tilfredshet med at de to grupper hadde funnet fram til en kompromissløsning. Enkelte regjerings- og arbeidsgiverrepresentanter fra tilbakeliggende land uttalte at de ikke kunne gi sin tilslutning til Rekommendasjonen, fordi utsiktene til å få gjennomført 40 timers uke i deres land var små, og vedtak om et nytt internasjonalt instrument nå ville virke uheldig. Regjeringsrepresentantene for øst-statene mente det var riktigst å fremme til avstemning uten noen endring i den tekst som forelå ved forrige års Arbeidskonferanse. Etter at enkelte endringsforslag som var fremmet av enkelte regjeringsrepresentanter var blitt trukket tilbake, ble det foran nevnte kompromissforslag vedtatt med overveldende flertall. I hovedforsamlingen ble den nye rekommandasjonstekst endelig vedtatt med 255 stemmer for, 22 mot og 46 avståelser.

I preamblet til den vedtatte Rekommendasjon settes 40-timersuken, som

allerede er fastslått i 40-timers Konvensjonen av 1935, som en sosial standard som bør søkes nådd, om nødvendig skrittvis. I preamblet uttales også at den maksimale arbeidstid bør fastsettes overensstemmende med Konvensjonen av 1919, som fastslår 8-timersdagen og 48-timersuken. I Rekommandasjonens tekst fastslåes som alminnelig prinsipp at normalarbeidstiden bør reduseres gradvis, når dette er passende, med sikte på å nå den sosiale standard som er fastslått i preamblet og uten at lønningene reduseres når arbeidstiden blir redusert. I Rekommandasjonen uttales det videre at medlemsstatene bør formulere og fremme en nasjonal politikk som tar sikte på gjennomføring av prinsippet om gradvis reduksjon av normalarbeidstiden med metoder som er hensiktsmessige i enkelte land, og etter forholdene i de enkelte industrier. Det bør straks tas skritt for å bringe arbeidstiden ned til 48 timer uten reduksjon av lønningene på områder hvor arbeidstiden overstiger denne grense. For øvrig inneholder Rekommandasjonen en rekke bestemmelser om hensyn som bør tillegges vekt ved avgjørelse om reduksjon av arbeidstiden, om metoder for gjennomføring av reduksjonen, om unntak, overtid, rådslagning med arbeidsgivere og arbeidere og om tilsyn. Rekommandasjonen omfatter ikke jordbruk, sjøfart og fiske. Det uttales at det bør utformes spesielle bestemmelser for disse områder.

Den norske regjeringsrepresentant stemte i komitéen for det før nevnte kompromissforslag. I hovedforsamlingen stemte hele den norske delegasjonen for den foreliggende tekst.

Det skal tilføyes at de nordiske lands regjeringsrepresentanter ble enige om ikke å fremme på nytt det forslag som de fremmet forrige år, og som tok sikte på å få fastslått uttrykkelig i Rekommandasjonens tekst at reduksjon av arbeidstiden kan tas ikke bare som en reduksjon av den ukentlige arbeidstid, men også i form av økt ferie og/eller betalte fridager. Forslaget bygger på det syn at hovedvekten bør legges på antall arbeidstimer pr. år, jfr. det som er opplyst i St.prp. nr. 71 for 1961—62, vedlegget side 10, annen spalte. Dette forslag var blitt motarbeidet av arbeidergruppen i 1961, og man fant at det ville være liten utsikt til å oppnå noen endring i det kompromiss som de to grupper til slutt kom fram til på årets Arbeidskonferanse. Imidlertid kan vårt land, når det skal ta standpunkt til Rekommandasjonen, forbeholde seg fritt å vurdere i hver enkelt situasjon, når det er aktuelt å redusere arbeidstiden, om reduksjonen bør tas i form av nedsatt ukentlig arbeidstid eller i form av utvidet ferie eller økt antall av fridager.

Resolusjoner.

Delegerte til Arbeidskonferansen har adgang til å sette fram forslag til resolusjoner om emner som ikke er ført opp på dagsordenen, forutsatt at slike forslag er innsendt senest 15 dager før Konferansen åpner. Det var i år kommet 20 slike forslag til resolusjoner, blant disse flere med omstridt innhold. Det ble derfor tidlig klart at resolusjonskomitéen — som behandler disse forslag — ville ha vansker med å rekke igjennom samtlige forslag. Fra norsk side deltok ekspedisjonssjef Ulsaker i denne komité.

Etter forslag fra komitéen ble følgende resolusjoner vedtatt av Arbeidskonferansen:

- Resolusjon om ILO's aktivitet når det gjelder utdanning av arbeidere.
- Resolusjon om å utvide ILO's aktivitet for å fremme sosial trygd.
- Resolusjon om ILO's aktivitet for å bidra til å fjerne de uheldige virkninger av «kolonialisme» når det gjelder arbeidsvilkår og levestandard for arbeidere.

- Resolusjon om å styrke arbeidet med å undersøke arbeidernes forhold.
- Resolusjon om rett og frihet for medlemmer av ILO's styre til å utføre sine funksjoner.
- Resolusjon om full deltaking av medlemsstatene i ILO's arbeid.
- Resolusjon om småindustri i utviklingsland.
- Resolusjon om De Forente Nasjoners ti år for utvikling (Development Decade).
- Resolusjon om fremme av gode forhold mellom partene i arbeidslivet, spesielt i utviklingslandene, og rådslagning med arbeidsgivernes og arbeidernes organisasjoner.

— Resolusjon om gjennomføringen av Arbeidskonferansens resolusjoner. Noen av de framlagte resolusjonsutkast foreslo endringer i ILO's oppbygging. Således la den tunesiske regjeringsrepresentant fram et forslag om endring av Konstitusjonens regler om valg av generaldirektør. Denne, som etter någjeldende ordning blir utpekt av ILO's styre, skulle etter forslaget velges med $\frac{2}{3}$ flertall av Hovedforsamlingen og motta instruksjoner så vel fra styret som fra forsamlingen. Forslaget ble forkastet med stor majoritet.

Mot slutten av Arbeidskonferansen lå det igjen sju forslag til resolusjoner som komitéene ikke hadde rukket å behandle. Et flertall i komitéen anbefalte at disse ikke skulle drøftes i Hovedforsamlingen.

Det var første gang i ILO's historie at resolusjonskomitéen ikke hadde maktet å ferdigbehandle de innkomne resolusjonsforslag. Komitéen kom imidlertid ikke til enighet om hva som burde gjøres for å forhindre tilsvarende situasjoner senere.

Generaldirektøren berørte i sin svartale ved Konferansens avslutning den situasjon som var kommet så sterkt til uttrykk i resolusjonskomitéen. Han opplyste at han til neste års Arbeidskonferanse ville legge fram en rapport hvor han drøftet om ILO's program var tilstrekkelig og hvordan dette skulle tilpasses forholdene i en verden som forandrer seg. Han henstilte til delegatene å gi organisasjonen et «moratorium for resolusjoner» slik at den kommende drøfting av hele ILO's virksomhet ikke skulle bli brakt ut av balanse med resolusjoner som tok særlig sikte bare på enkelte sider av organisasjonens struktur eller virksomhet.

Bilag 1.

Om lik behandling av statsborgere og utlendinger i sosialtrygdene.

Det foreligger følgende rapport fra Einar Strand:

•Einar Strand deltok i denne komitéen, med Mirjam Nordahl som vara-mann. Fra norsk side ellers deltok byråsjef Hans Johnsen fra Sosialdepartementet og direktør Lars Aarvig, Norsk Arbeidsgiverforening.

Komitéen omfattet i alt 77 medlemmer. E. Erban, regjeringsdelegat fra Tsjekkoslovakia, ble valgt til formann, og som henholdsvis arbeidsgivernes og arbeidernes nestformann ble valgt P. Doherty, USA, og W. Ziemann, Vest-Tyskland.

Komitéen hadde for seg til behandling utkast til en konvensjon med en supplerende rekommendasjon, pluss to vedlegg vedrørende standardbestemmelser for multilaterale eller bilaterale avtaler utarbeidet på grunnlag av drøftingene på Arbeidskonferansen 1961. Saken var i år oppe til annen gangs og endelig behandling. Landsorganisasjonen var representert også i fjor i denne komitéen. En vil derfor nøye seg med å ta med det vesentligste i det som ble behandlet.

Arbeidet i komitéen gikk til å begynne med lett og forholdsvis hurtig regnet etter internasjonal målestokk. Men etter hvert kom det inn flere

og flere endringsforslag til den foreslåtte tekst. Særlig var den svenske regjeringsrepresentanten ivrig, og la fram endringer til teksten i ethvert tilfelle hvor den ikke passet inn med svenske forhold og lovgivning.

De hovedpunkter som debatten først og fremst dreide seg om var om overføring av sosiale trygder skulle gjelde både trygdeordninger som er basert på premiebetaling og premiefrie ordninger. En rekke regjeringsrepresentanter gikk inn for at sistnevnte ikke skulle gjelde. De endringsforslag som gikk ut på dette, ble imidlertid forkastet.

Et annet stridspunkt var spørsmålet om boligvilkår. Det ble vedtatt at lik behandling skal ytes uten at noen oppholds- eller boligbetingelse knyttes til for utlendinger. Her hadde også den norske regjeringsrepresentanten sine betenkeligheter, spesielt i et punkt i konvensjonen, hvor det heter at et medlemsland som ratifiserer konvensjonen skal garantere for sine egne statsborgere og statsborgere i ethvert annet land som har godkjent konvensjonen og betale stønader i de trygdegrener som de har ratifisert for også når de bor utenlands. Dette betyr for Norge at vi må betale trygder også til de utenlandske sjømenn som arbeider på norske skip, men som kanskje aldri oppholder seg i Norge. Et endringsforslag fra den norske regjeringsrepresentanten om å lempe på bestemmelsen ble imidlertid ikke vedtatt.

Den endelige konvensjonen som ble vedtatt går ut på at enhver medlemsstat som ratifiserer den skal innen sitt område yte statsborgere av andre medlemsland som konvensjonen er i kraft for, lik behandling i henhold til sin lovgivning for sine egne statsborgere, både når det gjelder omfang og stønadsrett for hver gren av sosialtrygden som den har godtatt konvensjonens forpliktelser for.

Ifølge konvensjonen kan et medlemsland ratifisere for en eller flere av de grener som konvensjonen omfatter. Det er legebehandling, sykestønad, mødrestønad, invalidestønad, alderstrygd, etterlattesstønad, yrkesskadetrygd, arbeidsledighetstrygd og barnetrygd.

Konvensjonen ble vedtatt enstemmig i komitéen og på den samlede konferanse med 259 mot 1 stemme, mens 50 avholdt seg fra å stemme.

Konvensjonens fulle tekst vil senere bli oversatt av Sosialdepartementet.

— — —

Komitéen hadde som nevnt også til behandling utkast til en rekommandasjon som skulle supplere konvensjonen. Et spesielt punkt i denne rekommandasjonen vakte stormende diskusjoner i komitéen. Det gjaldt et forslag som ble framlagt om at ingen skulle fratras stønader som de hadde fått rett til selv om det oppsto brudd i diplomatiske forhold mellom stater, endring i vedkommendes nasjonalitet, om vedkommende flyttet til et annet land eller ble en statsløs person. Det land hvor vedkommende hadde opparbeidet sine rettigheter skulle da fortsatt betale for vedkommende. Særlig øststatenes medlemmer i denne komitéen gikk sterkt mot denne bestemmelsen, da det betydde at de måtte fortsette å betale for flyktninger fra sine land. Da bestemmelsen ble vedtatt i komitéen, nedla formannen for komitéen — regjeringsrepresentanten fra Tsjekkoslovakia — sitt verv i protest. Så vidt en vet er dette første gang noe slikt har hendt i ILO's historie.

Da saken kom opp på konferansen, ble rekommandasjonen imidlertid ikke vedtatt på grunn av manglende kvalifisert stemmetall.

Utkastene til standardbestemmelser for multilaterale eller bilaterale avtaler om lik behandling i sosialtrygd, ble behandlet i et eget underutvalg av komitéen. De ble vedtatt med få endringer. Bestemmelsene er meget

detaljerte, og en finner det derfor ikke hensiktsmessig å komme inn på nærmere enkeltheter.»

Bilag 2.

Oppsigelsesvern.

Det foreligger følgende rapport fra Olaf Sunde:

«I.

På den 46. arbeidskonferanse i Genève i 1962 ble jeg valgt inn i komitéen som skulle behandle de spørsmål som oppstår i forbindelse med arbeidsgivernes rett til å si opp arbeidere.

Komitéen ble satt ned med i alt 149 medlemmer. Av disse var 56 regjeringsdelegater, 41 arbeidsgiverdelegater og 52 arbeiderdelegater.

Som formann i komitéen ble valgt Haythorne, regjeringsdelegat fra Canada. Som nestformenn ble valgt henholdsvis Mina, arbeidsgiverdelegat fra Libanon, og Lennart Geijer, arbeiderdelegat fra Sverige.

Komitéen hadde i alt 12 møter. I tillegg til dette kom så de møtene som de respektive gruppene i komitéen hadde.

Komitéens arbeid resulterte i et utkast til en rekommandasjon.

Arbeidergruppen gikk samlet inn for at bestemmelsene skulle gis i form av en konvensjon på grunn av at utviklingslandenes representanter med stor styrke gjorde gjeldende at en rekommandasjon ville være til liten eller ingen nytte for dem på grunn av at fagorganisasjonene i mange av disse landene var så svake at de ville ha vanskeligheter for å få gjennomført bestemmelsene i en rekommandasjon. Skulle det være til noen hjelp for utviklingslandene, måtte bestemmelsene bli gitt som bindende og forpliktende bestemmelser i form av en konvensjon.

Dette forslaget fra arbeidergruppen om at bestemmelsene skulle gis i form av en konvensjon, ble stemt ned med et relativt lite flertall. Etter at dette var gjort, ble det uttalt i arbeidergruppen at man ikke ville slippe dette spørsmålet, men reise det på ny under neste gangs behandling.

Det utkast til rekommandasjon som komitéen utarbeidet er delt i 2 hovedavsnitt. Det første av disse inneholder generelle bestemmelser, mens det andre gir supplerende bestemmelser angående de spørsmål som reiser seg i forbindelse med innskrenkning av arbeidsstyrken.

II.

Hovedpunktene i *de generelle bestemmelsene* kan sammenfattes slik:

1. Rekommandasjonens bestemmelser skal kunne gjennomføres i form av nasjonale lover eller forskrifter, tariffavtaler, arbeidsbestemmelser, voldgiftsavtaler, rettsavgjørelser eller på slik annen måte som passer etter de respektive nasjonale forhold og praksis.
2. Bestemmelsene i rekommandasjonen omfatter alle kategorier av arbeidere og alle bransjer av økonomisk virksomhet bortsett fra følgende:
 - a) Arbeidere som er engasjert for en bestemt tidsbegrenset periode eller for å utføre et bestemt avgrenset arbeid,
 - b) arbeidere som er ansatt på prøve, dersom prøvetiden har en rimelig lengde og er bestemt på forhånd,
 - c) leilighetsarbeidere som bare arbeider en kort tid.

Jeg bemerker her at byrådet hadde foreslått at også offentlige tjenestemenn i statsadministrasjonen skulle være unntatt, men at komitéen ikke fant grunn til å gjøre noe unntak for disse.

3. Den — uten sammenlikning — viktigste bestemmelse i rekommandasjonen er at en arbeidsgiver ikke skal kunne si opp en arbeider uten gyldig grunn. Grunnen til oppsigelsen må enten ligge i arbeiderens duelighet, oppførsel eller i bedriftens behov.

Den nærmere utforming av hva som skal være slik gyldig grunn, skal fastsettes gjennom slike bestemmelser eller på slik måte som nevnt foran under nr. 1.

Det er i komitéens utkast til rekommandasjon uttrykkelig uttalt at følgende ikke skal kunne berettige til oppsigelse:

- a) Ting som har forbindelse med medlemskap eller deltakelse i fagforeningsvirksomhet utenfor arbeidstiden, og heller ikke i arbeidstiden, dersom dette er skjedd med arbeidsgiverens samtykke,
 - b) ting som har forbindelse med deltakelse som tillitsmenn i rådgivende utvalg, samarbeidsutvalg, tvistenemnder e. l.,
 - c) at vedkommende i god tro har fremmet klage eller deltatt i skritt mot arbeidsgiveren i anledning brudd på arbeiderlovgivningen,
 - d) rase, farge, kjønn, religion, politisk oppfatning, nasjonalitet eller sosial opprinnelse.
4. Arbeidsgiverne pålegges å rådføre seg med representanter for arbeiderne før det blir truffet endelig avgjørelse med hensyn til innskrenkninger i arbeidsstyrken, og når dette lar seg gjøre, også ved enkeltoppsigelser.
 5. Dersom en oppsagt arbeider mener at oppsigelsen er foretatt uten gyldig grunn og saken ikke blir løst på tilfredsstillende måte ved behandling innen bedriften, skal den oppsagte arbeider ha rett til å få oppsigelsens gyldighet prøvd av et nøytralt organ, f. eks. en domstol, en voldgiftsrett e. l.
 Dette nøytrale organ skal ha rett til å undersøke de grunner som er anført for oppsigelsen, og også andre omstendigheter i forbindelse med saken.
 Hvis dette organet finner at oppsigelsen ikke er tilstrekkelig begrunnet, og vedkommende arbeider ikke blir gjeninntatt, skal det kunne fastsettes en passende erstatning og/eller slik annen ytelse som måtte være bestemt på slik måte som nevnt under nr. 1, til den oppsagte arbeider.
 Det nøytrale organ som får en slik sak til behandling, skal dog ikke kunne gripe inn med bestemmelser angående størrelsen av arbeidsstyrken i bedriften.
 6. En arbeider som sies opp, skal ha krav på en rimelig oppsigelsesfrist eller godtgjøring i stedet for slik.
 Såframt dette lar seg gjøre, skal en oppsagt arbeider ha et passende tidsrom fri i løpet av oppsigelsestiden med bibehold av full lønn, for å kunne søke seg annet arbeid.
 7. Arbeider som må slutte, skal ha krav på sluttattest inneholdende data for hans tiltredelse og slutt og arten av det arbeid som han har utført. Det er uttrykkelig anført at det i sluttattesten ikke må stå noe som kan skade arbeideren.
 8. Det skal gis bestemmelser om økonomisk beskyttelse av arbeidere som må slutte. Bestemmelsene kan gå ut på ledighetstrygd eller annen

sosial trygd, årsbonus for antallet tjenesteår hos siste arbeidsgiver eller andre former for ytelser fra denne, eller en kombinasjon av ytelser gitt av det offentlige, etter tariffavtale eller anordnet av arbeidsgiver.

9. I tilfelle en arbeider forgår seg på alvorlig måte, skal oppsigelsesfristen eller betaling i stedet for denne, og også opptjent årsbonus hvor slik anvendes, kunne falle bort.

Oppsigelse på grunn av forgåelser fra arbeiderens side skal bare kunne foretas dersom det ikke med rette kan sies at arbeidsgiveren kunne ha gjort bruk av andre forholdsregler.

Arbeidsgiveren taper retten til å si opp på grunn av forgåelser fra arbeiderens side, dersom han ikke gjør dette innen rimelig tid etter at han er blitt kjent med forholdet.

På den annen side taper også arbeideren retten til å prøve lovligheten av en slik oppsigelse/avskjed, hvis han ikke gjør dette innen rimelig tid.

Før oppsigelse/avskjed på grunn av forgåelser fra arbeiderens side blir satt i verk, skal vedkommende arbeider ha anledning til å gjøre rede for forholdet dersom dette skjer uten opphold. Han kan under dette ha med seg til assistanse en representant for arbeiderne.

III.

I rekommandasjonens annen del er det gitt *supplerende bestemmelser* angående innskrenkninger i arbeidsstyrken. Hovedpunktene i disse bestemmelsene kan sammenfattes slik:

1. Det foreskrives at dersom man står overfor en innskrenkning i arbeidsstyrken, så skal arbeidsgiveren konferere med representanter for arbeiderne så snart som mulig om alle spørsmål som reiser seg i den anledning.

Det er uttrykkelig foreskrevet at de spørsmål som det kan komme på tale å drøfte, skal kunne omfatte forholdsregler for å unngå innskrenkningen, begrensning av å bruke overtid, spredning av oppsigelsene over en bestemt tidsperiode, forholdsregler for å avbøte virkningene av innskrenkningen samt hvilke arbeidere som skal sies opp.

Det er videre foreskrevet at utvelgelsen av de arbeidere som i slike tilfelle må sies opp, skal foretas etter bestemte kriterier som så vidt mulig skal være fastsatt på forhånd og som tar rimelig hensyn så vel til bedriftens som til arbeidernes interesser. Det er herunder foreskrevet at slike kriterier bl. a. skal kunne være:

- a) Bedriftens behov for effektiv produksjon, orden og service,
- b) arbeidernes dyktighet, skikkethet og kvalifikasjoner i yrket,
- c) arbeidernes tjenestetid i bedriften,
- d) arbeidernes alder,
- e) arbeidernes forsørgelsesbyrde,
- f) slike andre kriterier som passer etter de nasjonale forhold.

Det heter så videre at arbeidere som må slutte på grunn av slike innskrenkninger, skal ha fortrinnsrett til å bli gjeninntatt, dersom arbeidsgiveren foretar nyansettelser, men denne fortrinnsretten skal kunne begrenses til en bestemt tidsperiode.

Gjeninntakelse skal for øvrig foretas under hensyntaken til de samme bestemmelser som følges ved innskrenkninger.

Det er uttrykkelig foreskrevet at arbeidere som gjeninntas, ikke skal stilles lønsmessig dårligere enn andre.

Dersom en forestående innskrenkning i arbeidsstyrken har et slikt omfang at den kan få betydning for sysselsettingen i sin alminnelighet i et bestemt område eller i en bestemt bransje, så skal arbeidsgiveren på forhånd underrette vedkommende offentlige myndighet om dette. Alle parter skal i så tilfelle gjøre sitt for å unngå innskrenkningen i den utstrekning som dette lar seg gjøre, uten at dette går ut over bedriftens produksjonsmessige interesser.

Det skal i tilfelle også gjøres full bruk av arbeidskontorene og liknende kontorer for å sikre at de arbeidere som må slutte får annet arbeid så omgående som mulig.

2. Endelig er det foreskrevet at ingen av bestemmelsene i rekommandasjonen skal medføre noen dårligere stilling for arbeiderne enn det som følger av andre instrumenter som er vedtatt av konferansen.

IV.

I samband med dette forslag til rekommandasjon la komitéen også fram et forslag til en resolusjon om at saken skulle føres opp til annen gangs behandling på Arbeidskonferansen i 1963.

V.

Under arbeidet i komitéen ble det satt fram et stort antall forslag med bestemmelser som avvek fra det forslag som byrået hadde utarbeidet og som ble lagt til grunn for behandlingen av denne saken. På flere punkter var det til dels meget sterke motsetningsforhold.

Disse motsetningsforholdene kom klart fram da saken kom opp til behandling i plenum, hvor arbeidsgivergruppen i sin helhet avsto fra å stemme med den begrunnelse at det var så mange punkter som den var uenig i, at den ellers ville komme til å stemme imot det forslag som komitéen hadde lagt fram.

Det ble fra arbeidsgivernes side anført at deres innvendinger særlig gjaldt bestemmelsene om at arbeidsgiverne skulle rådføre seg med arbeidernes representanter også når det gjaldt oppsigelser av en enkelt arbeider, bestemmelsen om at arbeiderne skulle ha fri med lønn i oppsigelsestiden for å søke annet arbeid, bestemmelsen om å sikre arbeidere som var ledige økonomisk hjelp, slik som denne bestemmelsen var utformet, bestemmelsen om at avskjed ikke måtte finne sted med mindre arbeidsgiveren kunne treffe andre forholdsregler og at arbeiderne også i slike tilfelle skulle ha anledning til å redegjøre for saken, samt bestemmelsene om fortrinnsrett til gjeninntakelse etter innskrenkninger i arbeidsstyrken.

Komitéens forslag ble enstemmig godkjent i plenum, dog således at arbeidsgiverne avsto fra å stemme.

Den foreslåtte resolusjon om å føre saken opp til annen gangs behandling på neste sesjon, ble likeledes enstemmig vedtatt.

Bilag 3.

Reduksjon av arbeidstiden.

Det foreligger følgende rapport fra Walter Kristiansen:

•I.

På forrige års ILO-konferanse ble det av komitéen for arbeidstidsspørsmål lagt fram et utkast til rekommandasjon om kortere arbeidstid. I konferansens plenum var det stort flertall for rekommandasjonen, men den ble likevel ikke vedtatt, fordi et stort antall delegerte avholdt seg fra å stemme.

På denne måten ble det samlede antall ja- og nei-stemmer ikke stort nok til at vedtaket var gyldig. De som avholdt seg fra å stemme, var det store flertall av arbeidsgivergruppen og mange av regjeringsdelegerte fra land i Asia og Afrika, Latin-Amerika, Portugal, Sveits og Storbritannia. De 7 som stemte mot rekommandasjonen i fjor, var alle arbeidsgiverdelegerte, deriblant de 4 nordiske. Alle nordiske regjeringsdelegerte stemte for.

I arbeidergruppen var det stor misnøye med at rekommandasjonsutkastet ikke ble vedtatt, og det ble gjort flere forsøk på å få et vedtak om at spørsmålet skulle tas opp igjen på neste års konferanse, uten at det lyktes. ILO's styre vedtok imidlertid senere at spørsmålet skulle settes opp på dagsordenen for 1962-konferansen. Dette er ikke vanlig etter at en sak har vært behandlet 2 år på rad, slik tilfellet var med arbeidstidsspørsmålet. Grunnen kan være at så vidt mange hadde forlatt konferansen da saken kom opp i plenum på konferansens siste dag.

II.

På dette års konferanse ble undertegnede valgt inn som medlem i komitéen, sammen med arbeiderdelegerte bl. a. fra Sverige, Finland og Danmark. Komitéen ble satt ned med i alt 93 medlemmer. Av disse var 36 regjeringsdelegater, 27 arbeidsgiverdelegater og 30 arbeiderdelegater. Som regjeringsdelegat fra Norge ble valgt ekspedisjonssjef Berger Ulsaker, og som arbeidsgiverdelegat direktør Østberg, sistnevnte som varamann. Komitéen ble senere utvidet med 2 arbeidsgiverdelegater til 95.

Som formann i komitéen ble valgt Erik Dreyer, regjeringsdelegat fra Danmark. Som nestformann ble valgt henholdsvis Ali Rifaat, arbeidsgiverdelegat fra den Forente Arabiske Republik, og William G. Griffin, arbeiderdelegat fra USA.

Komitéen hadde i alt 6 møter. I tillegg til dette kom så de møtene som de respektive gruppene i komitéen hadde, og de forhandlingsmøter som ble holdt mellom nestformennene for arbeidsgivergruppen og arbeidergruppen sammen med formannen i komitéen.

På et forholdsvis tidlig tidspunkt i komitéarbeidet var det på det rene at en ikke kunne gjøre regning med å få vedtatt teksten i fjorårets utkast til rekommandasjon uten endringer. Nestformann Griffin i arbeidergruppen la derfor fram forslag om at det skulle opptas direkte forhandlinger med arbeidsgivergruppen for om mulig å finne fram til en kompromissløsning uten å gi opp selve prinsippet om 40-timersuken som mål. Arbeidergruppens medlemmer i komitéen ga Griffin nødvendig fullmakt til å fortsette arbeidet på dette grunnlag.

Formannen i komitéen, Dreyer, Danmark, erklærte seg straks enig i framgangsmåten og sa seg villig til å bistå partene om nødvendig.

Endringsforslagene en kom fram til, innebar at ordene «40-timers uke» skulle tas ut av teksten i kapitel I, Alminnelige prinsipper, men beholdes i selve innledningen til rekommandasjonen. 40-timers uke var nevnt i punktene 4 og 8 i det opprinnelige utkast. Det ble også foretatt mindre endringer i innledningsteksten.

Forhandlingene ble ført på vegne av arbeidergruppen og de såkalte frie arbeidsgivere. Anstøtssteinen i fjorårets rekommandasjon var, som en vil forstå, uttrykket 40-timers uke.

Ved at ordene 40-timers uke ble beholdt i innledningen og senere vist til i punktene 4 og 8 som en sosial standard uten noen nedsettelse av arbeidernes lønn på det tidspunkt da arbeidstiden nedsettes, kan en trygt

si at teksten i den vedtatte rekommandasjon er like sterk som det opprinnelige utkast.

Rekommandasjonen om forkortelse av arbeidstiden ble vedtatt med 255 mot 22 stemmer. 46 avholdt seg fra å stemme. Samtlige delegerte fra Norden stemte for rekommandasjonen, inklusive arbeidsgiverne. Alle som stemte mot, var arbeidsgiverdelegerte pluss 2 regjeringsdelegerte fra Uruguay.

III.

Innledningen til rekommandasjonen fikk følgende ordlyd:

«Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons alminnelige konferanse, som er blitt sammekalt i Genève av styret i Det Internasjonale Arbeidsbyrå, og som kom sammen til dets 46. møte den 6. juni 1962, og som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til arbeidstiden, som er den 9. post på møtets dagsorden, og som har vedtatt at disse forslag skal få form av en rekommandasjon, med det formål for øye å utfylle og lette iverksettelsen av de eksisterende internasjonale redskap som vedrører arbeidstiden:

ved å antyde praktiske rådgjerd for den progressive reduksjon av arbeidstiden, idet en tar i betraktning de ulike økonomiske og sosiale forhold i de forskjellige land, så vel som de ulike måter nasjonene går fram på for å regulere arbeidstiden og andre arbeidsvilkår,

ved i grove trekk å antyde metoder hvorved slike praktiske rådgjerd kan komme til anvendelse,

ved å antyde 40-timers-uke-standarden, som prinsipielt er framsatt i Førte-Timer-Uke-Konvensjonen, 1935, som en sosial standard som, om nødvendig, må oppnås gradvis, og sette en maksimumsgrense for normal arbeidstid, ifølge Arbeidstids (industri) Konvensjonen, 1919

vedtar den 26. juni 1962 følgende rekommandasjon, som kan henvises til som Reduksjon-av-Arbeidstid-Rekommandasjonen, 1962.»

Den forrige tekst i det avsnitt som er understreket, hadde følgende ordlyd:

«Ved å antyde 40-timers uke som en sosial norm som om nødvendig skal oppnås gradvis, og fastsette en maksimalgrense for normalarbeidstid.»

I.

Alminnelige prinsipper.

Punkt 4.

Teksten i det nye punkt 4 fikk følgende ordlyd:

«Den normale arbeidstid bør nedsettes gradvis når det passer med henblikk på å nå den i innledningen i nærværende rekommandasjon angivne sosiale standard uten noen nedsettelse av arbeidernes lønn på det tidspunkt da arbeidstiden nedsettes.»

Den opprinnelige tekst:

«Den normale arbeidstid bør forkortes progressivt med henblikk på å nå 40-timers uke uten noen reduksjon osv.»

Punkt 8.

Ordene «med henblikk på å nå 40-timers uke» ble erstattet med: «som anført i punkt 4.»

II.

*Metoder for anvendelse.**C. Unntak.**Punkt 15.*

Dette punkt i det opprinnelige utkast ble vedtatt sløyfet.

Teksten hadde følgende ordlyd:

«Andre unntak kan det bli gitt tillatelse til av den kompetente myndighet eller organ på betingelse av at slike unntak er nødvendige av spesielle grunner.»

Dette styrket rekommandasjonen.

Da det ikke ble foretatt andre endringer i det opprinnelige utkast, og dette tidligere er oversatt av Mirjam Nordahl, anser jeg det unødvendig i dette notatet å ta inn hele rekommandasjonen.»

ILO's faste komité for kjemiindustrien — 6. møte ble holdt i Genève 7. — 18. mai 1962.

Fra Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbunds representanter i komitéen foreligger følgende rapport:

«Etter forslag fra forbundet ble sekretærene Leif Andresen og Sverre Enger den 2. mai 1962 oppnevnt som representanter for arbeidstakerne i den norske delegasjonen. Som tolk og rådgiver for arbeiderne ble oppnevnt fru Margot Cappelen.

Fra Regjeringen ble oppnevnt direktør Olav Hindahl og byråsjef Ole Haneberg.

Fra arbeidsgiverne: Direktør Just Ebbesen fra NAF og overingeniør Olav Hauglid fra firmaet Alf Bjørcke.

Rådgivere: Kontorsjef Thv. Klaveness fra EAF.

I dagene 4. og 5. mai ble det holdt forhåndskonferanse for arbeiderrepresentantene som møtte på det 6. møte for den kjemiske industri i ILO.

Møtet ble holdt i Hotel Genève's møtesal. Det var arrangert av International Fabrikarbejderfederasjon, og ble ledet av Internationalens formann, herr J. Matthews.

Første dagen, den 4. mai, var det bare adgang for medlemmer av vår internasjonale. Den andre dagen var det sendt innbydelse til alle de øvrige representanter.

Man drøftet her dagsordenen til kjemi-konferansen, og ble enig om forslag på de representanter som skulle foreslås til tillitsverv i komitéer og utvalg.

Fra ILO's sekretariat møtte videre herr Evans, herr Kurz og herr Grinewald — den siste var arbeidergruppens rådgiver og kontaktmann under hele konferansen.

Den 7. mai kl. 10.00 foregikk åpningen av den kjemiske industrikomités 6. møte i ILO.

Dr. Abbas Ammar åpnet konferansen. Det møtte 171 representanter fra 20 land. Av disse var 120 fast oppnevnte representanter pluss 32 tekniske rådgivere og 16 representanter fra de forskjellige internasjonale organisasjoner. Blant disse møtte også representanter fra de 6 landene i EEC og de 7 landene i EFTA.

Ved åpningen ble det presisert at alle landene skulle velge representanter til begge underkomitéene, slik at det ble likt forholdstall med representanter fra regjeringsrepresentantene, arbeidsgiverne og arbeiderne.

Videre ble det opplyst at alle diskusjonsinnlegg i plenums møtene angående generalrapportene måtte innleveres skriftlig — enten på engelsk eller fransk — dagen før innlegget skulle holdes. Representantene kunne så holde sitt innlegg på sitt eget språk.

Ved valgene ble herr Matthews valgt til formann for arbeidergruppa. Nestformenn ble Plumier, Liedtke, Dudhia fra India og Suzan fra Mexico. Som sekretær herr Bunning. Som nestformann for konferansen fra arbeiderne ble valgt Mitchell fra USA.

Leif Andresen deltok i *underkomitéen for bruk av audiovisuelle undervisningsmetoder*.

Sverre Enger deltok i *underkomitéen for metoder til å fastlegge ekstrabetaling for skiftarbeid og overtidsarbeid*.

Videre ble Sverre Enger valgt som varamann for arbeiderrepresentantene i administrasjonsutvalget (Steering-Committee).

Om det arbeid som ble utført i underkomitéen uttalte herr Evans fra ILO følgende:

I underkomitéen for sikkerhet og audiovisuell undervisning var det gjennom forslaget til resolusjon utført et meget godt arbeid. Dette med gode vernetiltak, sikkerhet, fagopplæring og bruk av audiovisuelle undervisningsmidler vil være til nytte for alle land.

Det skal nå opprettes et nytt sikkerhetssentrum innenfor ILO. Det første som skal settes i verk er at det skal lages en fast utstilling med de farlige stoffer som brukes innenfor den kjemiske industrien.

Rapporten og forslaget til resolusjon ble i plenums møte 18. mai vedtatt enstemmig.

I underkomitéen for tilleggsbetaling for skiftarbeid og overtidsarbeid var det derimot stor uenighet mellom arbeidergruppen og arbeidsgivergruppen. Her fremmet arbeidergruppen forslag til resolusjon med graderte prosentsetser for tilleggsbetaling. Dette motsatte hele arbeidsgivergruppen seg, og meddelte at de ville stemme imot. Flertallet i regjeringsgruppen gjorde også det samme.

Resultatet ble at flertallet i arbeidergruppen trakk forslaget tilbake. Det ble så nedsatt et arbeidsutvalg i underkomitéen med 3 representanter fra hver av gruppene. Det ble her oppnådd enighet om et resolusjonsforslag som i prinsippet fastslår at det skal gis tilleggsbetalinger ved skiftarbeid og overtidsarbeid — uten at resolusjonen inneholder noen faste prosenttall.

For å markere sitt standpunkt la arbeidergruppen fram et tilleggsforslag med oppsatte eksempler med prosenttall. Det var meningen at dette skulle følge med resolusjonen som et bilag. Hensikten med denne framgangsmåten var å oppnå at disse prosenttall skulle komme inn i rapporten i underkomitéen, selv om forslaget ble nedstemt. Dette ble resultatet: I underkomitéen ble resolusjonsforslaget anbefalt. Arbeidernes tilleggsbilag ble nedstemt, idet både arbeidsgiverne og regjeringsrepresentantene stemte imot (21 ja mot 30 nei. 5 avsto fra å stemme).

I *plenums møtet* ble det votert ved navneopprop. *Resolusjonen* ble vedtatt med 94 ja mot 9 nei. 7 avsto fra å stemme. *Rapporten* ble vedtatt med håndsopprekking med 104 ja mot 0 nei. 7 avsto fra å stemme.

Rapporten om de tidligere vedtatte resolusjoner i underkomitéen hvor direktør Olav Hindahl var formann, ble vedtatt enstemmig.

Videre ble det vedtatt en resolusjon med henstilling til den kjemiske industrikomité om på det 7. møte å føre følgende saker opp på dagsordenen:

1. Foreta undersøkelser for å gjennomføre pensjonsordningen for arbeiderne i den kjemiske industri.
2. Automasjonens virkninger for arbeiderne i den kjemiske industri.
3. Gjennomføre effektive, praktiske og tekniske samarbeidsformer i industrien mellom arbeidere og arbeidsgivere.
4. Yrkesopplæring for ikke-faglærte.

Det ble også vedtatt en resolusjon om å foreta en undersøkelse og studie som skal innføres i generalrapporten for det 7. møte i industrikomitéen angående lønnspolitikk og strukturer innen den kjemiske industrien.

For øvrig vises til de vedtatte resolusjoner og rapporter.

*ILO's komité for verkstedindustrien — 7. møte ble holdt i Genève
17.—28. september 1962.*

Fra Norsk Jern- og Metallarbeiderforbunds representanter foreligger følgende rapport:

«Regjerings-, arbeidsgiver- og arbeiderrepresentanter fra 24 land som holdt møte i Det Internasjonale Arbeidsbyrå i Genève, har oppnådd enighet om den holdning som bør inntas med hensyn til virkningene av de store tekniske forandringer som skjer i metallindustrien.

Representantene tok del i det 7. møte i verkstedskomiteen i Den Internasjonale Arbeidsorganisasjon. I møtet, som varte fra 17.—28. september, deltok fra Norge:

Regjeringsdelegerte:

Dommer Brynjulf Bull (delegasjonens formann). Konsulent Gunnar Bjerkelund.

Arbeidsgiverdelegerte:

Direktør Arvid Matheson og direktør Jens Ulvin.

Arbeidstakerdelegerte:

Forretningsfører Tor Aspengren og sekretær Håkon Thesen.

Som siste post på dagsordenen vedtok komitéen enstemmig to grupper av konklusjoner. Den første behandlet den teknologiske framgang og dens virkning på en effektiv utnytting av arbeidskraften og forbedringen av arbeidernes inntekt i metallindustrien.

Komiteen bemerket at både hastigheten i — og arten av — de teknologiske forandringer varierer i overensstemmelse med det økonomiske og tekniske utviklingsnivå. Den bemerket også at i det lange løp brakte teknologiske forandringer mange fordeler, men at de på kort sikt ofte fører med seg problemer såsom tilpassing, underbeskjeftigelse eller hel arbeidsløshet for arbeiderne.

Det vesentlige mål for teknologisk framgang — den generelle velferd — kunne, sa komitéen, bare oppnås hvis de fordeler som var resultatet av

høyere produktivitet ble delt på en rettferdig måte av arbeidsgivere, arbeidere og samfunnet som helhet.

Anvendelsen av følgende metoder — enten atskilt eller ved en kombinasjon av flere av dem — ble foreslått som basis for en rettferdig deling av fruktene av den teknologiske framgang. Dette kunne ta form av:

- a) Muligheten for produkter av bedre kvalitet til lavere priser gjort tilgjengelig for alle.
- b) Øking av arbeidernes inntekter.
- c) Forbedring av de sosiale goder.
- d) Forbedring av arbeidsvilkårene.

Graden av og formen for hvordan disse forskjellige forbedringer skulle framskaffes til arbeiderne i metallindustrien skulle bestemmes av situasjonen og den generelle politikk som hersket i hvert land.

Etter således å ha formulert en serie av generelle observasjoner, gikk komitéen inn på de midler som må brukes for å oppnå en effektiv utnyttelse av arbeidskraften innenfor rammen av den teknologiske forandring. Følgende punkter ble behandlet: Virkning på arbeidsforholdene, tilpassing og bevegelighet av arbeidskraften, opplæring og lønnsystemer. Komitéen foreslo også skritt som kunne tas for å eliminere i størst mulig utstrekning mulige inntektstap som et resultat av teknologisk forandring.

Arbeidsvilkår og sikkerhet i skipsbygging og skipsreparasjonsvirksomhet.

Det annet punkt på dagsordenen vedrørte arbeidsforholdene og sikkerheten i skipsbyggeriene. I sine konklusjoner framholdt komitéen at arbeidsulykker og yrkessykdommer så vel som menneskelige lidelser og tap av fortjenestemuligheter for skadede arbeidere ikke bare var å beklage fra synspunktet til arbeideren og hans familie, men også fra et samfunns-synspunkt.

Komitéens videre konklusjoner behandlet lovgivning, bestemmelser, arbeidsinspeksjon og sikkerhetsforanstaltninger i skipsbyggerier. Med hensyn til det siste punktet uttalte komitéen at hovedansvaret for organiseringen av sikkerhets- og helsetiltak ved skipsbygging og skipsreparasjoner skulle måtte bli helt akseptert av arbeidsgiveren og at arbeiderne burde samarbeide slik at sikkerhetsforanstaltningene kunne bli fullt effektive i bedriftene. Komitéen satte også fram det synspunkt at det må sørges for formålstjenlig opplæring av sikkerhetspersonell når nye materialer, maskiner eller utstyr blir innført.

I sine konklusjoner med hensyn til arbeidsforholdene i skipsbyggerier erkjente komitéen bl. a. at arbeidstid av rimelig lengde var «en vesentlig del av ethvert program for hindring av ulykker».

Rollene til arbeidsgiver- og arbeiderorganisasjonene og formene for deres samarbeid med myndighetene og sikkerhetsinstitusjonene er også omhandlet i komitéens konklusjoner.

Et av komitéens forslag om internasjonale tiltak foreslo møter av eksperter for å utarbeide en modellkodeks for sikkerhetsbestemmelser for skipsbyggerier. Utkast til en slik kodeks ble vedlagt komitéens konklusjoner.

Resolusjoner.

Komitéen vedtok også endel resolusjoner som behandlet spørsmål som ikke var med på møtets dagsorden.

En av disse resolusjoner tar sikte på å gjøre det innlysende for alle ILO's medlemsstater den vitale betydning av at ekspansjonsprogrammer

i metallindustrien bygger på solide demokratiske prinsipper med hensyn til både utarbeidelse og fullbyrdelse. Resolusjonen vil oppmuntre de offentlige myndigheter til å følge ILO's eksempel i bruken av tresidige organer, slik at arbeidsgiver- og arbeiderorganisasjonene kan delta på ethvert nivå.

En annen av resolusjonene inneholder forslag om at ILO og de regjeringer det gjelder skal fortsette å gjøre full bruk av arbeidsgiver- og arbeiderorganisasjonenes erfaring når tekniske hjelpeprogrammer for yrkesopp-læring blir planlagt og utført.

De resolusjoner som er vedtatt av komitéen vil gå til styret for Det Internasjonale Arbeidsbyrå, som vil bestemme hva som videre skal gjøres med dem. Følgende land tok del i møtet: Australia, Belgia, Brasil, Canada, Tsjekkoslovakia, Chile, Danmark, Frankrike, Forbundsrepublikken Tyskland, India, Italia, Japan, Mexico, Nederland, Norge, Polen, Den Sør-Afrikanske Republikk Sverige, Sveits, USSR, Storbritannia, De Forente Stater og Jugoslavia.»

LO's økonomiske kontor.

Kontoret har vært ledet av cand. oecon Jon Rikvold med cand. oecon Per Dragland som medarbeider. Rikvold hadde permisjon i to måneder for å foreta en studiereise. Kontoret har fire faste kvinnelige assistenter. En av disse har hatt permisjon i fire måneder, og kontoret har hatt en assistent som midlertidig hjelp i et tilsvarende tidsrom. En av de faste assistenter arbeider delvis for revisjonskontoret, og er ikke ansatt på full tid.

Kontoret utarbeider en rekke faste oppgaver. Hver måned utarbeides således oversikter over medlemstallet i Landsorganisasjonen og tilsluttede forbund, økonomiske månedstabeller til Fri Fagbevegelse og detaljoppgaver over endringer i levingskostnadsindeksen. Hvert kvartal utarbeides oversikter over lønnsutviklingen og utviklingen i industriproduksjonen. Disse sendes forbundene, distriktskontorene og de lokale samorganisasjoner.

Kontoret har utarbeidet tabeller over medlemsmassens sammensetning og fordeling, oversikt over tariffsaker og konflikter behandlet og godkjent av Sekretariatet. Disse tabeller er tatt inn i beretningen. Kontoret utarbeider regelmessig oversikter for administrasjonen over plassoppsigelser, og har dessuten foretatt beregninger for og besvart en rekke forskjellige forespørslers fra administrasjonen, forbundene, myndighetene og innen- og utenlandske organisasjoner.

Av større arbeider som er utført ved kontoret, nevnes bl. a. følgende: Oversikter over kontingentinnbetaling og andre økonomiske forhold innen fagbevegelsen, registrering av bedrifter utenfor

NAF som har adgang til FTP, oversikter i forbindelse med tariff-revisjonen 1961, beregning av organisasjonsprosent, nyordning av biblioteket og statistisk økonomisk oversikt i beretningen 1961. Det har vært utarbeidet en rekke uttalelser og notater om forskjellige spørsmål, bl. a. prisspørsmål, pensjonsspørsmål, skatteforhold, internasjonalt økonomisk og faglig samarbeid, virkningene av arbeidstidsforkortelsen 1959 m. v.

Jon Rikvold har i 1962 vært medlem av følgende komitéer og utvalg: Antidumpingutvalget, Utvalget for undersøkelse av virkningene av arbeidstidsforkortelsen, Norges Eksportråd, Rådgivende komité for visse økonomiske spørsmål (særlig tollspørsmål), Rådgivende utvalg for saker vedrørende Det Europeiske Frihandelsforbund og Nordisk Økonomisk Samarbeid, Garantiinstituttet for eksportkreditt, Komité for undersøkelse av lønnsglidning og varmann til FTP's styre.

Per Dragland har i 1962 vært medlem av følgende komitéer og utvalg: Utvalget for arbeidsløshets- og dermed beslektet statistikk, Samarbeidsutvalget for økt personlig sparing, Komité for undersøkelse av lønnsglidning, Landsorganisasjonens hullkortkomité, Penge- og kredittpolitisk komité, Komité for yrkesklassifisering, Utvalg til utredning av endringer i skattleggingen av personlig eide bedrifter, Komité til å utrede spørsmålet om opprettelse av en statens forettningsbank og Komitéen for pensjonering av gruvearbeidere under dagen.

Kontorets økonomer har i 1962 holdt en rekke foredrag og forelesninger om forskjellige økonomiske spørsmål.

LO's juridiske kontor.

Ved kontoret er fast ansatt 2 jurister og 2 stenografer i full stilling.

I løpet av året er det sendt ut 2098 betenknninger og brev. Stevninger, prosesskriv og tilsvær er ikke tatt med i dette tall.

Det har i alt vært behandlet 177 saker ved kontoret. Av disse er 137 opprettet i 1962.

Det har vært behandlet 66 arbeidsrettssaker, fordelt på Arbeidsretten og de lokale arbeidsretter, 46 opprettet i 1962 og 20 som sto igjen fra 1961.

Av disse sakene er 7 vunnet, 8 tapt og 26 forlikt, herav 5 under hovedforhandling, 1 frafalt og 2 avvist. Ved årets slutt sto 22 arbeidsrettssaker under behandling.

Kontoret har behandlet 1 voldgiftssak som ikke er avsluttet samt hatt til behandling en sak i Voldgiftsnemnda mellom Norsk Kjemisk Industrierarbeiderforbund og Norsk Arbeidslederforbund.

Det er behandlet 66 sivile saker, herav 3 lagmannsrettssaker og 2 høyesterettssaker. Av disse er 54 opprettet i 1962, mens 12 sto igjen fra 1961. Av disse er 12 vunnet, 2 tapt, 25 er forlikt, 1 frafalt og 2 overført til annen prosessfullmektig. Den ene av høyesterettssakene er av Høyesteretts kjæremålsutvalg nektet fremmet for Høyesterett.

Ved årets slutt sto 27 sivile saker under arbeid.

Av straffesaker har kontoret behandlet 5, derav er 3 forlikt under hovedforhandlingen, 1 oppgjort og 1 vunnet.

Kontoret har videre hatt til behandling 2 tvangssaker og 31 registersaker samt 1 mortifikasjonssak som ikke er ferdigbehandlet. Av registersakene er 11 ferdigbehandlet, 1 henlagt, 1 forlikt og 19 gjenstår ved årets slutt, den ene fra 1961.

I løpet av 1962 har Sunde forelest i 26 timer i Arbeidervernloven og Arbeidstvistloven. Halden har forelest i ca. 130 timer i arbeidsrettslige emner. Dette omfatter bl. a. LO-skolen og AOF-foreningens aftensskole.

Den nordiske arbeidsrettskonferanse ble arrangert i Stockholm i slutten av september måned 1962. På konferansen deltok fra norsk side: Alf Andersen, Olaf Sunde og Kåre Halden. Dessuten ble det holdt et arbeidsutvalgsmøte i januar måned i København, hvor Kåre Halden møtte.

Olaf Sunde er formann i Voldgiftsnemnda for organisasjonstvister med Kåre Halden som varamann.

Olaf Sunde har vært medlem av ILO-komitéen og av lønnskattutvalget. Videre har Sunde vært medlem av utvalget til å utrede spørsmål om skattlegging av personlig eide bedrifter og endelig utvalget til revisjon av Arbeidervernlovens § 23, punkt 2. Sunde har for LO's regning deltatt i Ferielovutvalgets møter samt vært medlem av arbeidsutvalget for Fagorganisasjonens Pensjonskasse.

Olaf Sunde var delegert på årets ILO-konferanse i Genève.

Kåre Halden har etter oppdrag av OECD holdt 2 foredrag på et faglig seminar i Tyrkia. Han har dessuten holdt foredrag om norsk oppsigelsesvern på et kurs på Høgstrup Gård i Danmark arrangert av Danmark Sosialpolitiske Forening.

Halden er medlem av det faste utvalg mellom hovedorganisasjonene i tvister om sykkelønsordningen. Han er videre nestformann i Norsk Samband for De Forente Nasjoner og medlem av Nasjonal-kommisjonen for UNESCO.

LO's presse- og informasjonskontor.

Fri Fagbevegelse er som vanlig utgitt i 12 nummer. Hvert nummer har vært på 24 sider og utgivelsesdagen er 15. i hver måned. Opplaget er ca. 35 000.

LO's internasjonale bulletin (Trade Union News Bulletin From Norway) kom også med 12 nummer og ble sendt ut 20. i hver måned i et opplag på ca. 350.

En tredje og revidert utgave av The Trade Union Movement In Norway er trykt. Det er planlagt en liknende utgave på norsk.

Det ble sendt ut pressemeldinger til dagspressen og fagbladene. Til fagbladene ble det også sendt endel artikler og ellers formidlet bilder, klisjéer og matriser.

Presse- og informasjonskontoret tok initiativet til konferanse med forbundene om presse- og informasjonsvirksomheten i fagbevegelsen. Konferansen ble fastsatt til 4.—9. februar 1963. Et forberedende møte med forbundene ble holdt 25. september 1962, og de fleste forbund ga etterpå sin tilslutning til arrangementet av en slik konferanse. Likeså var det enighet om å opprette et samarbeidsutvalg for fagbladredaktørene.

Det ble ellers — så vel muntlig som skriftlig — gjort henvendelse til Norsk Rikskringkasting om fagbevegelsens plass i radio og fjernsyn. Det ble avtalt en konferanse mellom LO og NRK. Konferansen skulle finne sted i løpet av januar 1963.

Per Haraldsson tok over ledelsen av kontoret 1. januar 1962. Han har deltatt på AOF-konferansen i Sandefjord 9.—11. januar 1962, på møter i den nordiske samarbeidskomitéen 4.—6. mai, i samarbeidskomitéen med NKL 14.—16. mai, i FN-sambandets årsmøte 29. mars og i et tillitsmannskurs i Morgedal arrangert av Arbeidernes Opplysningsforbund 7.—14. oktober.

Mirjam Nordahl deltok som tolk for et faglig kvinnelig EPA-team til Vest-Tyskland fra 6.—12. mai, som rådgiver ved 46. Internasjonale Arbeidskonferanse 5.—27. juni i Genève, som Landsorganisasjonens representant på den hollandske landsorganisasjonens kongress i Rotterdam 28.—30. juni, som tolk og rådgiver ved Den Frie Faglige Internasjonales 7. verdenskongress i Berlin 5.—13. juli, og i møte i EFTA's konsultative komité i Oslo 4. og 5. desember. Hun virket som tolk ved Norsk Kommuneforbunds landsmøte 20.—26. mai og ved Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbunds landsmøte 17.—21. september. Deltok i årsmøtet til FN-sambandet 29. mars og Forbrukerrådets årsmøte 4. april, og foreleste om internasjonalt faglig samarbeid ved LO-skolen for kvinner og LO-skolens høstkurs,

og om utviklingslandene i LO's husmorsenter og Notodden faglige kvinnenemnd.

Både Per Haraldsson og Mirjam Nordahl har ellers holdt foredrag og informert så vel innenlandske som utenlandske gjester som har vært på besøk i LO.

LO's rasjonaliseringskontor.

Personalet ved rasjonaliseringskontoret har i 1962 bestått av Egil Ahlsen, leder, konsulenter Harald Andersen og Ragnar Røberg-Larsen.

Virksomheten for 1962 har bestått i konsulentarbeid for forbundene, kurs og informasjonsvirksomhet samt komitéarbeid. Det har vært gitt bistand til de enkelte forbund i forbindelse med akkordtvister og ved innføring av de nye systemer som etter hvert sprer seg i industrien (MTM — UMS — og arbeidsvurdering). Kontorets folk har holdt forelesninger og foredrag ved kurs og på fagforeningsmøter med tilsammen 493 timer.

Ved Statens teknologiske institutt er det i årets løp holdt 11 kurs for arbeidsstudie-tillitsmenn med tilsammen 210 deltakere.

I samarbeid med AOF er avviklet 4 kurs — i emnene Arbeidsvurdering — Arbeidsstudier — Bedre samarbeid på arbeidsplassen — Bedriften og den ansatte. Samtlige kurs hadde god deltakelse og ble lagt opp og ledet fra rasjonaliseringskontoret.

I tiden 7.—10. mai arrangerte NPI og rasjonaliseringskontoret et skandinavisk seminar om arbeidsvurdering med 40 deltakere for tillitsmenn fra landsorganisasjonene og forbundene i de respektive land. Fra Finland møtte to observatører.

Delegasjoner fra Danmark, Island og Østerrike har besøkt Landsorganisasjonen for å bli orientert om produktivitetsarbeidet som drives.

Brosjyren «Produksjonsutvalgene» redigeres fra rasjonaliseringskontoret og har utkommet hver måned i 1962.

Opplegg og gjennomføring av planer for TWI-virksomheten utføres av rasjonaliseringskontoret.

Ved gjennomføring av NPI-prosjektene i konfeksjons- og fiskefiletindustrien har kontorets folk bistått ved kurs og informasjonsmøter ved de 15 bedrifter prosjektene foreløpig gjelder.

I de siste EPA-grupper som ble tildelt Norge for studier i produktivtetsarbeid (før omleggingen til OECD) deltok Harald Andersen ved studiebesøk til Østerrike. Egil Ahlsen deltok i en gruppe som besøkte Tyskland og Holland.

Harald Andersen var LO's representant ved den nordiske arbeidervernkonferanse.

Røberg-Larsen deltar som LO's representant i tilsynsutvalget for filmer ved Statens filmsentral. Videre er han representant i MTM-selskapets opplæringskomité.

Komitéer og utvalg hvor Ahlsen har deltatt i 1962:

NPI's arbeidsutvalg og råd samt kontrollkomité. Statens teknologiske institutts styre og yrkesutvalg. Samarbeidskomitéen for produktivitet, Handelsdepartementet. Norges Tekniske Høgskole, arbeidsstudieteknisk komité. Landsrådet for produksjonsutvalg. LO's komité for produktivitetsarbeid, formann. Lønnsglidningskomitéen NAF og LO. Norges byggforskningsinstitutt (varamann). Arbeidsdirektoratet, nordisk yrkesklassifisering. Koordinasjonskomité LO—NAF for Industrielt Demokrati.

I SAMARBEID MED NPI OG OECD ER GJENNOMFØRT FØLGENDE PROSJEKTER I 1962:

Studiereise for fagforeningsrepresentanter til USA (7/05-T A-7). Under dette prosjekt besøkte nestformannen i Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Anker Nordtvedt, USA for å studere nye produksjonsmetoders virkning på den sosiale struktur og på den økonomiske utvikling for øvrig.

Studiereiser for fagforeningsrepresentanter (8/05-D). I tiden 6.—12. mai oppholdt følgende representanter for fagbevegelsen seg i Vest-Tyskland for å studere lønnsystemer og yrkesopplæring:

Ragna Karlsen, Landsorganisasjonen i Norge, Anna Moberg, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Anna S. Mosevik, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Jannikken Scheie, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund. Som tolk fungerte Mirjam Nordahl, LO's presse- og informasjonskontor.

I tiden 11.—17. februar oppholdt følgende representanter seg i Østerrike for å studere lønnsystemer og produktivitetsspørsmål: Harald Andersen, Landsorganisasjonen i Norge, Ingvald Hansen, Norsk Skotøyarbeiderforbund, W. Remme, Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund.

I tiden 25.—31. mars, oppholdt følgende representanter seg i Holland og Tyskland for å studere lønnsordninger for industri og håndverk:

Egil Ahlsen, Thorleif Andresen og Jon Rikvold, samtlige fra Landsorganisasjonen i Norge.

Skandinavisk fagforeningsseminar om arbeidsvurdering på Høsbjør (7/05-B). I tiden 7.—10 mai ble det holdt et skandinavisk

fagforeningsseminar om arbeidsvurdering med i alt 40 deltakere. Foredragsholdere fra Danmark, Norge og Sverige ga en orientering om anvendelsen av arbeidsvurdering i de respektive land. Det ble også redegjort for anvendelsen av arbeidsvurdering i Holland ved en hollandsk representant som var stilt til disposisjon av OECD. OECD bidro for øvrig også til finansieringen av dette seminar.

LO's revisjonskontor.

Landsorganisasjonens revisjonsutvalg har bestått av Peder N. Birkeland, Alf K. Michelsen og Anna Nilsen.

Det er i årets løp holdt 10 møter.

Kontoret beskjeftiget ved årets utgang revisjonssjef, 8 revisorer, herunder en vikar, samt en kontordame i delvis stilling. Etter innstilling av revisjonsutvalget og Sekretariatet ansatte Representantskapet i møte 3. desember Arne Georg Strangel som ny revisor ved kontoret. Strangel tiltrer 1. mars 1963.

Kontorets arbeidsområde pr. 31. desember 1962 omfatter regnskapene for Landsorganisasjonen, Den norske Fagorganisasjons Pensjonskasse, Folkets Hus' Fond, Landsorganisasjonens skole, 41 fagforbund, Arbeidernes Opplysningsforbund, Folkets Hus' Landsforbund, Norsk Forbund for Trygdede og Pensjonister, Handels- og Kontorfunksjonærenes Fellesforening i Oslo, Funksjonærsambandet i Norge, Statstjenestemannskartellet, Norsk Folke Ferie med datterselskaper, Norsk Arbeiderpresse A/S, De samvirkende Fagforeninger med regnskaper for det nye Folkets Hus, byggeregnskap reprise 2, Storgt. 39 og Østkanten Folkets Hus.

Arbeidernes Opplysningsforbund og Norsk Folke Ferie revideres av statsautoriserte revisorer som tidligere har vært ansatt ved Landsorganisasjonens revisjonskontor. Arbeidet med de øvrige regnskaper er utført av kontorets faste personale.

Revisjonsarbeidet er utført etter de vanlige grunnsetninger for god revisjonsskikk og i overensstemmelse med gjeldende lov og forskrifter, vedtekter og protokollerte vedtak i de organisasjoner og selskaper som sorterer inn under kontorets ansvarsområde.

Ingemund Haugen har i 1962 sittet som medlem av gevinstbeskatningsutvalget (Finansdepartementet) og av Ankenemnda for verdsettelse av aksjer (Riksskattestyret).

Etter Sekretariatets vedtak av 17. september er avgiften fra forbundene hevet fra kr. 0.35 til kr. 0.50 pr. år pr. medlem. Satsene er gjort gjeldende fra 1. januar 1962.

Regnskapet viser et overskudd på kr. 43 304.18, og etter inndekning av den tidligere underbalanse på kr. 4 114.05, har kontoret ved årsskiftet til disposisjon kr. 39 190.13.

LO's kvinnenemnd.

Kvinnenemnda har bestått av 37 representanter fra 20 forbund. Hushjelpenes Fagforening møter ved sin formann på kvinnenemndas møter.

Kvinnenemnda samarbeider med DNA's kvinnesekretariat, og har gjensidig representasjon.

I 1962 har arbeidsutvalget bestått av:

Formann: Bjørg Johansen, Norsk Telegraf- og Telefonforbund. Nestformann: Ingeborg Olsen, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund. Protokollsekretær: Margot Klemmetsen, Norsk Kommuneforbund. Styremedlemmer: Liv Buch, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, Martha Eriksen, Norsk Tekstilarbeiderforbund. Varamenn: Marie Lindquist, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, Gerd Raaer, Norsk Tjenestemannslag, Solveig Løfquist Nilsen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund.

Møter:

Det har vært holdt 1 årsmøte, 5 arbeidsutvalgsmøter og 6 møter i kvinnenemnda.

Nordisk faglig studieuke:

Studieuken var i år lagt til Hindsgavl i Danmark. I denne deltok 109 fra de skandinaviske land, hvorav 27 var fra Norge. Studieukens program omhandlet:

Nordiske problemer i Fellesmarkedet ved folketingsmann Henning Rasmussen. Internasjonale faglige problemer ved sekretær Thomas Nielsen. Fagopplæring ved sekretær Sv. Bache Vognbjerg. Sykekasselovene ved ekspedisjonssekretær fru Jytte Hagbard. Besøk i Fanø. Arbeidsvurdering ved sekretær Charles Hansen. Forbrukerrådet ved folketingsmedlem Viola Nørsløv. FFT's arbeid og kvinnene ved Sigrid Ekendahl. Rapporter fra de skandinaviske land ved de respektive sekretærer.

Utenbys kvinnenemnder:

Vi har alt i alt 22 kvinnenemnder, hvorav 3 nye i år, de er i Kristiansund, Moss og Lillestrøm. Videre har vi kontaktpunkter på

følgende steder: Hammerfest, Kjøllefjord, Båtsfjord, Skjervøy og Gjøvik.

Studiefondet:

Kvinnenemndas studiefond er nå kommet opp i kr. 19 951.64. Kvinnenemndene betaler kr. 50.00 i kontingent pr. år til studiefondet.

Opplysningsarbeidet:

LO-skolen for kvinner ble arrangert i tiden 7. januar til 3. februar 1962. Det var 21 deltakere fordelt på 13 forbund. Det ble forelest over disse emner:

Love og avtaler, organisasjonskunnskap, fagorganisasjonens historie, norsk, den aktuelle faglige situasjon, statistikk, arbeidsvurdering, NKL, forbrukerspørsmål, vår økonomi, FFI, tillitsmannens oppgaver på arbeidsplassen, faglig opplysningsarbeid, den politiske situasjon, priser og lønninger.

Forelesere var: Konrad Nordahl, Einar Gerhardsen, Martin Tranmæl, Astrid Aure, Inger Louise Valle, Alfred Skar, Kåre Halden, Jon Rikvold, Per Dragland, Harald Andersen, Mirjam Nordahl, Hanna Rønneberg, Gunnar Nilsen, Kristine Amundsen og Ragna Karlsen.

Kursleder var Ragna Karlsen.

Faglig-politisk studiekurs:

I samarbeid med DNA's kvinnesekretariat og LO's kvinnenemnd har det vært holdt helgekurs på følgende steder: Mosjøen, Florø, Bjørnefjell ved Narvik, Gjøvik og Brønnøysund.

Representasjon:

Nordisk komité: Bjørg Johansen, Ingeborg Olsen og Ragna Karlsen.

Landsnemnda for husmorgymnastikk: Elida Sundby og Hjørdis Harms.

Arbeiderpartiets kvinnesekretariat: Ragna Karlsen.

Kvinnenes samarbeidskomité for fest uten alkohol: Randi Rønning og Rønnaug Rønbeck.

Kvinnens frivillige beredskap: Gerd Raaer, Martha Eriksen, Bjørg Johansen og Ragna Karlsen.

Landsorganisasjonens representantskap: Bjørg Johansen.

Delegasjon til Tyskland for å studere lønnsforhold:

På foranledning av Norsk Produktivitetsinstitutt reiste følgende kvinnedelegasjon til Düsseldorf i Tyskland i mai 1962: Jannikken

Scheie, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Anna Moberg, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Anna Sveum Mosevik, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Ragna Karlsen, LO, Mirjam Nordahl var tolk.

Utviklingslandene.

LO's kvinnenemnd har i 1962 hatt gående en innsamlingsaksjon til inntekt for en familerrådgivningsbuss til Singapore. Innsamlingskomitéen har bestått av: Ragna Karlsen, formann, Mirjam Nordahl, sekretær, Aase Lionæs, Borghild Bech og Bjørg Johansen. Inger Johanne Martinsen har vært komitéens kasserer.

LO's ungdomsutvalg.

Ungdomsutvalget har i 1962 hatt følgende sammensetning:

Formann: Thorleif Andresen, LO. Medlemmer: Leif Skau, LO (Jern og Metall), Otto Totland, LO (Handel og Kontor), Reiulf Steen, AUF, Ronald Bye, AUF, og Gunnar Nilsen, AOF. Sekretær: Kjell Lien, LO.

Ungdomsutvalget har i 1962 hatt 11 møter.

REPRESENTASJON (OFFENTLIG)

Statens Ungdomsråd: For perioden 1961—1963 er Kjell Lien oppnevnt som varamann for AUF's representant Reiulf Steen.

Den 22. ungdomskonferanse (STUI): Ronald Bye og Reidar Nielsen.

Den 23. ungdomskonferanse (STUI): Bjørn Rudå og Ivar Leverås.

Samarbeidet med forbundene.

Det har vært et godt samarbeid med forbundene i 1962. En konferanse er holdt i samband med aksjonen «LO for ungdommen». Forbundene har vært meget positive når det gjelder stipend til de kurs ungdomsutvalget har arrangert alene eller i samarbeid med AOF og AUF. Samarbeidet mellom forbundene og AUF om avisen «Fritt Slag», er bygd videre ut.

Samarbeidet i distriktene.

Samarbeidet mellom ungdomsutvalget og de lokale organisasjoner har vært det beste. Det har vært avvirket en rekke konferanser med LO's distriktskontorer, samorganisasjonene og AUF's distriktslag og lag.

Internasjonalt samarbeid.

IUSY arrangerte 8.—18. juli 1962 en internasjonal ungdomsleir i København. Etter en konferanse i Oslo med representanter fra

fagbevegelsen og ungdomsbevegelsen i de nordiske land, ble det nedsatt et norsk leirutvalg. Et grundig forarbeid førte til at det fra norsk side deltok ca. 450 ungdommer fra fagforeninger og arbeider-ungdomslag.

FFI og LO i Danmark arrangerte samtidig med leiren et internasjonalt seminar med ca. 80 deltakere. Fra norsk side deltok 17 ungdommer.

Den tyske landsorganisasjon arrangerte et internasjonalt seminar for fagorganisert ungdom 30. juli—11. august 1962. Fra norsk side deltok gjennom ungdomsutvalget to ungdommer fra Norsk Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbund og Norsk Typografforbund.

Gjennom den norske WAY-komité var ungdomsutvalget, ved samarbeid med AUF, representert ved Ronald Bye, på internasjonal ungdomskonferanse i Cacablanca.

OPPLYSNINGSARBEIDET

Korte kurs:

Som resultat av distriktskonferane og lokalt initiativ, er det i 1962 holdt 83 kurs fra en helgs til tre dagers varighet med 1791 deltakere. Det er gitt økonomisk stønad til disse kursene.

Ukeskurs:

Det er holdt flere ukeskurs for fagorganisert ungdom i samarbeid med AOF, og distriktsvise kurs arrangert i samarbeid med LO og AOF's distriktskontorer og DNA's distriktssekretærer. Det er avvirket to ukeskurs for elever fra realskole og gymnas.

Ungdomsutvalget søkte STUI om bevilgning til to ukeskurs i 1962, og det ble bevilget kr. 15 000.00 av Statens ungdomsmidler. Det var stor søknad til kursene, som ble avvirket på Gudbrandslia pensjonat, Vinstra, og Skaidi, Finnmark. Forbundene ga stort sett stipend til den del av utgiftene som ikke ble dekket av statsbevilgningen.

Arbeidet blant skoleungdommen:

Det er arbeidet med en økonomisk ordning gjennom forbundene, for å muliggjøre ansettelse av en skolesekretær i AUF. Det er forutsetningen at denne skal arbeide etter oppdrag fra ungdomsutvalget. Saken vil bli sluttbehandlet etter årsskiftet.

LO for ungdommen.

Høsten 1962 startet ungdomsutvalgets store studieaksjon «LO for ungdommen». I september ble det holdt en konferanse i Oslo for forbundenes opplysnings- og ungdomssekretærer og LO's distrikts-

sekretærer i det sørlige Norge. For det nordlige Norge ble en liknende konferanse holdt i Tromsø. Det er holdt en rekke distriktsvise konferanser, bl. a. har alle AUF's distriktslag behandlet aksjonen på helgekonferanser. Aksjonen er blitt presentert gjennom Norsk Riksringkastings ungdomssending gjennom et samtaleprogram. Aksjonen startet 15. oktober med en plakat og pressekampanje.

Til aksjonen er det utarbeidet trykt materiell til et opptaksmøte og tre studiemøter. Dessuten er det laget en stillfilm til bruk på opptaksmøtene.

Aksjonen er basert på fellestiltak, hovedsakelig arrangert av samorganisasjonene i samarbeid med stedets arbeiderungdomslag. Av materiellet til opptaksmøtene er det av arrangørene bestilt ca. 6000 sett, og det regnes med at ca. 1500 har fortsatt som deltakere i tre studiemøter. Aksjonen fortsetter etter årsskiftet og avsluttes våren 1963.

LO's funksjonærutvalg.

Det rådgivende utvalg i funksjonærspørsmål som ble oppnevnt i sekretariatsmøte 4. april 1960 har også i 1962 bestått uendret.

Utvalget har denne sammensetningen:

Odd Højdahl, Landsorganisasjonen, formann, *Sverre Bolstad*, Funksjonærbandet, sekretær, *Sigurd Halvorsen*, Norsk Kommuneforbund, *Otto Totland*, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, *Thv. Karlsen*, Statstjenestemannskartellet, *Olav Nordskog*, *Hj. Seim* og *Idar Norstrand*, Det norske Arbeiderparti.

Organisasjonsspørsmål.

Utvalget har behandlet en rekke saker vedrørende organisasjonsforholdene, bl. a. for funksjonærene ved Norsk Hydro, arbeidslederne, politi- og lensmannsbetjentene, likningsfunksjonærene, de tekniske funksjonærer, tjenestemenn innenfor tolletaten samt for enkelte funksjonær- og tjenestemannsgrupper som enten er uorganiserte eller står utenfor Landsorganisasjonen.

Utvalget har fremmet forslag om tilståelse av tilskudd til spesielt tilrettelagt agitasjons- og vervingsarbeid innenfor funksjonær- og tjenestemannssektoren.

Konferanser.

Den av utvalget i 1961 foreslåtte *kontaktkonferanse med studenter* ble arrangert 10. og 11. mars på Leangkollen med utvalgets sekretær som konferanseleder.

I konferansen deltok studenter fra de bestående studentorganisasjoner og også studenter utenfor disse. Deltakerne representerte mange forskjellige disipliner, og flest fra statsvitenskap og sosialøkonomi.

Konferansen behandlet disse spørsmålene:

1. Fagbevegelsens oppbygging og virkeområde.
2. Landsorganisasjonens syn på fordelingspolitikken i Norge.
3. Kåseri om fagbevegelsens historie.
4. Organisasjonene i demokratiet.
5. Funksjonærenes og akademikernes organisasjonsforhold.

Etter de innledninger som ble holdt om de enkelte spørsmål, var det diskusjon og spørsmålsstilling.

På den *nordiske funksjonær- og tjenestemannskonferanse* i København 11. og 12. mai, og som utvalget i sin tid tok initiativet til, deltok 15 representanter fra Norge. Sverige hadde 15 og Danmark 45 representanter. På grunn av de uklare organisasjonsforhold i Finland ble funksjonærorganisasjonene her holdt utenfor denne gang.

De saker som ble behandlet på konferansen var:

1. Funksjonærenes syn på og forhold til fagbevegelsen, med innledere fra Norge.
2. Strukturendringen på arbeidsmarkedet og de faglige organisasjoners stilling til dem, med innleder fra Danmark.
3. Tjenestemennenes og funksjonærenes organisasjonsforhold i de nordiske land, med innleder fra Sverige.

Konferansen vedtok denne uttalelsen:

UTTALELSE

*fra den nordiske funksjonær- og tjenestemannskonferanse
i København 11. og 12. mai 1962.*

Konferansen konstaterer at antallet funksjonærer, ikke minst innenfor handel og industri, gjennom de senere år er steget meget betydelig. Dette er en naturlig følge av den volsomme tekniske utvikling som finner sted, og hvor det manuelle arbeid i stigende grad blir erstattet av tekniske og administrative funksjoner.

Likeledes har masseproduksjonen i industrien medført en veldig utvikling i varedistribusjonen med beskjefligelse av stadig flere funksjonærer.

Innenfor den offentlige administrasjon har det på samme måte vært tale om en betydelig utvikling med mange nye oppgaver, som har medført at antallet av funksjonærer og tjenestemenn har økt vesentlig.

Dette er en utvikling som er kjent i USA og i Vest-Europa og således også i de nordiske land, og alt tyder på at denne utviklingen vil forsterkes i den kommende tid.

Konferansen som representerer mellom 600 000—700 000 funksjonærer og tjenestemenn i Norge, Sverige og Danmark tilsluttet de respektive landsorganisasjoner, er oppmerksom på denne utviklingen. Hvis også disse kategorier av lønnsinntakere skal ha full sikkerhet for ivaretagelsen av deres økonomiske og sosiale interesser, må deres organisasjonsmessige stilling stadig holdes intakt og utbygges videre. Dette må i størst mulig utstrekning skje gjennom en organisatorisk samling i tilslutning til de faglige landsorganisasjoner.

I denne forbindelse må det understrekes at de resultater som oppnås for arbeiderne i det private ervervsliv gjennom landsorganisasjonenes innsats, alltid vil ha avgjørende innflytelse på lønnsutviklingen og arbeidsvilkårene for funksjonærer og tjenestemenn. Bare av den grunn må det være naturlig at arbeidere og funksjonærer og tjenestemenn står samlet.

Fra borgerlig politisk hold blir det ofte påpekt at funksjonærenes og tjenestemennenes interesser ikke faller sammen med de øvrige lønnsinntakere. Til tross for det har stadig flere funksjonærer og tjenestemenn innsett at det eksisterer et naturlig interessefellesskap mellom alle lønnsinntakere, og at det bringer styrke og framgang å være tilsluttet de faglige landsorganisasjoner, som best kan sikre dem andel i den økte velstand i samfunnet.

Konferansen tar bestemt avstand fra alle splittelsesforsøk som har til hensikt å svekke funksjonær- og tjenestemannsorganisasjonene innenfor de nordiske landsorganisasjoner og dermed også svekke den solidaritet som må være av avgjørende betydning for alle lønnsinntakere.

Konferansen ønsker derfor arbeidet med ivaretagelsen av funksjonærenes og tjenestemennenes interesser videreført innenfor de faglige landsorganisasjoner, som oppfordres til å være oppmerksom på funksjonærenes og tjenestemennenes spesielle problemer. Likeledes ønsker konferansen at Den Frie Faglige Internasjonale og de internasjonale fagsekretariater forsterker virksomheten innenfor sine områder, således at arbeidet med funksjonærenes og tjenestemennenes problemer også på det internasjonale plan blir forsterket.

Opinionsundersøkelsen.

Utvalget har gjennom året fortsatt behandlingen av gjennomføringen av den vitenskapelige undersøkelse vedrørende arbeidstakernes syn på og forhold til fagbevegelsen, som ble satt i gang i 1961. I løpet av 1962 har intervjuingen og grovbehandlingen av det innsamlede materiell blitt gjennomført. En har også tatt fatt på en nærmere analysering av stoffet, med henblikk på en utførlig rapport om resultatene av undersøkelsen. Denne analysen, som skjer i nøye samarbeid med det nedsatte kontaktutvalg, er beregnet å foreligge ferdig omkring juni måned 1963.

Medlemsforhold.

Utvalget har behandlet og kommet med innstillinger i saker vedrørende funksjonærenes forhold til Det norske Arbeiderparti, til partimedlemmers medlemskap i fagorganisasjonen eller til utelukkelse fra slike medlemskap.

Foruten saker i forbindelse med foran nevnte spørsmål, har utvalget også fått seg forelagt andre saker til forberedende arbeid i utvalget eller spørsmål av rent orienterende art.

LO's komité for produktivitetsarbeid.

I året ble det holdt 348 TWI-kurs med tilsammen 3397 deltakere.

31 av forbundene hadde deltakere på kursene. Det ble i 1962 utarbeidet et nytt kurs «I større marked» som tar sikte på industriens forhold til Fellesmarkedet.

Følgende oversikt viser virksomheten for 1962:

Distrikt	Antall grupper	Antall deltakere	Antall bedrifter
Oslo—Akershus	46	436	26
Østfold	17	226	13
Vestfold	12	98	2
Buskerud	32	329	15
Telemark	31	289	12
Sørlandet	24	231	12
Rogaland	25	222	39
Bergen-Fylkene	48	497	27
Møre-Romsdal	23	211	32
Oppland	20	199	6
Hedmark	20	182	50
Trøndelag	26	250	35
Nordland	6	61	6
Troms	15	137	28
Finnmark	3	29	7
	348	3 397	310

	Antall grupper	Antall deltakere
Samarbeidsforhold	91	908
Arbeidsinstruksjon	43	422
Arbeidsmetoder	42	409
Produksjonsutvalgsarbeid	39	352
Bedriftsregnskap	14	133
Diskusjonsledelse	44	376
Vernearbeid	23	236
Produksjonsteknikk	3	31
Norge i frihandelen	1	8
Arbeidsvurdering	46	499
I større marked	2	23
	348	3 397

Deltakerne kommer fra følgende forbund:

Jern- og Metallarbeiderforbundet	968
Kjemisk Industriarbeiderforbund	448
Bekledningsarbeiderforbundet	121
Bygningsindustriarbeiderforbundet	28
Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer	38
Norsk Tjenestemannslag	101
Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund	141
Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund	5
Jernbaneforbundet	5
Gullmedarbeiderforbundet	3
Kommuneforbundet	164
Papirindustriarbeiderforbundet	350
Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	17
Murerforbundet	6
Politiforbundet	1
Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbundet	152
Kjøttindustriarbeiderforbundet	28
Arbeidsmandsforbundet	17
Skog- og Landarbeiderforbundet	1
Sjømannsforbundet	2
Skotøyarbeiderforbundet	2
Tekstilarbeiderforbundet	103
Transportarbeiderforbundet	33
Telegraf- og Telefonforbundet	1
Telegrafmennesenes Landsforbund	1
Treindustriarbeiderforbundet	10
Tobakkarbeiderforbundet	12
Typografforbundet	28
Postforbundet	3
Befalslaget	34
Arbeidernes Presseforbund	3
Forsvarets bedrifter	114
Representanter fra bedrifter o. l.	457

3 397

Komiteén har i 1962 bestått av:

Egil Ahlsen, formann, Thorleif Andresen, Kaare Pehrson, Karsten Torkildsen, Erling Frogner, Tor Aspengren og Gulbrand Brauer.

Produksjonsutvalgene.

Industri og håndverk.

Ifølge oppgave fra forbundene var antallet produksjonsutvalg pr. 31. desember 1962 følgende:

Norsk Arbeidsmandsforbund	22
Norsk Bekledningsarbeiderforbund	52
Norsk Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbund	5
Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund	83
Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer ¹⁾	0
Norsk Gullsmedarbeiderforbund	3
Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund ²⁾	0
Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund	224
Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund	102
Norsk Murerforbund	2
Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund	33
Norsk Papirindustriarbeiderforbund	55
Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund	5
Norsk Skotøyarbeiderforbund	18
Norsk Tekstilarbeiderforbund	25
Norsk Transportarbeiderforbund	1
Norsk Treindustriarbeiderforbund	12
Norsk Typografforbund	15

 657

1) Forbundet er representert i 12 utvalg.

2) Forbundet er representert i 62 utvalg.

Tidsskriftet «Produksjonsutvalg» kom ut med i alt 12 nummer i 1962. Bladet blir tilstilt samtlige forbund, som videresender det til tillitsmenn og produksjonsutvalgsmedlemmer. Opplaget er på ca. 7000. Tidsskriftet blir redigert fra rasjonaliseringskontoret.

Kommunene.

Norsk Kommuneforbund har inngått avtale om opprettelse av driftsutvalg med følgende kommuner:

Arendal, Berge, Bærum, Drammen, Eidsvoll, Fåberg, Gjøvik, Glemmen, Harstad, Haugesund, Horten, Kragerø, Kristiansand S., Laksevåg, Lier, Lillehammer, Lillestrøm, Lørenskog, Mo, Moss, Norderhov, Notodden, Porsgrunn, Røyken, Sarpsborg, Skedsmo, Skien, Skoger, Strinda, Sør-Varanger, Tinn, Trondheim, Tønsberg, Vennesla, Ålesund, Fredrikstad, Halden, Hønefoss, Oslo, Stavanger, Tromsø, Stange, Hurum og Eidanger.

Dessuten er det opprettet driftsutvalg ved Bodø Sykehus, Lier Asyl, Hamar, Vang og Furnes Kommunale Kraftselskap, Skiensfjordens Kommunale Kraftselskap, Bergenhalvøens Kraftselskap og

Norsk Film A/S. Statens Helseanstalter, Hønefoss og Norderhov Kraftverk.

I alt opprettet 125 driftsutvalg.

Statens virksomheter.

Ved statens virksomheter er det opprettet 19 hovedutvalg med i alt 250 underutvalg. Dessuten er det 43 enkeltstående samarbeidsutvalg. Som tjenestemennenes representanter i Sentralrådet for samarbeidsutvalg har i 1962 fungert: Sekretær Egil Halvorsen, Norsk Jernbaneforbund, med varamann forretningsfører Walter Kristiansen, Norsk Arbeidsmandsforbund. Tekniker Harald Fondevik, Norsk Telegraf- og Telefonforbund, med varamann sekretær Aage Tømmereek, Norsk Postforbund. Sekretær Leif Skau, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med varamann hovedkasserer Johan Henriksen, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund. Telegraffullmektig Signe Øien med varamann tollkontrollør Konrad B. Berthelsen, begge Statstjenestemannsforbundet. Lagdommer Harald Sund, med varamann byråsjef Torkjell Nesheim, Embedsmennenes Landsforbund.

Landsrådet for produksjonsutvalg.

Som medlemmer av Landsrådet har i 1962 fungert:

Fra NAF: Ing. Kåre Hansen, formann, direktør Per Lorange og direktør Bent Holstmark. Varamann: Direktør Fredrik Hansen.

Fra LO: Einar Strand, Egil Ahlsen og Anker Nordtvedt. Varamenn: Paul Engstad og Harry Hansen.

Som sekretær har fungert ing. Jon Andresen, NAF.

Landsrådet har i årets løp behandlet forespørsler fra en rekke bedrifter vedrørende opplysningsvirksomhet og representasjon i produksjonsutvalgene.

I forbindelse med at avtalen om produksjonsutvalg ble revidert i 1962, er det besluttet å sende ut et sirkulære til produksjonsutvalgene etter følgende retningslinjer:

1. Peke på at de enkelte utvalg — såfram de ikke allerede har gjort det — bør ta opp til drøftelse de forandringer som har funnet sted i overenskomsten, og om forandringene vil ha noen konsekvens for praksis ved bedriften.
2. Omtale plakater for forslagsvirksomhet.
3. Peke på at Fellesmarkedet for mange bedrifter vil bety en nødvendig omstilling. Anbefale at disse bedrifter i sitt produksjonsutvalg drøfter de konsekvenser Fellesmarkedet kan tenkes å få for dem, og hvilke interne tiltak som derfor eventuelt må settes i verk.

4. Meddele at framtidige sirkulærer fra Landsrådet bare vil bli sendt bedrifter med 100 ansatte og flere, samt de mindre bedrifter som fortsatt vil ha produksjonsutvalg og som meddeler Landsrådet at de ønsker eventuelle sirkulærer tilsendt.

Sirkulæret sendes bedrifter innenfor NAF's medlemsregister med 50 ansatte og flere.

Folkets Hus Fond.

Det har også i 1962 vært livlig virksomhet både når det gjelder nybygg og utbedringer av eldre folkets hus. Finansieringsproblemene er stadig de samme, og pågangen på fondet vil øke etter hvert.

I 1962 er av fondet utbetalt lån med tilsammen kr. 1 106 940.90. I avdrag på ordinære lån er innbetalt kr. 336 310.77 og i renter kr. 153 624.05.

På pengeplaseringslån er det innbetalt avdrag i året på kr. 521 278.00, renter på den slags lån kr. 78 657.56.

Ved årets slutt viser utlånskontoen for ordinære lån kr. 4 806 211.85, andre pantobligasjoner kr. 2 545 800.00. Fondets formue var pr. 31. desember 1962 kr. 9 931 219.81. Dette er en øking fra foregående år på kr. 665 464.60. En del av formuen er plasert i pantobligasjoner i faste eiendommer og andre verdipapirer.

Folkets Hus Landsforbund har til sin virksomhet i 1962 fått utbetalt kr. 96 640.00.

Pensjonskassen 1962.

Pensjonskassens arbeidsutvalg har i 1962 bestått av: Alf Andersen, P. Mentsen, Tor Aspengren og Olaf Sunde med Bjarne Dahlberg som varamann. Som funksjonærenes representant møter Gudrun Stenvik.

I 1962 er opptatt 77 medlemmer, og 30 medlemmer er utmeldt. Det er tilmeldt 23 nye stillinger.

I pensjoner er utbetalt tilsammen kr. 2 560 899.35 mot kr. 2 142 118.27 i 1961.

Pensjonene fordeler seg slik:

127 alderspensjoner	kr. 1 700 206.69
83 enkepensjoner	» 787 459.04
7 uførhetspensjoner	» 54 553.22
8 ekstra enkepensjoner	» 18 680.40

kr. 2 560 899.35

Engangsinnskudd for nye stillinger er innbetalt
med kr. 84 388.76

Innestående innskudd for medlemmer som er gått
ut av kassen kr. 219 511.32

Garantibestemmelsen i § 13 vil bli effektiv også for 1962. Det beløp inntekten har sviktet med i henhold til § 13, må utliknes på de tilsluttede organisasjoner.

Landsorganisasjonens skole.

Styret.

Styret har i 1962 bestått av Alf Andersen, formann, Konrad Nordahl, Paul Engstad, Kristine Amundsen, Tor Andreassen og Gunnar Nilsen. Bestyrer Erling Rønneberg har deltatt i styremøtene.

Kursvirksomheten.

Følgende kurs er holdt i 1962:

Norsk Tolltjenestemannsforbund	7/5 — 10/5	24	deltakere
AOF-kurset i arbeidsstudier	20/5 — 26/6	24	»
Det norske Arbeiderparti	14/6	23	»
AOF-kurset for fagl. studieledere	3/6 — 9/6	34	»
Norsk Bekledningsarbeiderforbund	17/6 — 23/6	33	»
Norsk Folkehjelp	24/6 — 1/7	27	»
Nordiska Godtemplarrådet	3/7 — 7/7	35	»
Arbeidernes Ungdomsfylking	4/7	14	»
Arbeidernes Avholdslandslag	29/7 — 4/8	42	»
Norsk Tekstilarbeiderforbund	26/8 — 1/9	47	»
Nordisk Råd for kriminologi	21/8 — 24/8	56	»
Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund	3/9 — 8/9	27	»
Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund	10/9 — 22/9	40	»
Oslo Kjemiske Arbeiderforening	29/9 — 30/9	12	»
Arbeidernes Opplysningsforbund	23/9 — 29/9	38	»
Arbeidernes Opplysningsforbund	30/9 — 6/10	29	»
LO-skolen 8 ukers vårkurs	11/2 — 7/4	23	»
LO-skolen for kvinner	7/1 — 3/2	22	»
LO-skolen 8 ukers høstkurs	14/10 — 8/12	23	»

Anlegg og bygninger.

Det har i årets løp vært foretatt store moderniserings- og forbedringsarbeider ved skolen, bl. a. hel modernisering av skolens kjøkkenavdeling samt kjøle- og fryseanlegg, utvidelse av spisesalen, lagt plater i spisesalens tak, lagt linoleum i spisesal og peisestue,

skiftet ut vinduene i kjøkkenet og for øvrig foretatt mindre reparasjoner og fornyelser.

Det er for øvrig i året på ny boret etter vann, og forhåpentlig vil resultatet av dette bli at vi for framtiden er sikret vann.

Nytt internat.

Av beretningen for 1961 vil framgå at styret har arbeidet med spørsmålet om utvidelse av skolen ved bygging av nytt internat, både for å øke skolens kapasitet og for å skaffe de nødvendige betjeningsrom og studierom.

Styret framla sin plan for Sekretariatet 3. oktober 1962. Planen ble godkjent, og Sekretariatet bevilget samtidig de nødvendige midler.

Utvidelsen vil omfatte: En ny internatbygning med en grunnflate på 603 m² bygd med kjelleretasje og 2 fulle etasjer med en samlet golvflate på 1398 m². Bygget vil inneholde 40 elevrom og 16 undervisningsrom samt betjeningsrom og rom for undervisningsledere samt endel oppholdsrom. Bygget eksklusiv inventar er beregnet til ca. 1 mill. kroner. Arbeidet ble påbegynt i begynnelsen av desember måned 1962, og det forutsettes 1 års byggetid.

Opplysningsarbeidet i fagorganisasjonen.

Den faglige opplysningsvirksomheten viser en markert framgang fra 10 152 deltakere i 1961 til 17 201 i 1962, som er det høyeste tall en noen gang har registrert. Hertil kommer de som har deltatt i TWI-kursene, slik at det samlede antall deltakere blir i alt 20 598.

Framgangen er sterkest for studieringer og korte kurs. Studieringer hadde 10 392 deltakere i 1961 fordelt på 1436 ringer, mot 4811 deltakere og 739 ringer i 1961. Sammenliknet med 1960 er det framgang på ca. 200 ringer og 1900 deltakere. Korte kurs hadde i 1961 3128 deltakere og i 1962 4491.

Forelesningsrekker har en framgang i deltakerantallet fra 145 til 333.

To studieformer viser en svak nedgang i deltakerantallet. Ukurs og lengre kurs hadde 1944 deltakere i 1962 mot 2026 i 1961. Antall kurs viser en øking fra 64 til 67.

Kveldskoler har en nedgang på bare 1 deltaker.

Det ble i 1962 registrert studievirksomhet innenfor i alt 36 forbund. 31 forbund har høyere deltakerantall enn tidligere. Enkelte forbund har mangedoblet antallet. Bare 4 forbund viser et lavere deltakerantall.

Den sterke stigningen har først og fremst sammenheng med aksjonen «Søkelys på organisasjonen», som ved årsskiftet alene sto for 969 ringer.

LO-skolene.

Det er avviklet to 8-ukers LO-skoler og en 4-ukers LO-skole for kvinner. Søkingen til skolen er fortsatt god, men etter gjenopp-takelsen av folkehøgskolen kan maksimum tas opp 25 deltakere til hver av LO-skolekursene.

Vårkurset 1962 hadde i alt 70 søkere. Av disse ble 56 tatt ut til forhåndsundervisningen, hvorav 38 fullførte. Det var stilt 31 stipend til rådighet fra LO og forbundene. Kurset hadde 23 deltakere fordelt på 13 forbund.

Høstkurset 1962 hadde i alt 88 søkere. Av disse ble 69 tatt ut til forhåndsundervisningen, hvorav 43 fullførte. Det var stilt 29 stipend til rådighet fra LO og forbundene. Kurset hadde 23 deltakere fordelt på 15 forbund.

LO-skolen for kvinner hadde i alt 50 søkere. Det var stilt 27 stipend til rådighet fra LO og forbundene. Kurset hadde 20 deltakere fordelt på 13 forbund.

UNESCO gruppereiser.

I alt 19 grupper søkte om UNESCO-stipend til studiereiser i 1962. 3 grupper kom i betraktning:

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer med en gruppe på 10 til Tyskland.

Bergen AOF-forening med en gruppe på 10 til Paris og Bonn.

Oslo-avisenes lærlingskole med en gruppe på 25 til Vest-Tyskland.

Dessuten var to nordmenn med i en gruppe på 25 jordbrukere fra Vesteuropa. Gruppen besøkte Jugoslavia.

Oversikt over studiearbeidet i fagorganisasjonen 1962.

Forbund	Studieringer		Kurs		Korte kurs		Kveldskoler		Forelesningsrekker	
	Ringer	Deltakere	Kurs	Deltakere	Kurs	Deltakere	Klasser	Deltakere	Rekker	Deltakere
Norsk Arbeidsmandsforbund	30	210	—	—	13	237	—	—	—	—
Norges Befalslag	11	81	—	—	—	—	—	—	—	—
Norsk Bekledningsarbeiderforbund .	27	187	2	52	12	236	—	—	—	—
— Bokbinder- og Kart.arb.forb.	4	29	1	35	7	123	—	—	—	—
— Bygningsindustriarb.forbund .	136	944	6	201	20	445	—	—	2	237
— Elektriker- og Kraftst.forb. . .	17	113	—	—	—	—	—	—	—	—
— Fengselstjenestemannsforb. . .	3	19	—	—	—	—	—	—	—	—
— Forb. for Arb.l. og Tekn.F. . . .	2	16	—	—	—	—	—	—	—	—
— Gullsmedarbeiderforbund	5	38	—	—	—	—	—	—	—	—
Norges Handels- og Kontorfunksj. F.	45	364	1	33	11	250	—	—	—	—
Norsk Hotell og Rest.arb.Forbund .	12	84	—	—	22	399	—	—	—	—
— Jernbaneforbund	243	1936	2	62	18	415	—	—	—	—
— Jern- og Metallarb.forbund. . .	212	1154	13	392	5	144	3	41	—	—
— Kjemisk Industriarbeiderforb.	89	613	3	81	—	—	—	—	—	—
— Kjøttindustri arbeiderforbund	6	40	—	—	—	—	—	—	—	—
— Kommuneforbund	96	705	—	—	—	—	—	—	2	48
— Litogr. og Kjemigr.forbund . .	11	30	—	—	—	—	—	—	—	—
— Lokomotivmannsforbund	27	193	1	28	1	27	—	—	—	—
— Murerforbund	7	63	—	—	—	—	—	—	—	—
— Nærings- og Nytelsesm.arb.f.	49	414	2	62	—	—	—	—	—	—
— Papirindustriarbeiderforbund	20	163	1	28	—	—	—	—	—	—
— Politiforbund	2	10	—	—	—	—	—	—	—	—
Det norske Postmannslag	10	87	—	—	2	38	—	—	—	—
Norsk Postforbund	17	148	—	—	2	38	—	—	—	—
Poståpnerne Landsforbund	1	12	—	—	3	60	—	—	—	—
Norsk Sjømannsforbund	72	404	5	93	2	31	—	—	—	—
— Skinn- og Lærarb.forbund . . .	4	34	—	—	—	—	—	—	—	—
— Skog- og Landarb.forbund. . .	27	221	—	—	1	20	—	—	—	—
— Skotøyarbeiderforbund	8	68	1	25	11	201	—	—	—	—
— Tekstilarbeiderforbund	32	237	2	36	9	169	—	—	—	—
— Telegraf- og Telefonforbund .	15	126	1	43	6	129	—	—	—	—
Norsk Tjenestemannslag	32	256	—	—	6	91	—	—	—	—
— Tolltjenestemannsforbund . . .	19	230	1	23	—	—	—	—	4	48
— Transportarbeiderforbund . . .	55	456	—	—	2	50	—	—	—	—
— Treindustriarbeiderforbund . .	20	153	1	32	2	58	—	—	—	—
— Typografforbund	7	56	—	—	—	—	—	—	—	—
	1373	9895	43	1226	155	3213	3	41	8	333
AOF's faglige kurs	—	—	21	651	—	—	—	—	—	—
LO-skolen	—	—	2	46	—	—	—	—	—	—
LO-skolen for kvinner	—	—	1	21	—	—	—	—	—	—
Faglige utvalg og samorganisasjoner	63	497	—	—	54	1278	—	—	—	—
LO's TWI-kurs	348	3397	—	—	—	—	—	—	—	—
Tilsammen	1784	13789	64	1944	209	4491	3	41	8	333

Samlet deltakerantall 20 598.

Arbeiderbevegelsens arkiv.

Året 1962 dannet et markant skille i arkivets historie. I sitt 53. virkeår flyttet arkivet inn i lokaler som er bygd spesielt for dets virksomhet. I 5. etasje i det nye Folkets Hus i Oslo disponerer arkivet nå en moderne innredet lesesal, tre arbeidsrom for personalet samt tilhørende frokostrom og tekjølken. Egen heis fører til kjelleretasjen, hvor det er innredet hylleplass for ca. 3000 meter arkivstoff.

Flyttingen fra Wilsesgt. 1 tok til 8. juni og var avsluttet 6. juli. Samme dag ble også det første utlån ekspedert fra den nye plassen. Den offisielle åpningen fant sted ved en enkel tilstelling 13. september.

For øvrig har ordningen og katalogiseringen av eldre og nytt tilsendt stoff fortsatt etter de tidligere retningslinjer. Utenom den vanlige tilvekst fra organisasjonene og andre forbindelser er i år mottatt utrykt og trykt stoff fra følgende: LO's kontor (10 hyllemeter), Norsk Arbeidsmandsforbund (ca. 30 hyllemeter) pluss 7 faner, Norsk Tobakkarbeiderforbunds samlede arkivstoff, Norsk Typografforbund (3 meter), det samlede arkivstoff fra Oslo Modellsnekkerforening 1886—1961 og Oslo Støperarbeiderforening 1884—1956, DNA's stortingsgruppe, AUF og Fjørtoftlaget i Oslo. Fra biblioteket på Sørmarka er overført til arkivet 144 bind.

Fra følgende er mottatt diverse trykksaker som gaver: Arbeiderbladet, A/S Luma, forlagene Gyldendal, Ny Dag og Universitetsforlaget.

Følgende personer har gitt arkivet diverse bøker, tidsskrifter og brosjyrer: Alfhild Lundsrud, Kjell Aabrek, Oddvar Aas, Anton Andresen, Edv. Bull, Henrik Hjartøy, Tormod Jensen, Kjell Kviberg, Håkon Meyer, Alf Moestue, Alfred M. Nilsen, Tjøll Oftedal, Anders Salvesen, Arne Schou, Alfred Skar, Georg Svendsen, Martin Tranmæl og Aksel Zachariassen. Fotos er mottatt fra følgende: Aktuell, AOF, Arbeidernes Pressekontor, Folkets Hus, Trondheim, Kari Galåen, Borghild Thiele, Gerda Weel, Edolf Aasen, Jens Berge, Ove Faaborg, Asbjørn Kristiansen, Kåre Pedersen og Jon Vraa.

Fra sin dublettsamling har arkivet sendt til følgende: Nygaardsvold-heimen (1 stor kasse), Leangkollens bibliotek (57 bind), Ringsaker Folkehøgskule (43 bøker), DNA's stortingsgruppe, Bærum faglige utvalgs bibliotek (11 bind), Deichmanske bibliotek (4 m eldre aviser og tidsskrifter) og Statsvitenskapelig institutt.

Varsel om forestående jubiléer er sendt til en rekke større organisasjoner, og både til små og store sådanne er det funnet fram stoff. Avskrifter eller originaler er sendt til organisasjonenes histo-

rikere. Arkivet hadde mye arbeid med partiets jubileum. Stoff ble skaffet så vel til litterære framstillinger som til filmstrips og fjernsynsprogram. Ved selve jubileumsfesten i Folkets Hus i Oslo arrangerte arkivet en meget fyldig historisk utstilling, og arkivets gamle faner prydet oppgangen til festsalen.

Utlånet har vist en meget sterk stigning i år. I alt var det 146 ekspedisjoner, og det ble lånt ut 459 skrifter, 411 fotos og 43 faner. Dessuten kan det nevnes at arkivet har gitt diverse opplysninger pr. telefon. Besøket i den nye lesesalen har vært gjennomsnittlig ca. 60 pr. måned. I tillegg kommer Tillitsmannsskolen, som har brukt arkivets lesesal to ettermiddager i uken.

Til innbinding er sendt 107 bind.

Arkivet har utarbeidet personregister til 2 bøker:

Aksel Zachariassen: «Fra Marcus Thrane til Martin Tranmæl», og Sigrud Syvertsen og Thina Thorleifsen: «Kvinner i Strid».

Arkivaren har foretatt en reise til Danmark og Sverige for å sette seg inn i arkivvirksomheten der, og har på et møte i Trondheim vært med på å drøfte planene for et lokalarkiv for Trøndelag.

Arkivets styre har bestått av Henrik Hjartøy (formann), Hans Hegg (1961), Paul Engstad sen. (nestformann 1962), Frank Hansen (1961), Thor Andreassen (fra 12. februar 1962) og Oscar Olsen fra LO, samt Aksel Zachariassen, Edvard Bull og Olav Nordskog fra DNA.

Det er i årets løp holdt 6 styremøter.

Arkivets personale er nå følgende: Arkivar Arne Kokkvoll (tiltrådt 1. august), bibliotekar Øivind Berntsen og kontordame Gunhild Wang (ansatt fast fra 1. mars). I forbindelse med flyttingen arbeidet Grete Opsahl i arkivet fram til desember måned. Noe arkivararbeid er dessuten utført av Anton Andresen.

Årets tilvekst av historiske framstillinger vedrørende norsk arbeiderbevegelse er følgende:

Aksel Zachariassen: «Fra Marcus Thrane til Martin Tranmæl». 1962. 528 s.

Halvard Lange: «Fra sekt til parti»; Det norske Arbeiderpartis organisasjonsmessige og politiske utvikling fra 1891—1902. 1962. 257 s. (Hovedfagsoppgave 1929.)

Ivar Arne Roset: «Det norske Arbeiderparti og Hornsruds regjeringsdannelse i 1928». 1962. 145 s.

*

Kjell Gjølstein Aabrek: «En oversikt over arbeidsforholdene og arbeiderbevegelsen i Bergen i midten av 1880-årene.» Oslo 1926. 57 bl. (Hovedfagsoppgave 1926 i manus.)

Fredrikstad Arbeiderparti: 60 års beretning. Ved Arvid Pedersen. Fredrikstad 1953. 32 s.

«Kongsvinger Arbeiderparti gjennom 50 år.» Ved Egil Toreng. Kongsvinger 1962. 70 s.

Porsgrunn Arbeidersamfund: Beretning 1937—1962. Porsgrunn 1962. 14 bl.

Stavanger Sosialistlag 70 år, 1892—1962. Stavanger 1962 16 s.

Ytre Heddal Arbeiderlag: 50-årsberetning 1912—1962. Ved O. A. Skogen, K. Steinmoen og O. Slåttedalen. Notodden 1962. 8 s.

*

Kristiansand Arbeiderungdomslag: «Streif gjennom ungdomslagets 50 år, 1912—1962.» Kristiansand 1962. 43 s.

«Jernbaneminner». Red. av Aage Lunde. 1962. 198 s. (Arbeidsfolk forteller.)

Festskrift til Kaare Fostervoll på 70-årsdagen. 1961. 111 s.

Fra 29 fagforeninger og klubber er mottatt jubileumsberetninger.

Øivind Berntsen.

Bibliotekar.

Arne Kokkvoll.

Arkivar

Henrik Hjartøy.

Styrets formann.

Statens feriefond.

Sekretær Th. Andresen har vært LO's representant i styret for Feriefondet i 1962. Med godkjenning av Kommunal- og arbeidsdepartementet ble det til ferieformål i 1962 utdelt i alt 1 783 800 kroner som fordeler seg slik:

I. Til husmorferie	kr.	400 000.00
Som er fordelt av Statens Husmorferieutvalg.		
II. Til ski- og turistforeninger	»	190 000.00
Til bygging og istandsetting av hytter.		
III. Til Landslaget for Norske Ungdomsherberger	»	75 000.00
Til diverse utstyr og utbedring av ungdomsherbergene.		
IV. Til bygging, utvidelse og utbedring av feriehem under fagforeninger	»	183 500.00
V. Til bygging, utvidelse og utbedring av «andre feriehem»	»	317 300.00
VI. Til ferieopphold og turer for gamle eller uføre	»	100 000.00

VII. *Til diverse ferieformål, herunder til anlegg kr. og utbedring av campingplasser, til fremme av jakt og fiske, til sikring av friarealer, til reisetilskudd til sjøfolks pårørende og avsetning av fond til feriesentralanlegg* » 518 000.00

Kr. 1 783 800.00

Komitéer, utvalg, råd og styrer.

Ankenemnda for krigspensjonering (Sosialdepartementet):

Varamann Paul Engstad.

Ankenemnda for verdsettelse av aksjer- og verdipapirer (Finansdepartementet):

Ingemund Haugen med Stanley Tomter som varamann.

Antidumpingutvalg (Finansdepartementet):

Jon Rikvold.

Arbeidsdirektoratet, styret:

Thorleif Andresen og Bjarne Dahlberg med Odd Højdahl og Walter Kristiansen som varamenn.

Arbeidsdirektoratet, utvalg for saker om arbeidsløshetsstrygd:

Bjarne Dahlberg med Thorleif Andresen som varamann.

Arbeidskraftspørsmålet, beredskapsråd for:

Paul Engstad med Egil Ahlsen som varamann.

Arbeidsløshets- og dermed beslektet statistikk, utvalg for (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Per Dragland.

Arbeidsrettens medlemmer:

Einar A. Nilsen med Jens Berg, Idar Norstrand, Anton Ruud, Ivar Hobbelhagen, John Johansen og Nils Haave som varamenn.
Hans Sundrønning med Idar Norstrand, Jens Berg, Anton Ruud, Ivar Hobbelhagen, John Johansen og Nils Haave som varamenn.

Arbeidsrettsrådet (Arbeidstvistlovgivningen):

Alf Andersen og Arne Kr. Meedby.

Arbeidstakeroppfinnelser, komité til å utrede spørsmålet om lov om (Industridepartementet):

Arne Kr. Meedby og Fritz W. Hannestad.

Arbeidstidsforkortelsen, utvalg — virkningene av:

Jon Rikvold.

Arbeidstilsynsrådet (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Einar Strand med Kjell Lien som varamann.

Arbeidstilsynsrådet, avdeling for arbeidere i jordbruk:

Knut Nakken med Klaus Kjelsrud som varamann.

Arbeidstilsynsrådet, avdeling for saker etter Hushjelploven:

Ragna Karlsen og Louise Bøe med Ingrid Halkensrud og Margrethe Tellefsen som varamenn.

Aspirantnemnda (Utenriksdepartementet):

Gunvald Hauge med Idar Norstrand som varamann.

Bakerier, komité til revisjon av midlertidig lov om arbeidstiden i (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Kåre Halden og Bjarne Dahlberg.

Bedriftsidrettsforbundet; arbeidsutvalget:

Inntil 25. mars: Fritz W. Hannestad med Gunnar Sunde som varamann.

Etter 25. mars: Gunnar Sunde med Jens P. Finne som varamann.

Bedriftslegerådet:

Paul Engstad med Frank Hansen som varamann.

Bedriftssykekasser, utvalg til godkjennelse av vedtekter for:

Kåre Halden og Håkon Thesen.

Det Europeiske Frihandelsforbund og Nordisk økonomisk samarbeid, rådgivende utvalg for saker vedrørende (Utenriksdepartementet):

Jon Rikvold med Per Dragland som varamann.

Distriktenes Utbyggingsfond, Rådet:

P. Mentsen og Alf Andersen med Thorleif Andresen og Kjell Lien som varamenn.

Styret: Varamann Einar Strand.

Fellesordningen for Tariffestet Pensjon(FTP):

Styret: Alf Andersen, P. Mentsen og Odin Rønbeck med Tor Aspengren, Jon Rikvold og Otto Totland som varamenn.

Odin Rønbeck døde 1. april 1962. Fra samme dato rykket varamannen, Otto Totland, inn i styret.

Ferieloven, utvalg til å utrede visse spørsmål i tilknytning til forhøyelsen av den lovbestemte feriegodtgjøring, samt andre spørsmål i Ferieloven (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Einar Strand med Sverre Bolstad som varamann.

Finnmark og Nord-Troms Fiskeindustri A/S:

Styret: Alf Olsen, Tromsø, med Erling Jensen, Hammerfest, som varamann.

Representantskapet: Alfred Skar med Bergeton Johansen, Båtsfjord, som varamann.

Fiskeridepartementets utvalg til å utrede spørsmålet om utenlandske fiskeres rett til å ilandbringe fisk i Norge:

Alfred Skar med Edv. Simonsen som varamann.

Fiskerinæringens kontaktutvalg (de europeiske markedsproblemer):

Einar Strand med Edv. Simonsen som varamann.

Fiskeriutvalget (DNA):

Einar Strand.

Flyktningerådet (Sosialdepartementet):

Thorleif Andresen med Kåre B. Werner som varamann.

Folk og Forsvar:

Styret: P. Mentsen og Alf Ottesen med Hugo Lindahl som varamann.

Forbrukerrådet (Departementet for familie- og forbrukersaker):

Ragna Karlsen med Paul Engstad som varamann.

Foreningen Norden, hovedstyre og Nordens råd:

Konrad Nordahl.

Forsikringsrådet (Sosialdepartementet):

Varamann: Per Dragland.

Garanti-instituttet for eksportkreditt (Handelsdepartementet):

Jon Rikvold med Per Dragland som varamann.

Heimearbeidsrådet (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Karen Fallet Hansen med Ragna Jakobsen som varamann.

Heimvernet, landsrådet for:

Knut Møller med Leif Skau som varamann.

Hærens Yrkeskole for Våpenteknisk Befal (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Våpensmedene: Alf Michelsen med Frithjof Sandin som varamann.

Bøssemakerne: Rolf Andersen med Kjell Jonassen som varamann.

Instrumentmakerne: Gustav Reistad.

Håndverks- og Kunstindustriskolens fellesutvalg i Oslo:

Kåre Hansen.

ILO-komitéen:

P. Mentsen og Arne Kr. Meedby med Alf Andersen og Torleif Andresen som varamenn.

Indeksutvalget, teknisk rådgivende utvalg (Statistisk Sentralbyrå):

Jon Rikvold.

Industriberedskapsutvalget (Industridepartementet):

Leif Skau med Kjell Lien som varamann.

Industrielt demokrati — Koordinasjonskomité for forskning vedrørende industrielt demokrati:

Einar Strand, Egil Ahlsen og Tor Aspengren.

Internasjonalt økonomisk samarbeid, rådet for (Utenriksdepartementet):

Konrad Nordahl med P. Mentsen og Jon Rikvold som varamenn.

Komité av representanter fra Arbeidsmandsforbundet og Bergverkenes Landssammenslutning med oppdrag å utarbeide forslag om pensjon for gruvearbeidere under dagen fra fylte 65 år:

Per Dragland.

Komité til utredning av spørsmålet om utbyttedeling (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Kaare Pehrsen.

Komité til å utrede spørsmålet om opprettelse av en statens foretningssbank (Finansdepartementet):

Per Dragland.

«Kunst på arbeidsplassen»:

Konrad Nordahl med Paul Engstad som varamann.

Kvinnens frivillige beredskap, hovedkomité:

Hilda Andersson, Gerd Råer, Ragna Karlsen og Linken Holbø.

Landsforeningen til Kreftens Bekjempelse, fagutvalg:

Paul Engstad.

Landsnemnda for godkjenning av entreprenører:

Thorleif Andresen.

Landsrådet for produksjonsutvalg:

Einar Strand, Egil Ahlsen og Anker Nordtvedt med Paul Engstad og Harry Hansen som varamenn.

Landsrådet for Trygg Trafikk (Samferdselsdepartementet):

M. Anker Bakke med Marcus Marcussen som varamann.

Likelønnsrådet (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

P. Mentsen og Ragna Karlsen med Jon Rikvold og Borghild Bech som varamenn.

Lukningsbestemmelser for utsalgssteder — komité (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Thorleif Andresen.

Lærlingrådet for håndverk og industri, handel og kontor (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Håndverksgruppa: Lorang Kristiansen.

Industrigruppa: Leif Skau med Elof Strand som varamann.

Handelsgruppa: Arvid Nyang, Hamar, med Synnøve Saugerud, Rjukan, som varamann.

Kontorgruppa: Sverre Bolstad med Alfred Nilsen som varamann.

Lønnsstatistikk, det rådgivende utvalg for (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Jon Rikvold med Aslaug Jullum som varamann.

Nasjonalkomiteén for rasjonell organisasjon:

Egil Ahlsen med Harald Andersen som varamann.

Nordisk arbeidsrettslig samarbeid; arbeidsutvalg:

Konrad Nordahl med Kåre Halden som varamann.

Nordisk Yrkesklassifiseringsutvalg:

Per Dragland.

Norges Eksportråd (Utenriksdepartementet):

Jon Rikvold, Karsten Torkildsen og Kaare Pehrson med Per Dragland, Walter Kristiansen og Erling Frogner som varamenn.

Norges byggforskningsinstitutt:

Styret: Thorleif Andresen med Egil Ahlsen som varamann.

Produksjonsteknisk utvalg: Egil Ahlsen og Paul Sundt med Øivind Henriksen og Joralf Haugli som varamenn.

Norges Standardiseringsforbund:

Helge Hafstad, Oslo.

Norsk-britisk kulturkommisjon, underkomité for utveksling av arbeidere:

Hans Hegg.

Norsk Produktivitetsinstitutt:

Medlemmer av rådet: Thorleif Andresen, Einar Strand, Tor Aspengren, Egil Ahlsen, Kaare Pehrson, Fritz W. Hannestad og Alfred Nilsen med Jon Rikvold, Gulbrand Brauer, Karsten Torkildsen, Erling Frogner, Walter Kristiansen, Jens P. Finne og Johan Moksnes som varamenn.

Fagutvalg for håndverk: Fritz W. Hannestad med Lorang Kristiansen som varamann.

Fagutvalg for industri: Erling Frogner med Håkon Thesen som varamann. Karsten Torkildsen med Kaare Pehrson som varamann.

Fagutvalg for samarbeidsspørsmål: Alf Andersen med Harald Andersen som varamann.

Norsk Samband for De Forente Nasjoner:

Kåre Halden.

Norsk seksjon for nordisk samarbeid vedrørende omsorgen for de eldre (Sosialdepartementet):

Thorleif Andresen.

Opplæringsfondet for praktisk arbeid (Industridepartementet):

Fondets innstillingsnemnd: Arne Forseth, Trondheim, og Salve Salvesen, Kristiansand S. med Paul Engstad, Oslo, og Per Aase, Stavanger, som varamenn.

Penge- og kredittpolitisk komité (Finansdepartementet):

Per Dragland.

Pensjonsspørsmålet, komité (Tilleggspensjonering til Alderstrygden, Sosialdepartementet):

Einar Strand med Jon Rikvold som varamann.

Pensjonstrygden for statens arbeidere (Sosialdepartementet):

Styret: Walter Kristiansen med Leif Skau som varamann.

Prisrådet (Lønns- og prisdepartementet):

Varamann: Jon Rikvold.

Prisutvalget for frakter (Finansdepartementet):

Einar Haugen.

Prisutvalget for kjøtt og pølsevarer (Finansdepartementet):

Finn Kvist med Henning Dahl som varamann.

Rikslønnsnemnda (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Medlemmer av nemnda: P. Mentsen med Torleif Andresen, Einar Strand, Odd Højdahl og Paul Engstad som varamenn.

Rådet for teknisk terminologi:

Egil Ahlsen med Harald Andersen som varamann.

Rådgivende komité for visse økonomiske spørsmål (særlig tollspørsmål) (Utenriksdepartementet):

Jon Rikvold.

Rådgivende utvalg for kulturavtale med Sovjet-Samveldet (Utenriksdepartementet):

Alfred Skar.

Rådgivende utvalg for spørsmål som EFTA-samarbeidet reiser for kredittinstitusjonenes utlånspolitik (Finansdepartementet):

Konrad Nordahl med P. Mentsen som varamann.

Sentralrådet for yrkesvalghemmede (Kommunal- og arbeidsdepartementet):

Thorleif Andresen.

Sentralrådet for samarbeidsutvalg ved statens virksomheter (Finansdepartementet):

Egil Halvorsen, Harald Fondevik og Leif Skau med Walter Kristiansen, Aage Tømmereek og Hjalmar Andersen som varamenn.

Sivilforsvarsrådet (Forsvardepartementet):

Thorleif Andresen med Paul Engstad som varamann.

Standardiseringsrådet for husbygging:

Rolf Fjellheim med Ole Berg som varamann.

Statens feriefond (Sosialdepartementet):

Styret: Thorleif Andresen med Paul Engstad som varamann.

Statens Håndverks- og Kunstindustriskole (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Styret: Thorvald Jacobsen med Bjarne Dahlberg som varamann.

Statens teknologiske institutt (Industridepartementet):

Styret: Hans Hegg og Egil Ahlsen med Thorleif Andresen og Harald Andersen som varamenn.

Statens Ungdomsråd:

Bjartmar Gjerde med Kjell Lien som varamann.

Statens utlendingsråd:

Alfred Skar med Ragna Karlsen som varamann.

Tekniske skolars utvalg:

Egil Ahlsen og Nils Eikevik.

Tiedemann, J. L.s Tobaksfabriks stipendiefond:

Konrad Nordahl.

Tiltak for økt personlig sparing, samarbeidsutvalg (Finansdepartementet):

Per Dragland med Jon Rikvold som varamann.

UNESCO, Den norske nasjonalkommisjon (Utenriksdepartementet):

Aksel Zachariassen og Kåre Halden med Ivar Viken og Jon Rikvold som varamenn.

Utvalg for forbruksforskning (Kirke- og undervisningsdepartementet): Jon Rikvold.

Utvalg til revisjon av Arbeidervernlovens § 23, punkt 2, om arbeidstiden i herberge- og bervertningsbedrifter (Kommunal og arbeidsdepartementet):

Olaf Sunde.

Utvalg til å drøfte og utarbeide retningslinjer for anvendelse av midler i pensjonsfond og premiefond (Sosialdepartementet):

Alf Andersen med Jon Rikvold som varamann.

Utvalg til å skaffe oversikt over behovet for teknisk personale og om forandring i studieplanene (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Egil Ahlsen og Odd J. Bakke med Harald Andersen og Knut I. Flateby som varamenn.

Utvalg til å utarbeide opplæringsplaner for fullstendige verksted-skoler for kjole- og draktsyere (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Fru E. Bjug Nissen Johansen, Oslo. (Medl. av utvalget.)

Utvalg til å utrede hvordan en lønnskattordning bør utformes (Finansdepartementet):

Olaf Sunde med Kåre Halden som varamann.

Utvalg til å utrede spørsmålet om å bringe skattleggingen av inntekt av personlig eide bedrifter mer på linje med skattleggingen av bedrift som eies av aksjeselskap (Finansdepartementet):

Olaf Sunde med Per Dragland som varamann.

Utvalg til å utrede spørsmålet om å innføre inntektsbeskatning av gevinst ved avhendelse av verdipapirer og andre formuesgjenstander utenom næringsvirksomhet m. v. (Finansdepartementet):

Ingemund Haugen.

Varedeklarasjon og kvalitetsmerking, hovedkomitéen for (Departementet for familie- og forbrukersaker):

Rudolf Eriksen med Kristian Hytten som varamann.

Vern og Velferd:

Styret: Kjell Lien med Paul Engstad som varamann.

Yrkesopplæringsrådet for håndverk og industri (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Leif Skau, Fritz W. Hannestad, Aslaug Larsen med Oscar Rønne-
stad, Egil Ahlsen og Olga Fallan som varamenn.

Yrkesskolene, ny plankomité for (Kirke- og undervisningsdepartementet):

Leif Skau og Gunnar Nilsen med Kristian Nilsen og Bjarne Dahlberg som varamenn.

Bransjerådene.

Arbeidernes representanter i bransjerådene i 1962 har vært:

Bergverkene:

Øystein Larsen, Norsk Arbeidsmandsforbund, med Walter Kristiansen, samme forbund, som varamann.

Johannes Sandnes, Røros, med Frantz Jensen, Folldal, som varamann.

Elektroteknisk industri:

Håkon Thesen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Bjarne Klafstad, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund, som varamann.

Thorleif Holth, Oslo, med Asbjørn Ottosen, Sarpsborg, som varamann.

Hermetikk- og konserveringsindustrien:

Åge Petersen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, med Erling Frogner, samme forbund, som varamann.

Jan Vestskolen, Tønsberg, med Ingvald Endresen, Stavanger, som varamann.

Konfeksjonsindustrien:

Rudolf Eriksen, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, med Hilda Andersson, samme forbund, som varamann.

Konrad Hjørnevik, Bergen, med Kirsten Hopland Olsen, Bergen, som varamann.

Motorindustrien:

Reidar Holmen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Harry O. Hansen, samme forbund, som varamann.

Ole A. Vestad, Molde, med Arthur Håland, Vestre Håland pr. Mandal, som varamann.

Møbel- og innredningsindustrien:

Erik Eriksen, Norsk Treindustriarbeiderforbund, med Rolf Thoresen, samme forbund, som varamann.

Olaf Lerø, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, med Birger Gaustad, samme forbund, som varamann.

Sildolje- og sildemelindustrien:

Anker Nordtvedt, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, med Sverre Enger, samme forbund, som varamann.

Martin Kammen, Lysøysund, med Olav Nygjerde, Fosnavåg, som varamann.

Skipsbygningsindustrien:

Rolf H. Olsen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Arthur Arnesen, samme forbund, som varamann.

Hans Mostad, Glemmen pr. Fredrikstad, med Arthur Andersen, Bergen, som varamann.

Skotøy- og Lærindustrien:

Ingvald Hansen, Norsk Skotøyarbeiderforbund, med William Olsen, samme forbund, som varamann.

Wiktør Remme, Norsk Skinn- og Lærarbeiderforbund, med Axel Erichsen, samme forbund, som varamann.

Småskips- og båtbyggeriene:

Gunnar Myhre, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Edvard Olsen, Bodø, som varamann.

Julius Johansen, Rognan, med Trygve Skår Knutsen, Rønnes pr. Grimstad, som varamann.

Støperiindustrien:

Per Andersen, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, med Petter Pettersen, Oslo, som varamann.

Bjarne Nilsen, Drammen, med Ragnar Brattvoll, Strømmen, som varamann.

Teglverksindustrien:

Odin Rønbeck, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, med Ragnvald Høidahl, samme forbund, som varamann.

Godfred Gustavsen, Oslo, med Harald Ulriksen, Sarpsborg, som varamann.

Tekstilindustrien:

Olav Bruvik, Norsk Tekstilarbeiderforbund, med Gulbrand Brauer, samme forbund, som varamann.

Hjalmar Romslo, Ytre Arna, med Birger Andersen, Oslo, som varamann.

Marie Lindquist, Oslo, med Harald Hauge, som varamann.

Treforedlingsindustrien:

Kaare Pehrsen, Norsk Papirindustriarbeiderforbund, med Olav Bratlie, samme forbund, som varamann.

Fritz Dehlin, Lande pr. Sarpsborg, med William Henriksen, Skien, som varamann.

Trelastindustrien:

Emil Reiersen, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, med Karl Thoresen, samme forbund, som varamann.

Brede Kristiansen, Skotterud, med Sigurd Engen, Trondheim, som varamann.

Arne Kristiansen, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund, med Arne Veen, samme forbund, som varamann.

Utdrag av beretningene for distriktskontorer og samorganisasjoner.

Aust- og Vest-Agder.

LO's distriktskontor, Kristiansand S.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets arbeidsområde var det:

1. januar 1962 19 samorganisasjoner omfattende 263 fagforeninger.
31. desember 1962 19 samorganisasjoner omfattende 261 fagforeninger.

1. januar 1962 315 fagforeninger med ca. 22 700 medlemmer.
31. desember 1962 312 fagforeninger med ca. 23 000 medlemmer.

Oppløste fagforeninger:

Hylestad Skog- og Landarbeiderforening, Ana-Sira Vegarbeiderforening. Hægebostad Vegarbeiderforening er sammensluttet med henholdsvis Kvinesdal Vegarbeiderforening og Eiken Vegarbeiderforening.

Flekkefjord Baker- og Konditorforening er gått inn i nyopprettet NNN-forening.

Kvinesdal Bekledningsarbeiderforening med sine 9 medlemmer er overført til Fjellså Lærarbeiderforening.

Nye fagforeninger:

Flekkefjord NNN-forening og Lyngdal NNN-forening.

Møter:

I 1962 har tilsynsutvalget hatt 10 møter.

Andre møter arrangert av distriktkontoret: 21 faglig/politiske kveldsmøter, 2 faglig/politiske søndagskonferanser, 3 møter angående ungdomsarbeidet, 1 fylkeskonferanse om Fellesmarkedet.

Tariffarbeidet:

Nye tariffer 7. Reviderte tariffer 6. Tvister 14.

Opplysningsarbeidet:

I distriktkontorets regi er i årets løp avviklet følgende kurs: 1 ukeskurs, 1 3-dagers kurs, 5 helgekurs og 24 TWI-kurs.

Hertil kommer endel helgekurs, studieringer m. v. arrangert sammen med fagforeninger og ungdomslag. Bl. a. var det innen årets utgang startet ca. 80 studieringer i brevkurset «Søkelys på organisasjonen». Videre ble det i løpet av oktober, november og desember avviklet 21 studiemøter i forbindelse med «LO for ungdommen» aksjonen.

Reisedager:

Kontorets sekretærer har hatt 182 reisedager.

*Bergen, Hordaland og Sogn og Fjordane.**LO's distriktkontor, Bergen.**Organisasjonsoversikt:*

I distriktkontorets arbeidsområde var det:

1. januar 1962 19 samorganisasjoner omfattende 341 fagforeninger. 31. desember 1962 19 samorganisasjoner omfattende 343 fagforeninger.

1. januar 1962 495 fagforeninger med 60 446 medlemmer. 31. desember 1962 505 fagforeninger med 61 610 medlemmer.

Nye fagforeninger i 1962:

Førde avdeling og Sandane avdeling, Norsk Kjøttindustriarbeiderforbund, Høyanger avdeling, Arbeidsmandsforbundet, Os avdeling og Fortun avdeling, Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet, Askvoll avdeling, Kommuneforbundet, Førde avdeling og Høyanger avdeling, Tjenestemannslaget, Lærdal avdeling og Aardal avdeling, Transportarbeiderforbundet, Mo i Sunnfjord avdeling og Langvin avdeling, Skog- og Landarbeiderforbundet, med et samlet medlems-tall av 203 medlemmer.

Nedlagte foreninger:

Øen Vegarbeiderforening, NAF, anlegget ferdig. Lervik Hermetikkarbeiderforening, NNN, sammensluttet med Lervik Bakerforening.

Antall medlemmer:

Øen Vegarbeiderforening 11 medlemmer.

Møter:

I 1962 har tilsynsutvalget hatt 6 møter.

Andre møter arrangert av distriktskontoret: Forbundenes sekretærer i Bergen 5 møter. Faglige/politiske konferanser i Bergen, Hordaland og Sogn og Fjordane 31 møter. Fagforeningene — orientering eller agitasjonsmøter 68. Samorganisasjonene 44 møter.

Tariffarbeidet:

a) Nye tariffer 8. b) Reviderte tariffer 20. c) Forhandlinger om tarifftvister 69.

Opplysningsarbeidet:

5 helgekurs vedrørende «Fellesmarkedet». 2 helgekurs om «Hvorledes tilrettelegges et tariffoppgjør».

Antall reisedager:

Ansgar Kristiansen 68 reisedager, Finn Lien 108 reisedager.

*Buskerud.**LO's distriktskontor, Drammen.*

Ved årets begynnelse var tilsluttet 336 fagforeninger med et samlet medlemstall på 33 350 medlemmer.

Ved årets utgang var tilsluttet 340 fagforeninger med et samlet medlemstall på 33 702 medlemmer.

Avgang:

Aros Bok- og Kartonnasjearbeiderforening. Bedriften er nedlagt, og en del av arbeiderne er overført til Hønefoss Papp- og Emballasje Fabrikk (Napi).

Hofsfoss avd. 53 av Norsk Papirindustriarbeiderforbund er nedlagt idet bedriften er sammensluttet med Follum Fabrikker. De overflyttede arbeidere er overført til Follum Fagforening. Disse overføringer innebærer ikke noen total endring i medlemstallet.

Tilgang:

Ved *Mykstufossanlegget i Numedal* er det organisert en forening i tilslutning til Norsk Arbeidsmandsforbund. Foreningen teller 75 medlemmer.

Ved *anlegget Uste/Nes i Hallingdal* er organisasjonsforholdet brakt i orden ved stiftelse av Uste/Nes anleggsarbeiderforening. Foreningen teller ved starten 125 medlemmer.

Arbeiderne ved G. S. Fabrikken, Hokksund, er organisert i tilslutning til Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund med 14 medlemmer.

Betjeningen ved Sandeheimen i Sande er organisert i tilslutning til Norsk Kommuneforbund med 10 medlemmer.

Arbeiderne ved Svøne Pukkverk er organisert som gruppe i tilslutning til Flesberg Vegvokterforening. Gruppen teller 9 medlemmer.

Betjeningen ved Caltex bensinstasjon er organisert som gruppe i tilslutning til Drammen Transportarbeiderforening, med 6 medlemmer.

Drosjesjåførene er organisert i tilslutning til Drammen Transportarbeiderforening, med i alt 18 medlemmer.

Betjeningen ved Avholdshospitet, 7 personer er organisert i tilslutning til Drammen Hotell- og Restaurantarbeiderforening.

Vaskebetjeningen ved Tollboden, 2 personer er organisert som medlemmer av Drammen Arbeidsmannsforening.

Selvik Tremassearbeiderforening er organisert i tilslutning til Norsk Papirindustriarbeiderforbund. Foreningen teller 96 medlemmer.

Tilsammen representerer nyorganiseringen i 1962 352 medlemmer.

Møter:

Det er i løpet av året holdt 7 tilsynsutvalgsmøter, 34 møter i forbindelse med opplysningsarbeidet og 21 faglige møter.

Tariffarbeidet:

Nye overenskomster 4, reviderte overenskomster 6 og forhandlinger og tariffvister 19.

Opplysningsarbeidet:

Det er i året avviklet 12 faglig/politiske helgekurs, 1 ukeskurs og 32 TWI-kurs.

I året 1962 har sekretæren hatt 77 reisedager.

Kontoret har mottatt 889 skriv og sendt ut 402 skriv og 25 rundskriv.

*Finnmark.**LO's distriktskontor, Kirkenes.**Organisasjonsoversikt:*

I distriktets arbeidsområde var det:

1. januar 1962 13 samorganisasjoner omfattende 115 fagforeninger. 31. desember 1962 12 samorganisasjoner omfattende 113 fagforeninger.

1. januar 1962 150 fagforeninger med ca. 5800 medlemmer. 31. desember 1962 153 fagforeninger med ca. 6450 medlemmer.

14 nye fagforeninger og grupper i 1962:

Berlevåg Havnearbeiderforening, Arbeidsmandsforbundet, Karasjok gruppe av NHRAF, Vadsø gruppe av NHRAF, Vardø gruppe av NHRAF og Honningsvåg gruppe av NHRAF. Klubb nr. 50, Vadsø, og Klubb nr. 19, Kirkenes, Norsk Jern- og Metallarb.forb., Hasvik Kommunale Tjenestemannsforening og Gamvik Kommunale Tjenestemannsforening, Kommuneforbundet, Finnmark Krets av Postforbundet, Altafjord Meieriarbeidergruppe og Kongsfjord Næringsmiddelarbeiderforening, NNN, Landsforeningen Forsvarets Personell, Alta, Yrkesskolenes Landsforening, Vardø, og direkte medlemmer, Grenaderene, Vardø, Tjenestemannslaget. Samlet medlemstall 175.

10 uttrådte foreninger i 1962:

I henhold til oppgaver fra forbundene er følgende foreninger uttrådt:

Friarfjord Skiferarbeiderforening, Gamvik Havnearbeiderforening og Karasjok Vegarbeiderforening (overført andre avdelinger) og Porsa Arbeidsmandsforening (arbeidet sluttført), Arbeidsmandsforbundet, Hammerfest Kystlosforening, Losforbundet, Hasfjord Næringsmiddelarbeiderforening, NNN, Statens Fiskekontrollørers forening, Tjenestemannslaget, Klubb nr. 19, Kirkenes, Norsk Jern og Metallarb.forb., Kjøllefjord Elektrikerforening, Elektrikerforbundet, Hammerfest kjemiske arbeiderforening, Kjemisk Industriarbeiderforbund (medlemmene overført Hammerfest, NNN). Samlet medlemstall 84.

Møter:

I 1962 har tilsynsutvalget hatt 9 møter.

Andre møter arrangert av distriktskontoret:

Arrangert kurs om Fellesmarkedet i Kirkenes, Honningsvåg og Hammerfest.

Tariffarbeidet:

a) Nye tariffer 2. b) Reviderte tariffer 0. c) Forhandlinger om tariffvister 11.

Opplysningsarbeidet:

29. april: sekretær Grava foreleste på kurs i Honningsvåg, arrangert av Vest-Finnmark D/lag av AUF.

3.—8. september: sekretær Grava foreleste på Skaidi-kurset.

Sekretær Grava har innledet om «Søkelys på organisasjonen» i samtlige samorganisasjoner samt endel fagforeninger. Pr. 31. desember hadde Finnmark passert målsettingen til AOF og FB, som var 25 ringer.

16. 18. september: orientert om Fellesmarkedet på distriktskonferanser i Alta og Honningsvåg.

12. november: forelest om organisasjonenes stilling i Finnmark på ungdomskurs på Skaidi.

Orientert om opplegget til «LO for ungdommen» i følgende samorganisasjoner: Hammerfest, Vadsø, Vardø og Sør-Varanger.

Orientert om den nye Hovedavtalen i samtlige samorganisasjoner.

Antall reisedager: 162.

Hedmark.

LO's distriktskontor, Hamar.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets arbeidsområde var det:

1. januar 1962 18 samorganisasjoner omfattende 476 fagforeninger. 31. desember 1962 19 samorganisasjoner omfattende 482 fagforeninger.

1. januar 1962 485 fagforeninger med 25 701 medlemmer. 31. desember 1962 492 fagforeninger med 25 711 medlemmer.

Nye fagforeninger i 1962:

Oppland krets av Telegrafmennesenes Landsforbund 20 medlemmer, Hamar distr.tekn.personalforening, Jernbaneforbundet, 8 medlemmer, Hamar Befalslag, Norsk Tjenestemannslag, 32 medlemmer, Åsnes Jern og Metall, Norsk Jern og Metallarb.forb., 32 medlemmer, Åkershagen Personalforening, Kommuneforbundet, 13 medlemmer, Terningmoen Befalslag, Norsk Tjenestemannslag, 20 medlemmer, Haslemoen Befalslag, Norsk Tjenestemannslag, 20 med-

lemmer, Lututfallet Anleggsarbeiderforening, Norsk Arbeidsmandsforbund, 19 medlemmer, Kirkenær Næringsmiddelarbeidergruppe, NNN, 10 medlemmer, med et samlet medlemstall av 174.

Uttrådte fagforeninger i 1962:

Engerdal Handel og Kontor. Medlemmene overført direkte til forbundet, 4 medlemmer i alt.

Møter:

I 1962 har tilsynsutvalget hatt 8 møter.

Andre møter arrangert av distriktskontoret: 23 tillitsmannsmøter, 21 agitasjonsmøter. Tillitsmennene har tilsammen deltatt i 120 organisasjonsmøter.

Tariffarbeidet:

a) Nye tariffer 1. b) Reviderte overenskomster 1. c) Forhandlinger om tariffvister 19.

Opplysningsarbeidet:

Det er i året holdt 18 opplysningsmøter, 9 kurser med 206 deltakere, 167 studieringer med 1212 deltakere. Dessuten er det avviklet 20 TWI-kurs med 182 deltakere.

Det er vist film ved 50 arrangement og bildeband ved 29 arrangement.

1. mai i Hedmark 1962:

I samarbeid med Hedmark fylkes Arbeiderparti formidlet distriktskontoret 47 talere til 1. mai-arrangement i Hedmark.

Antall reisedager:

Kontoret har i året hatt 123 reisedager, hvorav 27 dager knyttet til LO-kontoret på Gjøvik.

Møre og Romsdal.

LO's distriktskontor, Molde.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets arbeidsområde var det:

1. januar 1962 15 samorganisasjoner omfattende 279 fagforeninger, 31. desember 1962 15 samorganisasjoner omfattende 280 fagforeninger.

1. januar 1962 336 fagforeninger med 18 463 medlemmer, 31. desember 1962 337 fagforeninger med 18 642 medlemmer.

Nye fagforeninger 1962:

Kristvik Fagforening, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Frei Gruppe, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund, med et samlet medlemstall av 28.

Uttrådte fagforeninger 1962:

Molde Tekstilarbeiderforening, Norsk Tekstilarbeiderforbund, med et medlemstall av 9. Bedriften nedlagt.

Møter:

I 1962 har tilsynsutvalget hatt 7 møter.

Andre møter arrangert av distriktskontoret: I samarbeid med de lokale faglige samorganisasjoner, fagforeninger og partilag, har distriktskontoret lagt opp til 7 konferanser om «Demokrati i arbeidslivet».

Kontoret fungerte som lokalt aksjonsutvalg når det gjaldt «Internasjonal Camp 1962» i København i tiden 8.—18. juli. På Campen deltok det 12 ungdommer fra fylket, hvorav 3 på det faglige seminar.

Etter oppdrag fra AUF sentralt, la kontoret opp til en studiereise for 25 Afro-asiatiske ungdommer som besøkte Møre og Romsdal i tiden 1.—3. august.

Etter LO's representantskapsmøte 1.—2. juni la kontoret opp til en rekke orienteringsmøter i samorganisasjonene.

Sekretæren har innledet om forskjellige andre faglige emner på i alt 23 møter. Disse møtene har vært arrangert av så vel faglige som politiske organisasjoner, i enkelte tilfelle også av arbeidsgiverorganisasjoner.

Tariffarbeidet:

a) Nye tariffer 4. b) Reviderte tariffer 10. c) Forhandlinger om tariffvister 28. En rekke tvister er løst gjennom uformelle konferanser.

Opplysningsarbeidet:

I 1962 har det i samarbeid med de lokale samorganisasjoner, AOF-foreninger og fagforeninger vært holdt 4 helgekurs i organisasjonskunnskap med 83 deltaker, 4 faglig/politiske helgekurs for

ungdom med 69 deltakere, 5 kveldskurs med 73 deltakere, 2 dagkurs om opplysningsarbeidet med 35 deltakere, 23 TWI-kurs med 211 deltakere fra 32 bedrifter.

I forbindelse med aksjonen for brevkurset «Søkelys på organisasjonen» er det i samarbeid med AOF's distriktskontor i Trondheim arrangert 4 helgekurs for brevringledere med ca. 100 deltakere. Om samme emne har sekretæren innledet på 18 møter i samorganisasjoner, fagforeninger og ungdomslag. I fylket er det startet 60 brevringer, hvorav 39 i «Søkelys på organisasjonen».

«Mørekurset» ble i år arrangert som et faglig/politisk ungdomskurs på Dovrefjell i tiden 11.—17. februar. Det var 33 deltakere.

«LO for ungdommen»: Distriktskontoret har lagt opp til 11 møter i samarbeid med de lokale samorganisasjoner, fagforeninger og ungdomslag hvor «LO for ungdommen» har vært behandlet.

I samarbeid med interesserte fagforeninger har vi arrangert to orienteringsmøter for yrkesskoleelever.

I anledning av diskusjonen om Norges stilling til EEC har kontoret lagt opp til 3 møter i samorganisasjonene med stortingsmann Gunnar Alf Larsen som innleder, og dessuten har sekretæren innledet på en rekke møter om samme emne. Kontoret har også arrangert en fylkeskonferanse i Molde om samme emne 29.—30. september, med statssekretær Dagfinn Juel som innleder. Det deltok 47 personer.

I tiden 17.—23. juni deltok sekretæren på studiereise til Bryssel og Luxembourg for å studere de forskjellige organisasjoner innenfor EEC, Euratom og Kull- og Stålunionen.

Antall reisedager:

Ralp Christiansen har hatt 157 reisedager i 1962.

Nordland.

LO's distriktskontor, Bodø.

Organisasjonsoversikt:

I Nordland fylke var det:

1. januar 1962 22 samorganisasjoner omfattende 329 avdelinger, 79 avdelinger sto utenom samorganisasjonene. I alt 408 avdelinger med 22 378 medlemmer.

31. desember 1962 22 samorganisasjoner omfattende 330 avdelinger, 82 avdelinger sto utenom samorganisasjonene. I alt 412 avdelinger, med 22 689 medlemmer.

Vi mangler oppgave over de siste medlemstall fra følgende forbund: Norsk Arbeidsmandsforbund, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Handel og Kontor, Jern og Metall, Losforbundet, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Telegrafmennenes Landsforbund, Arbeiderpartiets Presseforbund og Norges Befalsslag.

Nye avdelinger i 1962:

Reine Næringsmiddelarbeiderforening 35 medlemmer, Nusfjord Fiskearbeidergruppe 15 medlemmer, Stø Fiskearbeidergruppe 10 medlemmer, Svolvær Næringsmiddelarbeiderforening 45 medlemmer, Embedskontorenes Tjenestemannslag, Bodø, 15 medlemmer, Tysfjord Bygningsarbeiderforening 50 medlemmer, Brønnøysund Bekledningsarbeiderforening 11 medlemmer, Bodø Kommunale Funksjonærforening 50 medlemmer, Narvik kommunale Kontorfunksj. forening 93 medlemmer og Grane Kommunale Forening ?? medlemmer.

De to nye avdelingene av Norsk Kommuneforbund i Narvik og Bodø framkommer som følge av at de kommunale funksjonærene har dannet egne avdelinger. Størsteparten av medlemmene er således tidligere organisert.

Oppløste avdelinger i 1962:

Rusåga Jernbanearbeiderforening 96 medlemmer, Sagmo Gruvearbeiderforening 55 medlemmer, Kabelvåg Jern- og Metallarbeiderforening 3 medlemmer, Narvik Kjemiske Arbeiderforening 8 medlemmer og Bogen Støperiarbeiderforening ?? medlemmer.

Sistnevnte avdeling er slått sammen med Bogen Jern og Metallarbeiderforening. De øvrige avdelingene er oppløst som følge av nedleggelse av arbeidsplassene. Størsteparten av medlemmene er overført til andre avdelinger.

Møter:

Tilsynsutvalget har hatt 8 møter og behandlet 24 saker.

Distriktskontoret har arrangert følgende lokale møter: 22 lokale informasjonsmøter om Sekretariatets uttalelse vedrørende Norge og Det Europeiske Økonomiske Fellesskap, 31 lokale møter i forbindelse med «Søkelys-aksjonen», 4 møter om situasjonen foran tariffoppgjøret. Sekretærene har dessuten møtt på ca. 35 andre møter og tilstelninger.

Tariffarbeidet:

a) 10 nye tariffer. b) 4 reviderte overenskomster. c) 13 forhandlinger om tvistesaker.

Opplysningsarbeidet:

Kontoret har arrangert 6 helgekurs om Norge og Fellesmarkedet, et ungdomslederkurs over en uke i samarbeid med AOF og et faglig amerikansk seminar i samarbeid med Presse og informasjons-tjenesten i den amerikanske ambassade. Sekretærene har forelest på 10 kurs med andre arrangører. Ved slutten av 1962 var det startet 90 «Søkelys-ringer» i Nordland. Det er arrangert 6 TWI-kurs på militære arbeidsplasser med Arne Michelsen som instruktør.

Kontoret:

Odd M. Bakkejord fratrådte stillingen som sekretær i mars måned 1962 for å overta ledelsen av LO-kontoret, Gjøvik. Rolf Nilssen tiltrådte som ny sekretær i juli 1962.

Reisedager:

Hans N. Jensen 141 reisedager, Odd M. Bakkejord 15 reisedager og Rolf Nilssen 50 reisedager.

*Nord- og Sør-Trøndelag.**LO's distriktkontor, Trondheim.**Organisasjonsoversikt:*

1. januar 1962 28 samorganisasjoner med 375 fagforeninger. 31. desember 1962 27 samorganisasjoner med 375 fagforeninger.

1. januar 1962 540 fagforeninger med ca. 42 500 medlemmer. 31. desember 1962 539 fagforeninger med ca. 42 500 medlemmer.

Bangsund faglige Samorganisasjon har gått sammen med Namsos faglige Samorganisasjon.

Nye foreninger:

Namsos Rengjøringskvinnens Forening, avd. 90, NAF, Lundeskna Anleggsarbeiderforening, NAF, og Støren Vaskerigruppe, NKIF.

Uttrådte foreninger:

Avisbudenes Forening, Trondheim, har gått inn som gruppe i Trondheim Lager- og Transportforening. Reitanbrua avdeling av NAF — arbeidet er ferdig. Røros Bekledningsarbeiderforening av NBF — bedriften har gått konkurs. Hestvika Hermetikkarbeiderforening av NNN er foreløpig opphørt da tillitsmennene er sluttet ved bedriften.

Møter:

Tilsynsutvalget har i 1962 hatt 8 møter.

Tariffarbeidet:

a) Etter 19 forhandlinger og konferanser er det opprettet 9 overenskomster. b) Etter 35 forhandlingsmøter er 27 overenskomster revidert. c) Etter 38 forhandlingsmøter er 26 tvister løst.

Møtevirksomhet:

Samorganisasjonene: 15 styremøter, 9 felles fagforeningsstyremøter og 20 årsmøter. Fagforeningene: 14 styre- og medlemsmøter. Arbeidsplassene: 15 agitasjonsmøter.

Det har ellers vært en rekke representasjoner og møter i andre organisasjoner.

Opplysningsarbeidet:

Det er holdt 20 foredrag med etterfølgende diskusjon om Fellesmarkedet samt et helgekurs om samme emne med 37 deltakere. Haugen har dessuten ledet en studiering i samme emne — over 5 kvelder.

Det er holdt 17 konferanser om studietiltak, 12 foredrag om forskjellige emner og 20 forelesninger på kurs.

I forbindelse med kurset «LO for ungdommen» er holdt 6 kontaktmøter og 3 helgekurs.

Begge sekretærene har deltatt i studiegruppe i «industrielt demokrati» over 7 møter.

I 8 «frokostmøter» med tillitsmenn er tatt opp felles faglige spørsmål. *Bedriftslegeordning* er innført for ansatte i Folkets Hus. Med instruktør Sandaas er holdt 26 *TWI-kurs* med 249 deltakere.

Kontoret har mottatt 1245 og sendt 3169 skriv og rundskriv.

Haugen har hatt 2 måneders permisjon for Genève-skolen og 1 måneds permisjon for militærtjeneste.

Reisedager:

Brevik 94 dager og Haugen 92 dager.

Rogaland.

LO's distriktskontor, Stavanger.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets arbeidsområde var det:

Pr. 1. januar 1962 9 samorganisasjoner — 222 fagforeninger.

Pr. 31. desember 1962 9 samorganisasjoner — 223 fagforeninger.

Nye fagforeninger i 1962:

Sandnes Hotell og Restaurantarbeiderforening er rekonstruert og har ca. 30 medlemmer.

Medlemstallet i Rogaland er pr. 31. desember 1962 ca. 34 000.

Møter:

Det har vært holdt 9 møter i tilsynsutvalget.

Den årlige samorganisasjonskonferansen ble i år viet aksjonen «LO for ungdommen», idet representanter fra AUF-laga i fylket også var innkalt. Sekretær Kjell Lien hadde innledninger.

Tariffarbeidet:

Kontoret har i 1962 opprettet 15 nye overenskomster og revidert 5, og hatt 57 tvistesaker.

Organisasjonsarbeidet:

Det er i 1962 opprettet faste kontordager i Haugesund, og dette tiltak har virket slik at aktiviteten er økt betraktelig i nordre del av fylket.

Reisedager:

Det har ved kontoret vært 213 reisedager i 1962.

Opplysningsarbeidet:

Distriktskontoret har hatt hele opplegget for aksjonen «Søkelys på organisasjonen». Resultatet må sies å være ganske bra.

Kontoret har arrangert ukekurs for tillitsmenn og fagforeningsstyremedlemmer. Det kom inn ca. 70 søknader, 40 deltakere ble opptatt på kurset.

Kontoret hadde opplegget for ett 3-dagers kurs for vegarbeiderne i Rogaland.

Vi har også fått reorganisert AOF-foreningene på Ålgård og Jørpeland og omorganisert distriktsstudienemnda til et AOF-utvalg i Rogaland.

Når det gjelder aktiviteten innen opplysningssektoren, er den i Rogaland ganske bra, i 1962 kanskje endel større enn tidligere, men da vi mangler nøyaktige oppgaver fra de enkelte AOF-foreninger, kan vi ikke oppgi antall kurs og deltakere.

I tillegg til dette kommer TWI-kursene. Det har vært 25 grupper med 222 deltakere.

*Telemark og Vestfold.**LO's distriktskontor, Porsgrunn.**Medlemsoversikt:*

I kontorets område var det pr. 1. januar 1962 16 samorganisasjoner omfattende 436 fagforeninger med tilsammen 49 500 medlemmer.

Pr. 31. desember 1962 var det 15 samorganisasjoner med 436 fagforeninger og 49 550 medlemmer.

Langesund faglige Samorganisasjon er nedlagt.

Utgåtte foreninger:

Horten Næringsmiddelarbeiderforening, tilsluttet NNN, er oppløst på grunn av at bedriften medlemmene var ansatt ved, er nedlagt. De gjenværende medlemmer er overført til Horten Bryggeriarbeiderforening.

Porsgrunn Bakersvenners forening har blitt nedlagt, og medlemmene er overført til Porsgrunn avdeling av NNN.

Nye foreninger:

I Kragerø er det startet en ny avdeling av Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund, som ved starten fikk 9 medlemmer.

Samme forbund har fått en ny gruppe av de ansatte ved Norsjø Turistheim, Akkerhaugen. Gruppen fikk 5 medlemmer, og går inn i forbundets avdeling i Notodden.

Ved Andebu Mølle i Vestfold er det blitt organisert en gruppe på 4 medlemmer i tilslutning til Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund.

Ved Telemark Eggsentral, Bø i Telemark, har 10 av de 15 beskjeftigede blitt organisert i en gruppe som slutter seg til avdelingen av NNN i Bø.

Møter i samorganisasjonene:

I samorganisasjonene har det i årets løp vært arrangert 46 møter hvor Harald E. Olsen og Th. Hanæs har vært med. Møtene har behandlet følgende emner: Søkelyset på organisasjonen — Agitasjonen — Nyorganisering — Fellesmarkedet.

Møter i fagforeningene:

Sekretærene ved distriktskontoret har deltatt i 35 møter i fagforeninger i Vestfold og Telemark.

Møter i andre organisasjoner:

Kontorets sekretærer har deltatt i 25 møter i andre organisasjoner, der de har holdt foredrag og delvis også kjørt film.

Tariffarbeidet:

Av nye tariffar er det opprettet 2. Kontoret har vært med i arbeidet med løsningen av 11 tvistesaker.

Opplysningsarbeidet:

Distriktskontoret har hatt det praktiske arbeid med følgende kurs og konferanser:

Ukeskurset for fagorganisert ungdom «Ung i dagens samfunn» i tiden 18.—24. mars 1962 på Norsjø Turistheim, Akkerhaguen, med 37 deltakere.

Week-end-kurs for fagorganisert ungdom fra Vestfold og Telemark, holdt på Norsjø Turistheim, Akkerhagen, med 27 deltakere.

Grimestadkurset 1962 i tiden 27. mai—9. juni på Grimestad Pensjonat, Tjøme, med 32 deltakere og Harald E. Olsen som kursleder.

2 helgekurs om Fellesmarkedet. For Vestfold ble kurset på Vindfjellhytta avviklet med 27 deltakere og Harald E. Olsen som leder. For Telemark ble kurset holdt på Norsjø Turistheim, med 28 deltakere, der var Th. Hanæs med.

Helgekurs for tillitsmenn i veiarbeiderforeningene i Telemark ble holdt på Norsjø Turistheim, Akkerhagen, med 11 deltakere. Som forelesere deltok sekretær Ole Flesvig, fylkesveisjefen i Telemark, herr Nordang, og sekretær Th. Hanæs, mens Anton Moland var kursleder.

4 week-end-kurs for fagforeningstillitsmenn innenfor Vestfold fylke. Disse kurser var lagt opp i samarbeid med de forskjellige samorganisasjoner. Tilsammen hadde kursene 92 deltakere.

Faglig/politisk helgekurs for Tokke-arbeidere er holdt på Dalen i Telemark med sekretær Olav Nordskog og sekretær Harald E. Olsen som forelesere. Det var 27 deltakere, og sekretær Olav H. Verpe var kursleder.

En to-kvelders konferanse for faglig/politiske medarbeidere i Notodden. Det var 17 deltakere, og forelesere var sekretær Olav Nordskog, redaktør Alf Skåum og sekretær Harald E. Olsen.

Konferanse med formannen og studielederen i hver samorganisasjon i Vestfold og Telemark er holdt for å drøfte studiearbeidet. Der møtte 32 deltakere.

Konferanse for faglig/politiske samarbeidsutvalg i samorganisasjonene i Vestfold og Telemark ble holdt i Porsgrunn 9. desember 1962, der sekretær Einar Strand fra LO og stortingsmann Sverre Løberg holdt foredrag. Det var 75 deltakere.

En rekke møter har vært arrangert i forbindelse med aksjonen «LO for ungdommen», Fellesmarkedet og «Demokrati i arbeidslivet».

I alt har kontoret medvirket til 17 studietiltak som har hatt 496 deltakere.

Instruktør Kåre Beckstrøm har holdt 10 kurs i Vestfold med 98 deltakere og 31 kurs i Telemark med 280 deltakere.

Reisedager:

Harald E. Olsen har i året 1962 hatt 198 reise- og møtedager og Th. Hanæs har hatt 135.

Møter:

Tilsynsutvalget har holdt 8 møter.

Oppland.

LO's distriktkontor, Gjøvik.

Sekretær A. H. Buflod, LO's distriktkontor Hamar, ledet også kontoret på Gjøvik fram til 15. mars 1962, da sekretær Odd M. Bakkejord overtok.

Organisasjonsoversikt:

I distriktets område var det:

1. januar 1962 11 samorganisasjoner omfattende 380 fagforeninger med om lag 21 200 medlemmer. 31. desember 1962 11 samorganisasjoner omfattende 371 fagforeninger med om lag 19 400 medlemmer. (Jernbaneforbundets medlemmer i Oppland er ikke regnet med i år, på grunn av vanskene med å få eksakt medlemstall.)

Nye fagforeninger 1962:

Fjellhammer Skiferbrudds forening, Norsk Arbeidsmandsforbund, 8 medlemmer, Feltartillerireg. nr. 2's befalslag, Norges Befalslag, 29 medlemmer, HV/skolen, Dombås, Norges Befalsl., 13 medlemmer, Lillehammer og omegn befalslag, Norges Befalslag, 60 medlemmer, Starum befalslag, Norges Befalslag, 18 medlemmer. Dokka Bekledningsarbeiderforening, Norsk Bekledningsarb.forb., 9 medlemmer, Eina Bekledningsarbeiderforening (reorg.), Norsk Bekledningsarb.-

forb., 8 medlemmer, Valdres Bygningsarbeiderforening, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, 42 medlemmer, Lunner Bygningsarbeiderforening, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, 7 medlemmer, avd. 139 av NEKF, Ringeby, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund, 9 medlemmer, avd. 21 av NEKF, Lillehammer, Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund, 86 medlemmer, Valdres Handels og Kontor, Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, 30 medlemmer, Hedmark og Oppland Inspektørslag (stiftet 1947, men først nå oppgitt til oss), Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund, 20 medlemmer, Vågå Meieriarbeidergruppe, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, 7 medlemmer, Trygdekasseetatens Landsforening, Norsk Tjenestemannslag, 113 medlemmer, Undervisn.tj.m. etatsfor., Oppland, Norsk Tjenestemannslag, 25 medlemmer, Arbeidsformidl. etatsfor., Oppland, Norsk Tjenestemannslag, 17 medlemmer, tilsammen 501 medlemmer. De 3 sistnevnte foreninger er omorganiserte.

Uttrådte fagforeninger i 1962:

Bukkebotn Anleggsarbeiderforening, Norsk Arbeidsmandsforbund, 18 medlemmer (anlegget er ferdig), Lunner gruppe av Norsk Bekledningsarbeiderforbund, 6 medlemmer (meld. fra forbundet), Gran gruppe av Norsk Bekledningsarbeiderforbund, 9 medlemmer (meld. fra forbundet), Vinstra Konfeksjonsarbeiderforening, Norsk Bekledningsarbeiderforbund, 5 medlemmer (meld. fra forbundet), Vang Konfeksjonsarbeiderforening, Jevnaker, Norsk Bekledningsarbeiderforbund (overf. til Jevnaker Konfeksjonsarbeiderforening med 13 medl.), Halling Tekstilarbeiderforening, Lunner, Norsk Bekledningsarbeiderforbund (overf. Jevnaker Konfeksjonsarbeiderforening med 17 medl.), Gjøvik Baker- og Konditorsvenners Forening er overført til Gjøvik Nærings- og Nytelsesmiddelarb.forening, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Bredbygden Sykehus' pers.forening, Otta, er overført til Presteseter Sykehus' Pers.forening, Reinsvoll, Norsk Kommuneforbund, Torpa Handel og Kontor, Norges Handels- og Kontorfunksjonærer Forbund, 12 medlemmer (meld. fra forbundet at foreningen er oppløst november 1960), Dokka gruppe av Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund, 4 medlemmer (strøket ifølge liste fra forbundet), Landåsen gruppe av Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund (strøket for flere år siden ifølge meld. fra forbundet), Kapp Jern og Metall, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, 23 medlemmer (meld. fra forbundet), Otta Jern og Metall, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, 5 medlemmer (meld. fra forbundet), Skreia Sko-

tøyarbeiderforening, Norsk Skotøyarbeiderforbund, 6 medlemmer (forbundet melder at foreningen er nedlagt), tilsammen 88 medlemmer.

Møter:

I 1962 har tilsynsutvalget hatt 9 møter.

Andre møter arrangert av distriktskontoret: 2 konferanser om ungdomsarbeidet i Oppland, 4 orienteringsmøter om «København-leiren 1962».

Tariffarbeidet:

Nye tariffer: 5. Forhandlinger om tariffvister: 9.

Opplysningsarbeidet:

Helgekurs 6, kveldskurs 1. Startkonf. «Søkelys på organisasjonen»: 14. Opptaksmøter «LO for ungdommen»: 7. TWI-kurs: 14.

Reisedager:

A. H. Buflod 27 kontordager, Odd M. Bakkejord 78 reisedager, Kåre Bårdseth 2 reisedager og Rolf Furuset 3 reisedager.

Troms.

LO's distriktskontor Tromsø.

Organisasjonsoversikt:

I distriktskontorets arbeidsområde var det:

1. januar 1962 6 samorganisasjoner omfattende 93 fagforeninger, 31. desember 1962 6 samorganisasjoner omfattende 109 fagforeninger.

1. januar 1962 176 fagforeninger med 10 250 medlemmer, 31. desember 1962 195 fagforeninger med ca. 11 000 medlemmer.

Nye foreninger i 1962:

Harstad Befalslag, Norges Befalslag, Målselv Befalslag, Norges Befalslag, Setermoen Befalslag, Norges Befalslag, Skjold Befalslag, Norges Befalslag, Troms Regiments Befalslag, Norges Befalslag, Målselv Hotell og Restaurantarbeidergruppe, Norsk Hotell- og Restaurant-Arbeider-Forbund, Dyrøy Kvartarbeidergruppe, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Bardu kommunale Forening, Norsk Kommuneforbund, Målselv kommunale Forening, Norsk

Kommuneforbund, Tromsbuss Sjåfør- og Verkstedarbeiderforening, Norsk Kommuneforbund, Trastad Personalforening, Norsk Kommuneforbund, Åsgård Sykehus Personalforening, Norsk Kommuneforbund, Bardu gruppe av NNN, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Sommarøy Næringsmiddelarbeiderforening, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Avd. 105—12 av NTL Arbeidsformidlingens Etatsforening, Norsk Tjenestemannslag, Vassdragsvesenets Etatsforening, Norsk Tjenestemannslag, Avd. 103—12 av NTL, Landsforeningen for trygdekassene, Norsk tjenestemannslag, Torsvåg Fiskearbeiderforening, Norsk Transportarbeiderforbund, Målselv Møbelarbeiderforening, Norsk Treindustriarbeiderforbund. Disse 19 nye foreninger har et samlet antall av 752 medlemmer.

Uttrådte fagforeninger i 1962:

I 1962 er det så vidt vi kjenner til, ikke uttrådt noen fagforeninger.

Møter:

Tilsynsutvalget har i 1962 hatt 6 møter.

Andre møter arrangert av distriktskontoret: Det har vært holdt 14 agitasjonsmøter og 26 andre møter og konferanser.

Tariffarbeidet:

a) Nye tariffer 3. b) Reviderte tariffer 6. c) Forhandlinger om tariffvister 12. Andre forhandlinger 7.

Opplysningsarbeidet:

Opplysnings- og studiearbeidet har jevnt over vært bra og hatt god tilslutning. I flere fagforeninger har en tatt opp faglige spørsmål som f. eks.: «Søkelys på organisasjonen». Her har imidlertid tilslutningen ikke vært så bra som ønskelig. Derimot har interessen vært stor når det gjelder de faglige kursene på en ukes varighet, slik at ikke alle interesserte kunne skaffes plass.

Flere fagforbund har arrangert kurser i Troms fylke med fra tre dager til en ukes varighet.

Med omsyn til opplysningsarbeidet blant ungdommen har vi vesentlig gjennom de lokale faglige samorganisasjoner hatt endel kontaktmøter i forbindelse med kurset: «LO for ungdommen». Det har således vært slike møter i Finnsnes, Sørreisa, Heggelia m. v.

I begynnelsen av året hadde vi en rekke TWI-kurs i Troms, således i Skjervøy, Tromsø, Bardu, Finnsnes og Harstad, i alt 15 kurs med 137 deltakere.

Sekretæren har hatt 5 forelesninger på ukeskurs om diverse spørsmål og 1 forelesning på Nord-Troms Yrkesskole om LO og dens virksomhet i samfunnet.

Antall reisedager:

Sekretæren har i året hatt 129 reisedager.

Statistisk oversikt.

Tabell I

viser et sammendrag av Landsorganisasjonens medlemstall fra 31. desember 1923 til 31. desember 1961.

Tabell II. Medlemsbevegelsen 1939—1961.

Fra 1939 til krigens slutt gikk medlemstallet sterkt ned. Etter krigen, fra mai 1945 og fram til utgangen av 1961 har medlemstallet steget med i alt 294 293 medlemmer eller 109,9 prosent. Sett i forhold til medlemstallet 1939 er den reelle øking 205 223 medlemmer eller 57,5 prosent.

Tabell III

viser forandring i medlemstallet fra 31. desember 1960 til 31. desember 1961 innenfor de enkelte fylker både i absolutte og relative tall.

Tabell IV.

Tallene er utarbeidet på grunnlag av forbundenes årsrapporter og viser antall avdelinger og medlemmer i de ulike forbund pr. 31. desember 1961.

Ved utgangen av 1960 sto 41 forbund (herav 2 fellesforbund) med tilsammen 541 549 medlemmer fordelt på 5129 avdelinger tilsluttet Landsorganisasjonen. Pr. 31. desember 1961 var 41 forbund (herav 2 fellesforbund) tilmeldt, og antall medlemmer i alt var 562 019 fordelt på 5116 avdelinger. Medlemstallet viser en stigning på i alt 20 470 medlemmer eller 3,8 prosent fra 1960 til 1961.

Tabell V

gir et bilde av organisasjonsforholdene, ordnet geografisk. For samtlige byer og bymessig bebygde strøk under ett er medlemstallet ved utgangen av 1961 389 027 fordelt på 2142 avdelinger. Tilsvarende

tall for 1960: 373 677 medlemmer fordelt på 2131 avdelinger, dvs. en stigning på 15 350 medlemmer eller 4,1 prosent i året 1961.

For landdistriktene viser tabellen 2929 avdelinger med tilsammen 144 539 medlemmer pr. 31. desember 1961. I 1960 var tallene 2954 avdelinger med 141 454 medlemmer, dvs. en stigning i medlems-tallet for landdistriktene på 3085 medlemmer eller 2,2 prosent i 1961.

Antall medlemmer på *Svalbard* er ført opp for seg og viser en stigning på 46 medlemmer, eller 11,0 prosent.

Antall medlemmer i *utlandet* har gått ned fra 14 705 til 14 369 i tidsrommet 1960—1961, en tilbakegang på 336 medlemmer eller 2,3 prosent. Antall *direkte medlemmer* viser en stigning på i alt 1481 eller 71,9 prosent.

I *landsomfattende* avdelinger i 1961 var det 10 078 medlemmer. Tilsvarende tall i 1960 var 9234, dvs. en stigning på 844 medlemmer eller 9,1 prosent.

Tabell VI

viser en fylkesvis gruppering av de *fagforeninger som har kvinnelige medlemmer*, med en oversikt over samlet antall medlemmer i disse fagforeninger og herav kvinnelige medlemmer fordelt på de ulike forbund. Antall kvinnelige medlemmer utgjør 105 584 eller 18,8 prosent av Landsorganisasjonens samlede medlemstall i 1961.

Tabell VII

gir en oversikt over forbundenes fagblader, antall nummer, gjennomsnittlig opplag og gjennomsnittlig antall sider pr. nummer for året 1961.

Tabell VIII. Arbeidskonflikter 1962.

I tabell VIII er ført opp alle konflikter i året som er meldt til Landsorganisasjonen.

Tabellen viser at det i løpet av året har vært 8 konflikter omfattende 1013 arbeidere i alt, hvorav 950 var organisert. De tilsvarende tall for 1961 var 13 konflikter som omfattet 19 958 organiserte og hadde 352 951 tapte arbeidsdager.

Antall tapte arbeidsdager for organiserte i 1962 var 81 121. Det største antall tapte arbeidsdager hadde Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund med 77 484 dager på konflikten ved Electric Furnace Products Company i Sauda.

Tabellen viser videre at Landsorganisasjonen av forbundenes konfliktstønad har refundert kr. 202 757.25.

Til nærmere belysning av konfliktenes årsak, karakter og resultat er satt opp tre utdrag av tabellen, samt en tabell med tilbakegående tall.

Tabell IX

gir en oversikt over tariffsaker behandlet i Sekretariatet i løpet av året 1962.

Tillitsmenn og funksjonærer.

I 1960 hadde Landsorganisasjonen 41 tilsluttede forbund med tilsammen 150 *valgte* tillitsmenn med fast lønn og 96 *ansatte* tillitsmenn, hertil kommer 58 valgte tillitsmenn som bare har en viss årlig godtgjøring for sitt arbeid og 315 funksjonærer. Tallet for funksjonærer inkluderer 1 revisjonssjef og 7 revisorer.

I 1961 hadde Landsorganisasjonen 41 tilsluttede forbund med tilsammen 154 *valgte* tillitsmenn med fast lønn og 95 *ansatte* tillitsmenn, hertil kommer 64 *valgte* tillitsmenn som bare har en viss årlig godtgjøring for sitt arbeid og 342 funksjonærer. Tallet for funksjonærer inkluderer 1 revisjonssjef og 7 revisorer.

Tabell I, 1961.

**Sammendrag av Landsorganisasjonens medlemstall
pr. 31. desember 1923—1961.**

		Antall avdelinger	Antall medlemmer	
31. desember	1923	1 281	85 599	
→	1924	1 191	92 767	
→	1925	1 237	95 931	
→	1926	1 187	93 134	
→	1927	1 314	94 154	
→	1928	1 470	106 182	
→	1929	1 721	127 017	
→	1930	1 861	139 591	
→	1931	1 929	144 595	
→	1932	2 008	153 374	
→	1933	2 054	157 524	
→	1934	2 211	172 513	
→	1935	¹⁾ 2 635	¹⁾ 224 340	
→	1936	¹⁾ 3 074	¹⁾ 276 992	
→	1937	¹⁾ 3 433	¹⁾ 323 156	
→	1938	¹⁾ 3 661	¹⁾ 344 795	
→	1939	¹⁾ 3 833	¹⁾ 356 796	
→	1940	3 556	306 341	
→	1941	3 330	293 774	
→	1942	3 557	299 694	²⁾ (289 000)
→	1943	3 441	291 115	²⁾ (280 543)
7. mai	1945	3 199	267 726	³⁾ (225 337)
31. desember	1945	⁴⁾ 3 704	⁴⁾ 339 920	
→	1946	3 998	⁴⁾ 407 029	
→	1947	4 265	442 445	
→	1948	4 346	456 297	
→	1949	4 443	473 629	
→	1950	4 605	488 442	
→	1951	4 747	503 397	
→	1952	4 871	515 593	
→	1953	5 020	526 016	
→	1954	5 079	538 587	
→	1955	5 119	542 105	
→	1956	5 175	545 416	
→	1957	5 172	540 878	
→	1958	5 193	543 513	
→	1959	5 207	541 408	
→	1960	5 129	541 549	
→	1961	5 116	562 019	

Stigning fra 31. desember 1923 til 31. desember 1961: 556,57 prosent.

¹⁾ Inkl. tall for Areidsløses foreninger ikke tilsluttet forbundene.

²⁾ Medlemmer i endel grupper som ble tvangstilsluttet LO under krigen er ikke regnet med tallene som er angitt i parentesene.

³⁾ Sjømannsforbundets medlemmer utenfor Norge er ikke regnet med i dette tallet.

⁴⁾ Rettet tall.

Tabell II, 1961.

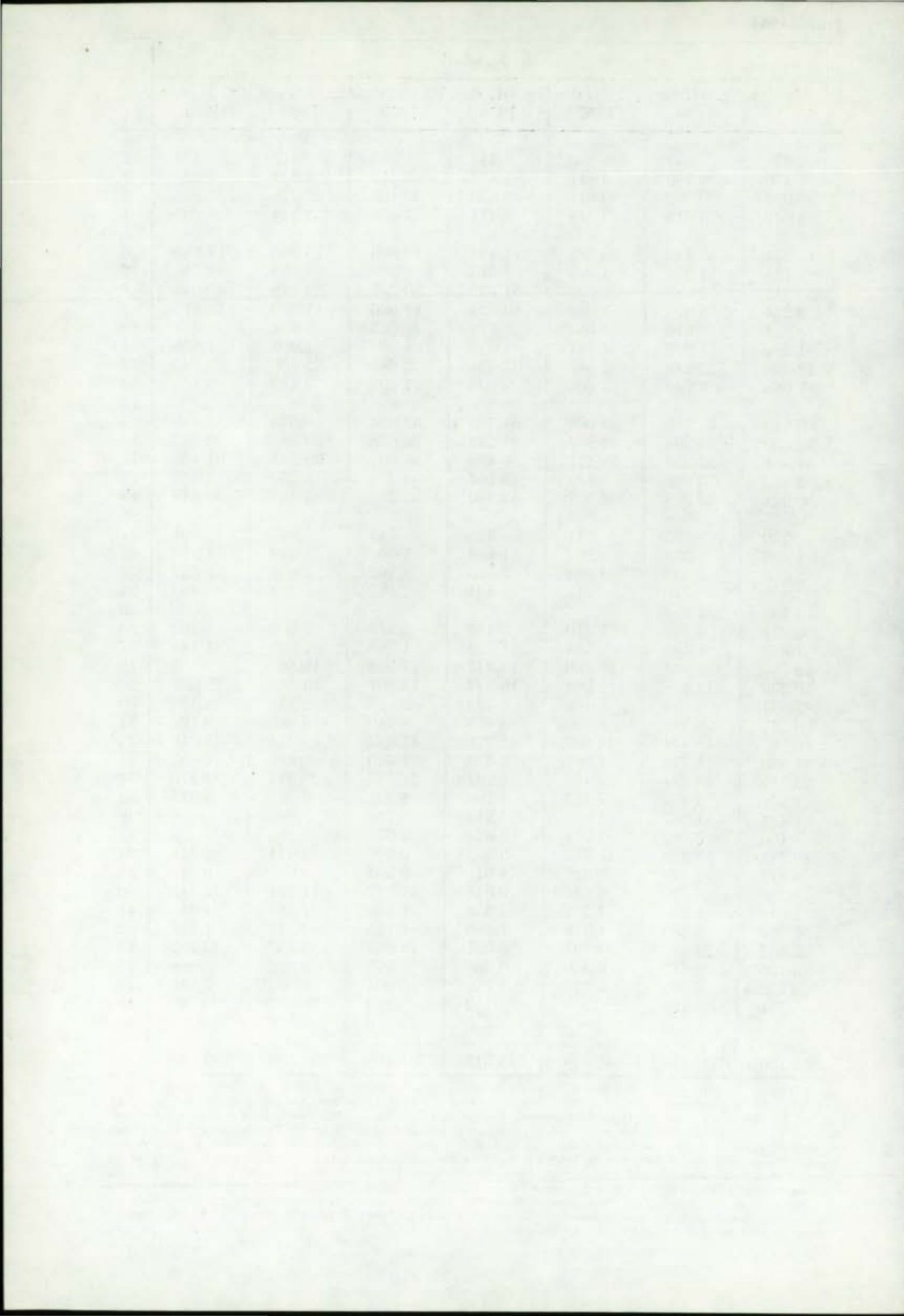
Medlemsbevegelsen

	Forbund	Medlemstall		
		Pr. 31. des. 1939	Pr. 7. mai 1945	Pr. 31. des. 1954
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	176	—	340
2	Forbund for Arb.l. og Tekn. Funksj. ¹⁾	—	—	3 149
3	Arbeidsmandsforbundet	26 860	17 404	31 058
4	Baker- og Konditorforbundet	2 797	2 683	3 783
5	Befalslaget ²⁾	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	8 682	5 076	15 896
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforb.	2 748	2 372	4 127
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet ³⁾ ..	⁴⁾ 32 205	⁴⁾ 25 914	56 255
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet ..	3 646	3 302	9 039
10	Fengselstjenestemannsforbundet ⁵⁾	—	—	612
11	Gullsmedarbeiderforbundet	701	669	1 323
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund ..	19 536	17 919	33 184
13	Hotell og Restaurantarbeiderforbundet	6 916	1 878	7 295
14	Høvleriarbeiderforbundet ³⁾	6 229	4 228	—
15	Jern- og Metallarbeiderforbundet	32 605	30 572	57 966
16	Jernbaneforbundet	13 857	10 706	22 787
17	Kjemisk Industriarbeiderforbund	20 915	14 157	31 757
18	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1 969	ca. 1 600	2 807
19	Kommuneforbundet	28 026	24 664	50 177
20	Kystloslaget ⁶⁾	—	42	—
21	Lenmannsbetjentenes Landslag ⁷⁾	—	—	639
22	Litograf- og Kjemigrafforbundet	974	831	1 246
23	Lokomotivmandsforbundet	1 701	1 784	2 367
24	Losforbundet ⁸⁾	—	—	536
25	Maskinistforbundet ⁹⁾	—	—	6 800
26	Murerforbundet	3 905	2 446	5 632
27	Musikerforbundet	906	867	1 626
28	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb...	13 846	ca. 8 000	16 169
29	Papirindustriarbeiderforbundet	15 000	13 933	18 993
30	Politiforbundet ¹⁰⁾	—	—	2 830
31	Postfolkenes Fellesforbund	¹¹⁾ 2 363	¹¹⁾ 1 920	¹²⁾ 7 787
32	Sjømannsforbundet	27 834	¹³⁾ 16 000	41 374
33	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1 673	1 617	1 884
34	Skog- og Landarbeiderforbundet	25 814	22 037	24 053
35	Skotøyarbeiderforbundet	4 298	2 868	4 772
36	Stenindustriarbeiderforbundet	1 706	865	1 137
37	Støperiarbeiderforbundet ¹⁴⁾	2 934	2 817	4 167
38	Tekstilarbeiderforbundet	8 357	5 218	10 949
39	Telefolkenes Fellesforbund ¹⁵⁾	2 635	535	7 943
40	Tjenestemannslaget ¹⁶⁾	—	—	6 613
41	Tobakkarbeiderforbundet	1 587	ca. 700	1 255
42	Tolltjenestemannsforbundet ¹⁷⁾	—	—	1 248
43	Transportarbeiderforbundet	20 804	14 652	24 881
44	Treindustriarbeiderforbundet	4 101	3 655	6 725
45	Typografforbundet ¹⁸⁾	4 173	3 795	5 306
46	Urmaker Svenneforbundet ¹⁹⁾	—	—	100
47	Arbeidsledige utenfor forbundene	4 317	—	—
	Tilsammen	356 796	267 726	538 587

¹⁾ Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer ble tilmeldt LO fra 1. juni 1951 som nyopprettet forbund. ²⁾ Norges Befalsslag ble tilsluttet LO fra 1. januar 1961. ³⁾ Norsk Bygningsarbeiderforbund og Norsk Høvleriarbeiderforbund ble slått sammen til ett forbund fra 1. juli 1949 med navnet Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund. Fra 1. januar 1961 er Norsk Stenindustriarbeiderforbund sammensluttet med Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund. ⁴⁾ Tall for Norsk Bygningsarbeiderforbund. ⁵⁾ Norsk Fengselstjenestemannsforbund ble tilsluttet LO fra 1. januar 1946. ⁶⁾ Norsk Kystloslag ble tilsluttet LO i 1940 og medlemskapet opphørte pr. 1. januar 1946. ⁷⁾ Lenmannsbetjentenes Landslag ble tilmeldt LO fra 1. april 1953. ⁸⁾ Norsk Losforbund ble tilsluttet LO fra 1. mars 1946. ⁹⁾ Det norske Maskinistforbund ble tilsluttet LO fra 1. januar 1947, medlemskapet opphørte 1. oktober 1957. ¹⁰⁾ Norsk Politiforbund ble tilsluttet LO fra 1. oktober 1946. ¹¹⁾ Tall for Norsk Postforbund. ¹²⁾ Postfolkenes Fellesforbund omfatter i årene 1951—1953: Det norske Postmannslag og Norsk Postforbund, og fra 1. januar 1954 også: Poståpnernes Landsforbund. ¹³⁾ Postmannslaget ble tilsluttet

Medlemstall							
Pr. 31. des. 1955	Pr. 31. des. 1956	Pr. 31. des. 1957	Pr. 31. des. 1958	Pr. 31. des. 1959	Pr. 31. des. 1960	Pr. 31. des. 1961	
350	357	380	395	395	419	423	1
3 370	3 730	3 817	3 822	3 959	4 208	4 535	2
30 956	30 002	30 611	30 459	30 182	29 978	29 986	3
3 649	3 613	3 518	3 471	3 431	3 344	3 405	4
—	—	—	—	—	—	3 364	5
15 274	15 153	15 289	14 409	14 063	13 636	13 800	6
4 185	4 295	4 205	4 343	4 389	4 539	4 555	7
56 317	52 287	52 335	51 392	50 737	50 449	52 043	8
9 284	8 810	9 002	10 424	11 066	11 300	11 619	9
621	619	664	670	665	692	691	10
1 284	1 226	1 141	1 053	1 037	1 002	1 069	11
32 560	32 815	32 556	33 734	33 688	32 466	36 645	12
7 088	7 740	7 600	8 095	7 695	7 422	9 428	13
—	—	—	—	—	—	—	14
59 642	61 289	64 009	64 500	62 904	68 573	72 588	15
22 399	22 206	21 803	21 233	20 838	20 382	20 013	16
31 884	32 339	30 472	30 498	30 507	30 741	31 152	17
2 883	3 080	3 144	3 164	3 246	3 270	3 659	18
50 921	52 908	53 527	53 480	53 296	54 487	56 444	19
—	—	—	—	—	—	—	20
730	765	771	725	748	787	801	21
1 294	1 375	1 362	1 496	1 504	1 576	1 673	22
2 366	2 332	2 264	2 175	2 102	2 076	2 037	23
539	540	512	484	497	492	480	24
7 109	7 331	—	—	—	—	—	25
5 671	5 509	5 410	5 419	5 319	5 206	5 102	26
1 680	1 750	1 724	1 729	1 586	1 525	1 484	27
16 736	17 464	16 789	16 947	17 086	16 567	19 365	28
19 399	19 498	19 563	19 522	18 961	19 236	19 608	29
1 981	2 004	2 109	2 122	2 128	2 148	2 139	30
8 247	8 368	8 586	8 978	8 710	8 982	9 106	31
42 783	44 444	46 606	46 771	47 534	47 954	47 010	32
1 840	1 778	1 691	1 652	1 550	1 397	1 457	33
23 714	23 984	23 358	24 281	24 577	23 514	22 270	34
4 674	4 474	4 422	4 166	4 304	3 879	3 872	35
1 134	1 087	1 046	817	774	735	—	36
4 180	3 992	4 013	3 824	3 678	—	—	37
10 731	10 628	10 413	9 752	9 790	9 744	9 913	38
8 117	8 188	8 327	8 513	8 664	8 905	9 016	39
7 228	8 179	8 252	9 343	11 017	11 791	12 785	40
1 238	1 352	1 361	1 353	1 358	1 463	1 419	41
1 267	1 289	1 318	1 289	1 175	1 143	1 101	42
24 558	24 442	24 791	25 057	24 369	23 657	23 797	43
6 736	6 541	6 430	6 066	5 875	5 832	5 908	44
5 375	5 525	5 578	5 778	5 891	5 933	6 159	45
111	108	109	112	113	99	98	46
—	—	—	—	—	—	—	47
542 105	545 416	540 878	543 513	541 408	541 549	562 019	

LO fra 1. jull 1951. ¹³⁾ Norsk Sjømannsforbunds medlemmer er anslått å være 16 000 hvorav 611 i Norge ved krigens slutt. ¹⁴⁾ Norsk Støperiarbeiderforbund, tidligere Norsk Formerforbund som gikk ut av LO 18. mars 1948, ble tilmeldt LO igjen fra og med 1. januar 1953. Fra 1. januar 1960 ble Støperiarbeiderforbundet sammensluttet med Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund. ¹⁵⁾ Telefolkens Fellesforbund er opprettet fra 1. januar 1958 etter vedtak på Norsk Telegraf- og Telefonforbunds landsmøte i 1955. Fellesforbundet omfatter Norsk Telegraf- og Telefonforbund og Telegrafmennes Landsforbund som nå er 2 uavhengige forbund med hver sin ledelse og administrasjon. Tidligere var TMLF tilsluttet LO gjennom NTFF. ¹⁶⁾ Norsk Tjenestemannslag ble tilsluttet LO fra 1. januar 1947 under navnet: «Samleforbund for statstjenestemenn utenom de store etatene.» ¹⁷⁾ Norsk Tolltjenestemannsforbund ble tilsluttet LO fra 1. oktober 1945. ¹⁸⁾ Norsk Centralforening for Boktrykkere har fra 1. oktober 1957 forandret navn til Norsk Typografarforbund. ¹⁹⁾ Norsk Urmaker Svvenneforbund ble tilmeldt LO fra 1. oktober 1954.

Tabell III, 1961.

**Medlemstallets forandring 1960—1961,
geografisk satt opp.**

Foreningens hjemsted	Pr. 31. des. 1960		Pr. 31. des. 1961		Medlemstallets forandring	
	Avdelinger	Medlemmer	Avdelinger	Medlemmer	Absolutt + ell. ÷	Prosentvis + ell. ÷
Østfold fylke	297	38 687	294	39 672	985	2,55
Akershus fylke.....	316	18 827	315	19 454	627	3,33
Oslo by	224	124 577	209	128 187	3 610	2,90
Hedmark fylke	470	26 014	469	26 236	222	0,85
Oppland fylke	360	18 398	358	18 961	563	3,06
Buskerud fylke	359	32 815	348	33 115	300	0,91
Vestfold fylke	206	26 040	205	25 787	÷ 253 ÷	0,97
Telemark fylke	265	22 674	260	23 243	569	2,51
Aust-Agder fylke.....	138	6 725	135	6 964	239	3,55
Vest-Agder fylke	161	14 210	158	14 710	500	3,52
Rogaland fylke	254	32 302	252	33 416	1 114	3,45
Hordaland fylke	212	14 328	214	14 922	594	4,15
Bergen by.....	123	37 754	120	38 537	783	2,07
Sogn og Fjordane fylke	135	6 994	135	7 162	168	2,40
Møre og Romsdal fylke	332	17 935	330	19 038	1 103	6,15
Sør-Trøndelag fylke	270	30 761	267	31 929	1 168	3,80
Nord-Trøndelag fylke	258	10 737	247	10 898	161	1,50
Nordland fylke	403	20 732	398	22 049	1 317	6,35
Troms fylke	158	8 701	155	9 492	791	9,09
Finnmark fylke	144	5 920	147	6 430	510	8,61
Svalbard	2	418	2	464	46	11,00
Utlandet	15	14 705	15	14 369	÷ 336 ÷	2,28
Direkte medlemmer	—	2 061	—	3 542	1 481	71,86
Landsomfattende avdelinger .	27	9 234	28	10 078	844	9,14
Avdelinger og medl. som ikke kan fordeles på fylker ¹⁾ ...	—	—	55	3 364	3 364	—
Tilsammen	5 129	541 549	5 116	562 019	20 470	3,78

¹⁾ Norges Befalslag som ble tilsluttet LO pr. 1. januar 1961 har pr. 31. desember 1961 55 avdelinger med tilsammen 3364 medlemmer. Fordeling på fylker foreligger ikke.

Tabell IV, 1961.

Avdelings- og

Løpe- nr.	Forbund	Antall avdelinger ¹⁾			
		Pr. 31. des. 1960	Tilsluttet i årets løp	Utgått eller nedlagt i årets løp	Pr. 31. des. 1961
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	29	—	1	28
2	Forb. for Arb.ledere og Tekn. F.	100	1	1	100
3	Arbeidsmandsforbundet	550	9	35	524
4	Baker- og Konditorforbundet . .	75	—	—	75
5	Befalslaget ²⁾	—	55	—	55
6	Bekledningsarbeiderforbundet . .	116	6	12	110
7	Bokbinder- og Kartonnasjearb.f.	36	1	1	36
8	Bygningsindustriarbeiderforb. ⁴⁾	475	2	9	468
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforb.	234	3	3	234
10	Fengselstjenestemannsforbundet	19	2	5	16
11	Gullsmedarbeiderforbundet	12	—	—	12
12	Handels- og Kontorfunksj. Forb.	250	³⁾ 6	—	256
13	Hotell- og Restaurantarb.forb. . .	63	1	1	63
14	Jern- og Metallarbeiderforb. . . .	263	8	20	251
15	Jernbaneforbundet	126	1	—	127
16	Kjemisk Industriarbeiderforb. . . .	182	5	5	182
17	Kjøttindustriarbeiderforb.	60	2	—	62
18	Kommuneforbundet	435	6	3	438
19	Lensmannsbetj. Landslag	23	—	—	23
20	Litograf- og Kjemigraforb.	9	—	—	9
21	Lokomotivmandsforbundet	9	—	—	9
22	Losforbundet	⁵⁾ 4	—	—	⁵⁾ 4
23	Murerforbundet	73	—	—	73
24	Musikerforbundet	17	1	1	17
25	Nærings- og Nydelsesm.arb.forb.	249	11	15	245
26	Papirindustriarbeiderforb.	89	—	1	88
27	Politiforbundet	60	—	1	59
28	Postfolkenes Fellesforbund:				
	Postforbundet	46	—	—	46
	Postmannslaget	22	—	—	22
	Poståpnernes Landsforbund	23	—	—	23
29	Sjømannforbundet	54	1	—	55
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	31	1	1	31
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	675	4	10	669
32	Skotøyarbeiderforbundet	39	—	—	39
33	Tekstilarbeiderforbundet	84	2	7	79
34	Telefolkenes Fellesforbund:				
	Telegraf- og Telefonforbundet	68	—	1	67
	Telegrafmennenes Landsforb. . . .	13	—	—	13
35	Tjenestemannslaget	⁶⁾ 46	2	2	⁶⁾ 46
36	Tobakkarbeiderforbundet	4	—	—	4
37	Tolltjenestemannsforbundet	27	—	—	27
38	Transportarbeiderforbundet	224	3	6	221
39	Treindustriarbeiderforbundet	156	2	7	151
40	Typograforbundet	56	—	—	56
41	Urmaker Sønneforbundet	3	—	—	3
	Tilsammen	5 129	135	148	5 116

¹⁾ Heri også iberegnet grupper. ²⁾ Befalslaget er tilsluttet LO fra 1. januar 1961. ³⁾ Netto tilgang. ⁴⁾ Fra 1. januar 1961 er Stenindustriarbeiderforbundet sammensluttet med Bygningsindustriarbeiderforbundet. Pr. 31. desember 1960 hadde Stenindustriarbeiderforbundet 23 avdelinger med 735 medlemmer og Bygningsindustriarbeiderforbundet 452 avdelinger med 50 449 medlemmer, herav 187 kvinner. ⁵⁾ 4 hovedavdelinger som er opp-

medlemsbevægelsen 1961.

Antall medlemmer						Medlemst. forandring		Løpe- nr.
Pr. 31. des. 1960		Inntrådt i årets løp	Uttrådt i årets løp	Pr. 31. des. 1961		Absolutt +eller÷	Prosentvis +eller÷	
I alt	Herav kvinner			I alt	Herav kvinner			
419	29	16	12	423	20	4	0,95	1
4 208	219	642	315	4 535	236	327	7,77	2
29 978	1 886	3 342	3 334	29 986	1 860	8	0,03	3
3 344	180	465	404	3 405	203	61	1,82	4
-	-	3 364	-	3 364	-	3 364	-	5
13 636	11 985	3 452	3 288	13 800	12 215	164	1,20	6
4 539	2 535	16	-	4 555	2 489	16	0,35	7
51 184	187	9 662	8 803	52 043	200	859	1,68	8
11 300	7	1 584	1 265	11 619	5	319	2,82	9
692	40	33	34	691	38	÷	1	10
1 002	151	160	93	1 069	196	67	6,69	11
32 466	17 187	9 653	5 474	36 645	19 866	4 179	12,87	12
7 422	5 444	4 715	2 709	9 428	7 023	2 006	27,03	13
68 573	4 435	20 525	16 510	72 588	4 583	4 015	5,86	14
20 382	ca. 1 110	441	810	20 013	ca. 1 110	÷	369	15
30 741	4 543	5 277	4 866	31 152	4 877	411	1,34	16
3 270	352	703	314	3 659	443	389	11,90	17
54 487	20 047	6 051	4 094	56 444	21 337	1 957	3,59	18
787	43	33	19	801	42	14	1,78	19
1 576	173	230	133	1 673	186	97	6,15	20
2 076	-	26	65	2 037	-	÷	39	21
492	-	-	12	480	-	÷	12	22
5 206	-	392	496	5 102	-	÷	104	23
1 525	82	184	225	1 484	79	÷	41	24
16 567	6 978	2 798	-	19 365	7 612	2 798	16,89	25
19 236	1 472	1 942	1 570	19 608	1 481	372	1,93	26
2 148	167	78	87	2 139	171	÷	9	27
4 170	267	253	166	4 257	253	87	2,09	28
2 360	?)	163	-	2 523	?)	163	6,91	
2 452	?)	63	189	2 326	?)	÷	126	5,14
47 954	?)	-	944	47 010	?)	÷	944	1,97
1 397	521	371	311	1 457	577	60	4,29	30
23 514	385	1 833	3 077	22 270	358	÷	1 244	31
3 879	1 813	53	60	3 872	1 866	÷	7	32
9 744	5 280	2 239	2 070	9 913	5 443	169	1,73	33
7 360	2 096	82	-	7 442	2 124	82	1,11	34
1 545	157	30	1	1 574	156	29	1,88	
11 791	4 214	2 370	1 376	12 785	4 901	994	8,43	35
1 463	1 024	198	242	1 419	1 009	÷	44	36
1 143	-	5	47	1 101	-	÷	42	37
23 657	1 541	194	54	23 797	1 487	140	0,59	38
5 832	363	974	898	5 908	370	76	1,30	39
5 933	741	693	467	6 159	768	226	3,81	40
99	-	5	6	98	-	÷	1	41
541 549	97 654	85 310	64 840	562 019	105 584	20 470	3,78	

delt i 12 underavdelinger. *) Netto avgang. ?) Forbundet spesifiserer ikke mannlige og kvinnelige medlemmer.
 *) Pr. 31. desember 1960 hadde Tjenestemannslaget 46 foreninger med 149 underavdelinger. Pr. 31. desember 1961 46 foreninger med 144 underavdelinger.

Tabell V, 1961.

Medlemstallet geografisk

Løpnr.	Forbund	1. Østfold			
		Fylkets landdistrikt		Askim	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—
2	Forbund for Arb.ledere og Tekn. Funksjonærer....	1	12	1	76
3	Arbeidsmandsforbundet	4	116	1	16
4	Baker- og Konditorforbundet	1	9	—	—
5	Befalslaget	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	1	39	—	—
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	2	29	—	—
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	18	922	2	147
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	6	83	3	377
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	3	60	2	166
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	—	—	—	—
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	7	1 076	1	118
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	3	541	1	1 988
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	25	—	—
18	Kommuneforbundet	10	703	1	151
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	—	—	—	—
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—
23	Murerforbundet	1	11	1	27
24	Musikerforbundet.....	—	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet	3	67	1	10
26	Papirindustriarbeiderforbundet	3	1 287	—	—
27	Politiforbundet	—	—	—	—
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—
	Postforbundet.....	—	—	1	29
	Postmannslaget	—	—	—	—
	Poståpnernes Landsforbund	1	33	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet.....	1	6	1	70
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	26	820	1	38
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	11	—	—
33	Tekstilarbeiderforbundet.....	2	477	—	—
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—
	Telegraf- og Telefonforbundet	3	151	—	—
	Telegrafmenneskes Landsforbund	—	—	—	—
35	Tjenestemannslaget	—	—	—	—
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet.....	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	2	51	1	14
39	Treindustriarbeiderforbundet.....	6	276	1	36
40	Typograforbundet	1	35	—	—
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—
	Tilsammen	107	6 840	19	3 263

satt opp. — 1961.

fylke												Løpnr.
Fredrikstad		Halden		Moss		Sarpsborg		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
1	7	1	4	1	4	1	8	4	23	4	23	1
1	69	1	117	1	17	2	176	6	455	7	467	2
2	307	2	132	—	—	1	75	6	530	10	646	3
—	83	1	24	1	44	1	29	4	180	5	189	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
1	361	1	101	3	680	1	146	6	1 288	7	1 327	6
1	53	1	62	1	16	1	585	4	716	6	745	7
7	867	3	615	2	512	2	511	16	2 652	34	3 574	8
2	228	1	83	1	120	2	134	9	942	15	1 025	9
1	14	—	—	—	—	—	—	1	14	1	14	10
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11
1	683	1	385	1	168	1	530	6	1 932	9	1 992	12
1	86	1	46	1	93	1	45	4	270	4	270	13
4	3 096	1	490	1	1 381	1	392	8	5 477	15	6 553	14
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15
4	532	1	36	1	520	1	268	8	3 344	11	3 885	16
1	140	1	43	1	22	1	22	4	227	5	252	17
6	732	1	333	2	406	5	573	15	2 195	25	2 898	18
—	—	—	—	1	52	—	—	1	52	1	52	19
—	—	—	—	1	33	1	18	2	51	2	51	20
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21
1	46	—	—	—	—	—	—	1	46	1	46	22
2	97	1	49	1	73	1	113	6	359	7	370	23
1	59	1	27	1	21	1	44	4	151	4	151	24
2	533	2	43	1	296	1	54	7	936	10	1 003	25
—	—	3	1 387	1	726	11	3 266	15	5 379	18	6 666	26
1	57	1	25	1	32	1	41	4	155	4	155	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
1	42	1	27	1	31	1	30	5	159	5	159	—
1	51	—	—	—	—	—	—	1	51	1	51	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	33	—
1	1 303	—	—	1	161	—	—	2	1 464	2	1 464	29
1	36	1	208	1	2	1	8	5	324	6	330	30
1	80	—	—	1	14	—	—	3	132	29	952	31
1	458	1	617	1	84	—	—	3	1 159	4	1 170	32
1	95	—	—	1	17	1	284	3	396	5	873	33
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
—	—	1	125	1	37	—	—	2	162	5	313	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36
—	—	1	56	1	45	—	—	2	101	2	101	37
2	307	2	147	2	287	3	323	10	1 078	12	1 129	38
2	54	1	68	1	19	1	27	6	204	12	480	39
1	61	1	69	1	40	1	58	4	228	5	263	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
53	10 537	34	5 319	36	5 953	45	7 760	187	32 832	294	39 672	—

Tabell V, 1961 (forts.).

Medlemstallet geografisk

Løpnr.	Forbund	2. Akershus							
		Fylkets land-distr.		Drøbak		Lillestrøm		Fylkets byer	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—	1	14	1	14
2	Forbund for Arb.ledere og Tekn. Funksj.	2	38	1	12	1	91	2	103
3	Arbeidsmandsforbundet	21	1 055	—	—	—	—	—	—
4	Baker- og Konditorforbundet	—	—	—	—	1	47	1	47
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	10	350	2	179	1	207	3	386
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforb.	1	11	—	—	—	—	—	—
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet ...	39	3 150	1	104	5	518	6	622
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet ..	14	403	1	19	1	71	2	90
10	Fengselstjenestemannsforbundet	1	15	—	—	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund...	6	196	—	—	2	332	2	332
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	16	—	—	1	44	1	44
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	21	3 483	1	183	1	125	2	308
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	11	749	1	30	1	221	2	251
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	9	—	—	1	22	1	22
18	Kommuneforbundet	31	2 429	1	59	2	216	3	275
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	1	63	—	—	—	—	—	—
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	3	201	—	—	1	94	1	94
24	Musikerforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forb...	9	73	—	—	1	27	1	27
26	Papirindustriarbeiderforbundet	4	932	—	—	—	—	—	—
27	Politiforbundet	1	67	1	8	1	39	2	47
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet	2	40	—	—	1	5	1	5
	Postmannslaget	—	—	—	—	—	—	—	—
	Poståpnernes Landsforbund	1	101	—	—	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	75	2 543	—	—	—	—	—	—
32	Skotøyarbeiderforbundet	3	35	—	—	—	—	—	—
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	19	—	—	—	—	—	—
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—	—	—
	Telegraf- og Telefonforbundet	1	97	—	—	2	159	2	159
	Telegrafmennenes Landsforbund ...	—	—	—	—	—	—	—	—
35	Tjenestemannslaget	1	63	—	—	—	—	—	—
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	1	32	—	—	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	5	55	—	—	—	—	—	—
39	Treindustriarbeiderforbundet....	12	312	1	8	1	39	2	47
40	Typograforbundet	—	—	—	—	1	44	1	44
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	279	16537	10	602	26	2315	36	2917

¹⁾ Omfatter medlemmer fra Oslo, Akershus, Buskerud og Oppland. ²⁾ Omfatter medlemmer fra Hedmark, Oppland samt Møre og Romsdal. ³⁾ Omfatter medlemmer fra Oslo, Akershus, Østfold, Oppland og Hedmark. ⁴⁾ Herav 1 avdeling oppdelt i 3 underavdelinger omfattende medlemmer i Oslo, Bergen og Lodingen.

satt opp. — 1961.

fylke		3. Oslo		4. Hedmark fylke												Løpennr.
Fylket				Fylkets land-distr.		Elve-rum		Hamar		Kongs-vinger		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
1	14	1	119	—	—	—	—	1	19	1	11	2	30	2	30	1
4	141	11	1 108	1	30	—	—	1	68	—	—	1	68	2	98	2
21	1 055	5	1 958	23	953	1	63	2	112	1	79	4	254	27	1 207	3
1	47	1	849	4	24	1	15	1	46	1	7	3	68	7	92	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
13	736	4	3 458	5	238	1	31	1	340	1	81	3	254	8	690	6
1	11	4	2 307	—	—	—	—	—	—	1	16	1	16	1	16	7
45	3 772	16	11 958	43	2 745	2	385	2	674	1	194	5	1 253	48	3 998	8
16	493	5	2 104	15	277	1	45	1	46	1	58	3	149	18	426	9
1	15	1	300	1	13	—	—	1	16	—	—	1	16	2	29	10
—	—	2	482	—	—	—	—	1	19	—	—	1	19	1	19	11
8	528	11	12 808	21	771	1	104	1	571	1	88	3	763	24	1 534	12
2	60	4	3 790	1	19	1	56	1	192	1	85	3	333	4	352	13
23	3 791	7	18 020	12	607	1	145	1	773	1	48	3	966	15	1 573	14
—	—	¹⁾ 17	6 785	—	—	—	—	²⁾ 14	1 821	—	—	14	1 821	14	1 821	15
13	1 000	3	3 032	3	148	—	—	1	21	—	—	1	21	4	169	16
2	31	2	1 114	2	30	1	20	1	105	1	23	3	148	5	178	17
34	2 704	45	19 070	20	1 006	1	177	6	484	1	131	8	792	28	1 798	18
1	63	—	—	2	39	—	—	—	—	1	23	1	23	3	62	19
—	—	2	1 096	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20
—	—	³⁾ 1	589	—	—	—	—	1	226	—	—	1	226	1	226	21
—	—	⁴⁾ 2	282	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
4	295	2	1 606	1	10	1	34	1	49	1	41	3	124	4	134	23
—	—	1	638	—	—	—	—	1	80	—	—	1	80	1	80	24
10	100	9	4 093	12	456	1	24	3	260	1	8	5	292	17	748	25
4	932	—	—	2	548	—	—	—	—	—	—	—	—	2	548	26
3	114	6	285	—	—	1	10	1	19	—	—	2	29	2	29	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
3	45	1	1 442	3	74	1	17	1	37	1	14	3	68	6	142	—
—	—	1	986	—	—	—	—	1	95	—	—	1	95	1	95	—
1	101	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	1	7 203	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	29
—	—	3	511	—	—	1	18	1	23	1	15	3	56	3	56	30
75	2 543	5	250	176	8 048	14	528	1	23	—	—	15	551	191	8 599	31
3	35	1	510	1	12	—	—	1	183	—	—	1	183	2	195	32
1	19	3	1 043	2	10	—	—	—	—	—	—	—	—	2	10	33
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
3	256	9	2 099	—	—	—	—	1	191	1	68	2	259	2	259	—
—	—	1	594	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1	63	8	2 551	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35
—	—	1	1 197	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36
1	32	1	378	—	—	—	—	—	—	1	55	1	55	1	55	37
5	55	2	7 380	5	61	1	49	1	250	1	69	3	368	8	429	38
14	359	8	989	8	358	1	59	—	—	1	9	2	68	10	426	39
1	44	1	3 149	—	—	1	18	1	62	1	33	3	113	3	113	40
—	—	1	54	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
315	19 454	209	128 187	363	164 777	33	17 988	51	68 055	22	11 566	106	97 599	469	26 236	—

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpnr.	Forbund	5. Oppland							
		Fylkets land-distrikt		Gjøvik		Lillehammer		Fylkets byer	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	1	12	1	9	2	21
2	Forbund for Arb.ledere og Tekn. F. . .	4	160	1	44	1	21	2	65
3	Arbeidsmandsforbundet	32	1 763	—	—	—	—	—	—
4	Baker- og Konditorforbundet	—	—	1	34	1	43	2	77
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	9	303	1	319	1	102	2	421
7	Bokbinder- og Kartonnasjearb.forb.	2	21	1	15	1	3	2	18
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet . .	35	1 204	3	672	2	655	5	1 327
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforb. . . .	14	342	1	62	2	98	3	160
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund	19	549	1	495	1	294	2	789
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforb. . .	2	66	1	86	1	79	2	165
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet . . .	7	2 346	2	300	1	255	3	555
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund . . .	4	380	1	7	1	16	2	23
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	3	70	1	25	1	49	2	74
18	Kommuneforbundet	12	716	1	187	1	324	2	511
19	Lensmannsbetjeneses Landslag	—	—	1	28	1	21	2	49
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	3	31	1	42	1	58	2	100
24	Musikerforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmidd.arb.forb.	21	238	1	54	1	85	2	139
26	Papirindustriarbeiderforbundet	2	369	—	—	1	325	1	325
27	Politiforbundet	—	—	1	8	1	20	2	28
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet	3	155	1	16	1	17	2	33
	Postmannslaget	—	—	—	—	—	—	—	—
	Poståpnerens Landsforbund	1	139	—	—	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet	—	—	1	2	—	—	1	2
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	103	2 980	1	25	—	—	1	25
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	72	1	36	1	6	2	42
33	Tekstilarbeiderforbundet	3	110	1	12	1	205	2	217
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—	—	—
	Telegraf- og Telefonforbundet	2	225	—	—	1	166	1	166
	Telegrafmennenes Landsforbund . . .	1	56	—	—	—	—	—	—
35	Tjenestemannslaget	—	—	—	—	—	—	—	—
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	9	384	2	132	1	91	3	223
39	Treindustriarbeiderforbundet	7	208	1	161	1	210	2	371
40	Typograforbundet	3	28	1	92	1	28	2	120
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	302	12915	29	2 866	27	3 180	56	6 046

¹⁾ Omfatter medlemmer fra Drammen, Hønefoss og Kongsberg. ²⁾ Omfatter medlemmer fra Buskerud, Aust-Agder og Telemark. ³⁾ Omfatter medlemmer i Buskerud, Akershus og Vestfold.

satt opp. — 1961.

fylke		6. Buskerud fylke												Løpnr.
Fylket		Fylkets landdistr.		Drammen		Hønefoss		Kongsberg		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
2	21	—	—	1	20	—	—	—	—	1	20	1	20	1
6	225	4	73	1	65	1	65	2	124	4	254	8	327	2
32	1 763	27	818	1	35	1	69	3	126	5	230	32	1 048	3
2	77	1	14	1	80	1	26	1	17	3	123	4	137	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
11	724	2	135	3	334	1	316	1	72	5	722	7	857	6
4	39	2	98	1	186	1	52	—	—	2	238	4	336	7
40	2 531	20	770	9	1 212	1	621	2	194	12	2 027	32	2 797	8
17	502	12	288	2	212	2	104	1	51	5	367	17	655	9
—	—	—	—	1 ¹⁾	1	10	—	—	—	1	10	1	10	10
—	—	—	—	—	1	18	—	—	—	1	18	1	18	11
21	1 338	14	388	1	740	1	231	1	257	3	1 228	17	1 616	12
4	231	—	—	1	131	1	63	1	44	3	238	3	238	13
10	2 901	12	554	1	2 709	1	264	1	1 161	3	4 134	15	4 688	14
—	—	1	1 ²⁾	15	3 778	—	—	—	—	15	3 778	16	3 779	15
6	403	10	1 622	3	840	2	5	1	5	6	850	16	2 472	16
5	144	1	11	1	125	1	26	—	—	2	151	3	162	17
14	1 227	14	938	10	949	1	282	1	217	12	1 448	26	2 386	18
2	49	—	—	—	—	1	48	—	—	1	48	1	48	19
—	—	—	—	1	60	—	—	—	—	1	60	1	60	20
—	—	—	—	3 ³⁾	1	377	—	—	—	1	377	1	377	21
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
5	131	3	50	2	166	1	70	1	19	4	255	7	305	23
—	—	—	—	1	30	—	—	—	—	1	30	1	30	24
23	377	5	32	1	293	1	77	1	23	3	393	8	425	25
3	694	19	4 320	8	1 169	—	—	—	—	8	1 169	27	5 489	26
2	28	—	—	1	42	1	17	1	12	3	71	3	71	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
5	188	—	—	1	84	1	39	1	15	3	138	3	138	—
—	—	—	—	1	82	—	—	—	—	1	82	1	82	—
1	139	1	59	—	—	—	—	—	—	—	—	1	59	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	29
1	2	1	29	1	77	—	—	—	—	1	77	2	106	30
104	3 005	57	1 668	1	8	—	—	1	55	2	63	59	1 731	31
3	114	2	160	1	171	—	—	—	—	1	171	3	331	32
5	327	3	365	2	398	1	11	—	—	3	409	6	774	33
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
3	391	—	—	1	262	—	—	—	—	1	262	1	262	—
1	56	—	—	1	109	—	—	—	—	1	109	1	109	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35
—	—	—	—	1	22	—	—	—	—	1	22	1	22	36
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37
12	607	4	39	2	459	1	93	1	20	4	572	8	611	38
9	579	4	94	1	97	1	56	1	48	3	201	7	295	39
5	148	—	—	1	214	1	21	1	9	3	244	3	244	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
358	18961	219	12 526	82	15 564	24	2 556	23	2 469	129	20 589	348	33 115	—

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpenr.	Forbund	7. Vestfold					
		Fylkets land-distrikt		Holmestrand		Horten	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—	—	—
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekn. Funksj.	1	15	—	—	1	110
3	Arbeidsmandsforbundet	5	221	1	86	1	48
4	Baker- og Konditorforbundet	—	—	1	3	1	13
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	2	166	—	—	—	—
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	8	231	1	35	1	129
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet.....	2	29	—	—	1	42
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	1	13	1	109	2	80
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet....	—	—	—	—	1	27
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	3	163	1	904	1	2 282
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	4	310	2	99	—	—
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—	1	6
18	Kommuneforbundet	6	347	2	125	1	287
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	—	—	—	—	—	—
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	—	—	1	12	1	21
24	Musikerforbundet.....	—	—	—	—	1	23
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforb....	1	28	1	9	2	33
26	Papirindustriarbeiderforbundet	3	497	—	—	—	—
27	Politiforbundet	—	—	—	—	1	31
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet.....	—	—	—	—	1	27
	Postmannslaget	—	—	—	—	—	—
	Poståpnerens Landsforbund.....	1	52	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—	1	26
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet.....	—	—	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	18	471	—	—	—	—
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	37	—	—	1	0
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	137	—	—	—	—
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—
	Telegraf- og Telefonforbundet	—	—	—	—	1	22
	Telegrafmenneskes Landsforbund	—	—	—	—	—	—
35	Tjenestemannslaget	1	14	—	—	1	77
36	Tobakkarbeiderforbundet.....	—	—	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	1	3	2	10	1	32
39	Treindustriarbeiderforbundet.....	2	120	—	—	—	—
40	Typograforbundet	—	—	—	—	1	15
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	61	2 854	13	1 392	23	3 331

satt opp. — 1961.

fylke														Løpnr.
Larvik		Sandefjord		Stavern		Svelvik		Tønsberg		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1	39	1	18	—	—	—	—	1	21	4	21	1	21	1
1	45	1	63	—	—	—	—	1	28	4	195	5	210	2
1	27	1	38	—	—	—	—	2	45	6	287	11	508	3
—	—	—	—	—	—	—	—	1	45	5	126	5	126	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
1	150	—	—	—	—	—	—	1	141	2	291	2	291	6
1	7	1	6	—	—	—	—	1	143	3	156	5	322	7
5	1 107	1	373	—	—	2	92	3	474	13	2 210	21	2 441	8
1	20	1	79	—	—	1	5	2	207	6	353	8	382	9
1	21	—	—	—	—	—	—	1	29	2	50	2	50	10
—	—	—	—	—	—	—	—	1	184	1	184	1	184	11
1	134	1	66	—	—	1	8	1	276	7	673	8	686	12
1	99	1	127	—	—	—	—	1	165	4	418	4	418	13
1	776	1	1 187	1	62	1	96	2	2 087	8	7 394	11	7 557	14
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15
2	150	1	460	—	—	—	—	1	26	6	735	10	1 045	16
1	12	1	11	—	—	—	—	1	65	4	94	4	94	17
1	320	3	360	1	36	1	23	1	476	10	1 627	16	1 974	18
1	34	—	—	—	—	—	—	—	—	1	34	1	34	19
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
1	49	1	52	—	—	—	—	1	82	5	216	5	216	23
—	—	—	—	—	—	—	—	1	26	2	49	2	49	24
2	142	1	30	—	—	—	—	2	191	8	405	9	433	25
1	103	—	—	—	—	1	114	—	—	2	217	5	714	26
1	27	1	13	—	—	—	—	1	43	4	114	4	114	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
1	28	1	23	—	—	—	—	1	42	4	120	4	120	—
—	—	—	—	—	—	—	—	1	76	1	76	1	76	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	52	—
1	802	1	2 844	—	—	1	13	1	1 758	5	5 443	5	5 443	29
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30
1	10	—	—	—	—	—	—	1	12	2	22	20	493	31
1	32	1	169	—	—	—	—	1	136	4	337	5	374	32
—	—	—	—	—	—	—	—	1	172	1	172	2	309	33
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
1	27	1	28	—	—	—	—	1	73	4	150	4	150	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	77	2	91	35
1	42	—	—	—	—	—	—	—	—	1	42	1	42	36
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	116	2	52	—	—	—	—	1	34	9	34	1	34	37
1	3	—	—	—	—	1	25	2	183	9	393	10	396	38
1	43	1	43	—	—	—	—	1	11	3	39	5	159	39
—	—	—	—	—	—	—	—	1	78	4	179	4	179	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
35	4 365	24	6 042	2	98	9	376	38	7 329	144	22 933	205	25 787	—

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpenr.	Forbund	8. Telemark					
		Fylkets land-distrikt		Brevik		Kragersø	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—	—	—
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekn. Funksj.	2	35	—	—	1	29
3	Arbeidsmandsforbundet	16	1 474	1	8	2	92
4	Baker- og Konditorforbundet	—	—	—	—	1	6
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	1	28	—	—	1	49
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	—	—	—	—	1	13
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	11	325	1	60	2	58
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	11	179	1	6	1	32
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	1	57
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	4	50	—	—	1	18
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	3	261	1	202	1	281
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	4	3 271	1	462	1	8
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
18	Kommuneforbundet	4	188	1	103	1	139
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	—	—	—	—	—	—
20	Litograf- og Kjemigrafforbundet	—	—	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	—	—	—	—	1	11
24	Musikerforbundet	—	—	—	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforb.	4	69	—	—	—	—
26	Papirindustriarbeiderforbundet	8	989	—	—	—	—
27	Politiforbundet	—	—	—	—	1	11
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet	1	37	—	—	—	—
	Postmannslaget	—	—	—	—	—	—
	Poståpnernes Landsforbund	1	79	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—	1	35
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	41	1 110	—	—	—	—
32	Skotøyarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	9	—	—	—	—
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—
	Telegraf- og Telefonforbundet	—	—	—	—	—	—
	Telegrafmenneskes Landsforbund	—	—	—	—	—	—
35	Tjenestemannslaget	—	—	—	—	—	—
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	2	35	1	45	1	22
39	Treindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—	1	5
40	Typografforbundet	—	—	—	—	1	34
41	Urmaker Sønneforbundet	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	114	8 139	7	886	20	900

satt opp. — 1961.

fylke														Løpnr.
Langesund		Notodden		Porsgrunn		Rjukan		Skien		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
-	-	-	-	-	-	-	-	1	18	1	18	1	18	1
-	-	-	78	1	168	2	108	1	65	7	448	9	483	2
1	12	2	-	-	-	1	48	4	208	9	368	25	1 842	3
-	-	1	5	1	15	1	14	1	27	5	67	5	67	4
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5
-	-	1	7	-	-	-	-	2	67	4	123	5	151	6
-	-	-	-	2	58	-	-	1	23	4	94	4	94	7
-	-	2	161	2	350	1	54	3	350	11	1 033	22	1 358	8
-	-	1	27	2	169	2	117	2	41	9	392	20	571	9
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10
-	-	-	-	-	-	-	-	1	5	2	62	2	62	11
1	23	2	61	2	357	1	146	1	418	8	1 023	12	1 073	12
-	-	1	54	1	139	1	69	1	134	4	396	4	396	13
1	282	-	-	1	694	-	-	1	460	5	1 919	8	2 180	14
-	-	-	-	1	-	1	135	-	-	1	135	1	135	15
-	-	4	1 120	2	724	1	933	1	14	10	3 261	14	6 532	16
-	-	-	-	1	6	1	7	1	86	3	99	3	99	17
1	29	2	264	1	330	1	187	6	726	13	1 778	17	1 966	18
-	-	-	-	-	-	-	-	1	41	1	41	1	41	19
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22
-	-	1	15	1	51	1	3	1	93	5	173	5	173	23
-	-	-	-	-	-	-	-	1	71	1	71	1	71	24
-	-	1	7	1	43	-	-	1	243	3	293	7	362	25
-	-	1	78	-	-	-	-	2	665	3	743	11	1 732	26
-	-	1	16	1	33	1	13	1	29	5	102	5	102	27
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	28
-	-	1	19	1	29	-	-	1	65	3	113	4	150	29
-	-	-	-	-	-	-	-	1	60	1	60	1	60	30
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	79	31
-	-	-	-	1	842	-	-	-	-	2	877	2	877	32
-	-	-	-	-	-	-	-	1	17	1	17	1	17	33
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	41	1 110	34
-	-	-	-	-	-	-	-	1	327	1	327	1	327	35
-	-	1	45	-	-	-	-	-	-	1	45	2	54	36
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	37
-	-	1	37	1	63	1	11	1	37	4	148	4	148	38
-	-	-	-	-	-	-	-	1	11	1	11	1	11	39
-	-	-	-	-	-	-	-	1	36	1	36	1	36	40
1	14	1	72	3	219	1	17	2	269	10	658	12	693	41
-	-	-	-	-	-	-	-	1	4	2	9	2	9	42
-	-	1	7	1	27	1	8	1	88	5	164	5	164	43
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	44
5	360	25	2 073	26	4 317	18	1 870	45	4 698	146	15 104	260	23 243	45

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpnr.	Forbund	9. Aust-Agder			
		Fylkets land-distrikt		Arendal	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	1	5
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer	2	38	—	—
3	Arbeidsmandsforbundet	10	276	5	212
4	Baker- og Konditorforbundet	—	—	1	43
5	Befalslaget	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	—	—	1	24
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	—	—	—	—
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	3	63	4	276
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	1	21	2	151
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	1	26
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	2	18	1	114
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	—	—	1	56
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	2	61	1	626
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	4	523	2	47
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—
18	Kommuneforbundet	1	28	4	445
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	—	—	—	—
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—
23	Murerforbundet	—	—	1	45
24	Musikerforbundet	—	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet	1	3	1	49
26	Papirindustriarbeiderforbundet	6	278	—	—
27	Politiforbundet	—	—	1	39
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—
	Postforbundet	—	—	1	35
	Postmannslaget	—	—	2	142
	Poståpnernes Landsforbund	1	44	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	1	993
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	24	418	—	—
32	Skotøyarbeiderforbundet	—	—	1	10
33	Tekstilarbeiderforbundet	—	—	—	—
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—
	Telegraf- og Telefonforbundet	—	—	1	41
	Telegrafmennes Landsforbund	—	—	1	89
35	Tjenestemannslaget	—	—	—	—
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	1	10
38	Transportarbeiderforbundet	—	—	3	199
39	Treindustriarbeiderforbundet	—	—	1	81
40	Typograforbundet	—	—	1	33
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—
	Tilsammen	57	1 771	40	3 791

satt opp. — 1961.

fylke												Løpnr.
Grimstad		Lillesand		Risør		Tvedestrand		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
-	-	-	-	-	-	-	-	1	5	1	5	1
1	12	1	26	1	10	-	-	1	10	3	48	2
1	10	1	3	1	3	-	-	7	250	17	526	3
-	-	-	-	-	-	-	-	4	59	4	59	4
1	13	1	17	-	-	1	19	4	73	4	73	6
1	58	2	43	1	20	1	12	9	409	12	472	8
-	-	-	-	-	-	-	-	2	151	3	172	9
-	-	-	-	-	-	-	-	1	26	1	26	10
1	23	1	8	1	33	-	-	4	178	6	196	12
1	150	1	39	1	122	1	9	5	56	1	56	13
-	-	1	12	-	-	-	-	1	946	7	1 007	14
-	-	-	-	-	-	-	-	1	12	1	12	15
-	-	-	-	1	5	-	-	2	47	6	570	16
1	68	1	24	1	72	1	49	1	5	1	5	17
1	25	-	-	-	-	-	-	8	658	9	686	18
-	-	-	-	-	-	-	-	1	25	1	25	19
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22
-	-	-	-	-	-	-	-	1	45	1	45	23
1	82	-	-	1	5	-	-	3	136	4	139	25
-	-	-	-	1	260	-	-	1	260	7	538	26
-	-	-	-	-	-	-	-	1	39	1	39	27
-	-	-	-	-	-	-	-	1	35	1	35	28
-	-	-	-	-	-	-	-	2	142	2	142	29
-	-	-	-	1	26	-	-	2	1 019	2	1 019	30
1	26	-	-	-	-	-	-	1	26	25	444	31
1	18	1	25	-	-	-	-	2	35	2	35	32
-	-	-	-	-	-	-	-	1	18	1	18	33
-	-	-	-	-	-	-	-	1	41	1	41	34
-	-	-	-	-	-	-	-	1	89	1	89	35
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	36
-	-	1	19	-	-	-	-	1	10	1	10	37
-	-	-	-	1	46	-	-	4	218	4	218	38
-	-	-	-	-	-	1	10	2	127	2	127	39
-	-	-	-	-	-	-	-	2	43	2	43	40
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	41
11	485	11	216	11	602	5	99	78	5 193	135	6 964	

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpenr.	Forbund	10. Vest-	
		Fylkets land-	
		Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer	1	2
3	Arbeidsmandsforbundet	13	585
4	Baker- og Konditorforbundet	1	4
5	Befalslaget	-	-
6	Bekledningsarbeiderforbundet	1	0
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	-	-
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	5	329
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	2	100
10	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-
11	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	3	56
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	4	134
15	Jernbaneforbundet	-	-
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-
18	Kommuneforbundet	3	232
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-
20	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-
21	Lokomotivmandsforbundet	-	-
22	Løseforbundet	-	-
23	Murerforbundet	-	-
24	Musikerforbundet	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet	1	14
26	Papirindustriarbeiderforbundet	2	1 008
27	Politiforbundet	-	-
28	Postfolkenes Fellesforbund:		
	Postforbundet	-	-
	Postmannslaget	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	1	67
29	Sjømannsforbundet	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	31
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	3	36
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	3	303
34	Telefolkenes Fellesforbund:		
	Telegraf- og Telefonforbundet	-	-
	Telegrafmennes Landsforbund	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-
36	Tobakkarbeiderforbundet	-	-
37	Tolltjenestemannsforbundet	-	-
38	Transportarbeiderforbundet	3	91
39	Treindustriarbeiderforbundet	3	40
40	Typografforbundet	-	-
41	Urmaker Sønneforbundet	-	-
	Tilsammen	50	3 032

satt opp. — 1961.

Agder fylke												Løpnr.
Farsund		Flekkefjord		Kristiansand		Mandal		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
—	—	—	—	1	9	—	—	1	9	1	9	1
—	—	1	13	1	80	1	13	3	106	4	108	2
1	38	1	11	2	80	1	139	5	268	18	853	3
1	10	1	10	1	64	1	6	4	90	5	94	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
—	—	1	21	1	62	1	17	3	100	4	100	6
—	—	—	—	1	5	1	6	2	11	2	11	7
1	44	1	77	3	1 206	2	158	7	1 485	12	1 814	8
1	7	1	20	1	196	1	30	4	253	6	353	9
—	—	—	—	1 ¹⁾	8	—	—	1	8	1	8	10
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11
—	—	1	36	2	303	1	54	4	393	7	449	12
—	—	—	—	1	94	1	11	2	105	2	105	13
—	—	1	92	2	1 163	1	543	4	1 798	8	1 932	14
—	—	—	—	2 ²⁾	14	1 029	—	14	1 029	14	1 029	15
—	—	—	—	5	1 428	—	—	5	1 428	5	1 428	16
—	—	—	—	1	55	—	—	1	55	1	55	17
1	56	1	72	7	646	1	62	10	836	13	1 068	18
—	—	1	26	—	—	—	—	1	26	1	26	19
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20
—	—	—	—	3 ³⁾	1	152	—	1	152	1	152	21
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
—	—	—	—	1	91	—	—	1	91	1	91	23
—	—	—	—	1	51	—	—	1	51	1	51	24
1	42	1	5	1	174	1	8	4	229	5	243	25
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1 008	26
—	—	—	—	1	56	1	22	2	78	2	78	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
—	—	1	17	1	81	—	—	2	98	2	98	29
—	—	—	—	1	58	—	—	1	58	1	58	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	67	31
1	219	—	—	1	1 236	—	—	2	1 455	2	1 455	29
—	—	2	165	2	28	—	—	4	193	5	224	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	36	31
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	32
—	—	1	8	1	83	1	103	3	194	6	497	33
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
—	—	—	—	2	240	—	—	2	240	2	240	35
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36
—	—	—	—	1	170	—	—	1	170	1	170	36
—	—	—	—	1	34	—	—	1	34	1	34	37
—	—	1	8	2	262	1	11	4	281	7	372	38
—	—	2	137	1	47	1	4	4	188	7	228	39
1	7	1	16	1	136	1	7	4	166	4	166	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
8	423	19	734	63	9 327	18	1 194	108	11 678	158	14 710	

1) Omfatter medlemmer fra Kristiansand og Arendal. 2) Omfatter medlemmer fra Vest-Agder og Aust-Agder.

3) Omfatter medlemmer fra Aust-Agder, Vest-Agder, Telemark.

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpnr.	Forbund	11. Rogaland			
		Fylkets land-distrikt		Egersund	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer ...	3	66	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	14	746	2	74
4	Baker- og Konditorforbundet	1	34	1	17
5	Befalslaget	-	-	-	-
6	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	-	-
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	-	-	-	-
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	5	158	1	101
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	5	85	1	27
10	Fengselstjenestemannsforbundet	1	87	-	-
11	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	8	244	1	43
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	8	1 504	1	10
15	Jernbaneforbundet	-	-	-	-
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	163	2	203
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	1	40
18	Kommuneforbundet	5	199	2	114
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	1	50	-	-
20	Litograf- og Kjemigraførbundet	-	-	-	-
21	Lokomotivmandsforbundet	-	-	-	-
22	Losforbundet	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet	9	159	1	47
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	-	-
28	Postfolkenes Fellesforbund:	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-
	Postmannslaget	-	-	-	-
	Poståpnerens Landsforbund	1	108	-	-
29	Sjømannsforbundet	-	-	1	26
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	24	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	15	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	1	2
33	Tekstilarbeiderforbundet	4	742	1	18
34	Telefolkenes Fellesforbund:	-	-	-	-
	Telegraf- og Telefonforbundet	1	28	-	-
	Telegrafmennes Landsforbund	1	163	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-	-	-
36	Tobakkarbeiderforbundet	-	-	-	-
37	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	1	4
38	Transportarbeiderforbundet	1	32	1	21
39	Treindustriarbeiderforbundet	3	126	1	41
40	Typograførbundet	-	-	-	-
41	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-
	Tilsammen	74	4 733	19	788

satt opp. — 1961.

fylke															Løpnr.
Hauge- sund		Kopervik		Sandnes		Sauda		Stavanger		Fylkets byer		Fylket			
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.		
—	—	—	—	—	—	—	—	1	18	1	18	1	18	1	
1	17	—	—	1	11	—	—	2	180	4	208	7	274	2	
1	49	—	—	2	140	—	—	2	234	7	497	21	1 243	3	
1	48	1	18	1	27	1	8	1	171	6	289	7	323	4	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	
1	79	1	19	1	422	—	—	1	369	4	889	4	889	6	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	197	1	197	1	197	7	
2	469	1	9	1	593	1	67	5	1 564	11	2 803	16	2 961	8	
1	48	—	—	1	75	1	27	2	362	6	539	11	624	9	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	6	1	6	2	93	10	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	8	1	8	1	8	11	
1	178	—	—	—	—	1	42	1	1 049	4	1 312	12	1 556	12	
1	97	—	—	—	—	—	—	1	270	2	367	2	367	13	
1	979	1	8	1	1 240	1	44	6	2 721	11	5 002	19	6 506	14	
1	59	—	—	—	—	—	—	14	763	15	822	15	822	15	
2	54	1	10	1	28	1	1 016	7	764	14	2 075	15	2 238	16	
1	58	—	—	1	86	1	8	1	180	5	372	5	372	17	
5	522	1	30	1	110	1	87	13	1 456	23	2 319	28	2 518	18	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	50	19	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	228	1	228	1	228	20	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	72	1	72	1	72	21	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	
1	62	—	—	1	79	1	15	2	184	5	340	5	340	23	
—	—	—	—	—	—	1	6	1	70	2	76	2	76	24	
1	173	1	167	1	56	1	5	4	1 721	9	2 169	18	2 328	25	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	26	
1	41	—	—	1	7	—	—	2	145	4	193	4	193	27	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28	
1	52	—	—	—	—	—	—	1	149	2	201	2	201	29	
1	30	—	—	—	—	—	—	1	87	2	117	2	117	30	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	108	31	
1	2 769	—	—	—	—	1	79	1	1 525	4	4 399	4	4 399	32	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	15	1	15	2	39	33	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	13	1	13	2	28	34	
1	10	—	—	1	44	—	—	1	17	4	73	4	73	35	
—	—	1	8	1	373	—	—	—	—	3	399	7	1 141	36	
1	110	—	—	—	—	—	—	2	267	3	377	4	405	37	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	163	38	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	10	1	10	1	10	39	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	10	1	10	1	10	40	
1	25	1	10	—	—	—	—	1	51	4	90	4	90	41	
2	405	1	10	2	157	—	—	2	957	8	1 550	9	1 582	42	
1	4	—	—	1	13	—	—	1	193	4	251	7	377	43	
1	81	—	—	—	—	—	—	1	296	2	377	2	377	44	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	45	
32	6 419	10	289	19	3 461	12	1 404	86	16 322	178	28 683	252	33 416		

Tabell V, 1961 (forts.).

Medlemstallet geografisk

Løpnr.	Forbund	12. Hordaland					
		Fylkets landdistr.		Odda		Voss	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-	-	-
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekn. Funksj.	2	34	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	33	1 406	1	95	1	72
4	Baker- og Konditorforbundet	3	54	1	17	1	12
5	Befalslaget	-	-	-	-	-	-
6	Bekledningsarbeiderforbundet	6	540	-	-	1	41
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	6	636	1	116	2	220
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	9	275	1	65	1	33
10	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-
11	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	10	288	1	178	1	117
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet....	-	-	1	43	-	-
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	14	1 256	1	24	1	105
15	Jernbaneforbundet	1	25	-	-	-	-
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	15	1 135	2	896	-	-
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	1	11	1	33
18	Kommuneforbundet	18	1 326	1	251	1	147
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	1	67	-	-	-	-
20	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-	-	-
21	Lokomotivmandsforbundet	-	-	-	-	-	-
22	Losforbundet	-	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	1	14	1	40
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforb....	20	1 212	-	-	1	26
26	Papirindustriarbeiderforbundet	2	250	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	1	12	-	-
28	Postfolkenes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-	-	-
	Postmannslaget	-	-	-	-	-	-
	Poståpnerens Landsforbund	1	335	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	-	-	1	49	-	-
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	5	114	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	1	3	-	-	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	8
33	Tekstilarbeiderforbundet	12	2 521	-	-	1	30
34	Telefolkenes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-
	Telegraf- og Telefonforbundet	1	111	-	-	-	-
	Telegrafmennes Landsforbund	-	-	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	-	-	-	-	-	-
36	Tobakkarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-
37	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-	-	-
38	Transportarbeiderforbundet	3	47	-	-	1	7
39	Treindustriarbeiderforbundet	20	610	1	30	-	-
40	Typografforbundet	-	-	1	5	-	-
41	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	183	12 225	16	1 806	15	891

¹⁾ Omfatter medlemmer fra Bergen, Hordaland og Sogn og Fjordane. ²⁾ Omfatter medlemmer fra Bergen, Hordaland, Buskerud, Sogn og Fjordane. ³⁾ Omfatter 7 avdelinger med medlemmer fra Trondheim, Bodo, Brønnøysund, Hammerfest, Bergen, Tromsø.

satt opp. — 1961.

fylke				14. Sogn og Fjordane fylke											Løpnr.
Fylkets byer		Fylket		13. Bergen		Fylkets landdistr.		Florø		Fylkets byer		Fylket			
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.		
—	—	—	—	1	19	—	—	—	—	—	—	—	—	1	
—	—	2	34	1	78	2	130	—	—	—	—	—	—	2	
2	167	35	1 573	3	711	28	1 352	1	27	1	27	29	1 379	3	
2	29	5	83	1	557	1	19	—	—	—	—	—	1	4	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	
1	41	7	581	2	1 529	2	36	—	—	—	—	—	2	6	
—	—	—	—	1	301	—	—	—	—	—	—	—	—	7	
3	336	9	972	9	3 296	8	326	1	25	1	25	9	351	8	
2	98	11	373	3	816	12	218	1	24	1	24	13	242	9	
—	—	—	—	1	19	—	—	—	—	—	—	—	—	10	
—	—	—	—	2	235	—	—	—	—	—	—	—	—	11	
2	295	12	563	3	3 461	6	342	1	34	1	34	7	376	12	
1	43	1	43	3	841	2	59	—	—	—	—	2	59	13	
2	129	16	1 385	11	5 510	6	476	1	198	1	198	7	674	14	
—	—	1	25 ¹⁾	14	1 631	—	—	—	—	—	—	—	—	15	
2	896	17	2 031	2	625	6	1 817	1	17	1	17	7	1 834	16	
2	44	2	44	1	165	1	44	—	—	—	—	1	44	17	
2	398	20	1 724	25	4 861	9	385	1	38	1	38	10	423	18	
—	—	1	67	—	—	1	32	—	—	—	—	1	32	19	
—	—	—	—	1	149	—	—	—	—	—	—	—	—	20	
—	—	—	—	²⁾ 1	180	—	—	—	—	—	—	—	—	21	
—	—	—	—	³⁾ 1	145	—	—	—	—	—	—	—	—	22	
2	54	2	54	2	477	—	—	—	—	—	—	—	—	23	
—	—	—	—	1	135	—	—	—	—	—	—	—	—	24	
1	26	21	1 238	6	1 079	8	264	1	78	1	78	9	342	25	
—	—	2	250	—	—	1	42	—	—	—	—	1	42	26	
1	12	1	12	2	342	—	—	1	6	1	6	1	6	27	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28	
—	—	—	—	1	381	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	1	279	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1	335	—	—	1	148	—	—	—	—	1	148	—	
1	49	1	49	1	4 902	2	97	—	—	—	—	2	97	29	
—	—	5	114	1	27	—	—	—	—	—	—	—	—	30	
—	—	1	3	1	6	6	100	—	—	—	—	6	100	31	
1	8	1	8	1	309	1	123	—	—	—	—	1	123	32	
1	30	13	2 551	1	823	6	154	—	—	—	—	6	154	33	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34	
—	—	1	111	6	789	1	95	—	—	—	—	1	95	—	
—	—	—	—	1	208	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	1	55	—	—	—	—	—	—	—	—	35	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36	
—	—	—	—	1	108	—	—	—	—	—	—	—	—	37	
1	7	4	54	2	2 721	7	330	1	21	1	21	8	351	38	
1	30	21	640	3	191	7	87	—	—	—	—	7	87	39	
1	5	1	5	1	549	1	18	—	—	—	—	1	18	40	
—	—	—	—	1	27	—	—	—	—	—	—	—	—	41	
31	2 697	214	14 922	120	38 537	125	6 694	10	468	10	468	135	7 162	—	

Løpnr.	Forbund	15. Møre og	
		Fylkets landdistrikt	
		Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer	2	72
3	Arbeidsmandsforbundet	43	1 817
4	Baker- og Konditorforbundet	2	10
5	Befalslaget	-	-
6	Bekledningsarbeiderforbundet	15	606
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	-	-
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	24	566
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	13	263
10	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-
11	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	12	220
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	2	31
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	20	803
15	Jernbaneforbundet	-	-
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	16	964
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	3	71
18	Kommuneforbundet	9	524
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	-	-
21	Lokomotivmandsforbundet	-	-
22	Losforbundet	-	-
23	Murerforbundet	1	5
24	Musikerforbundet	-	-
25	Nærings- og Nydelselsesmiddelarbeiderforbundet	13	218
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-
27	Politiforbundet	-	-
28	Postfolkenes Fellesforbund:		
	Postforbundet	-	-
	Postmannslaget	-	-
	Poståpnerens Landsforbund	1	253
29	Sjømannsforbundet	3	160
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	7	48
32	Skotøarbeiderforbundet	2	89
33	Tekstilarbeiderforbundet	5	568
34	Telefolkenes Fellesforbund:		
	Telegraf- og Telefonforbundet	2	151
	Telegrafmennes Landsforbund	-	-
35	Tjenestemannslaget	1	13
36	Tobakkarbeiderforbundet	-	-
37	Tolltjenestemannsforbundet	-	-
38	Transportarbeiderforbundet	11	154
39	Treindustriarbeiderforbundet	22	731
40	Typograforbundet	-	-
41	Urmaker Sønneforbundet	-	-
	Tilsammen	229	8 337

1) Omfatter medlemmer fra Ålesund og Kristiansund.

satt opp. — 1961.

Romsdal fylke

Ålesund		Kristiansund		Molde		Fylkets byer		Fylket		Løpnr.	
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.		
	1	9	1	6	1	5	3	20	3	20	1
	2	33	1	27		—	2	60	4	132	2
	1	104	3	38	1	28	6	170	49	1 987	3
	1	45	1	68	1	25	3	138	5	148	4
											5
	2	190	1	279	1	539	4	1 008	19	1 614	6
	1	3	1	6		—	2	9	2	9	7
	2	307	3	362	1	292	6	961	30	1 527	8
	1	50	1	120	1	68	3	238	16	501	9
1)	1	6					1	6	1	6	10
											11
	1	330	1	357	1	161	3	848	15	1 068	12
	1	69	1	72	1	85	3	226	5	257	13
	2	341	1	267	1	312	4	920	24	1 723	14
											15
	2	111	1	84		—	3	195	19	1 159	16
	1	30	1	27	1	13	3	70	6	141	17
	4	360	2	387	3	492	9	1 239	18	1 763	18
	1	36					1	36	1	36	19
			1	5			1	5	1	5	20
											21
											22
	1	41	1	34	1	39	3	114	4	119	23
											24
	4	312	1	142	1	41	6	495	19	713	25
											26
	1	42	1	33	1	15	3	90	3	90	27
											28
	1	99	1	73	1	31	3	203	3	203	
	1	37	1	24	1	25	3	86	3	86	
									1	253	
	1	1 248	1	329	1	82	3	1 659	6	1 819	29
											30
	1	7			1	2	1	2	8	50	31
							1	7	3	96	32
			1	24	1	19	2	43	7	611	33
											34
	1	105	1	119	1	31	3	255	5	406	
	1	49					1	49	1	49	
									1	13	35
											36
	1	20	1	12			2	32	2	32	37
	2	597	4	608	2	140	8	1 345	19	1 499	38
			1	9	1	23	2	32	24	763	39
	1	67	1	51	1	22	3	140	3	140	40
											41
	40	4 648	35	3 563	26	2 490	101	10 701	330	19 038	

Tabell V.

Medlemstallet geografisk

Løpennr.	Forbund	16. Sør-Trøndelag					
		Fylkets landdistr.		Røros		Trondheim	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—	1	15
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekn. Funksj.	2	37	1	4	2	113
3	Arbeidsmandsforbundet	21	1902	2	206	3	347
4	Baker- og Konditorforbundet	—	—	—	—	1	298
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—
6	Bekleddningsarbeiderforbundet	2	20	1	18	2	496
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	—	—	—	—	1	163
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	19	676	1	94	8	2 297
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	9	142	1	17	3	585
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—	1	22
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	1	22
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund	13	576	1	121	2	2 079
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	—	—	1	67	3	864
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	8	335	1	83	4	2 529
15	Jernbaneforbundet	1	140	—	— ¹⁾	16	3 163
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	4	174	—	—	1	487
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	2	19	—	—	1	265
18	Kommuneforbundet	15	1 366	1	83	17	2 421
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	—	—	—	—	1	36
20	Litograf- og Kjemigrafforbundet	—	—	—	—	1	84
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	— ²⁾	1	338
22	Losforbundet	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	—	—	1	12	2	313
24	Musikerforbundet	—	—	—	—	1	174
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforb.	14	311	1	3	8	1 332
26	Papirindustriarbeiderforbundet	1	514	—	—	—	—
27	Politiforbundet	—	—	—	—	2	197
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet	—	—	—	—	1	413
	Postmannslaget	—	—	—	—	1	254
	Poståpnernes Landsforbund	1	227	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet	1	20	—	—	1	1 077
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	10	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	26	758	1	81	1	30
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	66	—	—	1	70
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	8	1	55	1	144
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—
	Telegraf- og Telefonforbundet	1	58	—	—	1	549
	Telegrafmennes Landsforbund	—	—	—	—	1	104
35	Tjenestemannslaget	—	—	—	—	2	168
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	1	51
38	Transportarbeiderforbundet	6	212	—	—	2	1 644
39	Treindustriarbeiderforbundet	3	30	—	—	1	33
40	Typografforbundet	1	15	1	8	1	271
41	Urmaker Sønneforbundet	—	—	—	—	1	13
	Tilsammen	153	7 616	15	852	99	23 461

¹⁾ Omfatter medlemmer fra Sør- og Nord-Trøndelag. ²⁾ Omfatter medlemmer fra Sør- og Nord-Trøndelag og Nordland.

fylke				17. Nord-Trøndelag fylke												Løpnr.
Fylkets byer		Fylket		Fylkets land-distrikt		Levanger		Namsos		Steinkjer		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
1	15	1	15													1
3	117	5	154	2	24									2	24	2
5	553	26	2455	23	1632			1	12	2	85	3	97	26	1 729	3
1	298	1	298	3	49	1	13			1	48	2	61	5	110	4
																5
3	514	5	534	1	11			1	45			1	45	2	56	6
1	163	1	163													7
9	2 391	28	3 067	20	1 023	2	136	2	303	3	366	7	805	27	1 828	8
4	602	13	744	4	100			1	47	1	215	2	262	6	362	9
1	22	1	22													10
1	22	1	22													11
3	2 200	16	2 776	20	626	1	132	1	165	1	138	3	435	23	1 061	12
4	931	4	931	1	23	1	22	1	54	1	89	3	165	4	188	13
5	2 612	13	2 947	8	245	1	12	2	73	1	125	4	210	12	455	14
16	3 163	17	3 303													15
1	487	5	661	5	413	1	11			1	0	2	11	7	424	16
1	265	3	284	1	25			1	36	1	65	2	101	3	126	17
18	2 504	33	3 870	8	296	2	153	1	213	2	208	5	574	13	870	18
1	36	1	36	1	8									1	8	19
1	84	1	84													20
1	338	1	338													21
																22
3	325	3	325	1	37			1	28	1	33	2	61	3	98	23
1	174	1	174													24
9	1 335	23	1 646	9	332	1	92	1	17	1	27	3	136	12	468	25
		1	514	5	481									5	481	26
2	197	2	197					1	8	1	9	2	17	2	17	27
																28
1	413	1	413													
1	254	1	254													
		1	227													
1	1 077	2	1 097					1	50			1	50	1	50	29
		1	10													30
2	111	28	869	60	1 793			1	14	1	17	2	31	62	1 824	31
1	70	2	136	2	7			1	21			1	21	3	28	32
2	199	3	207	4	94			1	66			1	66	5	160	33
																34
1	549	2	607					1	43			1	43	1	43	
1	104	1	104													
2	168	2	168			1	34					1	34	1	34	35
																36
1	51	1	51													37
2	1 644	8	1 856	8	190	1	7	1	32	3	113	5	152	13	342	38
1	33	4	63	3	23	1	35			1	9	2	44	5	67	39
2	279	3	294			1	8	1	20	1	17	3	45	3	45	40
1	13	1	13													41
114	24313	267	31929	189	7432	14	655	21	1247	23	1564	58	3466	247	10898	

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpnr.	Forbund	18. Nordland			
		Fylkets landdistr.		Bodø	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	1	9
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer...	4	71	1	13
3	Arbeidsmandsforbundet	71	3 681	4	330
4	Baker- og Konditorforbundet	1	8	1	21
5	Befalslaget	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	1	33	1	24
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	—	—	—	—
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	22	808	1	307
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	14	291	1	95
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	1	3
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	20	642	1	502
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	1	26	1	133
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	13	486	1	307
15	Jernbaneforbundet	1	59	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	7	741	1	40
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	2	24	1	32
18	Kommuneforbundet	23	911	4	504
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	2	82	—	—
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—
23	Murerforbundet	1	9	1	48
24	Musikerforbundet	—	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet	11	479	1	150
26	Papirindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—
27	Politiforbundet	—	—	1	25
28	Postfolkenes Fellesforbund:				
	Postforbundet	—	—	1	65
	Postmannslaget	—	—	1	42
	Poståpnernes Landsforbund	7	397	—	—
29	Sjømannsforbundet	2	102	1	18
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	6	206	1	8
32	Skotøyarbeiderforbundet	—	—	—	—
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	9	—	—
34	Telefolkenes Fellesforbund:				
	Telegraf- og Telefonforbundet	1	32	1	92
	Telegrafmennenes Landsforbund	3	106	—	—
35	Tjenestemannslaget	2	74	—	—
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	2	20	1	6
38	Transportarbeiderforbundet	21	627	3	169
39	Treindustriarbeiderforbundet	1	14	1	23
40	Typograforbundet	2	24	1	44
41	Urmaker Sønneforbundet	—	—	—	—
	Tilsammen	242	9 962	34	3 180

satt opp. — 1961.

fylke																Løpenr.
Brønnøy-sund		Mo		Mosjøen		Narvik		Sandnes-sjøen		Svolvær		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
—	—	1	4	1	4	1	7	—	—	—	—	4	24	4	24	0
—	—	1	99	—	—	1	21	—	—	1	13	4	146	8	217	1
2	48	4	243	1	60	2	10	1	7	—	—	14	698	85	4379	2
—	—	1	14	1	11	1	15	—	—	1	4	5	65	6	73	3
—	—	—	—	—	—	1	62	—	—	—	—	—	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	86	3	119	5
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6
1	46	1	209	1	210	2	173	1	47	1	40	8	1032	30	1840	7
1	20	1	21	1	29	1	67	1	18	1	34	7	284	21	575	8
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	3	1	3	19
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11
1	39	2	312	1	61	1	281	1	27	1	89	8	1311	28	1953	12
—	—	1	59	1	39	1	130	—	—	1	30	5	391	6	417	13
—	—	1	1565	1	48	1	34	1	52	1	32	6	2038	19	2524	14
—	—	—	—	—	—	14	526	—	—	—	—	14	526	15	585	15
—	—	1	9	1	398	—	—	—	—	1	27	4	474	11	1215	16
—	—	1	21	1	17	1	29	—	—	—	—	4	99	6	123	17
1	84	1	177	1	151	1	440	2	103	1	105	11	1564	34	2475	18
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	82	19
—	—	—	—	—	—	2	103	—	—	—	—	—	—	—	—	20
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	103	2	103	21
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
—	—	1	44	1	32	1	28	—	—	1	7	5	159	6	168	23
—	—	1	22	1	7	—	—	—	—	—	—	2	29	2	29	24
1	103	1	2	1	16	—	—	1	47	—	—	5	318	16	797	25
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	26
—	—	1	15	1	23	1	35	—	—	1	10	5	108	5	108	27
—	—	—	—	1	64	1	39	—	—	—	—	3	168	3	168	28
—	—	1	40	—	—	—	—	—	—	1	41	3	123	3	123	29
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	397	7	397	30
1	53	1	15	—	—	1	291	1	85	1	66	6	698	8	800	31
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	8	7	214	32
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	32
—	—	—	—	1	112	—	—	—	—	—	—	1	112	2	121	33
—	—	—	—	1	109	1	33	—	—	1	24	4	258	5	290	34
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	106	35
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	74	36
—	—	—	—	—	—	1	37	—	—	—	—	2	43	4	63	37
2	35	2	87	1	23	3	670	—	—	3	106	14	1090	35	1717	38
—	—	—	—	1	9	1	3	—	—	—	—	2	26	3	40	39
—	—	—	—	1	26	—	—	—	—	1	24	4	103	6	127	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
10	428	24	2958	20	1423	41	3060	9	386	18	652	156	12087	398	22049	

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpnr.	Forbund	19. Troms							
		Fylkets landdistr.		Harstad		Tromsø		Fylkets byer	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund ..	-	-	-	-	1	15	1	15
2	Forb. for Arb.ledere og Tekn. F.	2	41	1	15	1	25	2	40
3	Arbeidsmandsforbundet	26	1 083	2	40	1	102	3	142
4	Baker- og Konditorforbundet ...	-	-	1	10	1	18	2	28
5	Befalslaget	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Bekledningsarbeiderforbundet ...	-	-	-	-	1	15	1	15
7	Bokbinder- og Kart.arb.forb....	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	14	357	1	167	2	435	3	602
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforb..	5	110	1	70	1	93	2	163
10	Fengselstjenestemannsforbundet .	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Handels- og Kontorfunksj. Forb.	6	217	1	159	1	431	2	590
13	Hotell- og Restaurantarb.forb....	-	-	1	54	1	95	2	149
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet.	7	111	1	363	1	159	2	522
15	Jernbaneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund.	4	107	1	55	1	73	2	128
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet ...	-	-	1	97	1	54	2	151
18	Kommuneforbundet	11	451	2	277	3	492	5	769
19	Lensmannsbetjentenes Landslag ..	-	-	-	-	1	44	1	44
20	Litogr. og Kjemigraforbundet ...	-	-	-	-	-	-	-	-
21	Lokomotivmandsforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-
22	Losforbundet	-	-	1	-	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	1	35	1	50	2	85
24	Musikerforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmidd.arb.forb.	6	256	1	38	1	237	2	275
26	Papirindustriarbeiderforbundet ...	-	-	-	-	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	1	26	1	36	2	62
28	Postfolkenes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-	1	110	1	110
	Postmannslaget	-	-	1	26	1	56	2	82
	Poståpnerens Landsforbund	1	172	-	-	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	-	-	1	355	1	944	2	1 299
30	Skin- og Lærarbeiderforbundet..	-	-	-	-	1	7	1	7
31	Skog- og Landarbeiderforbundet..	2	13	-	-	-	-	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	126	1	64	-	-	1	64
34	Telefolkenes Fellesforbund:	-	-	-	-	-	-	-	-
	Telegraf- og Telefonforbundet .	2	148	1	60	1	94	2	154
	Telegrafmennes Landsforb. .	-	-	-	-	1	37	1	37
35	Tjenestemannslaget	-	-	-	-	-	-	-	-
36	Tobakkarbeiderforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-
37	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	1	5	1	14	2	19
38	Transportarbeiderforbundet	12	275	3	137	2	252	5	389
39	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-	1	20	1	20
40	Typograforbundet	-	-	1	14	1	50	2	64
41	Urmaker Svenneforbundet	-	-	-	-	-	-	-	-
	Tilsammen	99	3 467	25	2 067	31	3 958	56	6 025

satt opp. — 1961.

fylke		20. Finnmark fylke														Løpenr.
Fylket		Fylkets landdistr.		Hammerfest		Kirkenes		Vadsø		Vardø		Fylkets byer		Fylket		
Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	
1	15	-	-	1	10	-	-	1	4	-	-	2	14	2	14	1
4	81	4	45	-	-	1	18	-	-	-	-	1	18	5	63	2
29	1 225	18	785	1	35	2	406	-	-	-	-	3	441	21	1 226	3
2	28	-	-	1	14	1	7	-	-	1	8	3	29	3	29	4
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5
1	15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7
17	959	7	205	1	103	1	116	1	47	1	40	4	306	11	511	8
7	273	4	46	1	34	1	11	1	34	-	-	3	79	7	125	9
-	-	-	-	-	-	-	-	1	4	-	-	1	4	1	4	10
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11
8	807	6	258	1	88	-	-	1	41	1	24	3	153	9	411	12
2	149	-	-	1	29	1	65	-	-	-	-	2	94	2	94	13
9	633	1	8	1	21	-	-	-	-	-	-	1	21	2	29	14
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15
6	235	2	90	1	18	-	-	1	34	1	6	3	58	5	148	16
2	151	-	-	1	7	-	-	1	17	-	-	2	24	2	24	17
16	1 220	9	249	1	133	2	154	1	100	1	144	5	531	14	780	18
1	44	-	-	1	24	-	-	1	22	-	-	2	46	2	46	19
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22
2	85	1	13	1	18	1	24	1	6	1	9	4	57	5	70	23
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24
8	531	7	440	1	251	-	-	1	53	1	90	3	394	10	834	25
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	26
2	62	1	3	1	19	1	26	1	10	1	16	4	71	5	74	27
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	28
1	110	-	-	1	35	-	-	-	-	-	-	1	35	1	35	29
2	82	-	-	1	32	-	-	-	-	-	-	1	32	1	32	30
1	172	2	112	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	112	31
2	1 299	-	-	1	322	-	-	-	-	-	-	1	322	1	322	32
1	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	33
2	13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	34
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	35
2	190	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	36
4	302	1	111	1	32	-	-	1	60	-	-	2	92	3	203	37
1	37	1	59	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	59	38
-	-	2	61	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	61	39
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	40
2	19	1	5	1	4	1	11	-	-	-	-	2	15	3	20	41
17	664	16	492	4	279	2	80	1	28	3	198	10	585	26	1 077	42
1	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	43
2	64	-	-	1	27	-	-	-	-	-	-	1	27	1	27	44
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	45
155	9 492	83	2 982	25	1535	14	918	14	460	11	535	64	3448	147	6 430	46

Tabell V, 1961 (forts.)

Medlemstallet geografisk

Løpenr.	Forbund	Svalbard		Utlandet	
		Avd.	Medl.	Avd.	Medl.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	-	-	-	-
2	Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksj.	-	-	-	-
3	Arbeidsmandsforbundet	2	464	-	-
4	Baker- og Konditorforbundet	-	-	-	-
5	Befalslaget	-	-	-	-
6	Bekledningsarbeiderforbundet	-	-	-	-
7	Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbundet	-	-	-	-
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-
9	Elektriker- og Kraftstasjonforbundet	-	-	-	-
10	Fengselstjenestemannsforbundet	-	-	-	-
11	Gullsmedarbeiderforbundet	-	-	-	-
12	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	-	-	-	-
13	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	-	-	-	-
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	-	-	-	-
15	Jernbaneforbundet	-	-	-	-
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	-	-	-	-
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-
18	Kommuneforbundet	-	-	-	-
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	-	-	-	-
20	Litograf- og Kjemigrafforbundet	-	-	-	-
21	Lokomotivmandsforbundet	-	-	-	-
22	Losforbundet	-	-	-	-
23	Murerforbundet	-	-	-	-
24	Musikerforbundet	-	-	-	-
25	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet	-	-	-	-
26	Papirindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-
27	Politiforbundet	-	-	-	-
28	Postfolkenes Fellesforbund:	-	-	-	-
	Postforbundet	-	-	-	-
	Postmannslaget	-	-	-	-
	Poståpnernes Landsforbund	-	-	-	-
29	Sjømannsforbundet	-	-	13	14 290
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	-	-	-	-
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	-	-	-	-
32	Skotøyarbeiderforbundet	-	-	-	-
33	Tekstilarbeiderforbundet	-	-	-	-
34	Telefolkenes Fellesforbund:	-	-	-	-
	Telegraf- og Telefonforbundet	-	-	-	-
	Telegrafmennesenes Landsforbund	-	-	-	-
35	Tjenestemannslaget	2	79	-	-
36	Tobakkarbeiderforbundet	-	-	-	-
37	Tolltjenestemannsforbundet	-	-	-	-
38	Transportarbeiderforbundet	-	-	-	-
39	Treindustriarbeiderforbundet	-	-	-	-
40	Typografforbundet	-	-	-	-
41	Urmaker Sønneforbundet	-	-	-	-
	Tilsammen	2	464	15	14 369

satt opp. — 1961.

Di- rette medl.	Byene		Land- distriktene		Lands- omfattende avdelinger		I alt		Løpnr.
	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	Avd.	Medl.	¹⁾ Avd.	
18	28	405	—	—	—	—	28	423	1
—	58	3 479	41	923	1	133	100	4 535	2
209	94	7 648	428	21 665	—	—	524	29 986	3
—	57	3 180	18	225	—	—	75	3 405	4
—	²⁾ 55	²⁾ 3 364	—	—	—	—	55	3 364	5
20	54	11 441	56	2 339	—	—	110	13 800	6
4	27	4 226	9	325	—	—	36	4 555	7
16	161	37 533	307	14 494	—	—	468	52 043	8
65	81	8 066	152	3 252	1	236	234	11 619	9
118	13	458	3	115	—	—	16	691	10
13	12	1 056	—	—	—	—	12	1 069	11
393	82	30 758	174	5 494	—	—	256	36 645	12
166	53	9 022	10	240	—	—	63	9 428	13
—	95	58 679	156	13 909	—	—	251	72 588	14
—	121	19 702	4	225	2	86	127	20 013	15
46	79	17 958	103	13 148	—	—	182	31 152	16
51	45	3 280	17	328	—	—	62	3 659	17
163	230	43 987	208	12 294	—	—	438	56 444	18
—	14	460	9	341	—	—	23	801	19
—	9	1 673	—	—	—	—	9	1 673	20
—	9	2 037	—	—	—	—	9	2 037	21
7	²⁾ 4	473	—	—	—	—	4	480	22
—	58	4 735	15	367	—	—	73	5 102	23
—	17	1 484	—	—	—	—	17	1 484	24
1 450	90	13 248	154	4 651	1	16	245	19 365	25
—	30	8 093	58	11 515	—	—	88	19 608	26
23	57	2 046	2	70	—	—	59	2 139	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
229	37	3 722	9	306	—	—	46	4 257	—
—	22	2 523	—	—	—	—	22	2 523	—
—	—	—	23	2 326	—	—	23	2 326	—
425	34	31 916	8	379	—	—	55	47 010	29
14	21	1 229	10	214	—	—	31	1 457	30
—	37	1 240	632	21 030	—	—	669	22 270	31
8	24	3 252	15	612	—	—	39	3 872	32
31	29	4 230	50	5 652	—	—	79	9 913	33
—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
—	50	6 203	16	1 207	1	32	67	7 442	—
—	7	1 190	6	384	—	—	13	1 574	—
—	15	2 906	7	225	22	9 575	⁴⁾ 46	12 785	35
—	4	1 419	—	—	—	—	4	1 419	36
16	23	1 028	4	57	—	—	27	1 101	37
44	105	20 675	116	3 078	—	—	221	23 797	38
9	50	2 870	101	3 029	—	—	151	5 908	39
—	48	6 039	8	120	—	—	56	6 159	40
4	3	94	—	—	—	—	3	98	41
3 542	2 142	389 027	2 929	144 539	28	10 078	5 116	562 019	—

¹⁾ Heri også iberegnet grupper. ²⁾ Omfatter både byer og landdistrikter. Nærmere geografisk fordeling foreligger ikke. ³⁾ 4 hovedavdelinger som er oppdelt i 12 underavdelinger. ⁴⁾ 46 foreninger med 144 underavdelinger.

Tabell VI, 1961.

Fylkesvis fordeling av fagforeninger med kvinnelige

Løpnr.	Forbund	1. Østfold fylke			2. Akershus fylke		
		Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	119	11	—	—	—
2	Forb. for Arb.ledere og Tekn. F.	5	398	44	1	19	1
3	Arbeidsmandsforbundet	2	91	19	3	242	22
4	Baker- og Konditorforbundet	—	—	—	1	47	6
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	7	1 327	1 138	13	736	703
7	Bokbinder- og Kartonnasjearb.forb. . .	6	745	367	1	11	10
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet . .	—	—	—	2	194	3
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet .	1	50	3	—	—	—
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund . .	8	1 971	1 194	8	528	362
13	Hotell- og Restaurantarb.forbundet . .	4	270	254	2	60	55
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	10	6 017	409	12	3 134	310
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	10	3 813	1 024	11	924	199
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	2	162	14	—	—	—
18	Kommuneforbundet	21	2 646	1 131	34	2 704	1 293
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	1	52	3	1	63	5
20	Litograf- og Kjemigrafforbundet	1	33	3	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	—	—	—	—	—	—
24	Musikerforbundet	1	59	1	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmid.arb.forb. . . .	8	988	379	5	68	27
26	Papirindustriarbeiderforbundet	11	4 694	563	3	880	142
27	Politiforbundet	3	130	8	2	106	10
28	Postfolkenes Fellesforbund:						
	Postforbundet	4	129	11	2	40	5
	Postmannslaget	—	—	—	—	—	—
	Poståpnernes Landsforbund	—	—	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—	—	—
30	Skinn- og Lærerarbeiderforbundet	5	328	181	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	2	94	16	6	200	32
32	Skotøyarbeiderforbundet	4	1 170	621	2	32	18
33	Tekstilarbeiderforbundet	5	873	380	1	19	10
34	Telefolkenes Fellesforbund:						
	Telegraf- og Telefonforbundet	5	313	100	1	106	18
	Telegrafmennenes Landsforbund	—	—	—	—	—	—
35	Tjenestemannslaget	—	—	—	1	63	41
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	2	343	13	—	—	—
39	Treindustriarbeiderforbundet	4	307	45	5	103	12
40	Typografarbeiderforbundet	5	263	27	1	44	6
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	138	27 385	7 959	118	10 323	3 290

medlemmer innenfor de ulike forbund. — 1961.

3. Oslo by			4. Hedmark fylke			5. Oppland fylke			6. Buskerud fylke			Løpnr.
Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
5	645	66	1	68	3	1	44	1	3	189	11	2
2	1 678	597	2	244	17	1	175	1	3	153	6	3
1	849	33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
4	3 458	3 083	8	690	647	11	724	655	7	857	809	6
4	2 307	1 281	1	16	11	4	39	22	4	336	140	7
3	6 483	98	1	30	6	1	22	11	1	36	2	8
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9
1	300	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10
1	472	122	1	19	3	—	—	—	1	18	2	11
11	12 808	6 844	24	1 534	722	20	1 318	607	16	1 582	834	12
4	3 790	2 258	4	352	306	4	231	191	3	238	219	13
6	17 890	1 720	1	773	35	6	2 844	692	6	4 345	248	14
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15
3	3 032	1 385	3	148	40	5	403	46	8	2 281	326	16
2	1 114	216	3	148	21	3	102	15	2	136	28	17
34	15 646	6 045	26	1 726	807	14	1 227	592	22	2 209	1 023	18
—	—	—	3	62	5	1	28	1	1	48	3	19
2	1 096	99	—	—	—	—	—	—	1	60	5	20
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23
1	638	44	1	80	2	—	—	—	1	30	1	24
8	3 923	1 543	12	648	202	13	245	42	6	415	146	25
—	—	—	2	548	52	1	100	22	21	4 485	445	26
4	210	55	2	29	2	1	20	2	1	17	1	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
1	1 442	95	4	104	8	2	76	4	2	123	8	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	474	295	2	38	18	—	—	—	1	29	3	29
1	70	8	12	1 092	91	6	213	18	1	24	2	30
1	510	195	2	195	81	2	108	53	3	331	177	31
3	1 043	736	2	10	10	5	327	201	6	774	509	32
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	33
6	1 295	744	1	191	70	3	390	175	1	262	31	34
1	594	49	—	—	—	1	56	5	1	109	22	—
8	2 551	1 591	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35
1	1 197	837	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37
1	6 254	748	1	250	24	1	113	18	3	382	9	38
5	925	150	4	204	11	1	210	46	3	177	8	39
1	3 149	453	—	—	—	3	129	11	2	235	35	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
127	95 843	31 410	123	9 199	3 194	110	9 144	3 431	131	19 901	5 054	—

Tabell VI, 1961 (forts.)

Fylkesvis fordeling av fagforeninger med kvinnelige

Løpnr.	Forbund	7. Vestfold fylke			8. Telemark fylke		
		Ant. avd.	Medl. i alt	Hera v kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Hera v kv.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	1	18	1
2	Forb. for Arb.ledere og Tekn. F.	3	177	7	3	258	4
3	Arbeidsmandsforbundet	1	45	3	7	1 175	83
4	Baker- og Konditorforbundet	1	45	9	—	—	—
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	2	291	287	5	151	149
7	Bokbinder- og Kartonnasjearb. forb. .	5	322	156	4	94	61
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet . .	1	195	8	2	188	8
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet.	—	—	—	—	—	—
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	1	184	35	2	62	5
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund . .	8	686	397	11	1 065	587
13	Hotell- og Restaurantarb.forbundet . .	4	418	356	4	396	364
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	7	6 092	214	5	1 788	34
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	6	782	158	12	5 870	351
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	65	6	1	86	8
18	Kommuneforbundet	15	1 962	896	16	1 928	933
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	1	34	4	1	41	2
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—	—	—
22	Losforbundet	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	—	—	—	—	—	—
24	Musikerforbundet	1	26	2	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmid.arb.forb. . . .	9	433	140	4	350	92
26	Papirindustriarbeiderforbundet	2	237	41	6	1 485	46
27	Politiforbundet	2	74	7	3	40	4
28	Postfolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—
	Postforbundet	4	120	7	4	150	12
	Postmannslaget	—	—	—	—	—	—
	Poståpnernes Landsforbund	—	—	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—	—	—
30	Skinn- og Lærerarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	5	82	12	4	134	22
32	Skotøyarbeiderforbundet	4	374	224	1	327	176
33	Tekstilarbeiderforbundet	2	309	83	2	54	37
34	Telefolkenes Fellesforbund:	—	—	—	—	—	—
	Telegraf- og Telefonforbundet	4	150	43	4	148	42
	Telegrafmenneses Landsforbund	—	—	—	—	—	—
35	Tjenestemannslaget	1	14	12	—	—	—
36	Tobakkarbeiderforbundet	1	42	24	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	2	204	15	1	173	6
39	Treindustriarbeiderforbundet	2	117	27	—	—	—
40	Typografforbundet	3	164	24	5	164	21
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	98	13 644	3 197	108	16 145	3 048

medlemmer innenfor de ulike forbund. — 1961.

9. Aust-Agder fylke			10. Vest-Agder fylke			11. Rogaland fylke			12. Hordaland fylke			Løpnr.
Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	
—	—	—	1	9	1	1	18	1	—	—	—	1
—	—	—	—	—	—	3	176	32	—	—	—	2
—	—	—	3	200	21	4	436	105	3	444	8	3
—	—	—	—	—	—	1	171	5	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
4	73	65	3	100	86	4	889	819	7	581	335	6
—	—	—	2	11	9	1	197	109	—	—	—	7
—	—	—	3	575	36	1	593	14	1	90	5	8
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10
1	26	16	—	—	—	1	8	2	—	—	—	11
5	182	97	6	449	177	11	1 526	959	12	563	388	12
1	56	42	2	105	100	2	367	265	1	43	43	13
1	626	58	3	1 602	9	7	5 299	264	2	917	16	14
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15
2	33	26	3	1 088	14	9	1 981	520	4	1 282	32	16
—	—	—	—	—	—	4	364	28	—	—	—	17
9	686	308	11	877	456	20	1 719	831	19	1 508	648	18
—	—	—	—	—	—	1	50	4	1	67	6	19
—	—	—	—	—	—	1	228	31	—	—	—	20
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23
—	—	—	1	51	1	1	70	2	—	—	—	24
4	139	65	4	238	95	12	2 305	1 463	19	1 206	771	25
1	38	2	2	1 008	70	—	—	—	2	250	71	26
1	39	1	1	56	5	3	186	7	1	12	1	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
1	35	2	1	81	2	2	201	13	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	4	206	39	2	39	25	1	6	2	29
1	26	1	1	22	18	1	15	8	—	—	—	30
2	35	18	—	—	—	3	71	28	—	—	—	31
1	18	9	5	489	239	7	1 141	692	12	2 546	1 186	32
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	33
1	41	9	2	240	31	3	316	62	1	111	56	34
1	89	4	—	—	—	1	163	6	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	1	170	141	1	10	7	—	—	—	35
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37
—	—	—	—	—	—	4	1 241	127	—	—	—	38
1	46	1	1	47	5	1	193	27	2	209	8	39
1	33	2	3	159	15	2	377	19	1	5	1	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
38	2 221	726	63	7 783	1 570	114	20 350	6 475	89	9 840	3 577	—

Tabell VI, 1961 (forts.)

Fylkesvis fordeling av fagforeninger med kvinnelige

Løpnr.	Forbund	13. Bergen by			14. Sogn og Fjordane fylke		
		Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	1	19	1	—	—	—
2	Forb. for Arb.ledere og Tekn. F.	1	78	2	1	115	19
3	Arbeidsmandsforbundet	2	472	401	1	32	1
4	Baker- og Konditorforbundet	1	557	112	—	—	—
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—
6	Bekleddningsarbeiderforbundet	2	1 529	1 432	2	36	35
7	Bokbinder- og Kartonnasjearb. forb. .	1	301	191	—	—	—
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet . . .	—	—	—	—	—	—
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet .	—	—	—	—	—	—
10	Fengselstjenestemannsforbundet	1	19	2	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	1	223	9	—	—	—
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund . .	2	3 414	2 125	7	376	180
13	Hotell- og Restaurantarb.forbundet . . .	3	841	600	2	59	58
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet	3	1 652	232	1	83	4
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	1	471	305	3	1 743	60
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	1	165	1	1	44	4
18	Kommuneforbundet	15	3 559	1 722	9	408	189
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	—	—	—	—	—	—
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	1	149	21	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—	—	—
22	Løstforbundet	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	—	—	—	—	—	—
24	Musikerforbundet	1	135	7	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmid.arb.forb. . . .	5	978	284	7	320	229
26	Papirindustriarbeiderforbundet	—	—	—	1	42	1
27	Politiforbundet	2	342	13	—	—	—
28	Postfolkenes Fellesforbund:						
	Postforbundet	1	381	20	—	—	—
	Postmannslaget	—	—	—	—	—	—
	Poståpnernes Landsforbund	—	—	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet	—	—	—	—	—	—
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	1	27	13	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
32	Skotøyarbeiderforbundet	1	309	124	1	123	28
33	Tekstilarbeiderforbundet	1	823	548	5	150	85
34	Telefolkenes Fellesforbund:						
	Telegraf- og Telefonforbundet	3	261	168	1	95	44
	Telegrafmennenes Landsforbund	1	208	46	—	—	—
35	Tjenestemannslaget	1	55	36	—	—	—
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	1	2 279	34	1	16	3
39	Treindustriarbeiderforbundet	1	6	5	—	—	—
40	Typograforbundet	1	549	87	—	—	—
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen	56	19 802	8 541	43	3 642	940

medlemmer innenfor de ulike forbund. — 1961.

15. Møre og Romsdal fylke			16. Sør-Tr.lag fylke			17. Nord-Tr.lag fylke			18. Nordland fylke			Løpnr.
Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	
—	—	—	1	15	4	—	—	—	—	—	—	1
3	114	15	2	113	19	—	—	—	2	114	3	2
4	648	28	7	1 377	251	7	724	75	20	2 238	146	3
2	93	22	1	298	14	1	48	1	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
19	1 614	1 312	5	534	467	2	56	49	3	119	117	6
2	9	7	1	163	124	—	—	—	—	—	—	7
—	—	—	3	210	6	—	—	—	1	35	1	8
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9
—	—	—	1	22	1	—	—	—	—	—	—	10
—	—	—	1	22	2	—	—	—	—	—	—	11
12	1 045	476	15	2 741	1 616	23	1 061	630	25	1 885	962	12
5	257	223	4	931	757	4	188	176	6	417	380	13
2	376	17	3	2 415	164	2	172	30	6	2 111	97	14
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15
4	975	78	1	487	189	2	72	27	7	961	55	16
—	—	—	1	265	46	3	126	21	4	99	12	17
15	1 573	662	27	3 391	1 491	13	870	391	34	2 475	1 028	18
1	36	2	1	36	2	—	—	—	2	82	2	19
1	5	1	1	84	26	—	—	—	—	—	—	20
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23
—	—	—	1	174	19	—	—	—	—	—	—	24
15	663	284	17	1 609	774	8	384	109	14	784	370	25
—	—	—	1	514	25	1	189	1	—	—	—	26
2	75	4	2	197	16	1	9	1	4	98	12	27
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
3	203	15	1	413	29	—	—	—	3	168	6	29
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31
2	13	5	8	195	18	7	279	105	1	8	2	32
2	90	43	2	136	64	2	28	15	—	—	—	33
7	611	332	2	199	124	5	160	80	2	121	37	34
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35
4	375	127	2	607	207	1	43	19	5	290	74	36
1	49	3	1	104	1	—	—	—	2	90	2	37
—	—	—	2	168	49	1	34	24	1	26	3	38
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	39
7	1 039	182	2	1 313	69	—	—	—	12	1 097	100	40
1	81	8	1	18	2	2	47	9	1	23	6	41
2	118	5	3	294	27	3	45	8	5	116	16	42
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	43
116	10 062	3 851	120	19 045	6 603	88	4 535	1 771	160	13 357	3 431	44

Tabell VI, 1961 (forts.)

Fylkesvis fordeling av fagforeninger med kvinnelige

Løpnr.	Forbund	19. Troms fylke			20. Finnmark fylke		
		Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—	—	—
2	Forb. for Arb.ledere og Tekn. F.	1	25	1	—	—	—
3	Arbeidsmandsforbundet.....	2	89	8	4	739	23
4	Baker- og Konditorforbundet	—	—	—	1	7	1
5	Befalslaget	—	—	—	—	—	—
6	Bekledningsarbeiderforbundet	1	15	15	—	—	—
7	Bokbinder- og Kartonnasjearb.forb. .	—	—	—	—	—	—
8	Bygningsindustriarbeiderforbundet ...	1	391	2	—	—	—
9	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet.	—	—	—	1	34	2
10	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
11	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
12	Handels- og Kontorfunksj. Forbund ..	8	807	397	9	411	216
13	Hotell- og Restaurantarb.forbundet ...	2	149	132	2	94	87
14	Jern- og Metallarbeiderforbundet.....	3	407	30	—	—	—
15	Jernbaneforbundet	—	—	—	—	—	—
16	Kjemisk Industriarbeiderforbund	3	131	32	1	18	4
17	Kjøttindustriarbeiderforbundet	2	151	17	2	24	6
18	Kommuneforbundet	16	1 220	538	14	780	316
19	Lensmannsbetjentenes Landslag	1	44	2	1	22	1
20	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—	—	—
21	Lokomotivmandsforbundet	—	—	—	—	—	—
22	Løsforbundet	—	—	—	—	—	—
23	Murerforbundet	—	—	—	—	—	—
24	Musikerforbundet	—	—	—	—	—	—
25	Nærings- og Nydelsesmid.arb.forb.	8	531	208	10	834	387
26	Papirindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
27	Politiforbundet	2	62	10	4	71	12
28	Postfolkenes Fellesforbund:						
	Postforbundet	1	110	4	1	35	3
	Postmannslaget	—	—	—	—	—	—
	Poståpnernes Landsforbund	—	—	—	—	—	—
29	Sjømannsforbundet.....	—	—	—	—	—	—
30	Skinn- og Lærarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
31	Skog- og Landarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
32	Skotøyarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
33	Tekstilarbeiderforbundet	2	190	114	—	—	—
34	Telefolkenes Fellesforbund:						
	Telegraf- og Telefonforbundet	4	302	65	3	203	39
	Telegrafmennes Landsforbund ...	1	37	1	1	59	17
35	Tjenestemannslaget	—	—	—	1	39	25
36	Tobakkarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
37	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—	—	—
38	Transportarbeiderforbundet	3	141	5	8	505	133
39	Treindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—	—	—
40	Typograforbundet	2	64	6	1	27	5
41	Urmaker Svenneforbundet	—	—	—	—	—	—
	Tilsammen...	63	4 866	1 587	64	3 902	1 277

medlemmer innenfor de ulike forbund. — 1961.

Landsomfattende avdelinger og avdelinger på Svalbard og i utlandet			Direkte medlemmer		Tilsammen			Løpnr.
Ant. avd.	Medl. i alt	Herav kv.	Medl. i alt	Herav kv.	Antall avdelinger	Medlemmer i alt	Herav kvinner	
1	133	8	—	—	7	218	20	1
2	464	45	—	—	36	2 666	236	2
—	—	—	—	—	80	11 666	1 860	3
—	—	—	—	—	10	2 115	203	4
—	—	—	—	—	—	—	—	5
—	—	—	20	12	109	13 800	12 215	6
—	—	—	4	1	36	4 555	2 489	7
—	—	—	—	—	21	9 042	200	8
—	—	—	—	—	2	84	5	9
—	—	—	109	15	3	450	38	10
—	—	—	—	—	10	1 034	196	11
—	—	—	393	96	241	36 345	19 866	12
—	—	—	166	157	63	9 428	7 023	13
—	—	—	—	—	86	58 543	4 583	14
—	—	—	—	—	127	20 013	1 110	15
—	—	—	46	6	98	26 541	4 877	16
—	—	—	—	—	32	3 051	443	17
—	—	—	163	37	384	49 277	21 337	18
—	—	—	—	—	17	665	42	19
—	—	—	—	—	8	1 655	186	20
—	—	—	—	—	—	—	—	21
—	—	—	—	—	—	—	—	22
—	—	—	—	—	—	—	—	23
—	—	—	—	—	9	1 263	79	24
1	16	2	—	—	189	17 077	7 612	25
—	—	—	—	—	54	14 470	1 481	26
—	—	—	—	—	41	1 773	171	27
—	—	—	—	—	—	—	—	28
—	—	—	229	9	37	4 040	253	29
—	—	—	—	—	—	—	—	30
—	—	—	—	—	—	—	—	31
—	—	—	14	1	18	1 161	577	32
—	—	—	—	—	58	2 467	358	33
—	—	—	8	1	32	3 847	1 866	34
—	—	—	31	31	75	9 888	5 443	35
—	—	—	—	—	—	—	—	36
—	—	—	—	—	55	5 739	2 124	37
17	9 015	3 120	—	—	12	1 558	156	38
—	—	—	—	—	33	11 965	4 901	39
—	—	—	—	—	4	1 419	1 009	40
—	—	—	—	—	—	—	—	41
—	—	—	44	1	49	15 394	1 487	42
—	—	—	—	—	35	2 713	370	43
—	—	—	—	—	44	5 935	768	44
—	—	—	—	—	—	—	—	45
21	9 628	3 175	1 227	367	2 115	351 857	105 584	46

Tabell VII, 1961.

Fagblader — 1961.
(Utkommet 1. januar—31. desember.)

	Forbund	Fagbladenes navn	Antall nummer i 1961 ¹⁾	Gj.sn. opplag i 1961	Gj.sn. antall sider pr. nummer i 1961
1	Landsorganisasjonen i Norge	Fri Fagbevegelse	12	34 275	27
2	Arbeiderpartiets Presseforbund	— —	—	—	—
3	Forbund for Arb.ledere og Tekn. Funksj.	Arbeidsledelse og Teknikk	6	4 700	16
4	Arbeidsmandsforbundet	Arbeidsmanden	10 (2)	29 500	18
5	Baker- og Konditorforbundet	Norsk Baker- og Konditorf. Fagbl.	12	3 800	16
6	Befalslaget	Befalsbladet	20	4 000	20
7	Bekledningsarbeiderforbundet	Tekstil — Bekledning	^{a)} 8	15 000	20
8	Bokbinder- og Kartonnasjearb.forbundet	Fagbladet	12	4 700	16
9	Bygningsindustriarbeiderforbundet	Bygningsarbeideren	10 (2)	52 000	32
10	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	Elektrikeren	9	12 000	31
11	Fengselstjenestemannsforbundet	Fengselsmannen	6	900	8
12	Gullsmedarbeiderforbundet	Gullsmedarbeideren	4	1 500	16
13	Handels- og Kontorfunksj. Forbund	Handels- og Kontorfunksjonæren	8	37 000	32
14	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	Hotell- og Restaurantfunksjonæren	11 (1)	7 745	20
15	Jern- og Metallarbeiderforbundet	Jern- og Metallarbeideren	10 (2)	71 000	35
16	Jernbaneforbundet	Jernbanemanden	23 (2)	27 000	8
17	Kjemisk Industriarbeiderforbund	Fabrikkarbeideren	10 (2)	31 500	16
18	Kjøttindustriarbeiderforbundet	Kjøttindustriarbeideren	12	3 900	18
19	Kommuneforbundet	Norsk Kommuneforbunds Fagblad	10 (2)	56 500	28
		Frisørenes Fagblad	6	2 000	24
20	Lensmannsbetjentenes Landslag	Lensmannsbetjentenes Blad	12	1 500	16
21	Litograf- og Kjemigrafforbundet	Norsk Litografia	6 (6)	2 100	12

22	Lokomotivmannsforbundet	Lokomotivmands Tidende	12	3 000	30
23	Losforbundet	Løsen	12	600	16
24	Murerforbundet	Norsk Murerforbunds Fagblad	11 (2)	6 300	16
25	Musikerforbundet	Norsk Musikerblad	10 (2)	1 925	12
26	Nærings- og Nydelsesmiddelarb.forbundet .	Næringsmiddelarbeideren	10 (2)	19 500	20
27	Papirindustriarbeiderforbundet	Papirarbeideren	12 (2)	20 000	16
28	Politiforbundet	Norsk Politiblad	24 (3)	3 140	54
29	Postfolkenes Fellesforbund:				
	Postforbundet	Postmannen	10	4 720	20
	Postmannslaget	Posthornet	12	3 400	30
	Poståpnerens Landsforbund	Postbladet	24	3 150	16
30	Sjømannsforbundet	Norsk Sjømannsforbunds Medlemsblad..	12	16 000	38
31	Skin- og Lærarbeiderforbundet	Lærarbeideren	4	2 000	16
32	Skog- og Landarbeiderforbundet	Skog- og Landarbeideren	7 (5)	25 485	27
33	Skotøyarbeiderforbundet	Skotøyarbeideren	10 (2)	5 000	16
34	Tekstilarbeiderforbundet	Tekstil — Bekledning	^{a)} -	11 200	-
35	Telefolkenes Fellesforbund:				
	Telegraf- og Telefonforbundet	Teletjenesten	10 (2)	9 000	32
	Telegrafmennenes Landsforbund	Telegrafbladet	10 (2)	2 100	24
36	Tjenestemannslaget	Norsk Tjenestemannsblad	9 (1)	13 500	16
37	Tobakkarbeiderforbundet	Tobakkarbeideren	6 (1)	1 750	30
38	Tolltjenestemannsforbundet	Tolderen	12	1 500	16
39	Transportarbeiderforbundet	Transportarbeideren	8	24 700	20
40	Treindustriarbeiderforbundet	Treindustriarbeideren	9	6 300	16
41	Typografforbundet	Typografiske Meddelelser	27 (1)	6 500	10
42	Urmaker Sønneforbundet	Urmakeren	2	200	25
		Tilsammen	480 (44)	593 590	-

¹⁾ Tallene i parentes angr herav antall dobbeltnummer. ^{a)} «Tekstil-Bekledning» er fagblad både for Norsk Bekleddingsarbeiderforbund og for Norsk Tekstilarbeiderforbund.

Tabell VIII.

Oversikt over godkjente

Forbund Fag – industri – bedrift	Antall arbeidere berørt av konflikten		Konfliktens varighet		Antall tapte dager	
	I alt	Org.	Fra	Til	Løpende dager	Arbeids- dager ¹⁾
1. <i>Forbund for Arbeidsledere og Tekn. Funksjonærer:</i> Kr.sand Kjøleanlegg A/S.	3	3	1/4-62	7/5-62	37	81
2. <i>Hotell- og Restaurant- arbeiderforbundet:</i> Kafé Sentrum, Voss	4	4	9/12-62	31/12-62	—	18
3. <i>Jern- og Metallarbeider- forbundet:</i> Rong Stål, Rong	14	14	28/4-62	12/11-62	199	2 324
4. <i>Kjemisk Industriarbeider- forbund:</i> Electric Furnace Products Company, Sauda	933	873	4/2-62 ²⁾	3/5-62	89	77 484
5. Rengjøringspersonalet ved Rjukan Salpeterfabrikker	27	27	13/5-62	27/5-62	15	297
Tilsammen	960	900	—	—	—	77 781

konflikter i 1962.

Refusjon ntbetalt av LO ved årets utgang Kr.	Konfliktens årsak	Konfliktens karakter	Konfliktens resultat
225.00	Revisjon av overenskomsten for kjølemaskinister. Forhandling og meglings uten resultat.	Streik	Tilfredstillende revisjon og lønnsregulering.
-	Opprettelse av overenskomst. Forhandling og meglings uten resultat.	Streik	Fra 1. januar 1963 ble kaféen overlatt til ny innehaver. De streikende arbeidere ønsket ikke å gjenoppta arbeidet i bedriften. Streiken ble derfor avblåst.
6 417.50	Revisjon av overenskomsten. Bedriften nektet å godta Verkstedsoverenskomsten av 1961.	Streik	Overenskomsten ble undertegnet.
193 710.00	Revisjon av overenskomsten. Bedriften krevde sløyfing av tidligere bemanningsavtaler. Delvis innføring av fastlønnssystem og størrelsen av akkordavsavnet. Krav om endring av prosenttillegget for tilfeldig 2- og 3-skift døgnekontinuerlig.	Streik	Bemanningsspørsmålet ble avgjort ved voldgift. De øvrige spørsmål ble ordnet tilfredsstillende.
281.25	Revisjon av overenskomsten.	Streik	Meglingsforslaget vedtatt over bordet. Det ble en bedre lønnsordning enn den som var foreslått før konflikten brøt ut.
193 991.25			

Tabell VIII. (forts.)

Oversikt over godkjente

Forbund Fag - industri - bedrift	Antall arbeidere berørt av konflikten		Konfliktens varighet		Antall tapte dager	
	I alt	Org.	Fra	Til	Løpende dager	Arbeids- dager ¹⁾
<i>Transportarbeiderforbundet:</i>						
6. Finnmark Fylkesrederi og Ruteselskapet, Hammerf.	15	15	3/5-62	15/6-62	44	525
7. A/S Færgen Gjøvik-Nes-Ringsaker ..	15	12	8/2-62	6/3-62	27	276
8. Shell Bensinst., Elverum	2	2	10/8-61	9/3-62	68	116
Tilsammen	32	29	-	-	-	917
I alt	1 013	950	-	-	-	81 121

¹⁾Vesentlig oppgitt av forbundene på grunnlag av utbetalt stønad.

²⁾ Arbeidet kom ikke i gang før 20. mai grunnet oppfyring av ovnene.

konflikter i 1962.

Refusjon utbetalt av LO ved årets utgang Kr.	Konfliktens årsak	Konfliktens karakter	Konfliktens resultat
1 387.50	Revisjon av overenskomsten for lossing og lasting av selskapets båter.	Streik	Enighet oppnådd etter ny megling. Arbeidernes krav ble delvis imøtekommet.
600.00	Revisjon av overenskomsten. Forhandling og megling uten resultat.	Streik	Meglingsforslag vedtatt. Ar- beidernes krav ble godtatt.
136.00	Revisjon av overenskomsten.	Streik	Forbundet ble frifunnet i arbeidsrettssak om lovlig- heten av blokade av ar- beidsplassen. Overenskomst ble undertegnet.
2 123.50			
202 757.25			

Sammendragstabeller over godkjente konflikter i 1962.

Jfr. tabell VIII.

a) *Konfliktenes årsak.*

	Antall konflikter	Antall arbeidere		Antall tapte arbeidsdager for organiserte
		I alt	Organiserte	
Krav om opprettelse av overenskomst	1	4	4	18
Revisjon av overenskomst.....	7	1 009	946	81 103
Konflikter i andre fag	—	—	—	—
Avskjedigelser m. v.	—	—	—	—
Tilsammen	8	1 013	950	81 121

b) *Konfliktenes karakter.*

Streik	8	1 013	950	81 121
Sympatistreik	—	—	—	—
Lockout	—	—	—	—
Blokade	—	—	—	—
Tilsammen	8	1 013	950	81 121

c) *Konfliktenes resultat.*

	Antall konflikter	Antall arbeidere		Antall tapte arbeidsdager for organiserte
		I alt	Organiserte	
Arbeidernes fordringer i det vesentligste gjennomført	6	994	931	80 578
Arbeidernes krav ble delvis imøtekommet	1	15	15	525
Hevet uten resultat	1	4	4	18
Pågikk ved årets utgang	—	—	—	—
Tilsammen	8	1 013	950	81 121

d) *Tilbakegående tall.*

År	Antall konflikter	Antall arbeidere		Antall tapte arbeidsdager for organiserte
		I alt	Organiserte	
1956	16	55 000	50 246	787 049
1957	10	5 178	5 159	¹⁾ 19 409
1958	8	14 607	9 827	45 086
1959	7	187	182	11 302
1960	1	1	1	32
1961	13	21 166	19 958	352 951
1962	8	1 013	950	81 121

¹⁾ Inkludert 14 000 tapte arbeidsdager for Sjømannsforbundets blokade av Hvalfangstens Arbeidsgiverforening, Sydhavssesongen.

Tabell IX.

Antall tariffer behandlet i Sekretariatet i løpet av 1962,

Løpnr.	Forbund	Godkjente søknader for å fremme krav om ny tariffavtale		Ikke godkjente søknader for å fremme krav om ny tariffavtale	
		Antall tariffer	Antall org.	Antall tariffer	Antall org.
1	Arbeiderpartiets Presseforbund	—	—	—	—
2	Forbund for Arb.ledere og Tekniske Funksj.	43	154	—	—
3	Arbeidsmandsforbundet	3	19	—	—
4	Befalsslaget	—	—	—	—
5	Bekledningsarbeiderforbundet	—	—	—	—
6	Bokbinder- og Kartonnasjearb.forbundet	—	—	—	—
7	Bygningsindustriarbeiderforbundet	21	150	—	—
8	Elektriker- og Kraftstasjonsforbundet	16	43	—	—
9	Fengselstjenestemannsforbundet	—	—	—	—
10	Gullsmedarbeiderforbundet	—	—	—	—
11	Handels- og Kontorfunksjonærenes Forbund	302	932	—	—
12	Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet	65	339	—	—
13	Jern- og Metallarbeiderforbundet	85	1 069	—	—
14	Jernbaneforbundet	—	—	—	—
15	Kjemisk Industriarbeiderforbund	3	59	—	—
16	Kjøttindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—
17	Kommuneforbundet	26	74	—	—
18	Lenmannsbetjentenes Landsforbund	—	—	—	—
19	Litograf- og Kjemigraforbundet	—	—	—	—
20	Lokomotivmannsforbundet	—	—	—	—
21	Losforbundet	—	—	—	—
22	Murerforbundet	—	—	—	—
23	Musikerforbundet	—	—	—	—
24	Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet ..	40	504	—	—
25	Papirindustriarbeiderforbundet	—	—	—	—
26	Politiforbundet	—	—	—	—
27	Postfolkenes Fellesforbund	—	—	—	—
28	Sjømannsforbundet	1	90	—	—
29	Skin- og Lærarbeiderforbundet	—	—	—	—
30	Skog- og Landarbeiderforbundet	—	—	—	—
31	Skotøyarbeiderforbundet	—	—	—	—
32	Tekstilarbeiderforbundet	1	5	—	—
33	Telefolkenes Fellesforbund:				
	Telegraf- og Telefonforbundet	—	—	—	—
	Telegrafmennes Landsforbund	1	160	—	—
34	Tjenestemannslaget	—	—	—	—
35	Tolltjenestemannsforbundet	—	—	—	—
36	Transportarbeiderforbundet	85	435	—	—
37	Treindustriarbeiderforbundet	3	19	—	—
38	Typograforbundet	—	—	—	—
39	Urmaker S venneforbundet	1	1	—	—
	Tilsammen	696	4 053	—	—

¹⁾ Saken gjelder Fiskebåtredernes Forbund. Forbundets søknad ble godkjent av Sekretariatet den 5. januar 1962. Overenskomsten fikk 1 års varighet med tilbakevirkende kraft fra 1. november 1961. Den ble sagt opp igjen i oktober 1962.

med en prosentvis fordeling på de ulike forbund.

Godkjente søknader for å si opp tariffavtalen		Ikke godkjente søknader for å si opp tariffavtalen		Godkjente søknader for å sette i verk arbeidstans		Ikke godkjente søknader for å sette i verk arbeidstans		Antall tariffier i alt	Samlet antall tariffier for de ulike forbund i prosent av tariffier i alt %
Antall tariffier	Antall org.	Antall tariffier	Antall org.	Antall tariffier	Antall org.	Antall tariffier	Antall org.		
164	1 460	-	-	-	-	-	-	-	-
9	339	-	-	118	853	-	-	325	20.43
-	-	-	-	-	-	-	-	12	0.76
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	21	1.32
-	-	-	-	1	11	-	-	17	1.07
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
338	10 020	-	-	6	6 802	-	-	646	40.60
1	186	-	-	2	216	-	-	68	4.27
-	-	-	-	-	-	-	-	85	5.34
5	171	-	-	-	-	-	-	5	0.32
1	11	-	-	1	873	-	-	5	0.32
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
49	3 187	-	-	17	1 490	-	-	92	5.78
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1	15	-	-	-	-	-	-	1	0.06
1	312	-	-	-	-	-	-	1	0.06
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	17	-	-	-	-	-	-	42	2.64
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	7 650	-	-	¹⁾ 1	4 000	-	-	7	0.44
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32	565	-	-	3	85	-	-	35	2.20
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.06
15	2 112	-	-	-	-	-	-	15	0.94
-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.06
13	135	-	-	-	-	-	-	13	0.82
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
95	3 022	-	-	²⁾ 14	383	1	20	195	12.26
-	-	-	-	-	-	-	-	3	0.19
-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.06
731	29 202	-	-	163	14 713	1	20	1 591	100.00

¹⁾ Heri Drosjesentralen, Bergen: omfattende 175 organiserte, samt bensinstasjoner og oljeselskaper i og utenfor NAF, omfattende 139 organiserte. Disse ble oppsagt til sympatistreik i forbindelse med revisjon av overenskomsten for sjåførene ved Drosjebilsentralen. Saken ble imidlertid avgjort ved tvungen lønnsnemnd.

Annual Report of the Board of Directors

Date of Issue	Amount	Particulars		Balance		Total		Grand Total	
		To	By	Balance	Drawn	Balance	Drawn	Balance	Drawn
1880	100			100		100		100	
1881	200			300		300		300	
1882	300			600		600		600	
1883	400			1000		1000		1000	
1884	500			1500		1500		1500	
1885	600			2100		2100		2100	
1886	700			2800		2800		2800	
1887	800			3600		3600		3600	
1888	900			4500		4500		4500	
1889	1000			5500		5500		5500	
1890	1100			6600		6600		6600	
1891	1200			7800		7800		7800	
1892	1300			9100		9100		9100	
1893	1400			10500		10500		10500	
1894	1500			12000		12000		12000	
1895	1600			13600		13600		13600	
1896	1700			15300		15300		15300	
1897	1800			17100		17100		17100	
1898	1900			19000		19000		19000	
1899	2000			21000		21000		21000	
1900	2100			23100		23100		23100	
1901	2200			25300		25300		25300	
1902	2300			27600		27600		27600	
1903	2400			30000		30000		30000	
1904	2500			32500		32500		32500	
1905	2600			35100		35100		35100	
1906	2700			37800		37800		37800	
1907	2800			40600		40600		40600	
1908	2900			43500		43500		43500	
1909	3000			46500		46500		46500	
1910	3100			49600		49600		49600	
1911	3200			52800		52800		52800	
1912	3300			56100		56100		56100	
1913	3400			59500		59500		59500	
1914	3500			63000		63000		63000	
1915	3600			66600		66600		66600	
1916	3700			70300		70300		70300	
1917	3800			74100		74100		74100	
1918	3900			78000		78000		78000	
1919	4000			82000		82000		82000	
1920	4100			86100		86100		86100	
1921	4200			90300		90300		90300	
1922	4300			94600		94600		94600	
1923	4400			99000		99000		99000	
1924	4500			103500		103500		103500	
1925	4600			108100		108100		108100	
1926	4700			112800		112800		112800	
1927	4800			117600		117600		117600	
1928	4900			122500		122500		122500	
1929	5000			127500		127500		127500	
1930	5100			132600		132600		132600	
1931	5200			137800		137800		137800	
1932	5300			143100		143100		143100	
1933	5400			148500		148500		148500	
1934	5500			154000		154000		154000	
1935	5600			159600		159600		159600	
1936	5700			165300		165300		165300	
1937	5800			171100		171100		171100	
1938	5900			177000		177000		177000	
1939	6000			183000		183000		183000	
1940	6100			189100		189100		189100	
1941	6200			195300		195300		195300	
1942	6300			201600		201600		201600	
1943	6400			208000		208000		208000	
1944	6500			214500		214500		214500	
1945	6600			221100		221100		221100	
1946	6700			227800		227800		227800	
1947	6800			234600		234600		234600	
1948	6900			241500		241500		241500	
1949	7000			248500		248500		248500	
1950	7100			255600		255600		255600	
1951	7200			262800		262800		262800	
1952	7300			270100		270100		270100	
1953	7400			277500		277500		277500	
1954	7500			285000		285000		285000	
1955	7600			292600		292600		292600	
1956	7700			300300		300300		300300	
1957	7800			308100		308100		308100	
1958	7900			316000		316000		316000	
1959	8000			324000		324000		324000	
1960	8100			332100		332100		332100	
1961	8200			340300		340300		340300	
1962	8300			348600		348600		348600	
1963	8400			357000		357000		357000	
1964	8500			365500		365500		365500	
1965	8600			374100		374100		374100	
1966	8700			382800		382800		382800	
1967	8800			391600		391600		391600	
1968	8900			400500		400500		400500	
1969	9000			409500		409500		409500	
1970	9100			418600		418600		418600	
1971	9200			427800		427800		427800	
1972	9300			437100		437100		437100	
1973	9400			446500		446500		446500	
1974	9500			456000		456000		456000	
1975	9600			465600		465600		465600	
1976	9700			475300		475300		475300	
1977	9800			485100		485100		485100	
1978	9900			495000		495000		495000	
1979	10000			505000		505000		505000	
1980	10100			515100		515100		515100	
1981	10200			525300		525300		525300	
1982	10300			535600		535600		535600	
1983	10400			546000		546000		546000	
1984	10500			556500		556500		556500	
1985	10600			567100		567100		567100	
1986	10700			577800		577800		577800	
1987	10800			588600		588600		588600	
1988	10900			599500		599500		599500	
1989	11000			610500		610500		610500	
1990	11100			621600		621600		621600	
1991	11200			632800		632800		632800	
1992	11300			644100		644100		644100	
1993	11400			655500		655500		655500	
1994	11500			667000		667000		667000	
1995	11600			678600		678600		678600	
1996	11700			690300		690300		690300	
1997	11800			702100		702100		702100	
1998	11900			714000		714000		714000	
1999	12000			726000		726000		726000	
2000	12100			738100		738100		738100	
2001	12200			750300		750300		750300	
2002	12300			762600		762600		762600	
2003	12400			775000		775000		775000	
2004	12500			787500		787500		787500	
2005	12600			800100		800100		800100	
2006	12700			812800		812800		812800	
2007	12800			825600		825600		825600	
2008	12900			838500		838500		838500	
2009	13000			851500		851500		851500	
2010	13100			864600		864600		864600	
2011	13200			877800		877800		877800	
2012	13300			891100		891100		891100	
2013	13400			904500		904500		904500	
2014	13500			918000		918000		918000	
2015	13600			931600		931600		931600	
2016	13700			945300		945300		945300	
2017	13800			959100		959100		959100	
2018	13900			973000		973000		973000	
2019	14000			987000		987000		98	

